

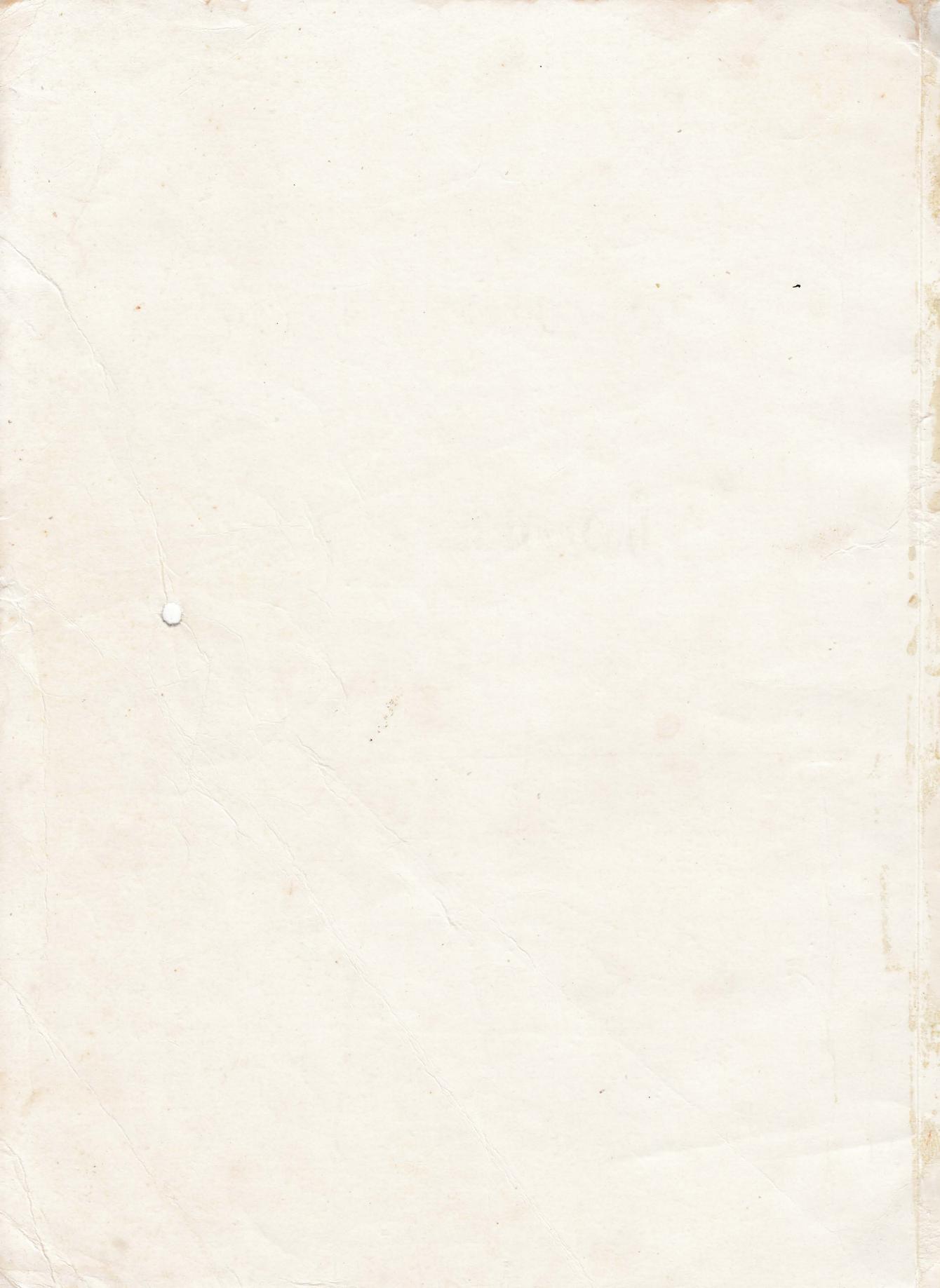

சுவாமி விபுலாநந்தர்

நாற்றாண்டு
நினைவு மலர்

சுவாமி விபுலாநந்தர்
நாற்றாண்டு விழாச்சபை
திருக்காண்மலை

கிளை. S. கண்ணான்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா

நினைவு மலர்

தொகுப்பாசிரியர்

திரு. செ. அழகரெத்தினம் B.A., Dip in Ed., M.A., SLEAS

திருக்கோணமலை சுவாமி விபுலாநந்தர்

நூற்றாண்டு விழாச் சபை

வெளியீடு - 1992

திட்ட கணேச அச்சகம்.

மலர்க்குழு உறுப்பினர்கள்

1. திரு. செ. அழகரெத்தினம். M. A. (இணைப்பாளர்)
2. திரு. இரா. நாகலிங்கம். (அன்புமணி) S.L.A.S.
3. திரு. எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம். B. A. (Hons.)
4. திரு. க. தங்கராஜா. B. A.
5. திரு. தாபி சுப்பிரமணியம்.
6. திரு. எஸ். நவரெத்தினம். B. A.
7. திரு. பாலசுகுமார். M. A.

இம் மலரிற் பிரசரமாகும் கட்டுரைகளின் கருத்துக்களுக்கும், வெளிப் பாடுகளுக்கும் அவற்றை எழுதியோரே தனித்தனி பொறுப்புள்ளவராவர்.

வாழ்த்துச் செய்தி

மாவை. சோ. சேனாதிராசா. பா. உ.

பார்லிமென்றுலி
பாராநுமன்றம்
PARLIAMENT

சிராவஸ்தி,
கொழும்பு-7.
01-09-1992.

சமுத்திருநாட்டின் கிழக்கு மாறிலத்தில் புகழோடு காரைதீவில் தோன்றிய முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா, தமிழுலகெங்கும் கொண்டாடப்படுகின்றமை இந்நாளில் பெருமகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

விடுதலையின்றி, அச்சமும், அடக்கமுறையும், அழிவும் விஞ்சிக்கிடக்கும் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார் விழாக்களும் அவர்தம் ஆக்கங்களும், எண்ணங்களும் புதிய எழுச்சியையும், விழிப்புணர்வையும் ஊட்டி நிற்கின்றன.

அடிகளார் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், தமிழ்நாடு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தமிழ்ப் பேராசிரியராய்த் திகழ்ந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில், மட்டுநகரில், திருமலையில் கல்லூரிகளின் நல்லாசிரியராய், அதிபராய் விளங்கிப் புதியதோர் உலகத்து மாணவர்களை உருவாக்கிய பெருமை கொண்டவர் அடிகளார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராகத் திகழ்ந்த காலத்தில் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் “யூனியன் கொடியைப்” பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்க மறுத்துத் தன் சுதந்திர உணர்வை வெளிக்காட்டி அறிவுலகத்திற்கு விடுதலை வித்தை விதைத்தார் என்ற செய்தி பெருமையளிக்கிறது.

அறிவியலில், ஆங்கிலத்தில், தமிழில் மற்றும் பல துறைகளில் புலமை பெற்றிருந்தமையை அடிகளாரின் படைப்புக்கள் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இறவாத புகழுடைய இசை ‘‘யாழ் நூல்’’ திறமான புலமையென்பதாலே உலகம் ஏற்கும்; கற்கும், எதிர்கால அறிவியல் ஆய்வுகளுக்கு அடிப்படையாய் இசைத்துறையில் அமையும். இதனால் தமிழ்மண்ணும் தமிழ்மக்களும் பெருமை என்றும் பெறுவர். சமய வாழ்வில் சைவசீலம் காத்து வாழ்ந்தவர். சமூகப்பணிகளில் சமத்துவ சமுதாயம் உருவாக்கிடப் பலதுறைகளிலும் ஈடுபட்டு உழைத்தவர் அடிகளார்.

இந்துமா சமுத்திரத்தில் இயற்கை தந்த அழகுத் திருநிலமும் ஆழக்கடலிடைத் துறைமுகமும் அதன் மேல் மலைத் திருக்கோணேஸ்வரரும் வீற்றிருக்கும் புனிதமும் சிறப்பும் நிறை திருக்கோணமலை நகரிலே.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வென் வானுறையும்

தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்” என்னும் வாழ்வெய்திய

சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார் நூற்றாண்டு விழா எடுத்து மலர் மணம் பரப்பிடும் திருமலை மைந்தர்கள், பெரியோர், அறிஞர் முயற்சிகள் வெற்றி பெற்றிடவும் தமிழினம் அடிகளார் தமிழ்மணம் பெற்று எழுந்து வாழ்ந்திடவும் என்றும் பொங்கும் எம் இதயம் நிறைந்த வாழ் த்துக்கள். வாழ்க!

திருக்கோணமலை மாவட்டப் பிராந்தியக் கல்விப் பணிப்பாளர்
திரு. ஆர். எம். ஜே. தங்கராஜா

அவர்கள் மனமுவந்து வழங்கிய

வாழ்த்துச் செய்தி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முன்னரைக் கூற்றிலே ஈழத்திலும், தமிழ் கத்திலும் - தமிழர் வாழுமிடங்களிலும் தமிழுக்கும் சமயத்திற்கும் கல்விக்கும் தொண்டாற்றிய துறவி விபுலாநந்த அடிகள். குறிப்பாகக் கிழக்கிழங்கையின் கல்வித்துறையின் விடிவெள்ளியாக விளங்கியவர் விபுலாநந்தர் என்பதில் ஐயம்இல்லை.

கல்வித்துறையில் மட்டுமன்றிச் சமூக - மனிதத்துவத் துறைகளிலும் அடிகளது சித்தனைகளும் செயல்களும் சிறப்பிடம் பெறுவன். ‘யாழ்நூல்’ அவருக்கு இறவாப் புகழை ஈட்டிக்கொடுத்தது. எனினும் அவரது இலக்கிய, சமய சமூக, கல்வி சார்ந்த படைப்புகள் - ஒப்பீடுகள் அவரது புகழ் என்றென்றும் நம் மத்தியில் நிலைபெற முத்திரை குத்திநிற்கின்றன.

துறவியாக வாழ்ந்தபோதும் தமிழ் மீது தளராப் பற்றும், சமரச-சமய நெறியில் உயர் உறுதியும் கொண்டவராக விபுலாநந்தர் விளங்கினார் அவர் தம் போதனைகளைச் சாதனையில் செய்து காட்ட முனைந்தவர் செய்துமுள்ளார். இன்னும் சில காலம் நம் மத்தியில் இருந்திருப்பாரேயானால் அவரால் நம் சமுதாயம் மேலும்பல உயர் நன்மைகளைப் பெற்றிருக்கும்.

அடிகளது பணிகளுக்கும், தொண்டுகளுக்கும் சிறு கைம்மாறாக அன்னாரது நூற்றாண்டு விழாக்கள் கொண்டாடப் படும் வரிசையில் அவரின் அரவணைப்பில் தலையெடுத்த திருக்கோணமலை இந்துக் கல்லூரியில் திருக்கோணமலை நூற்றாண்டு விழாச் சபையினர் மற்றுமொரு விழாவைக் கொண்டாடுவது சாலப் பொருத்தமானதே. இவ்விழாவை யொட்டி வெளிவரும் இம்மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்வறுகின்றேன். இம்மலர் பலவகையாலும் நறுமணம் கமழு எனது இதயபூர்வமான நல்லாசிகள்.

ஆசிச் செய்தி

சுவாமி விபுலாநந்தர் ஒரு யுகசந்தி

சோ. கணேசநாதன்,
பிரதம செயலாளர், வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம்,
திருகோணமலை,

இந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ் அறிஞர்களில் பன்முகப்பட்ட துறைகளில் தனது ஆளுமையைப் பதித்துக் குறிப்பிடத்தக்க சேவையாற்றிய சுவாமி விபுலாநந்தர் சமய, சமூகக்கல்வித் துறைகளில் மட்டுமல்லாது இசை ஆராய்ச்சி, தொல்லியல் ஆய்வு, வரலாற்று ஆய்வு முதலிய துறைகளிலும் தீவிரமாக ஈடுபாடு கொண்டு இத்துறைகளில் மக்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய பல புதிய தகவல்களையும், பெறுபோதுகளையும் முன்வைத்துள்ளார். இவைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த விரிவுரையாளர்களும் பேராசிரியர்களும் தமது ஆய்வுகளை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடியதாகவுள்ளது.

கடந்த காலங்களில் ஆய்வாளர்களுக்குப் புலப்படாமலிருந்த பல நுட்பமான உண்மைகளைச் சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களின் ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தின. இவை இன்றையச் சந்ததியினருக்கும், எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும் மிகவும் பயன்படக்கூடியவை.

சுவாமி விபுலாநந்தரின் நூற்றாண்டு தொடர்பான நடவடிக்கைகளின் பின்னரே அறிஞர் பலரும் அவருடைய பல்கலைத்திறமையை ஆழமாக ஆய்வு செய்ய முற்பட்டுள்ளனர்.

அதன் பயனாகத் தமிழகத்திலிருந்து பேராசிரியர் பெ.சு. மணி போன்றவர்களும், பிறரும் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இவை இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளுடன் இணைந்து சுவாமி விபுலாநந்தர் புலமை பற்றிப் புதிய பரிமாணங்களைத் தோற்றுவிக்க வல்லன.

சுவாமிகளின் விசுவரூபதரிசனம் இன்னும் பூரணமாகவில்லை. தற்போது மேற்கொள்ளப்படும் சுவாமி விபுலாநந்தரின் நூற்றாண்டு விழா நடவடிக்கை கள் அந்த இலக்கை அடைவதற்கு உதவுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண கல்வி கலாசார வினாயாட்டுத்துறை
அமைச்சின் செயலாளர் எம். ஏ. சி. முகைதீன் அவர்கள் வழங்கிய

ஆசிச் செய்தி

கிழக்கிலங்கையில் தோன்றிய ஓர் ஒளி சுவாமி விபுலாநந்தர். முத்தமிழ் வித்தகரை தமிழ் கறும் நல்லுலகிற்கு ஈன்று புறம்தந்த பெருமை கிழக்கிலங்கை காரைதீவுக்கிராமத்திற்கு உரியது. தமிழ் மொழி பேசும் மக்கள் வாழுமிடமெல்லாம் சுவாமி விபுலாநந்தர் வாழுகின்றார். புகழுடம்புடன் ஆங்காங்கே அவருக்குப் பாராட்டு விழாக்கள், நூற்றாண்டு விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. ஞாபகார்த்த முத்திரைகள், ஞாபகார்த்த மலர்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. சிலைகள் செதுக்கப்படுகின்றன. மணிமண்டபங்கள் கட்டப்படுகின்றன. அடிகளாரை கெளரவப்படுத்தவும், தம் நண்றியுணர் வினை வெளிப்படுத்தவும் மக்கள் இவ்விதம் முனைகின்றார்கள். மக்கள் சேவையை மகேசன் சேவையென எண்ணிச் செய்த அடிகளாருக்கு மக்களால் வழங்கப்படுகின்ற சான்றிதழ்கள் இவை. அகில இலங்கை தமிழ்த் தின போட்டிகள் கூட சுவாமிகளது ஞாபகார்த்த தினத்திலேயே நடாத்தப்படுவது தேசிய மட்டத்தில் சுவாமியின் சேவைக்கு வழங்கிய புகழுரமாகும்.

அடிகளாரின் முத்தமிழ்ப்பணிகள், சமயப்பணிகள் கல்விப்பணிகள் என்பன அவருடைய வாழ்வுடன் இணைந்துள்ளன. அந்த வாழ்வு எம்மவர் கருக்கு குறிப்பாக மாணவ சமுதாபத்திற்கு நல்லதொரு வழிகாட்டிபாகும்.

அன்னாரால் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்ட பாடசாலைகள் அன்னார் கற்யித்த பாடசாலைகள் இன்று நாட்டின் தலை சிறந்த கல்விக்கூடங்களாக கலையகங்களாக ஒளிபரப்பிக்கொண்டு இருக்கின்றன.

அன்னாரின் வாழ்வும் வழிகாட்டல்களும், சிந்தனைகளும், ஆக்சங்களும் எமது சந்ததியினருக்கு ஏற்றம் மிகு ஊக்கங்களாகும். அவை ஒவ்வொரு இல்லம்தோறும் இனிது வாசிக்க வேண்டியவை. அவற்றை ஞாபகார்த்த மலர்கள் மூலமாகத்தான் பரப்பமுடியும்.

இந்நிலையில் திருக்கோணமலை சுவாமி விபுலாநந்தர் நுற்றாண்டு விழாச்சபையும் நுற்றாண்டு நினைவுமலர் ஒன்றை வெளியிட முன்வந்திருப்பது பெருமைக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியதாகும்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் நுற்றாண்டு விழாமலர் சிறப்புற அமைய என்றும் எனது நல்லாசிகள்.

வாழ்த்துச் செய்தி

க. தியாகராஜா

மட்டக்களப்பு

தலைவர்,

1992-03-09

விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை,

உலகமெலாம் விபுலாநந்த அடிகளாரின் நூற்றாண்டு நிறைவினைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் காலமிது. பாடல்பெற்ற திருத்தலம் கோணேசப்பெருமான் குடிகொண்டிருக்கும் திருக்கோணமலையில் நிறுவப்பட்டுள்ள விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச் சபையினால் திட்டமிட்டுள்ள சிறப்பான செயற்பாடுகளில் அடிகளாரின் நினைவு மலர் வெளியீடும் ஒன்றாகும். அடிகளாரது புகழ்பூர்த்த பணிகள் நிறைவான இடங்களில் ஒன்று திருக்கோணமலையாகும். இந்துக் கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்று அதன் அதிபராக இருந்து அதனை ஓர் அறிவாலயமாக உயர்த்தியவர் அடிகளார். ஆங்கு கலை இலக்கிய, கல்வி வட்டங்களை அமைத்ததோடு அறிவாற்றல் கொண்ட ஒரு மாணாக்கர் பரம் பரையையும் தோற்றுவித்த பெருமை விபுலாநந்த அடிகளாருக்குண்டு. திருமலை நூற்றாண்டு விழாச் சபையினரால் வெளியிடப்படும் அடிகளாரது நினைவு மலருக்கு இவ்வாசி உரையினை வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

“இமயத்தலையின் தமிழ் முத்திரைவரை ஈழக்கரிக்கலன் புதுமைக்கபிலன் கலியுக தெய்வ அகத்தியன்..... ஈழமுதற்பணி இமயம்வரைக் கொடிகட்டும் இசைத் தமிழன் ”என்றெல்லாம் புலவர் பெருமக்களால் பாராட்டப்பெற்றவர் அடிகளார். எமது நாடு, தமிழ்கூறும் நல்லுலகிற்கு அளித்த பெருமையிகு நிதியம். இவர் வாழ்ந்த காலமோ ஐம்பத்தெத்து ஆண்டுகள், சாதித்தலையேயா பலப்பல. மற்றையோரால் சாதிக்க முடியாத பலவற்றைச் சாதித்த பெருமை அடிகளாருடையது.

பொனல் அடிகளார் போன்ற ஆசிரியர்களினால் பாராட்டப்பட்ட ஒரு தலை சிறந்த மாணாக்கராக, பின்னர் சிறந்த அதிபராக, இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலை களின் முகாமையாளராக, தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் முதற்றமிழ்ப் பேராசிரியராக, பத்திரிகை ஆசிரியராக, [அரிய நால்களின் ஆசிரியராக, எழுத்தாளராக, பேச்சாளராக, ஆய்வாளராக, மாணவ இல்லங்களின் பொறுப்பாளராக, சமூக சேவையாளராக, மூலீ இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் நிழல் சார்ந்த ஈழத்தின் முதல் துறவியாக, ஈழம் கண்ட தலைசிறந்த கல்வியாளராக அடிகளார் விளங்கியுள்ளார். மேற்கூறிய எத்துறையை எடுத்து நோக்கினும் அவ்வத்துறைகளில் பல அரிய சாதனங்களை அன்னார் நிலைநாட்டி யுள்ளார் என்பதையே நாம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

இலக்கியத் துறையினைப் பொறுத்தவரையில் இயல், இசை, நாடகத்] துறைகளில் அடிகளாருக்கிருந்த நாட்டமும், சிறந்த புலமையும், அறிவாற்றலும், ஆய்வுத் திறனும் எம்மைத் திகைக் கவைக்கின்றன. கலைத்துறையினைப் பொறுத்த வரையில் இசைக்கலையி லும், நாடகத் துறையிலும் அடிகளாருக்கிருந்த ஆழ்ந்து - அகன்ற அறிவும், இனைவும் உலகறிந்தலை. அவரது உள்ளம் கலை உள்ளம். யாழ் நாலும், மதங்க ஞாமணியும்

இவரது கலையுள்ளத்திற்குச் சிறந்த சான்றுகள். மனிதகுல சேவைக்குத் தனது வழி வினையே அர்ப்பணித்துத் துறவறம் பூண்ட அடிகளாரது பணிகள் சமயத் துறையிலும், சமூகத் துறையிலும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவையாக அமைந்துள்ளன.

கல்வித் துறையில் அவருக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லையென்றே கொள்ள வேண்டும். அவரது கல்விச் சிறப்பும், தெளிவான யதார்த்த பூர்வமான கல்விச் சிந்தனைகளும், பாடசாலைகளை ஆரம்பித்து நடாத்தியது முதல் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகவிருந்து செயற்பட்டது வரையுமான அவரது செயற்பாடுகளும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கவை. அன்னாரது கல்விச் சிந்தனை, செயற்பாடுகளின் பயனாக ஈழத்தில் - குறிப்பாகக் கிழக்கிலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றம் போற்றுதற்குரியது. திருக்கோணமலை இந்துக் கல்லூரி, மட்டக்களப்பு சிவாநந்த வித்தியாலயம், யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயம் போன்ற இன்னோரன்ன வித்தியாலயங்கள் அடிகளாரது கல்விப் பணிக்குத் தக்க சான்றுகள். அடிகளாரது கல்விப் பணியின் பயனாகக் கிழக்கிலங்கையில் ஒரு சமூகப் புரட்சியே ஏற்பட்டது என்று தான் கூறவேண்டும்.

அடிகளாரது சிந்தனையில் தெளிவிருந்தது, உறுதியிருந்தது. செயற்படுத்தும் துடிப்பு இருந்தது. இராமகிருஷ்ண சங்கத் தொடர்பும், துறவறமும் அடிகளாரது முயற்சிகளுக்கு ஆத்மீக பலத்தினையும், ஆசிர்வாதத்தினையும் வழங்கின. அடிகளாரது சிந்தனைகளின் பயனாக எமக்குக் கிடைத்துவிட்ட பேறுகள் பலப்பல.

இன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் விபுலாநந்த அடிகளாருக்கு நூற்றாண்டு விழா வெடுத்து அஞ்சலி செலுத்துகின்றது. யாங்கணும் ஒரு விழிப்புணர்வினைக் காண முடிகின்றது. விபுலாநந்த அலையின் அசைவின் ஒசையினை உனர முடிகின்றது. அடிகளாரது சிறப்புக்கள் பூரணமாக வெளிக் கொணரப்படவில்லை - வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும். அவரது பெயரில் பற்பல கலா நிலையங்களும் நிறுவப்பட வேண்டும். இத் துறையில் திருக்கோணமலை விபுலாநந்த நூற்றாண்டு விழாச் சபையினரது பெரு முயற்சி கண்டு நாம் உவகை அடைகின்றோம். பாராட்டுகின்றோம். உங்கள் நற்பணிகள் தொடர இறைவனைப் பிரார்த்தித்து நிற்கின்றோம்.

விழாச்சபைத் தலைவரிடமிருந்து.....

எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்.

தலைவர்,
சவாமி விபுலாநந்த நூற்றாண்டுச்சபை,
திருக்கோணமலை.

சவாமி விபுலாநந்தருடைய நூற்றாண்டினை அர்த்தமுள்ள வகையில் கொண்டாடும் நோக்கோடு தமிழ்பேசும் மாவட்டங்கள் பலவற்றிலும் நூற்றாண்டு விழாச் சபைகள் நிறுவப்பட்டன. அந்த வகையில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலும் விழாச்சபையொன்று உருவாக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக அப்போதைய பிராந்தியக் கல்விப்பணிப்பாளரும் தற்போதைய கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் பதிவாளருமான திரு. க. நடராசா தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டார். செயலாளராகப் பிரபல எழுத்தரர் திரு. க. அருள்கப்பிரமணியம் கடமையேற்றார். சபை மிகச் சுறுசுறுப்பாக இயங்கத் தொடங்கியது. பல உபகுழுக்கள் சபையிலே நியமிக்கப்பட்டன. அவை ஒவ்வொன்றும் செயற்படத் தொடங்கின. பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் திருக்கோணமலை மாவட்ட மாணவர்களுக்குப் புலமைப்பரிசில் வழங்கும் நூல்லெண்ணத்தினை அடிப்படையாக வைத்துச் சபை இயங்கத் தொடங்கியது.

சவாமி விபுலாநந்தரின் கொடித்தினம், பாடசாலை மாணவர்களது கலை நிகழ்ச் சிகிளைக் கொண்டதொரு நிதிச் சேகரிப்பு, இவை மூலம் சுமார் ஒருலட்சத்து இருபத் தையாயிரம் ரூபா (1,25,000/-) திரட்டப்பட்டுச் செயற்பாடுகள் துறிதப்படுத்தப்பட்ட தருணத்தில் தலைவர் பதவி உயர்வு பெற்றுக் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும், செயலாளர், தொழில் முன்னேற்றம் கருதி வெளிநாட்டிற்கும் சென்றார்கள். விழாச் சபையின் சிறு காலப்பகுதி சற்றுப் பின்னடைவு பெற்றது. மீண்டும் சபையினை இயங்கச் செய்து தொட்டபணியினைத் தொடர மேற்கொண்ட செயற்பாடுகளின் விளைவே இன்று உங்கள் கைகளில் தவழும் நினைவுமலரும், இந்த விழாவிலே மாணவர்கள் பெறவுள்ள புலமைப் பரிசிலும் ஆகும். இக்கால கட்டத்திலே அடிகளாருக்கு நாம் செய்யும் தொண்டு எவ்வாறு அமைய வேண்டுமெனின்; அவரது ஆக்கப் பணிகளை மாணவர் உலகம் அறியும்படி செய்வது மாத்திரமன்றி, அவற்றிலே மேலும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளத் தாண்டுதலுமாகும்.

இவ்வாண்டில் மாத்திரம் அடிகளாரைப்பற்றிப் பல நூல்கள் வெளிவந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. விபுலாநந்தர் பாலியம், விபுலாநந்தர் வாழ்கிறார், ஸ்ரீமத் விபுலாநந்தஜி, விபுலாநந்தம், மட்டக்களப்பு - வவுனியா- அம்பாறை- கொழும்பு மாவட்ட விழாச் சிறப்புமலர்கள், பாடசாலைகள் தோறும் வெளியிடப்பட்ட மலர்கள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்விதம் வெளிவந்த சில நூல்களிலிருந்து மிக அரிய தகவல்களையும்,

நாம் பெறக் கூடியதாகவுள்ளது, சங்ககாலச் செய்யுள் மரபினை அடியொற்றியதாக விபுலாநந்த சுவாமியுடைய பாடல் அமைப்பு இடம் பெற்றிருப்பது அவரது கவித்துவத் தினைக் காட்டுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக மதங்க சூளாமணி என்னும் நாடக நாலின் முகவுரையில் பாடியுள்ள பாடல் அடியினை நோக்குவோம்.

‘அந்தனர் வேள்வியொடருமறை முந்துக!
வேந்தன் வேள்வியொடியாண்டுபல வாழ்க!
வாணிகரிருநெறி நீணிதி துழைக்க!
பதினெண் கூடலமு முழவர்க்கு மிகுக!
அரங்கியற் பொருளுரை நிரம்பி வினைமுடிக!
வாழ்க நெடுமுடி! கூர்க்கதம் வாய்மொழி!
எனயாம்,
மங்கல நல்லுரை வழிமுறையியம்புதும்,
திங்களங்குழவி சேர்த்திய திருமுடி
ஜங்கரன் சித்தி விநாயகன்
செங்கதிர்ப் புரைகழற் சேவடி தொழுதே..!

என்று கடவுள் வாழ்த்தாக அமைந்துள்ள பாங்கு சிறப்பு நோக்கி இங்கு எடுத்தாளப்பட்டது. விழா எல்லா வழிகளிலும் மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறச் சகல உதவிகளையும் வழங்கிய அனைவருக்கும் தலைவர் என்ற வகையில் நன்றி கூறுவதில் மகிழ்வடைகின்றேன்,

அறிமுகம்

சுவாமி விபுலாநந்தரின் நூற்றாண்டு நிறைவு நினைவுகள் தமிழ்பேசம் மக்கள் வாழுமிடமனைத்தும் பல்வேறு கோணங்களில் பிரதிபலிக்கின்றன. நூற்றாண்டு விழாக்கள், நினைவுப் பேருரைகள், மலர்வெளியீடுகள், சிலை அமைத்தல், மணிமண்டபம் எழுப்புதல், புலமைப் பரிசில் நிதியங்கள் நிறுவுதல், பாடசாலை - தெரு - கிராமம் போன்றவற்றிற்கு நாமம் சூட்டல், முத்திரை வெளியீடுதல், இன்னோரன்ன வெளிப்பாடுகள்-செயற்பாடுகள் வாயிலாக இவை தெளிவாகக்கப்படுகின்றன.

அடிகள் தம் சின்னாள்வாழ் காலத்துள் ஏராளமாகச் சிந்தித்தவர்; தாராளமாகச் செயற்படுத்த முனைந்தவர்; செயற்படுத்தியமுள்ளவர். அவரது சிந்தனைகள் - செயற் பாடுகள் அறிவியல், ஆத்மீகவியல், மொழியியல், சமூகவியல், மாணிச்சியல், கல்வியியல், இலக்கியவியல், பத்திரிகையியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் இறுக்கமாக இழையோடி யிருக்கின்றன. அவை அடிகளாரரது பூரண ஆளுமைத் தன்மையின் சிறப்பான வெளிப் பாடுகள். அவர் நேர்க்கில் தேசியத்துவம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது; மனிதத்துவம் மேவிடம் வகிக்கின்றது; சமரத்துவம் தலையோங்கி நிற்கின்றது; பழமையும் புதுமையும் சமநிலை அடைகின்றன. இன்றைய காலகட்டத்தில் இவை பலவாறு ஆராயப்படுவதும், விமர்சிக்கப்படுவதும் நல்ல சுகுனமாக அமைகின்றது.

இந்த அலைலீச்சிலே திருகோணமலை விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச் சபையினரான நாமும் நமது காத்திரமான பங்களிப்பாக, அடிகளாரது நூற்றாண்டு விழாவை நன்றிப் பெருக்கோடு நினைவு கூர்ந்து ஒரு விழா எடுப்பதுடன் நில்லாது, விரலுக்குத் தக்க வீக்கமென நினைவு மலர் ஓன்றினையும் அடிகள் ஞாபகமாக உங்கள் பார்வைக்குப் பணிவுடன் அளிப்பதைத் தலையாய் கடப்பாடு எனக் கருதுகின்றோம்.

இம்மலரில் ஆய்வாளர்களின் ஆக்கங்களும், கவிஞர்களின் புலமைவளங்களும் நிறைந்து நீர்க்கின்றன. இவை பல்வேறு பார்வைகளில் எழுத்துருப் பெற்றுள்ளன. இவர்களுக்கு எமது இதயபூர்வ நன்றிகள் - பாராட்டுதல்கள்.

இம்மலரின் இதழ்களும், அவற்றில் அமைந்துள்ள அழகும், நிறைந்துள்ள நறையும், கலந்துள்ள நறுமணமும், பலருக்கும் பயன்பட வேண்டும். அடிகளாருக்கு இன்று தமிழ் அகிலம் அஞ்சலித்துச் சூட்டும் பெருமாலைகளுடன் ஒரு தொடையாக இம்மலரையும் இணைத்துச் சாத்தியும், வாழ்த்தியும் அவரை வணங்குகின்றோம்.

மலர்களின் இதழ்களை இரசித்து, பரிசீலித்துப் பார்த்து, படித்துப் பயனுற உங்களை விந்யமாக வேண்டுவதோடு, விபுலாநந்தர் பற்றிய விளக்கம் மேலும் வியாபிக்க உதவுமாறும் விழைந்து நிற்கின்றோம்.

இங்கணம்,

செ. அழகரெத்தினம் - (மலர்க்குழு சார்பாக)

சுவாமி விபுலாநந்தர்

நூற்றாண்டு விழாச் சபை, திருகோணமலை.

போதகர்கள்:-

திரு. சொ. கணேசநாதன்,

பிரதம செயலாளர், வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபை, திருமலை.

திரு. இ. போகநாதன்,

செயலாளர், புனர் வாழ்வு புனரமைப்பு

சமூக நலத்துறை அமைச்சு, திருகோணமலை.

திரு. என். புவனேந்திரன்,

மேலதிக அரச அதிபர், கச்சேரி, திருகோணமலை.

திரு. எஸ். எதிர்மன்னாசிங்கம்,

கலாசார உதவிப் பணிப்பாளர், திருகோணமலை.

திரு. செ. அழகரெத்தினம்,

பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர், பிராந்தியக் கல்வித் திணைக்களம், திருகோணமலை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணிய சர்மா,

பிரதேச செயலாளர், திருமலை நகரமும் குழலும். திருமலை,

திரு. வ. அ. இராசரெத்தினம்,

இளைப்பாறிய அதிபர்.

திரு. வ. தங்கவேல்,

அதிபர் தி/புனித சவேரியர் ம. வி., திருகோணமலை.

திரு. சு. தில்லைநாதன் கணக்காளர் இ.தே.கூ.சபை திருமலை

திரு. வி. தி. அ. தில்லைநாதன்,

கணக்காளர், மீன்பிடி அமைச்சு, திருகோணமலை.

திரு. ஏ. அருணகுமார்,

துணை அதிபர், தி/இ. கி. மி.இந்துக்கல்லூரி, திருகோணமலை.

செயல்வர்:- திரு. க. தங்கராஜா,

பிரதிக்கல்விப் பணிப்பாளர், கோட்டக்கல்வி அலுவலகம், முதூர்.

திரு. எஸ். தண்டாயுதபாணி,

அதிபர். தி/இ. கி. மி இந்துக்கல்லூரி திருகோணமலை.

திரு. செ.சிவபாதசுந்தரம், பொதுச்செயலாளர் இ.இ.பேரவை

திரு. இ. கோமசுந்தரம்,

தலைவர், இ.தே.கூ. சபை, திருகோணமலை.

திருமதி. பா. நல்லரெத்தினசிங்கம்,

தலைவர், தட்சணகானசபை, திருகோணமலை.

திருமதி. சி. பத்மநாதன்

ஆசிரிய ஆலோசகர், கோட்டக்கல்வி அலுவலகம், திருமலை.

திரு. எஸ். நவரெத்தினம்

அதிபர், தி/உவர்மலை தமிழ் வித்தியாலயம், திருகோணமலை.

திரு. எஸ். பாலகிங்கம்,

அதிபர், தி/மேற்குத் தமிழ் ம. வி., திருகோணமலை.

திரு. பா. சுகுமார்,

துணை அதிபர், தி/மேற்குத் தமிழ் ம. வி., திருகோணமலை.

சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா

19-09-1992

தலைமை.

திரு. எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம். தலைவர், நூற்றாண்டு விழாச் சபை
பிரதம விருந்தினர்.

ஸ்ரீமத் சுவாமி ஆத்மகனானந்தஜீ மகராஜ் அவர்கள்
தலைவர், இராமகிருஷ்ண சபை, கொழும்பு.
கௌரவ விருந்தினர்.

திரு. சோ. கணேசநாதன் பிரதம செயலாளர்,
வடகிழக்கு மாகாண சபை.
சிறப்பு விருந்தினர்கள்.

ஐநாப். எம். ஏ. சி. முகைதீன் செயலாளர், கல்வி, கலாச்சாரத்
விளையாட்டுத்துறை அமைச்ச.

திரு. க. நடராஜா பதிவாளர், கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்.

திரு. க. தியாகராஜா மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர், கல்வி,
கலாச்சார, விளையாட்டுத்துறை அமைச்ச

நிகழ்ச்சி ஒழுங்குகள்

ooooooooooooooooooooooo

* விருந்தினரை வரவேற்றல்.

* மலர் அஞ்சலி - சுவாமி விபுலாநந்தர் கீதம் - தெட்சனை கான
சபா மாணவிகள்.

* மங்கள விளக்கேற்றல்.

* தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து - தி/பூரீ சண்முக வித்தியாலய மாணவிகள்.

* வரவேற்புரை: திரு. செ. அழகரத்தினம், உப தலைவர்,
நூற்றாண்டு விழாச் சபை.

* தலைமையுரை.

* சிறப்புரை.

* சிறப்பு விருந்தினர்கள் உரை.

* மலர் வெளியீடு - கௌரவ விருந்தினர் அவர்கள்.

* கௌரவ விருந்தினர் உரை.

* புலமைப் பரிசில் வழங்கல் - பிரதம விருந்தினர் அவர்கள்.

* பிரதம விருந்தினர் உரை.

* நன்றியுரை - திரு. வ. அ. இராசரத்தினம், செயலாளர்,
நூற்றாண்டு விழாச் சபை.

* கலை நிகழ்ச்சிகள் - நடனம் - தி/மேற்குத் தமிழ் மகா
வித்தியாலயம்.

நடனம் - தி/புனித மரியாள கல்லூரி.

நடனம் - தி/புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார்,

மகா வித்தியாலயம்.

வில்லுப் பாட்டு-தி/இ.கி.மி, இந்துக் கல்லூரி.

* தமிழ் மொழி வாழ்த்து - தி/பூரீ சண்முக வித்தியாலயம்.

பொருளடக்கம்

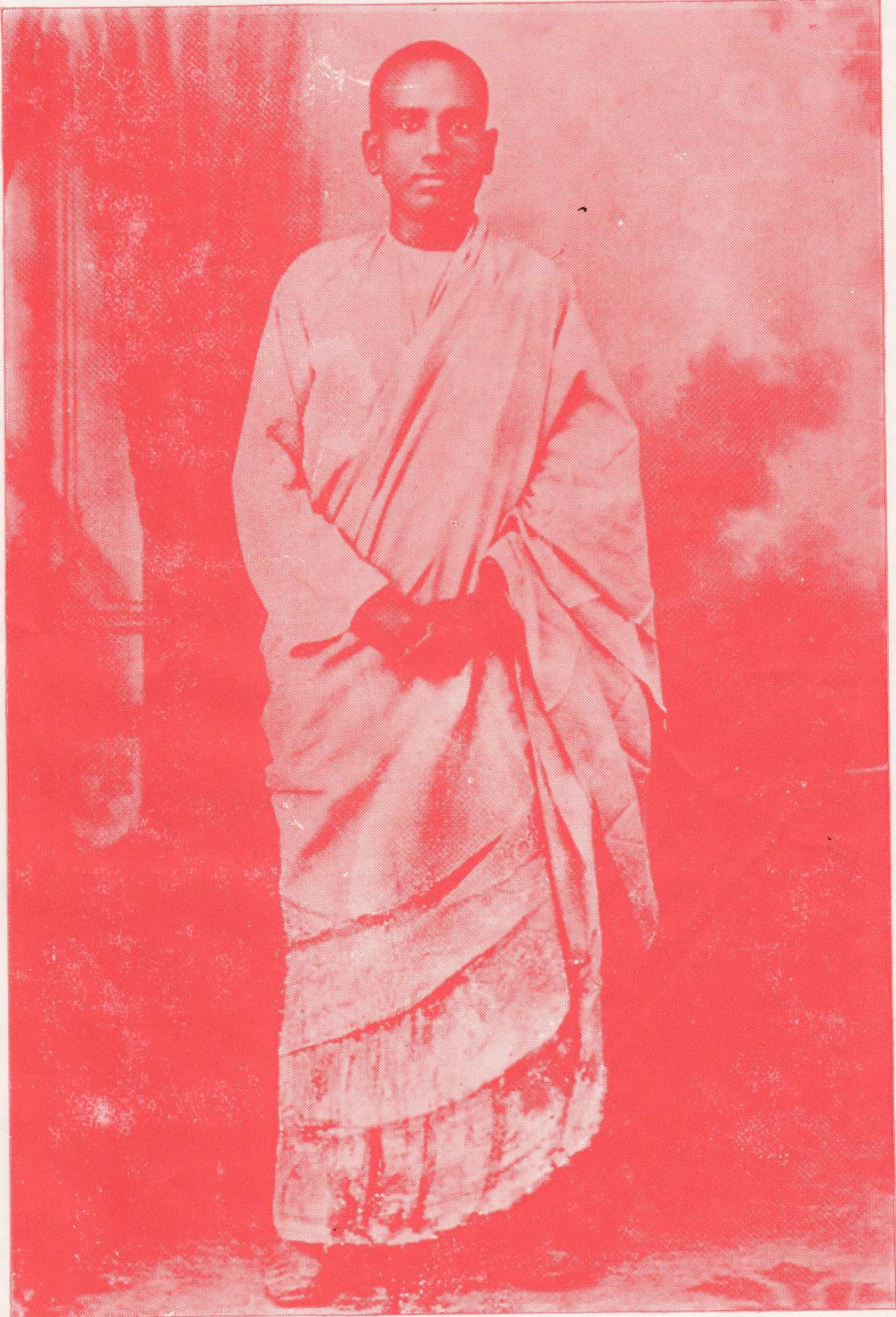
ஆசியுரைகள்

பக்கம்

திரு. மாவை சோ. சேனாதிராசா, பா. உ.	
திரு. சொ. கணேசநாதன்	
ஜனாப். எம். ஏ. சி. முகைதீன்	
திரு. க. தியாகராஜா	
திரு. ஆர். எம். ஜே. தங்கராஜா	
திரு. எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்	
அறிமுகம்	
சவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா	
ஆநந்தப்பத்து — (“தாமரைத்தீவான்”)	01
விபுலாநந்த அடிகளின் கல்விச் செயன்முறைகள் ஒரு கண்ணோட்டம் — திரு. செ. அழகரெத்தினம்	04
விஷிமுலம் — திரு. வ. அ. இராசரத்தினம்	14
விபுலாநந்தரும் கல்வியும் — திரு. க. தியாகராஜா	18
தென்றலின் மறுபிறவி — கவிஞர் அகாங்கன்	27
கவிதையில் நான் கண்ட விபுலாநந்தர் — தமிழ்மனி பாலேஸ்வரி நல்லரெட்டணசிங்கம்	28
சவாமி விபுலாநந்தரின் தொல்லியல் ஆய்வுகள் தரும் உண்மைகள் செல்வி க. தங்கேஸ்வரி	34
சுயில்கள் கூவும் — கவிஞர். எஸ். முத்துமீரான்	43
விபுலாநந்தரின் தமிழ் — (அன்புமணி)	44
தீரமா முனிவர் — திரு. தாபி சுப்பிரமணியம்	61
புரட்சித்துறவி — திரு. எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்	62
யாழ்நூல் பிறந்த கதை — தமிழ்மனி சிவ. விவேகானந்த முதலியார்	65
முழுக்கடனும் தீர்ப்போம் — (ஆலையூரன்)	74
சமுதாயத்தில் மனித மேம்பாடுகளைக் காணத்துடித்த சவாமி விபுலாநந்தர் — திரு. நா. புவனேந்திரன்	76
விபுலாநந்த அடிகளாரின் ஆன்மீகப்பணி — திருமதி. அ. சுப்பிரமணியம்	78
பற்றறாத் துறவி - விபுலாநந்த அடிகள் — திரு. வீ. தி. அ. தில்லைநாதர்	81
முத்தமிழ் வித்தகர் — “சுச்சையூர்த் தவா”	84
விபுலாநந்தர் விரும்பியவை — திரு. ந. நடராசா ஏ, . எம்.	86
கரும யோகம் — அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகள்	95
வள்ளல் திருவுளத்தைச் சூழ்தலால் உண்டு சிறப்பு — மருதூர்க்கொத்தன்	97

அடிகளின் இளமைப் பொலிவு

jañamānā māñjūrī

ஆநந்தப்பத்து

“தாமரைத் தீவான்”

(வெண்பா)

‘முத்தமிழில் வித்தகராம் முத்த விபுலாநந்தப்
பத்ததனைப் பாடுகிறேன் பணிவன்பாய் - அத்தமிழைக்
கற்றதனால் அடியேனும் கவிபாட முன்வந்தேன்
குற்றமறுத் தேற்பீர் குணம்!’

(கிழக்கீழை)

கிழக்கீழை ஒருபோதும் கீழீழை ஆகாமல் கிளம்பி மேலே
விளக்கிட்டதுன்றாகி விடிவெள்ளிவானாகி வெளியிலெங்கும்
பழக்கப்பட்டதுவாகி பலர்வந்து தோன்றியே பணிகள் ஆற்றி
அளக்கொண்ணாப் புகழீட்டி அனைத்தீழு உலகெல்லாம் அறிந்தா
யிற்றே!

(பிறப்பு)

மட்டார்ந்த காரைதனில் மயில்வாகனப்பேரில் மானம் பண்பால்
கட்டுண்டசாமிக்கும் கண்ணம்மையாளுக்கும் கரை காணாத
மட்டில்லா மகிழ்வாக மாதவத்தினால் வந்த மகப்பேறாக
விட்டத மிழ்க்க கலையாவும் வெளிக்கொணரவே வந்தான்
விபுலாநந்தன்!

(இளமை)

இளமை ஒருமுறையேதான் இது மீண்டும் வரமாட்டா தென்றே
பிள்ளை உளமதிலே எண்ணியதால் ஒருநொடியும் வீணாக்கி ஒட்டிடாமல்
களையிறங்கிப்போராடும் காளையெனப்பள்ளியிலே கழித்தான்நாளே!
வளமானகலைச்செல்வம் வாரிடவும் அள்ளிடவும் வழிபார்த்தானே!

(கல்வி)

கற்றிட்டான் ஆங்கிலமும் கனிதமிழும் வடமொழியும் கனதேர்வாலே
பெற்றிட்டான் பலபட்டம் பியெஸ்ஸி-பண்டிதமும் பிறவும்பெற்றே
கற்றதுபோல் நின்றிடவும் கடியபணி செய்திடவும் கடும் ஆராய்வால்
பெற்றதெலாம் மற்றோரும் பெறுமாறு வழங்கிடவும் பிரியங்
கொண்டான்

(ஆசிரியர்)

ஆசிரிந்தார் ஆதலினால் ஆசிரியர் ஆய்விட்டார் அதிபர் ஆனார்!
நேசித்தார் மாணவரை நிகழ்காலம் எதிர்காலம் நெடுமுன்காலம்
வாசித்தத்தனையும் வரலாற்றுக் கணிப்போடும் வாழ்த்திச்
சொன்னார்!
கூசிப்போய்ப் பலர்எங்கோ குடியேறியும் போனார் குறைகாணாமல்!

(துறவி)

இல்லறமே நல்லறமாய் இருந்தாலும் பொதுப்பணியை இனிதாய்ச்
செய்ய
நல்லதொருதுறவறமே நலமென்றே அவ்வறத்தை நாடலானார்!
பொல்லாதபலபணிகள் போக்குவரவோய்வுக்கோர் பொழுதே
இல்லை!
இல்லாதஇடமின்றி எங்கெங்கும் தமிழாக இருந்திட்டாரே!

(பேச்சாற்றல்)

ஆற்றொழுக்கு நடைபோலும் அரியசொற்பொழிவெல்லாம் அவை
அறிந்தே
ஆற்றுமொரு பேராற்றல் அமைந்திட்ட தன்மையினால் ஆய்ந்தே
கண்ட
மேற்றிசையின் செல்வத்தை மிக்கவரலாறுகளை மேன்மையாளர்
போற்றிவரும்படியாக பொருணுவின் சிறப்பெல்லாம் பொழிந்து
வைத்தார்!

(எழுத்தாற்றல்)

எழுத்தெல்லாம் ஆனுவதோர் எவிதானசெயலன்று என்றோ
காய்த்துப்
பழுத்தகவி, கட்டுரைகள் படைத்ததுடன் நில்லாமற் பைந்தமிழ்க்கே
அழுத்தமிகுமொழிமாற்றி ஆங்கிலத்து நாடகங்கள் அழகாய்த்தந்தும்
உழுத்தமிழ்ச்சமுதாயம் ஒன்றினையும் நாடாமல் உலவுதையோ!

(இசையாற்றல்)

இழந்ததனைமீட்டிடவும், இசைதனைக்காட்டிடவும் எம்செவிக்கே
பழந்தமிழ்ப்பண்ணட்டிடவும், பாச்சிலம்பை ஆய்ந்திடவும் பழைய
யாழை
அளந்தறிந்தே அமைத்திடவும் அவதாரம்செய்ததுபோல் அமைதியாக
விளங்கி அதுபோலாக்கி விடுத்துள்ள யாழை எவர் விளங்கினாரோ?

(தொண்டுள்ளம்)

கண்டாலே பொதுப்பணியைக் கண்முடிப்போகின்ற காலமிஃதில்
தொண்டுள்ளம் நாட்டார்வம் தூயதமிழ்த்தாய்மீதில் தொலையாப்
பற்று
கொண்டவிபுலாநந்தர் சூறியதும் செய்ததுவும் கொஞ்சமாமோ?
விண்டுரைக்கமுடியாமல் விடுகின்றேன் புகழ்வாழ வேண்டுகின்றேன்!

“படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுள்ளே ஞானிகளுமுண்டு,
அஞ்ஞானிகளுமுண்டு, பெரியோர் கடிந்தொதுக்கிய காமம், குரோதம்,
லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் எனப்பட்ட ஆறு குற்றங்களும்
கல்லாதவரிடத்துப்போலவே கற்றவரிடத்தும் காணப்படுகின்றன. இந்த
ஆறினையும் வள்ளுவர் காமம், வெகுளி, மயக்கம் என மூன்றாக்கிக்
கூறுவார். அறியாமையே மயக்கம் அனைத்துக் குற்றங்களுக்கும் காரண
மாகிய அறியாமை மயக்கந் தீர்த்தாலேயென்றி உண்மை ஞானம் உதிக்க
மாட்டாது’”

விபுலாநந்த அடிகளின்

கல்விச் செயன்முறைகள்
ஒரு கண்ணோட்டம்

திரு. செ. அழகரெத்தினம்
B. A; Dip. in, Ed; M. A; SLEAS.

விபுலாநந்த அடிகள் ஒரு சிறந்த கல்விமானும், கல்வியியல் வல்லுநருமாவார். அவரது வாழ்க்கை வட்டம் ஏறத்தாழ ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகளுள் குறுகியதாக அமைந்திருந்தபோதும், அன்னாரது வாழ்க்கை வரலாறு கல்வியுடன் நெருங்கிய தொடர்பும் பினைப்பும் கொண்டதாக அமைகிறது. ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும், பாடசாலை களின் முகாமையாளராகவும், பல்கலைக்கழகங்களின் பேராசிரியராகவும் அவர் கடமை புரிந்த காலையிலும், எழுத்தாளர், உரைகாரர், பதிப்பாளர், பத்திரிகாசிரியர், மொழி பெயர்ப்பாளர், கவிஞர், கலைஞர் போன்ற பல்துறை விற்பன்னராக விளங்கியவேளையிலும்; கல்விக்கருத்துக்களும், தொடர்புகளும் தொண்டுகளும் கற்றல் கற்பித்தல் செயன்முறை விளக்கங்களும் இறுக்கமுற இணைந்து புதுப் பரிமாணம் பெற்றுப் பலனும் பயனு முடைத்தாக நிறைந்து நிற்கின்றன. அவர்காலச்சூழிலின் தாக்கமும், சமூகநோக்கமும், தேவையும், அவரது தமிழ்ப்புலமையும், ஆங்கில அறிவும், வடமொழிப்பாண்டித்தியமும் வங்காளம், சிங்களம், தெலுங்கு போன்ற பிறமொழித்தெளிவும், கீழை, மேலைத்தேய கலைகளிலும், அறிவியல் துறைகளிலும் பெற்றிருந்த வித்துவ விலாசமும், இராமகிருஷ்ண இயக்க இணைப்பும், சுவாமி விவேகாநந்தர் தத்துவத் தாக்கமும், பிரமச்சரிய வாழ்வும் பிறவும் அடிகளாரது கல்விக் கருத்துக்களையும், சிந்தனைகளையும் செயற்படுத்தவும், சீராக்கிச் செப்பனிடவும் அடிப்படைக் காரணிகளாகவுமைந்தன. கிரேக்க தத்துவ ஞானிகளான சோக்கிரட்டஸ், பிளேட்டோ, அரிஸ்டோட்டில் மற்றும் ஜோக்ஜக் ரூஸோ, பேட்டன்றசல், ஜோன் பியி, கால் மாக்ஸ் போன்ற சிந்தனையாளர்கள் கீழைத்தேய மேதைகளான விவேகாநந்தர், காந்தியடிகள், தாகூர், இக்பால், இராதா கிருஷ்ணன் போன்றோர்களது கருத்துக்களால் கவரப்பட்டவராகவும், நல்லியல் தாக்க முற்றவராகவும் விபுலாநந்தர் விளங்குகிறார், என்பதையும் ஏற்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும் விபுலாநந்தரின் வாழ்க்கை ஒரு கல்விச் செயன்முறைப் பிரதிபலிப்பாக விளங்குகிற தென்பது மிகைபட்ட கூற்றாக இருக்க இயலாது.

விபுலாநந்தர் வாழ்ந்த காலச் சூழ்நிலையுடன் அதன் தன்மையுடன் அவரது கல்விச் செயன்முறை தொடர்பான கருத்துக்களை சீர்தாக்கி நோக்கின் அவற்றின் பாரிய பெறுமதியும், நேரிய நிலைப்பாடும், சீரிய சிறப்பும் தெளிவாகும். அவை மிகவும் கணதிவாய்ந்த கருத்துக்கள் என்பதில் ஐயமில்லை அத்தகைய கருத்துக்கள் எதிர்காலத் திற்கும் பொருத்தம் நிறை ஏற்றமுறுவிடயங்களாக அமைந்துள்ளன.

விபுலாநந்தர் ஒரு வேதாந்த வித்தகர்; சைவ சித்தாந்த விற்பன்னர்; முத்தமிழ் முனிவர்; பூரண ஆளுமைப் பொலிவுடையவர், பன்மதங்களின் உண்மைத் தத்துவங்களை உணர்ந்தவர். எனவே சமய சகிப்புத்தன்மையும் சமரசவுணர்வும் உலகளாவ உருவாக வேண்டுமென விழைந்தவர், “மகான் நானக்கு, பக்தர் கபீர்தாஸர் பகவான், கௌரங்கர ஞானி மஸ்தான், சாகிபு எல்லோரும் எல்லாம்வல்ல இறைவனை வணங்கினாரேயன்றி தனியாகக் கடவுளைத் தமக்கெனக் குறித்துக் கொள்ளவில்லை”¹ என்ற பொதுமதப்

போக்கினை நோக்கினின்றவர். சான் உவக்கும் இன்மலர் மூன்றுபற்றி முத்தமிழ்மொழி யில் தத்துவக்கவி தந்தவர். இத்தகையை பண்புகளைக் கல்விமுலம் காணவேண்டும் என அவர் சிந்தித்துச் செயற்பட்டதில் வியப்பே இல்லை அவரது கற்றல் கற்பித்தல் செயன் முறைகளின் அடிநாதமாக வேதாந்தகாலக் கருத்துக்களும், செயன்முறைகளும் இழை யோடிருந்தன என்பதை மறுக்க முடியாது அதேநேரத்தில் காலநீரோட்டத்தின் நவீன அறிவியல் தொழில்நுட்பவிருத்தியின் புதுமைக் கருத்துக்களும் செயற்பாடுகளும் கல்வித் துறையில் இடம்பெற வேண்டுமென்ற அவரது முனைப்பையும் மறக்கவியலாது.

வேதாந்த குருகுலக்கல்வி முறைகள்:-

பண்டையப் பாரதத்தில் சிறப்பும் செம்மையும் பெற்றதாகக் குருகுலக் கல்விமுறை இருந்தது. ஆரவாரம், ஆடம்பரம், அதிகபொருள்விரயமின்றி ஆன்ற அறிவும், அன்பு வாழ்வும் நிறைபொறுப்பும் பெறுதற்கு உகந்த இடமாக குருகுலங்கள் இருந்தன. அறியாமையை அகற்றுகின்ற குருவுக்கு அமைவான சீடனாக மாணவன் ஒழுங்கமைந்து அறிவுச் செல்வம் பெற்றான். நூலறிவும் செயன்முறைப் பயிற்சியும் ஒழுங்கான ஒழுக்க வரையறையுள் வழங்கப்பட்டதால் கற்றல், கற்பித்தல் செயன்முறைகள் ஆரோக்கிய மாகவும், ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு பயனுள்ளதாகவும் அமைந்தது. இது உடல், உளவிருத்திக்கு உகந்ததாக இருந்தது. விபுலாநந்த அடிகள் “...குருகுல முறையிற் கல்வி கற்பதே சாலச்சிறந்தது. உடல்நலத்திற்கும் உகந்தது. முற்காலத்தில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் குருகுலமுறையிலே கல்வி போதிக்கப்பட்டது. இம்முறையானது ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சேர்ந்து மனப்பண்பு ஏற்பட ஏதுவாகின்றது அக்காலத்தில் கைத்தொழிலும், சித்திரமும் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்...” என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் குருகுலக்கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார் மேலும் அழுத்தமளிப்பது போல அடிகள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளமையும் கவனிக்கத்தக்கது “...இளம்பிராயத்தில் எழுதவும் படிக்கவும் மாணவர்கள் பயிற்றப்படுவதோடமையாது அவர்கள் நல்லொழுக்க சீலராகவும் இறைபக்தியுணர்வுள்ளராகவும் வளர்வதற்கேற்ற குழ்நிலையை உருவாக்க வல்லது குருகுலக் கல்வி முறையாகும். அத்தோடு அத்தகைய கல்வி முறையால் அறிவுக்கும் அவரவர்களுக்குப் பொருத்தமான தொழிலுக்கும் ஏற்ற பயிற்சியும் அனுபவமும் ஏற்பட வழியுண்டாகும். இவை மாணவரதும் பெற்றோரதும்எனிதிர்கால வாழ்க்கைபற்றிய எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏமாற்றத்தை அளிக்காது பொருத்தமான ஜீவனோபாயத்தை வழிவகுத்துக்கொள்ள நிச்சயமாக உதவும். நாட்டில் எல்லோருக்கும் உணவும் உடையும் கிடைப்பதோடு பொருளாதாரப் பற்றாக்குறைவினால் உண்டாகும் வீணான சாதிசமயச் சண்டைகளும் ஏற்படாது; சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாகும். 3”

மாணவர்களுக்கு உளவிருத்தி மட்டும் போதாது அதற்கேற்ப உடல் வளர்ச்சியும் ஓம்பப்படுதல் வேண்டுமென்பதாலும் குருகுலக் கல்வியை விரும்புகின்றார். பிரமச்சரிய முறைகளைக் கைக்கொள்வதும், யோகாசனப் பயிற்சிகளை மேற்கொள்வதும் இளமாண வருக்கு இன்றியமையாததென்றும் குறிப்பிடுகின்றார். அறிவு நிறைவு ஆற்றல் என்னும் பெருந்தன்மைகளை உண்டாக்கும் இம்மை மறுமைப்பயன் இரண்டினையும் ஒருங்கே தரவல்லதுமான யோக மார்க்கத்தை உரிய குருவையடைந்து அனுட்டித்தால் தேக ஆரோக்கியமும், புத்திக்கூர்மையும், ஞாபக சக்தியும் பெருக்கமுற்று உலகவாழ்வு செம் மையுறும். அது நமது நாட்டிற்கே பெரும் நன்மையை விளைவிக்கத்தக்கது 4 என்று குருகுலக் கல்வியைப் பல்லாற்றானும் பயனுடைத்தது என்கிறார்.

வேதகால ஆரணிய குருகுலப் பள்ளிக்கூடங்களிலே நிலவிய சுதந்திரமான அமைதி யான அழகுநிறை சூழ்நிலையை அடைதற்கு இற்றைநாளைய நெகிழ்வற்ற பரீட்சை முறைகளும், நெருக்கநிறை வகுப்பறைகளும் உகந்தவையாகாவெனும் உண்மையை மன வேதனையுடன் வெளியிடும் விபுலாநந்தர் இன்றைய பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் மாணவர்கள் அன்றுபோல் தத்தம் தெரிவுகளை மேற்கொள்ளும் நிலைமையில் இல்லை. எனினுக் பல தடைகள் இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றபோதிலும் வேதாந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நல்லம்சங்களைக் கொண்டு நவீன கல்வி கலைத்திட்டம் போன்றன சாதனை முறையில் அமைக்கப்படலாம். அவற்றால் பல்வேறு கல்விப்பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரமும் காணப்படலாம் 5 என்ற உவப்பான செய்தியையும் முன்வைத்துள்ளமையும் சிந்திக்கத் தக்கது.

குருகுல வாசகங்களே உண்மைக் கல்வி நிலையங்களாகக் கருதப்படத்தக்கன 6 வென்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் அடிகள் ஆசிரியர்கள் நிலைப்பாடுபற்றி அழகுற எடுத்துக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் கண்கண்ட கடவுளாவர். மாணவர் மனதிலே ஆசிரியர்கள் நிறைந்து உறைபவர்களாகவும் உதாரபுருடராகவும் விளங்க வேண்டியவர்கள் ஆசிரியர்தம் பொறுப்புணர்வு மிகப் பாரியதாகும் எனக் குறிப்பிடுகிறார். ‘...மேனாட்டிவிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உளவியல் கோட்டாடுகளைப் பின்பற்றும் கல்வித் தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ள பாடசாலை ஆசிரியர்கள் குறிப்பாகப் பயிற்றப் பட்ட ஆசிரியர்கள் தேவலோகத்திலிருந்து பூமிக்கு வந்திறங்கிய தன்மையுடையோராய்த் தம்மைப் பாவனைப் படுத்தக் கூடாது. பூர்வீக மனிதர்களைப் போல மாணவருக்கு ஒழுக்கத்தைக் கற்பித்து நாகரிகமுள்ள சமுதாயத்திற்கேற்ற அங்கத்தினராய் அவரை உருவாக்க வேண்டும்... பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் குழந்தையிடத்துள்ள தெய்வீகத்தன்மையைக் கண்டு அதனை வணங்கத்தக்க உணர்வுடனும் உண்மையான மனிதாபிமானத்துடனும் அணுகுவதால் ஏற்படும் அத்தகைய நெருக்கத்தன்மை குழந்தைகளுக்கும் அதேபோல ஆசிரியர்க்கும் எல்லையற்ற உயர்விழுமியத்தை உண்டாக்கும். இதுவே ஆசிரியர்க்கு உண்மையான சொர்க்கத்தன்மையை மேன்மையுறச் செய்யும் 7 என்று உளவியல் தத்து வார்த்த உண்மையினை விபுலாநந்தர் வெளியிடுகின்றார்.

அடிகள் பண்டைப் பாரத உளவியல் முறைகளோடு இன்றை மேனாட்டு கல்வி முறைகளையும், நவீன கல்வித் தத்துவார்த்தங்களையும் நன்கறிந்த பேராசான் அவர்வாழ்ந்தகாலச் சூழலுக்கும் எதிர்காலத் தேவைக்கும் ஏற்றவிதத்தில் கல்விச் செயன் முறை அமையவேண்டுமென விஷைந்த கல்விமான், எனவே கல்விச் செயன்முறை, கல்விப் பொருளடக்கம், ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு பற்றிப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் அழுத்தம் அளிக்க அடிகள் தயங்கியதில்லை மாணவர் மையக் கல்விமுறையில் அசையா நம்பிக்கை கொண்ட விபுலாநந்தர் கல்விமுறையின் சிறப்புக்கு ஆசிரியரும் இன்றியமையாதவர் என்பதை வெளியிடத் தவறியதுமில்லை.

உடல்நோய் போக்கும் மருத்துவருள் மூவகையினர் இருத்தல்போன்று கல்வித் தாகம் தீர்க்கும் குருத்துவருள்ளும் மூவகையினர் உள்ளனரென்று அடிகள் தமக்கேயிய தனித்துவக் கவிதைகளில் குருதேவர் வாக்கியமாக விளக்கி, மாணவரை நன்நெறிப் படுத்தும் ஆசானே தலைசிறந்த முதன்மையாளன் எனத் தெளிவாக்கியுள்ளார்.

‘‘மருந்தறிந்த பண்டிதரு மூவகையர்
 நோயாளர் வருத்த நோக்கி
 அருந்துமருந் திதுவென்னக் கொடுத்தகல்வார்
 கடையாயா ராந்தும் வண்ணம்
 பொருந்துநல்ல மொழிபுகன்றங் கருந்துவிப்ப
 ரிடையாயார் போக்கு நீக்கித்
 தருந்தமது மருந்துதவலிந் தருந்துவிக்கு
 நிலைமையினார் தலையா யாரே

இவ்வழியே குரவரும் வகையினராம்
 கடைநின்றா ரிதுசெய் வாயென்
 றுய்வழியை யுணர்த்தியபின் விட்டகல்வார்
 இடைநின்றா ரூரைத்த மாற்றம்
 செய்வழியின் கிதுவென்ன வலிந்துரைப்பார்
 தலைநின்றார் சீடன் றன்னைப்
 பொய்வழியிற் செல்வொட்டா வகைதடுத்து
 வலிந்துநெறிப் புகுத்து வாரே’’⁸

இவ்விளக்கம் இன்றைய ஆசிரிய உலகின் உண்ணிப்பான கவனத்திற்கும் செயற் பாட்டிற்கும் உரியதாகும்.

1939ம் ஆண்டு கல்முனையில் ஆசிரியர் விடுமுறைக் கழகத்திற்குத் தலைமைதாங்கி இலக்கியம் கற்றலும் இலக்கியச் சுவையிலீடுபடுதலும் என்ற சொற்பெருக்காற்றின்போது, கற்றல், கற்பித்தல் கடமைகள் எவ்வாறுமைதல் வேண்டுமென்பதை அடிகள் நன்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். ஆசிரியத் தொழிலுக்கு மன்றாற் பயிற்சி இன்றியமையாத சாதனமாகுமான்றோ? ஆதலின் முதற்கண் மன்றாலாருமூச் சென்று அவர் அரிதிற் கண்டுணர்ந்த ஒருசில முடிவுகளைப் பெறுதல் இன்றியமையாததாயிற்று. மனமானது வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமிடத்து அறிவு இச்சை துணிவு என முத்திறப்பட்டு நிற்கு மென்பது மன்றாலார் கண்ட முடிவு. அறிதல் இச்சித்தல் துணிதல் என்னும் முத்திறச் செயலும் தெளிவு, இனிமை, உறுதி எனும் குணங்களை அவாவிநிற்பன. இவை முறையே உண்மை அழகு நன்மை எனும் குணிகளைச் சார்வன்’’⁹ என்பதன்மூலம் ஆசிரியர்களுக்கு உள்ளால் அறிவும் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் அவசியம் என்பதையும் கல்வியின் நோக்கம் உண்மை, செம்மை நன்மைகளை உள்ளடக்குவதாக இருத்தல் வேண்டுமென்பதையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அடிகள் ஆசிரியர் பயிற்சியின் முக்கியத்துவம் குறித்து மேலும் விளக்கியுள்ளார். தொழில்ரீதியான புலப்பயிற்சி ஆசிரியருக்கு அவசியமாகும். இது உளவியல் பரிசோதனைக் கூடங்களுடனும், பயிற்சிப் பாடசர்வைகள் அமைந்திருக்கும் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி களுடனும் அமையும். பாடசாலைத் தேவைக்கேற்ப கலைத்திட்டங்கள் சீர்செய்யப்படுவ துடன் நெகிழ்ச்சித்தன்மையும் இவற்றிற்கு இருத்தல் வேண்டும். இங்கிலாந்திலிருப்பதைப் போன்று பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைந்த ஒரு பதுதியாக இருந்து கல்விமானி

B. Ed. பட்டத்தையும் வழங்க வேண்டும். ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிகள் தமது பயிற்சி மாணவர்களைச் சுயமாகத் தெரிவுசெய்து தொழிற்பயிற்சியை மூன்று வருடத்திற்கு அளிக்க வேண்டும் 10 என்று ஆசிரிய பயிற்சிக்கு விசேட கவனம் செலுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வற்புறுத்தியுள்ளார்.

அத்தோடு மாணவரும் ஆசிரியரை நன்கு மதித்தல் வேண்டும், மேன்மையான கௌரவம் கொடுத்தல்வேண்டும் என்பதை “...ஆசான்றன் றிருவடிக்கே யனைத்துமெனு மாணாக்கனாற்றல் கண்டேன்...” 11 என்று மாணவர் ஆசிரியர் அடிபணிந்து தமக்கு உற்ற நற்றெய்வமாக போற்றித் துதித்து ஒழுகுதல் வேண்டுமென வலியுறுத்தியுள்ளார்.

கற்றல் செயன்முறைகள்

விபலாநந்தர் வாழ்நாள் முழுவதும் கல்வி என்ற கோட்பாட்டில் நிறைநம்பிக்கை கொண்டிருந்தவர். அதனைத் தம் வாழ்நாளில் போதித்தும் சாதித்தும் புகழ்பெற்றவர். கற்கக் கசடற், எனும் வள்ளுவர் வாய்மொழியைக் கல்வி வாழ்வாகக் கொண்ட நால்களைப் படிப்பதால் எதுவித நன்மையும் பெறமுடியாது. அது நுனிப்புல் மேய்ந்த கதையாக அமையும். ஆழக்கற்பதால் அறிவு விசாலிக்கிறது. மனதில் விளக்கம் தெளிவாகப் பதிவாகின்றது. அவற்றை எஞ்சூான்றும் எவ்விடத்தும் பிரயோகிக்கத்தக்க மனப்பக்குவம் உருவாகின்றது. இது புதியன் புனையும் போக்கிற்கும் நூற்றுறை ஆராய்ச்சி முறைகளுக்கும் அத்திபாரமாக அமையுமென்பது அடிகளின் காத்திரமான கருத்தாகும். “ஒரு எந்தையார் எனக்குச் சொல்லிய கட்டளை எனது கல்விப் பயிற்சிக்கு மிகவும் உபகார மாயிற்று” 12 என்ற கூற்றும்; “...கற்கப் புகும்போது பருப்பொருளாக பலநாற்களில் அதனைத் தெளிவுற விளங்கிக்கொண்டுணர்ந்தலே கூடிய நன்மை பயப்பதாகும்” 13 கூட்டும் பொற்கொல்லரைப்போல, அறிவெனும் தீயினிடையே நூலாசிரியனுடைய சொற்களைப் பெய்து உறுதிப் பொருள் பயக்கும் உண்மை வாசகங்களைப் பிரித்து வேண்டிய கற்றல் முறையாகும்; எழுத்தெழுத்தாக நோக்கி ஊன்றி அவதானித்து உண்மைப் பொருள் காண்போனே எழுத்தறி பண்டிதன் எனப்படுவான். மேனாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் வழங்கப்படும் Doctor of Letters' இப்பொருண்மையதே” 14 எனும் பொருள்களைக் கற்க முயல்வராதலின் அவற்றுள் ஒரு நூலினைத்தானும் தெளிவுற அறிந்துகொள்வதில்லை; அவரது கல்வி நல்லார் அவைக்களத்துக்குச் சென்று நிலைபெறுவது மில்லை. நுனுகி நோக்கி ஆராய்தல் அறிவுக்கு மாட்சிமையைத் தரும் 15 என்ற கருத்தும், ஆராய்ந்து, தெளிவுற அவதியுறாது ஆழமாகக் கற்க வேண்டுமென்ற கற்றல் முறைமைப்பத் துலாம்பரப்படுத்துகின்றன.

கற்றல் முறைகளை ஒழுங்காகவும், பயனுள்ள வகையிலும் அமைத்துக் கொள்ள நூபக சக்தியை வளர்த்தல் நல்ல வழியாகும். கருத்தான்றி கற்பதன் மூலம் நூபக சக்தி வியாபிக்கும். அறிவு அனைத்திற்கும் ஆதாரமாகவுள்ள இச்சக்தி புலமை விருத் திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் துணையாக அமைவது - இதனை வளம்படுத்த செவிப்புலனையும் கட்டுலனையும் உபயோகிக்க வேண்டும் 16 எனக் கூறியுள்ளார்.

சிறந்த கற்றலுக்கு மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்திக் கற்கும் முயற்சி இன்றியமையாதது. கல்வியைச் சம்பாதிக்க விரும்புகின்றவன் இரவு பகலாகக் கல்வியில் எண்ணமுடையவனாக இருந்து வாய்ப்புக் கிடைக்கும் நேரங்களெல்லாம் கற்கவேண்டும். பாடசாலை நூல்களுடன் நின்றுவிடாது பிறநூல்களையும் கற்கவேண்டும். பல மொழிகளையும் முயன்று கற்றல் நலமாகும். கற்றலை ஓர் ஒழுங்குபடுத்திச் செய்தல் - திட்டமிட்டுக் கற்றல் போதிய நலனைத் தரும். எனினும் தீனெறிப்படுத்தும் நூல்களைக் கற்கக் கூடாது. காம உணர்ச்சியுட்டும் நாவல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் விலக்கி, மனிதவாழ்வைக் கடைத் தேற்றும் நன்நூல்களையும் படிக்கவேண்டும். 17 இவ்வாறு விபுலாநந்தர் கற்கவேண்டிய நூல்கள், கற்றல் முறைகள் பற்றி விளக்கமளித்துள்ளார்.

கற்பித்தல் செயன் முறைகள்

அடிகளது கற்பித்தல் முறைகளில் மாணவர் ஆசிரியர் இணைப்பின் இருக்கமும் நெருக்கமும் இடம்பெறுதல் தனிச் சிறப்பாகும். மாணவரின் தெய்வீகத் தன்மை மதிக் கப்படுதல் வேண்டுமென்பது மற்றுமொரு உயர் கருத்தாகும். இலக்கியம், அறிவியல், கணிதம், உடற்கல்வி, அழகியற்கல்வி, சமயம், வரலாறு, புவியியல் போன்ற பல்வேறு பாடத்துறைகளை எவ்வாறு கற்பிக்க வேண்டுமென்று விபுலாநந்தர் காட்டும் கருத்துக்கள் இன்றைய தலைமுறையினரும் சிந்தித்துச் செயற்படுத்தற்குரியனவென்றாம்.

எழுத்திலக்கணம், செய்யுளிலக்கணம், வெண்பா, அகவல் என்பவற்றின் யாப்பிலக் கணமும் இளமாணவர் ஒதியுணர் வேண்டியன; எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு முதலிய இலக்கியங்களில் மாணவர் புலமைப் பயிற்சியும் பெறுதல் நன்று, எனக்கருதும் அடிகள், இலக்கியப் பயிற்சிகளும், பயிலும் பயிற்றும் முறைகளும் ஒரு படிநிலை அமைப்பில் இருத்தல் இன்றியமையாததென்று விளக்கியுள்ளார். முதலில் ஒசைக்காக ஒருமுறையும், பொருஞுக்காக ஒருமுறையும் வாசிக்க வேண்டும். இசையுடன் பாடி, பொருள் விளங்கப் பாடி இன்புறுதல் வேண்டும். கற்பனா சக்தியை ஆசிரியரும் மாணவரும் வளம்படுத்தல் இலக்கியம் கற்பித்தல், கற்றலுக்கு உதவியாகவுமையும். கவிஞர் கானும் கற்பனை உலகில் கவிதையைக் கற்போரும் கேட்போரும் சஞ்சரித்து மெய்பாட்டினபத்தைப் பெறவேண்டுமென்பதும் இலக்கியம் கற்பித்தவில் முக்கியமாகும். அகக் கண்ணால் நோக்கலும், அகச்செவியால் கேட்டதறும், மெய்ப்பாடு தோன்றுதலும், உள்ளம் உருகுதலும், அரும்பொருட் செவியினைப் பாராட்டுதலும் இலக்கியம் கற்பித்தவின் சிறப்புகளாக அமையவேண்டுமென்பது அடிகளது அபிப்பிராயம். 18.

வினோதக் கதைகளையும் பாலியருக்குரிய பாடவிதானத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் தேவையெனக் கருதும் விபுலாநந்தர், அத்தகைய கதைகளை இந்திய, ஆங்கிலேய இலக்கியங்களிலிருந்து பெறலாமென்ற ஆலோசனையையும் அளிப்பதுடன், உள்ள வளர்ச்சிக்குக்கந்த வினோதக் கதைகள் மூலமும் இலக்கியம் கற்பித்தலை எளிதாக்கி இனிமை பயக்கச் செய்யலாமென்றும் கூறியுள்ளார்.

செய்யுளை நெட்டுருப்பண்ண மாணவரை வற்புறுத்தாது, அவர்கள் அதில் தாமாகவே ஈடுபட்டு இன்பம் துய்க்கும்போதும், பலமுறை அவற்றைப் படித்து, ஒசையின்பத்தை உணரும் போதும், பொருள் இன்பத்தை அனுபவிக்கும் போதும் செய்யுள் தானாக மனப்பாடமாகும் வகையில் வழிவகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பார்.

காந்தியதிகளைப் போன்று தேசியக்கல்வி விருத்தியில் ஆர்வம் கொண்டிருந்த விடுலாநந்தர், நாட்டின் ஏட்டுக்கல்வி, பரீட்சை முறைகள் போன்றவற்றைக் கண்டித்தத தோடு, தொழிற்கல்விக்கும், விஞ்ஞானக் கல்விக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியுள்ளார். விஞ்ஞானக் கல்விப் போதனையை வேதாந்தக் கொள்கையடிப்படையில் மேற்கொள்வது மேலானது; புலக்காட்சி முறையிலமைந்த பரிசோதனை செயற்பாடுகள் அவசியமென்றும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். உயிரியல், பெளதிகவியல் போன்ற பாடதெறிகளை நிலைபேற்றின் ஒருமைத்தன்மையெனும் வேதாந்தக்கோட்பாட்டினடிப்படையில் பயிற்றுவதால் கூடியளவு பயன்பெறலாமென்பது அவர் விருப்பமாகும். பூதநூல் அறிவென்பது புத்தகத்தை நெட்டுருப்பண்ணாது அதற்கான கருவிச்சாலையில் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி, அளக்கும்முறை அறிந்து, விதிகளின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து முடிவெடுப்பதே. எனவே பூதநூல் போன்ற அறிவியல் நூல்களைக் கற்பிப்பதற்கானவழி ஆய்வுகூடங்களில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்தி ஆராய்ச்செய்து உண்மை முடிவுகளை உணரச் செய்தலேயாகும். 19 விஞ்ஞானம் கற்பிக்கும்முறை கூர்ந்து அவதானிப்பினின்றும், பரிசோதனைகளினின்றும், அனுபவாதியில் பெறும் செயன்முறை என்பது விடுலாநந்தர் உள்ளக்கிடக்கை.

கணிதநூற் பயிற்சிக்கு புலன்களைப் பயிற்றுதல் வேண்டும். முதலில் அடிப்படைக் கணித அறிவு மாணவர் அனைவருக்கும் அளிக்கப்படவேண்டுமென்பது அடிகளது அபிப்பிராயம். ‘கூட்டல் கழித்தல் பெருக்கல் வகுத்தல் என்னும் நால்வகைத் தொழிலையும் என்னல், எடுத்தல், நீட்டல், முகத்தல் எனும் நால்வகைகளோடு சார்த்தியுணர்தல் வேண்டும். பின்கீழ்வாயெண், பதிற்றுறுப்பெண், பொதுவெண் எனுமிவற்றோடு சார்த்தியுணர்தலும் வேண்டும். ஓர் எண்ணினையே பெருக்குமென்னாகவும் பெருக்கப்படுமென்னாகவும் வைத்துப் பெருக்குத் தொகையைக் கண்டறிதலாகிய இருமடிப்பெருக்கம், இப்பரிசாகிய மும்மடிப்பெருக்கம் நான்மடிப்பெருக்கம் என்பவற்றின் இயல்பினை உணர்த்தலும், இருமடி, மும்மடிப் பெருக்க எண்களினின்றும் முளை எண்ணினைக் காணும் முறை உணர்தலும், மறைந்த எண்ணினைக் கண்டறியும் எளிய முறைகளைப் பயிற்றலும், நடுவெண், படியெண், படிப்பெண்ணொப்பு, முத்தொகை, ஜந்தொகை, நூற்றுருப்பு, வட்டிக்கணக்கு நிலவளவை எனுமிவற்றை உணர்தலும் எண்ணிற் பாற்படுவன். எண்ணால் கடல்போன்ற நீர்மையது. பதினாராட்டைப் பராயத்தாருக்கு கற்குந்தரத்த இவையெனக் காட்டப் புகுந்தமாதலின் இவையமையுமென எல்லையிட்டுரைத்தனம்’ 20 என்று பதினாறு வயதுக்குப்பட்ட மாணவர்க்கு ஏற்ற எண்கணித பயிற்சிபற்றி எடுத்துரைத்துள்ளார்.

மேற்படி அடிப்படைப் பயிற்சிபெற்ற பின்னரே மேற்புலத்தாரும் வடபுலத்தாரும் விதந்துரைத்த பீஜகணிதம், கேத்திரகணிதம், திரிகோணகணிதம், கலயகணிதம், வான்நாற்கணிதம் இயந்திரகணிதம் ஆகியவற்றைப் பயிலவேண்டும். ஆகவே கணிதத்திற்கு அடிப்படையான பொதுவிதிகளைக் கருவியாகவும் பயிற்சியாகவும், செய்கையாகவும், உணர்த்தல் கணிதம் கற்பிக்கும் ஆசிரியரின் முக்கிய கடமையாக இருத்தல் வேண்டும். என அடிகள் தெரிவித்துள்ளார்.

உடற்கல்விப் போதனை சாதனையுடன் இணைந்திருக்கவேண்டுமென்று விபுலானந்தர் விரும்பியுள்ளார். பண்டுதொட்டுவரும் ஹடயோகமுறை சாலச் சிறந்தெனும் அடிகள் கிரேக்கால உடற்கல்வி உடற்பயிற்சிக் கருத்துக்களையும் ஏற்றுவாறு புகுத்து வதன் அவசியத்தையும் வற்புறுத்தியுள்ளார். யோகப் பயிற்சிகளை நூல்களின்றும் கற்பதிலும் பார்க்க ஆசிரியர் முன்னிலையில் பயில்வடே பொருத்தமானதென்பதால் உடற்கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் மாணவருக்கு முன்மாதிரியாக அமைந்து செய்முறைப் பயிற்சிகளை நெறிப்படுத்துவதன் அவசியத்தை அடிகள் குறிப்பிட்டுள்ளார். சிறுவரின் நிறை, உயரம், மார்புச் சுற்றாவு என்பனவற்றை முன்னரே குறித்துவைத்து, காலை யிலும் மாலையிலும் ஒரு குறிப்பிட்டநேரம் பயிற்சியை முறைப்படி கைக்கொள்ள வேண்டும். பன்னிரெண்டு வயதுக்குட்பட்டோருக்கான யோகப்பயிற்சி, அதற்கு மேற் பட்டோருக்கான பயிற்சி பற்றி விபுலாநந்தர் விளக்கமாக வரையறுத்துள்ளதோடு, அவர்கள் எத்தகைய உணவு வகைகளை உண்ணவேண்டும், எவற்றை ஒதுக்கவேண்டும் என்பனபற்றியும் தெளிவுறக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை போற்றத்தக்கது. 21

வரலாறு புவியியல் போன்ற பாடங்களைப் போதிக்கும்போது தேசியநோக்கும், கலாசாரப் பேணலும், சமய நெறியும் சார்ந்ததாக கற்பித்தல் இருந்ததே சிறந்தென்பது அடிகள் கருத்து. வரலாறு, புவியியல் கற்பதால் ஒற்றுமையுணர்வு, சகிப்புத்தன்மை, நாட்டுப்பற்று, அமைதிப்போக்கு என்பன ஏற்படுமென்கின்ற விபுலாநந்தர் முதலில் சொந்த நாட்டு வரலாற்றுக்கும் அடுத்து அண்டை நாட்டு வரலாற்றுக்கும் முன்னுரிமையளித்து, அதன்பினரே ஏனைய நாடுகளின் வரலாற்றறைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்றார். வரலாற்றை ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் கற்பித்தல் வேண்டுமென்பதும், வரலாற்றுப் பாடமூலம் இளமாணவர் தமது பழமையையும், செம்மையையும் ஆராய்ந்து கொள்ளும் பக்குவநிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்பதும் விபுலாநந்தரின் விநயமான வேண்டுகோள். 22

புவியியல் கற்பித்தல் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, "... பல மக்கட் சாதியினர் வாழும் இம்மண்ணுலகிலே பல்வேறு தேசங்களின் இயற்கை வளங்களும் மலை, நதி, கடல், என்பவற்றின் அமைப்பும், வெட்ப தட்பநிலைகளும், மழை வெயில் காற்றி யக்கம் என்றின்னவும், ஐந்தினைநிலப்பாகுபாடும், விளைப்பொருளும், வாணிகமும், நாவாய் புகைவண்டித்தொடர் என்றின்னவற்றால் ஏற்பட்டிருக்கும் போக்குவரத்து வசதிகளும், ஆசியா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா என்றின்ற பெருநிலப் பரப்புக்களின் அரசியல் நிலையும், மக்களது வாழ்க்கையும் கற்பிக்கப்படுதல் வேண்டும்" 23 இங்கும் பாடவிதானத்தைக் குறிப்பிடுவதுடன், அனுபவரீதியான கற்பித்தல் முறையை அழுத்தியுள்ளார்.

இவ்வாறு கற்பித்தல் முறைமைபற்றிக் கூறும் அடிகள் தாம் பணியாற்றிய, நிறுவிய கல்விக் கூடங்களில் குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் சிவாநந்த வித்தியாலயத்தில் இவற்றைச் செயற்படுத்துவதில் மிக்க ஆர்வமும், விளக்கமும் அளித்திருந்தார். ஜோன்டூரி சிக்காக்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் அமைத்த பரிசோதனைப் பாடசாலை போன்றும், கவிஞர் தாகூர் தாபித்த சாந்திநிகேதன் சாயலிலும் விபுலாநந்தரின் சிவானந்தா வித்தியாலயம், அமைந்திருந்தது. 1926ல், விவேகானந்தா வித்தியா தருமநிதி' ஒன்றை ஆரம்பித்து அநாதைச் சிறுவர்களுக்கு இவ்வித்தியாலயத்தில் இலவச உணவு உடை உறையுஞ்சுடன் விபுலாநந்தர், வேதாந்தமுறையிலான குருகுலக்கல்வியை அளிக்க அத்திபாரம் அமைத்தமை பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. அக்காலச் சூழலில் காலத்தினாற் செய்த உதவியாக ஞாலத்தின் மாணப் பெரிதாக மதிக்கத்தக்கது. எனவே அதன் பாரிய பயன்பாட்டுத் தன்மை போற்றி ஏற்றப்பட வேண்டியதொன்றே.

கற்றலுக்கு ஊக்குவித்தல் அல்லது தூண்டுதல் கருவியும் அவசியமெனும் அடிகள், மாணவரை நல்வார்த்தைகள், புகழ்ச்சியுரைகள், நாற்கணிப்பு நோக்குகள் மூலம் தூண்டித் துலங்கச் செய்தல் நலம் என்பார். இகழ்ச்சியுரைகளையோ தண்டனைகள் கொடுத்தலையோ அடிகள் என்றுமே விரும்பியதில்லை.” உண்மை இரக்கமுள்ள ஆசிரியர் தம்மாணவரிடத்துள்ள நல்லியல்புகளைத் தெரிந்து காலத்துக்குக் காலம் வறங்கும் ஆலோசனைகள் மூலம் ஊக்குவிக்கத் தக்க முறையில் புகழ்ச்சியுரைகளை அளிப்பார். அவரிடத்தேயுள்ள நற்குண சபாவங்களை வெளிக்கொணர உதவுவார். அறிவியல் விடயங்களிற்கூட பின்முகளையும் குறைகளையும் மீண்டும் மீண்டும் கூறிக்கொள்வதால் எதையுமே அடையவியலாது ‘நீங்கள் நன்றாகச் செய்துள்ளீர்கள், இன்னும் திறமையாகச் செய்ய முயற்சியுங்கள்’ என்ற ஆறுதல் உச்சாக வார்த்தைகளும் ஆலோசனைகளும் விவேகமுள்ள ஆசிரியர் தம் மாணவருக்கு அளிக்கும் வெகுமதிகளாகும் ‘24 என்று கூறுவதோடு கற்றல் தொடர்பான பொருட்களைப் பரிசாக வழங்கி உங்கு ஏற்ற முறையாமென்றும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். எனினும் குழந்தைகளுக்கே இயல்பான குறும்புத்தன்மைகள் பல இருப்பதால், அவற்றைமானிட வளர்ச்சிப் பாங்கில் நெறிப்படுத்தும் வகையில் அளவோடு சுதந்திரம் அளித்துஅவர் நல்லவராகவும் வல்லவராகவும் வளர்க்கப்படும் வகையில் கற்பித்தல் அமையவேண்டுமென்ற கருத்தையும் முன்வைக்க அடிகள் தவறவில்லை.

விபுலாநந்தரின் கற்றல், கற்பித்தல் கொள்கைகள், செயன்முறைகள் கல்வி உளவியல் ரீதியில் அமைந்தவை. அவரது கருத்துக்கள் பண்டை வேதாந்த முறையின் சிறப்பு அம்சங்களையும் நவீன மேனாட்டு கல்விச் சிந்தனைகளையும் சேர்த்துப் பழைமக்கும் புதுமைக்கும் பொருத்தப்பாடு காண்பனவாக அமைந்துள்ளன.

கற்றல் கற்பித்தல் செயன்முறைகள் படிமுறை வளர்ச்சியில் அமையவேண்டுமென்றும், பிரயோகத்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டுமென்றும், செய்யக்கூடியவற்றையே திட்டமிட்டு நிறைவேற்றவேண்டுமென்றும் விபுலாநந்தர் நிறுவியுள்ளார். சொல்லளவிலன்றி செயலளவிலும் தம் கருத்துக்களை செயற்படுத்துக்கூடிய வசதியையும் வாய்ப்பையும் அவர் பெற்றிருந்தார். வேதாந்தக்காலக் கருத்துக்களைக் கல்விப் பிரச்சினைகளுக்குப் பிரயோகித்தல் என்பதுபற்றி ஆழமாக ஆய்ந்து தெளிவான தீர்க்கமான கருத்துக்களை முன்வைத்தவர் விபுலாநந்தர். அவர் கருத்துக்களின் தன்மையும் தாக்கமும் அவர் காலத்திற்கு மட்டுமன்றி எதிர்காலத்திற்கும் ஏற்றமிகு வகையில் பொருத்தப்பாடுடையன. சிவாமிகளுக்கு நூற்றாண்டுவிழாவெடுக்கும் இந்நாளில் அவர்தம் கருத்துக்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து அவற்றை நமது கல்விமுறையை பொருத்தமான முறையில் புகுத்திக்கொள்ள இன்றைய கல்விமான்களும், ஆசிரியகுலமும், மாணவ பரம்பரையும் முயற்சித்தல் வேண்டும். அவரமைத்த சிவாநந்தா வித்தியாலயம் போன்ற கல்வி நிலையங்கள் நம் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் யதார்த்தமான முறையில் வளர்த்தெடுக்கப்படுதல் வேண்டும். அன்னாருக்கு சிலை செய்தலும், பாடசாலைகளுக்கு அவர் நாமம் வைத்தலும், கிராமங்கள் அமைத்தலும், முத்திரை வெளியிடுதலும், மணிமண்டபம் நிறுவுதலும், மலர்கள் வெளியிடுதலும் அவசியத் தேவைகள் தாம். அவை மட்டும் போதாது; அடிகளது சிந்தனைகள், சித்தாந்தங்கள், கொள்கைகள், எண்ணங்கள பயனுள்ளவகையில் பரவலாக்கம் பெறுதல் வேண்டும். அதுவே அடிகளுக்கு தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் செலுத்தும் காலத்திற்கமைவான கைம்மாறும், கடமையுணர்வுடன் கூடிய நல் அஞ்சலியுமாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'நம் நாட்டின் பெருமை' விபுலாநந்தத்தேன். பக. 76
2. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'உயிர்வாழ உழைப்பு' தற்காலக் கல்வி ஏட்டுச்சுரக்காய்' இராமகிருஷ்ணவிஜயம். ருத்ரோகாரி வருடம் பக. 48-49.
3. விபுலாநந்தர் சவாமி - இந்து சாதனம். 7. 9. 39. பக. 1
4. விபுலாநந்தர் சவாமி - யோகமார்க்கம், விபுலாநந்த வெள்ளம். பக. 79
5. Vipulananda Swami - The Application of Vedantic Ideals to Educational Problems! Prabuddha Bharata pa. 102
6. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'சைவச் சிறாரின் கல்வி' விபுலாநந்த உள்ளம் பக. 11
7. Vipulananda Swami - 'Notes and Comments' Prabuddha Bharata 1940 pa. 37-38.
8. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'குருதேவர் வாக்கியம்' விபுலாநந்தக் கவிமலர் பக. 75-76.
9. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'இலக்கியம் கற்றலும் இலக்கியச் சுவையிலீடுபடுதலும் இலக்கியக் கட்டுரைகள்' பக. 2.
10. Vipulananda Swami - 'What Type of University Ceylon needs' Hindu Organ 7-8-41-pa. 2.
11. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'அண்பு' விபுலாநந்தக் கவிமலர் பக. 32.
12. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'விபுலாநந்த அடிகள்' அருள்செல்வநாயகம் பக. 2.
13. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'ஓழிபியல்' யாழ்நூல். பக. 395
14. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'பயனுள்ளகல்வி' செந்தமிழ்ச்செல்வி, பக. 477
15. மேற்படி - பக. 477 - 478
16. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'மாணிடனும் அவனது மனத்து ஆற்றலும்' விபுலாநந்த வெள்ளம் பக. 115
17. விபுலாநந்தர் சவாமி - 'இல்லறமும் பிரமச்சரியமும்' விபுலாநந்த அமுதம் பக. 107
18. விபுலாநந்தர் சவாமி - இலக்கியக் கட்டுரைகள் - பக. 11-12
19. விபுலாநந்தர் சவாமி - யாழ்நூல் பக. 53.
20. விபுலாநந்தர் சவாமி - பயனுள்ளகல்வி, செந்தமிழ்ச்செல்வி, பக. 479
21. மேற்படி - பக. 480,
22. Vipulananda Swami - 'What Type of University Ceylon needs' Hindu Organ 1-9-41. - pa.3.
23. Vipulananda Swami - The Application of Vedantic Ideals to Educational Problems! Prabuddha Bharata P.a.102

ரிஷிமூலம்

(வ. அ- இராசரத்தினம்)

வேத காலத்தில் ரிஷிகள் இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் எல்லாருமே துறவி கள்ளல். பலருக்கு மனைவி மக்கள் இருந்தனர். அந்தரிஷிகளாற் சூட முற்றுந்துறக்க முடியவில்லை

ஆனால் அந்த ரிஷிபுங்கவர்களுக்கும் மேலாகச் சகல ஆசைகளையும் துறந்த-ஆனாற் தமிழ் ஆசையை மட்டும் துறக்காத - சிலர் தமிழ் நாட்டிலே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் இளங்கோவடிகள் முதன்மையானவர். அவரைத் தொடர்ந்து, வீரமாழுனிவர், யக்கோமே கொன்சால்வெஸ், ஆறுமுகநாவலர் என்ற வரிசையில் விபுலாநந்த அடிகளாரும் சேர்ந்து கொள்கிறார்.

விபுலாநந்தருக்கும் இளங்கோவடிகளுக்கும் பல வகையில் ஒற்றுமை இருக்கிறது.

ஏட்டுச் சவடிகளில் மட்டும் இருந்த இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்தை மகோ மகோபாத்யாய டாக்ரர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் அச்சவாகன மேற்றி வெளிக் கொணர்ந்த அதே 1892ம் ஆண்டிற்றான் சவாமி விபுலாநந்தர், மயில்வாகனமாகக் காரைதிவிற் பிறந்தார்.

சவாமி விபுலாநந்தரின் பாடல்களைப் படிக்கும்போது, அப்பாடல்களிற் பல சிலப் பதிகார வரிப்பாடல்களை ஒத்திருப்பதை நாம் காணலாம்.

இளங்கோ அடிகளாரின் ஓசைக்கோலம், செழுமை, குளிர்மை, வினாவிடை, மடக்கு போன்ற ஒழுங்கு முறைகள் விபுலாநந்தரின் பாடல்களிலும் முன்னு. இவைகளை விபுலாநந்தரின் பின்னைப் பாடலான வெள்ளை நிற மல்லிகையிலும் காணலாம். தத்துவ விசாரஞ்செப்பும் கங்கையில் விடுத்த ஒலையில், கங்கையை விழித்துப் பாடும் பாடல்களிலும் காணலாம்.

அடிகளாருக்கு யாழ்நூலை ஆக்க வழிசமைத்துக் கொடுத்தது இளங்கோ அடிகளின் சிலப்பதிகாரமே.

இருவருமே தமிழ்க் காதலை மேற் கொண்டவர்கள் இருவருமே சாதாரண மக்களை நேசித்தார்கள்.

தமிழ் மொழியில் மட்டுமல்ல; வேறெந்த மொழிக் காவியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், காவிய நாயகன் அரசனாகவோ அல்லது தேவனாகவோதான் இருப்பான். இந்தச் சம்பிரிதாயத்துக்கு மாறாக கோவலன் என்ற வணிகனைக் காவிய நாயகனாக கியவர் இளங்கோவடிகள். மேலும் தனது சிலப்பதிகாரத்தில் வேட்டுவர், இடையர் ஆகிய கீழ்த்தட்டு மக்களைப் பற்றியும் பாடியிருக்கிறார்.

விபுலாநந்த அடிகள், இளங்கோவைப் போலக் காவியம் பாடவில்லை. பாடியிருந்தால் அவர் நிச்சயமாகத் தன் கெழுத்தை நண்பன் கந்தசாமிப்பிள்ளையின் மேற்தான் காவியம் பாடியிருப்பார்! எந்த மன்னனையும் பாடியிரார்.

இளங்கோ அடிகளார் வேட்டுவர், ஆயர், இவர்களை நேசித்துப் பாடியது போல, விபுலாநந்தரும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருக்கையிற் குழுவுள்ள சேரிகளுக்கும், எளியோர் வதியுமிடங்களுக்கும் சென்று, அவர்களுக்குச் சேவை செய்தார் அச்சேவை காரணமாக அவர் உப்பு நீரையே குடிக்க வேண்டிய நேரிட்டது போதும் அதனைச் சுகித்துக் கொண்டார். சேரிமக்களோடு தொடர்பு கொண்டதால், நன்னீர்க் கேணிபில் நீர் எடுக்கக் கூட அவர் அனுமதிக்கப்படவில்லை!

தன் அண்ணன் செங்குட்டுவனுக்கு எதிராகத் தனக்கே அரசரிமைவரும் என ஒரு நிமித்திகண் அரசசபையில் ஆரூடம் கூறினான் அதைக் கேட்டு வெகுண்ட இளங்கோ, அண்ணனுக்குச் சங்கடம் ஏற்படாமலிருக்கவே துறவு பூண்டான் என்ற கதை நம்மெல்லோருக்கும் தெரியும்.

இளங்கோ துறவு பூண்டமைக்குக் காரணத்தைத் தெரிந்து கொண்டநாம், மயில் வாகனம், ஏன்விபுலாநந்தரானார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டோமா?

நதிமூலமும் ரிஷிமூலமும் காணமுடியாது என்று சொல்வார்கள். அம்மூலத்தைத் தேடிக்கண்டதைய முனைந்தவர்களே அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம்

ஆனால் மயில்வாகனம் துறவு பூண்டகாரணத்தை நாம் ஆராய்ந்திருக்கிறோமா?

விபுலாநந்த அடிகளாரின் உறவினர்களான காரைதீவு மக்களுக்கோ, அஸ்லது அடிகளாரோடு பல்வேறு வழிகளில் நேரடித் தொடர்பு கொண்டவர்களுக்கோ இந்த ‘ரிஷிமூலம்’ தெரிந்திருக்கலாம். ஆனாற் ‘கண்டவர் விண்டிலர்’ என்ற கதையாக அந்த ரிஷிமூலம் எவராலும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.

விபுலாநந்த அடிகளாரை எனக்குத் தெரியாது. 1947ம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையிற் படிக்கையில், கொழும்பிலிருந்து அடிகளாரின் சடலத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத் துறவிகளும், அந்தக் காலத்தில் மட்டக்களப்பின் புச்சு மிக்க அரசியல்வாதியாக விளங்கிய திரு. V. நல்லையா அவர்களும் புகையிரத மூலம் மட்டக்களப்புக்குக் கொண்டு வந்ததையும், அண்ணாரின் சடலம் ஆணைப்பந்திப் பெண்கள் பாடசாலையில் வைக்கப்பட்டு அதற்கு ஊர் மக்கள் அஞ்சலி செய்ததையும், பின்னர் சடலம் ஊர்வலமாகக் கல்லடிக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கே சமாதியிருத்தியதையும் மட்டுமே நான் அறிவேன். அதாவது அடிகளாரை நான் சடலமாக மட்டுமே கண்டேன்.

அத்தகைய நான் அடிகளாரின் ரிஷிமூலத்தை ஆராயத் தகுதியடையவனா?

1947ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரையும் ஒரு இலக்கிய மாணவனாக இருந்து அடிகளார் எழுதியவைகளையும், அடிகளாரைப் பற்றிப் பிறர் எழுதியவைகளையும் ஒன்றும் விடாமற் படிக்கிறவன் என்ற வகையிற் தகுதியுள்ளவன் என்றே என்னுகிறேன்.

நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே அட்டாளைச் சேணயிலிருந்த ஆசிரிய கலாசாலை ‘பியத்துக்கொண்டு’ மட்டக்களப்புப் பட்டினத்திற்கு வந்தது. அந்தக்கலாசாலையில் முதலாம் ஆண்டிலும், விடுகை ஆண்டிலுமாக 101 மாணவர்கள். அவர்களில் மூவர் கத்தோலிக்கர் ஒருவர் மன்னார் வங்காலையைச் சேர்ந்தவர், இரண்டாமவர் மட்டக்களப்புச் சொறிக்கல் முனையைச் சேர்ந்தவர். மூன்றாமவர் முதூரானாசிமி நான்.

நாங்கள் மூன்று பரம்பரைக் கத்தோலிக்கர் தவிர, ஆசிரிய மாணவர்களில் எப்போதோ ‘ஞானஸ்னானம்’ பெற்ற வேறு சிலரும் இருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் கத்தோலிக்கர்களாக இல்லை!

பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு ஆசிரியப்பணி புரிகையில் ‘ஞானஸ்னானம் பெற்ற வர்களான’ பல ஆசிரியர்களைச் சந்தித்திருக்கிறேன். ஆனால் அவர்களிற்பலர் தம் ‘பூர்வாசிரமத்திற்கு’ த்திரும்பியிருந்தனர். 1962ம் ஆண்டு தனியார் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் கையேற்றபோது ஞானஸ்னானம் பெற்றவர்களில் முக்காலே மூன்றுவீதம் பேர் தம் பூர்வாசிரமத்திற்குத் திரும்பிவிட்டார்கள் என்பதை நான் மிக நன்றாக அறிவேன்.

அப்படியாக மதமாற்றம் பெற்றவர்களும் பின்னர் தம் பூர்வாசிரமத்திற்குத்திரும் பியவர்களும் அநேகமாக மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவர்களே. திருக்கோணமலை வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரை இம்மதமாற்றமும், பின்னர் பழைய மதத்திற்குத் திரும்பிய வர்களும் மிகமிக்குறைவு. ஏன் இல்லையென்றுகூடச் சொல்லிவிடலாம்.

இந்த மதமாற்றங்களின் சமுதாயப் பின்னணி என்ன?

மனித வாழ்க்கை நான்கு வாக்கியங்களில் முடித்து விட்ட ஜைன முனிவர்களைப் போலச் சொன்னால், மயில்வாகனம் அவர்கள் காரைதீவிற் பிறந்தார். கல்முனைக் கிறீஸ்தவப் பள்ளியிலும், பின்னர் மட்டக்களப்புப் புனித மிக்கேஸ் கல்லூரியிலும் கற்றுத் தன் பதினாறாவது வயதில் கேம்பிரிட்ஜ்சீனியர் பரீட்சையிற்குற்றமையாகச் சித்தியடைந்தார். பின்னார்(ஆங்கில) ஆசிரியப் பயிற்சியை முடித்து B.Sc. பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்து கொண்டு 1917ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஆசிரியரானார்.

இந்தக்கால கட்டடத்தில் கத்தோலிக்கக் குருமாரின் தியாகவாழ்வும், புனிதத்துவமும் கல்விப்பணியும் அவரைக்கவர்ந்திருக்கலாம். ஆனால் மட்டக்களப்புப் பட்டினத்தில் பல அனாதை விடுதிகளை நடத்தி அனாதைப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியூட்டிய அதே வேளையில் அந்த அனாதைப் பிள்ளைகளை மதமாற்றஞ் செய்ததும் அவர் மனத்தை உறுத்தியிருக்க வேண்டும். (அப்படிக்கத்தோலிக்கர்களாக மாற்றப்பட்டவர்களிற் பலர் மட்டக்களப்புத் தென்பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களே,)

ஏழ்மையும் வறுமையுமே இந்தமதமாற்றத்தின் பின்னணி. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்று மயில்வாகனம் அவர்கள் நினைத்திருக்கவேண்டும் அந்நினைவு மாற்றியே ஆகவேண்டும் என்ற வைராக்கியமாக வளர்ந்திருக்கவேண்டும்.

நிச்சயமாகப் பண்டித மயில்வாகனனார் தனக்கு முன்னால் வந்த ஆறுமுக நாவலரின் பணியை அறிந்தே இருப்பார். அன்னாரது சைவப்பணியும், தமிழ்த்தொண்டும் ஸ்தாபனரீதியாக அமைந்திருக்கவில்லை. தனிமனித முயற்சியாகவே அமைந்திருந்தது என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார்.

இத்தொண்டுகளைத் தானும் தனிமரமாக நின்று செய்யாமற் கத்தோவிக்கத் துறவிகளைப்போல் ஸ்தாபனரீதியாகச் செய்யவேண்டும் என்று அவர் தீர்மானித்தார்.

இந்தியாவிலே இந்து தர்மத்தின் மகத்துவம் மறக்கப் பட்டிருந்தபோது ஸ்ரீராம கிருஷ்ணபரமஹம்சர் தோன்றி இந்து தர்மத்தின் மேன்மையை உலகறியச் செய்தார்.

அவரின் சீடரான வீரத்துறவி விவேகானந்தரின் நிறுவனமான இராமகிருஷ்ண மிசன் உலகின் பல இடங்களில் நிறுவப்பட்டிருந்தது. இலங்கையிலும் இருந்தது.

அந்த நிறுவனத்தின் துறவியாக ஆனாற்றான் இந்தநாட்டில் - குறிப்பாக மட்டக் களப்பில் - சமயத்தொண்டும், கல்வித்தொண்டும் செய்ய முடியும் என அவர் முடிவு கட்டினார். மதமாற்றத்தைத் தடுப்பதற்கும் அனாதைவிடுதிகளை அமைக்கவும் விவேகானந்த சபையே வழி என்க்கண்டார்.

விஞ்ஞானப் பட்டதாரியும், தமிழிலே மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதருமான அவருக்குச் சுகமான வாழ்க்கை காத்திருந்தது. ஆனால் தன் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டிச் சகலத்தையும் துறந்துவிட என்னினார். இளங்கோவைப் போல 1922ம் ஆண்டு மயில் வாகனாருக்கு முப்பது வயது நடக்கையில் அவர் மனதிலே இந்த எண்மை கெட்டித்து, மௌலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்திற் சேர்ந்து பிரபோத சைதன்னியராகி 1924ம் ஆண்டு சித்திரா பூரணையிலும் ரூணோபதேசம் பெற்றுச் சுவாமி விபுலாநந்தரானார்.

துறவியானபின்னர் கல்லடி, மண்டீர், காரைதிலு ஆசிய இடங்களிலும் பின்னர் திருக்கோணமலை, மொறக்கட்டான்சேனை ஆசிய இடங்களிலும் இராமகிருஷ்ணமிசன் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தினார்.

ஆக, மயில்வாகனனார் விபுலாநந்தர் ஆனது யாழ்நாலை எழுதவல்ல. மதங்களுள் மணியை எழுதவும் அல்ல. பலகவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும் எழுதுவதற்குமல்ல, ஏனென்றால் அவர் துறவியாகாமலே இவைகளைச் சாதித்திருக்கலாம். அத்தகைய திறமையும் தகுதியும் அவருக்கிருந்தது. ஆனால் அவர் துறவியானது இந்தநாட்டின் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் - இந்து மதவளர்ச்சிக்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும் இவைகளுக்கு மேலாக இந்துமத அனாதைகள் மதமாற்றஞ் செய்யப்படுவதை நிறுத்தவுமே ஆகும் என நான்கருதுகிறேன். மயில்வாகனன் விபுலாநந்தரான ரிவிமூலம் இதுதான் என்பது என் கருத்து.

“சொல்லுதல் வல்லான் சோர்வில் னஞ்சான்
துணிவுகொள் சிந்தையா னவனை
வெல்லுதல் யார்க்கு மரிதென வரைத்த
மெய்ம்மறை பொருட் கிலக்காகி
நல்லையி ஒதித்த நாவலர் பெருமான்”

விபுலாநந்தரும் கல்வியும்

க. தியாகராசா B. A., Dip. in Ed., SLEAS
 தலைவர்: சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு,
 விழாச்சபை, மட்டக்களப்பு.

தாம்பிறந்த ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் மங்காப் பெருமையினைத் தேடித்தந்த முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்த அடிகளாரது சாதனைகளும், பணிகளும் தமிழ் இலக்கியம், சமயம் சமூகத்துறை, கல்வி போன்ற பல்வேறு துறைகளில் தனித்துவம் வாய்ந்தனவாக அமைந்துள்ளன. யாழ்நூலாசிரியராக, முத்தமிழ் வித்தகராக தமிழ் அறிஞராக, தமிழிறகும், சைவசமயத்திற்கும் புத்துயிர் ஊட்டிய இராமகிருஷ்ண சங்கத்துறவியாக உலகம் அவரைப் போற்றுகின்றது. எனினும் அவரது முயற்சிகள், சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள் பெரிதும் கல்வி சம்பந்தப்பட்டனவாக அமைந்துள்ளனவென்பதை நாம் மறக்கமுடியாது. இத்துறையில் அன்னாரது பங்களிப்பினையும், நிலைப்பாட்டினையும் நாம் இதுவரை போதியளவு ஆராயவில்லையென்றே கூறவேண்டும். இளமை முதற்கொண்டு 55வது வயதில் இறைவனடி சேரும்வரையில் அடிகளார் கல்வித்துறையுடன் நெருங்கிய தொடர்பும் பங்கும் கொண்டிருந்தவர். ஆசிரியராக, அதிபராக, பல்வேறு சபைகளின் உறுப்பினராக, ஆலோசராக, பாடசாலைகளின் முகாமையாளராக, பல்கலைக்கழக தமிழ்ப்பேராசிரியராக, பிரபுத்தபாரதம் போன்ற பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராக விளங்கிய காலங்களில் அடிகளாரது சிந்தனைகளும், வெளியிட்ட கருத்துக்களும், ஆற்றிய கல்விப் பணிகளும் கல்வித்துறையில் அவரது பங்களிப்பினைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. அடிகளார் பெரும் கல்விமான், வெறும் சிந்தனையாளாராக மாத்திரம் அமைந்துவிடாது அச்சிந்தனைகட்டும் கோட்பாடுகட்டும் செயலுருக் கொடுத்து பரீட்சித்துப் பார்த்த பெருமையும் அவரையே சாரும். மட்டக்களப்பு சிவாநந்த வித்தியாலயமும், திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியும், கல்லடி உப்போடை இராமகிருஷ்ண மாணவர் இல்லமும் அவரது கல்வித்தத்துவங்களின் சிறப்புடைய பரிசோதனைக் களங்களாக அமைந்திருந்தன.

அடிகளார் கல்விக்கே தம்மை அர்ப்பணித்தவர். அவரது சிந்தனைகளில் கல்வி சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. அடிகளாரது கல்விச் சிந்தனைகளும், செயற்பாடு களும் அவரது வாழ்க்கையுடனும் வாழ்க்கையுபவங்களுடனும் பின்னிப்பினைந்து காணப்படுகின்றன. கல்வித் துறையினைப் பொறுத்த வரையில் சிந்தனை வளர்ச்சி அடிகளாரது துறவுக்கு முன்னுள்ளாலைப் பகுதியில் ஆரம்பித்து வளர்ச்சியடைந்து துறவுக்குப் பின்னுள்ள காலப்பகுதியில் விரிவடைந்து, முழுமையான வடிவத்தினைப் பெற்றது என்று கூறலாம். ஆசிரியராக, அதிபராக இருந்தகாலம்; அடிகளார் பண்டிதர் மயில்வாகனம், பி.எஸ்.சி.யாக வாழ்ந்த காலம்; விஞ்ஞானிக்கல்வி, தாய்மொழிக் கல்வி போன்றவற்றில் அன்னாரது கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்ட காலம், இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் சேர்ந்து சென்னையில் பிரபோதசைதன்னியராக வாழ்ந்த காலத்தில் அவர்பெற்ற பயிற்சி, பெரியார் களுடன் அவருக்கு ஏற்பட்ட தொடர்புகள், இதன் பின்னர் 1924ல் விபுலாநந்த அடிகளாக துறவியாகிய பின்னர் சுவாமி விவேகாநந்தர் போன்ற இராமகிருஷ்ண சங்கத்துறவிகளின் கல்வி பற்றிய கருத்துக்களின் செல்வாக்கு, அன்னாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் அன்னாருக்கு வழங்கிய சந்தர்ப்பங்களும், வசதிகளும் இந்திய கல்வி நிலையங்களைத் தரிசித்தமை, பிரபுத்தபாரதம் போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராக இருந்த அனுபவம் கல்விக் குழுக்களின் அங்கத்துவம் ஆகியவை அடிகளாரது கல்விச் சிந்தனைகளுக்கு மெருகூட்டி வளர்த்துப் பூரணத்துவம்பெற உதவின் என்னாம். தாய்மொழிக்கல்வி, விஞ்ஞானக்கல்வி போன்றவற்றுடன் சமயக்கல்வி, உடற்கல்வி கட்டாயக்கல்வி இலவசக்கல்வி, தேசியக்கல்வி ஆகியவைபற்றியனவாக அடிகளாரது சிந்தனைகள் வளர்ந்து பரிணமித்துள்ளதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

பொதுவாகக் கல்வி பற்றிய அவரது கருத்துக்களைக் கூறுவதானால் கல்வி அழிவற்றது, உயர்வானது, சிறப்புடையது, மெய்ப்பொருள் உண்மையை உலக மக்கள் உணர்ந்து உய்வதற்கான வழி - கல்வியே மனிதனை உருவாக்குவது, ஆண்மையினை அளிப்பது, ஆளுமையைக் கட்டிவளர்ப்பது, கலையம்சங்களும், பண்டைய கீழைத்தேயக் கல்வியும், மேலைத்தேயக் கல்வியும் ஒன்றினைந்து பரந்த அடிப்படையில் அமைந்து விஞ்ஞானத்தை வளர்க்கும் கல்வியாக அமைதல் வேண்டும். ‘உண்மை’ நன்மை, செம்மை’ ஆகிய உயரிய பண்புகளை உண்டாக்கி உள்ளத்தை வளப்படுத்தக் கூடியதாக கல்விமுறை அமைதல் வேண்டும். கல்வி கரையற்றது, கற்பவரோ சிலநாள் வாழ்மாந்தர். எனவே, கற்கவேண்டியது இவையெனவும், கற்குமாறு இதுவெனவும், கல்வியியலாளர் மூலம் கேட்டுணர்ந்து கற்றற்குரிய காலத்தில் ‘கற்று கற்ற நெறியில் நின்று நலமெய்தும் மாந்தரே வாழ்க்கையின் பயனை அடைந்தோர் ஆவர்!’ இது அடிகளாரது கருத்தாகும். கல்வியானது உள்ளத்திற்கு இளிமைபயத்தல் வேண்டும்., உயிர்க்கு உறுதியளித்தல் வேண்டும், உலகவாழ்விற்கு உறுபயன் அளித்தல் வேண்டும். ஆன்மீக வளர்ச்சியின் அவசியம் அடிகளாரால் அடிக்கடி வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. இது அடிகளாரது அடிப்படைக் கருத்துக்களில் ஒன்றாகும்.

கல்வி மிகவும் பரந்து விரிந்த ஒரு துறையாகும். அதன் நோக்கங்கள், தன்மைகள், விரிவாக்கங்கள், இலட்சணங்கள், கோட்பாடுகள் விரிவாக்கமும் முரண்பாடுகளும் பெற்ற துறையாகவும், இத்துறையில் மிகத்தெளிவானதும், நடைமுறைக்கு ஏற்றதும் அவர்வாழ்ந்த காலத்தில் மிக வேண்டப்பட்டவையுமான கல்விசார் என்னக்கருத்துக்களை வெளியிட்டவர் அடிகளார். கல்வி பற்றிய அவரது சிந்தனைத் தெளிவிற்கும் கோட்பாட்டு விளக்கங்களுக்கும் அவரது சீரான கல்வி பற்றிய கருத்துக்களுக்கும் அத்திபாரமாக அமைந்தவற்றுள் அவருக்கிருந்த முத்தமிழ் அறிவு, ஆங்கில அறிவு, அறிவியல் அறிவு, பன்மொழிப்பயிற்சி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் துறவும், துறவுவாழ்க்கையும், இராமகிருஷ்ண சங்கத் தொடர்பும் அவரது கல்விசார் சிந்தனைகளுக்கு மெருகூட்ட உதவினவென்று கூறவேண்டும். இளமையிற் பெற்ற கல்வியும், இயல்பாக அவரிடம் நிறைந்திருந்த கேள்விஞானமும், விவேகமும், சிந்தனைத் தெளிவும், மதிநுட்பமும், ஆர்வமும், இராமகிருஷ்ண சங்கத் தொடர்பும், சிறந்த கல்விமான்களுடன் தொடர்பும் பெறிதும் காரணங்களாக அமைந்தன. பன்மொழி அறிவும், இலக்கியம், விஞ்ஞானம், கணிதம், இசை, கலை, சமயம் ஆகிய துறைகளில் அவருக்கிருந்த அறிவும், நாட்டமும் பயிற்சியும் அவரது கல்விச் சிந்தனைகளுக்கு உரமுட்டி மெருகேற்றினவென்னாம். அடிகளார் கல்விப்பற்றிய தமது கருத்துக்களைத் தொகுத்துக் கூறாது விட்டாலும் அவற்றை ஆங்காங்கே பொருத்தமானவிடங்களில், கட்டுரைகள் வாயிலாகவும், விஞ்ஞாபாணங்கள் வாயிலாகவும், ஆய்வுகள் மூலமாகவும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார். வேதகாலக் கல்விக் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து இன்றைய கல்விப் பிரச்சனைக்கு அவற்றை எவ்வாறு பிரயோகித்துப் பயன்பெறலாம் எனஅடிகளார் கூறியுள்ளார். அறிவியல், உளவியல், உடலியல்

ரீதியில் அமைந்துள்ள ஒரு பரந்த அமைப்பினைக் கொண்ட அடிகளாரது கல்விச் சிந்தனைகள் மேலைத்தேச அறிஞர்களான ரூசோ, பினோட்டோ, அரிஸ்டாட்டில், ரூயி ஆகியோரது உடலியற்கல்வி, இயற்கையோடியைந்த கல்வி, அனுபவமுக்கல்வி என்பன போன்ற கல்விச்சிந்தனைகளுடன் ஒப்பிட்டுக் கறக்கூடியனவாக அமைந்துள்ளன. அதே போன்ற கீழூட்டேச கல்வி அறிஞர்களான காந்தியடிகளின் ஆதாரக்கல்வி, சமீயக்கல்வி பற்றிய சிந்தனைகளோடும், தாகூரின் அழியற்கல்வி பற்றிய சிந்தனைகளோடும், விவேகா நந்தரின் ஆன்மீக்கல்வி பற்றிய கருத்துக்களோடும், இராதாக்கிருஷ்ணனின் பல்கலைக்கழக கல்வி பற்றிய சிந்தனைகளோடும் தொடர்புடையனவாக அமைந்திருப்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

கல்வித்துறையினைப் பொறுத்தவரையில் அடிகளாரது தொடர்பினை இரண்டு கோணங்களில் நோக்கலாம். முதலாவது அன்னாரது கல்வி பற்றிய கருத்துக்களும், கோட்பாடுகளுமாகும். இரண்டாவது கல்வித்துறையில் அன்னார் ஆற்றிய பணிகள் ஒன்று சிந்தனையின்பாற்பட்டது. மற்றயது செயலின்பாற்பட்டது. சிந்தித்து தெளிவாகி செயற் படுத்தியது கல்விமான்களின் வரலாறுகளில் மிக அரிது. இவ்வரியபெருமை அடிகளாரரைச் சார்ந்தது. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் கல்வி பற்றிய பல ஆலோசனைகளிலும் அறிக் கைகளிலும் அடிகளாரது பங்களிப்பு இருந்தது கண்கூடு. கல்வித் துறையினைப் பொறுத்தவரையில் முக்கிய துறைகளில் அடிகளார் கொண்டிருந்த கருத்துக்களும் அபிப்பிராயங்களும்:

போதனா மொழி:

தாய்மொழி மூலக்கல்வியின் அவசியம் அடிகளாரால் பெரிதும் வலியுறுத்தப் படுகின்றது. உயர்தரக் கல்வி அறிவும் தாய்மொழியிலேயே ஊட்டப்பட வேண்டுமென்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையென்பது அவரது கருத்து. ‘‘பாரீர் சகோதரர்களே, நாமிங் வெகில் ஏனைய தேசத்தாரோடு ஒத்தபான்மையினராய் சிறப்புற வேண்டுமாயின், நமது சாதியைப் பீடிக்கும் வறுமைப்பினி நீங்கவேண்டுமாயின் நாம் நமது தாய்மொழித் தொண்டு புரிதலை மேற்கொள்ள வேண்டும்’’. (இந்து சாதனம் - 1925) தாய்மொழிக் கல்வி எல்லா மட்டங்களிலும் அளிக்கப்படவேண்டியதன் அவசியம் அடிகளாரால் பல சந்தர்ப்பங்களில் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

சமயக்கல்வி:

விழுப்பத்தைத் தருகின்ற ஒழுக்கத்தை விருத்திசெய்யும் கல்வியே கல்வி, ஏனைய கல்வி கல்வியெனப்பட மாட்டாது. மாணவர்கள் சிறந்த மனத்தினராய், அறிவுடைத் தாகமுடையவராய் இரக்கவணர்வு உள்ளவர்களாய், பலதாறப்பட்ட சமயங்களின் கலாச் சாரங்களையும் அறியத்தக்கதாய், அவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கப்படல் வேண்டும். (விவேகானந்தன் - 1926) அடிகள் கல்வியில் சமயத்திற்கு மிக முக்கிய இடமளித்திருந்தார். மனிதனில் உள்ள மேன்பாடுகளை வளர்ப்பது கல்வியாக அமையவேண்டுமென்பது அவரது கருத்து. கொள்கையளவில் மாத்திரமின்றி அன்னார் பொறுப்பாயிருந்து நடாத்திய கல்விக் கூடங்களிலும் இக்கொள்கையினைச் சிறப்புற நடாத்தியவர். வழிபாடு, சமய அனுட்டானங்கள் மாணாக்கரின் நாளாந்த நடைமுறைகளாக அமைந்திருந்தன. பண்பாட்டுப்பயனும், ஆன்மீகப்பயனும் சமயக்கல்வியில் உள்ளன என்பதை உணர்ந்த அடிகளார் சமயமும் ஒழுக்கவியலும் கற்பிக்கப்படுவதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தியுள்ளார். அவரது சமயக்கல்வி பற்றிய கருத்து தனித்துவம் வாய்ந்தது. உலகின் பெருஞ்சமயங்கள் யாவும் கல்வித் திட்டத்தில் இடம்பெறவேண்டுமென்பதன் கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

துறவியானதன் பின் சமயத்துறையில் பழையும், புதுமையும் துவைதமும், அத்வைதமும் பெளதீகவிஞ்ஞானமும், மெஞ்ஞானக்காட்சியும் மேற்கீசை அறிவும், கீழ்த்திசைச்சமயமும் மனமொருங்கிய தியானினைவும், மன்பதைக்குத் தொண்டு புரிதலும் சமரசப்பட வேண்டிய காலம் இது, எனக் கூறியுள்ளார். (இலக்கியக் கட்டுரைகள் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் - 1973.) மாணவர்கள் தமது சமயத்தைக் கற்பதுடன் தமது அயலார் சமயத்தையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தினை அடிகளார் வலியுறுத்தியுள்ளார். கல்வித்துறையில் அடிகளாரின் சமய சமரசநோக்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சர்வசமய சன்மார்க்கம் அவரது சமயம் பற்றிய கோட்பாட்டில் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது. இராமகிருஷ்ண சங்கத் துறவியாக இருந்தமை இதற்கான காரணமாகவிருக்கலாம்.

உடலியற் கல்வி:

உடற்பயிற்சிக் கல்விக்கு அடிகளார் போதிய முக்கியத்துவம் அளித்திருந்தார். கிரேக்கர்களின் உடற்கல்விபற்றிய கருத்துக்களால் அவர் பெரிதும் கவரப்பட்டிருந்தார். உளவிலைக்கு உடல்விலை இன்றியமையாதது. ‘பயனுள்ளகல்வி இருதுறைப்படுமெனவும் அவைதாம் உடற்பயிற்சி, உளப்பயிற்சியாமெனவும் அறிகிறோம். இவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையன. உள்ளத்துறுதி உடலுறிதிக்கண்ணது’ (பயனுள்ளகல்வி செந்தமிழ்ச் செல்வி) சுவாமி விவேகாநந்தரின் ஆண்மைதரும் கல்விக் கருத்துக்களால் அடிகளார் பெரிதும் கவரப்பட்டிருந்தார். இரும்பிலான தசைகளையும், உருக்கிலான நரம்புகளையும். கொண்டதாக எமது எதிர்காலச் சமுதாயம் உருவாக வேண்டுமென்ற அவா அவருக் கிருந்தது. விபுலாநந்தர் தமது உடற்கல்வி கருத்துக்களை தாமே செயற்படுத்திவார். சிவானந்த வித்தியாலயமும் மாணவர் இல்லமும் இத்தத்துவத்தின் பரிசோதனைக்களங்களாக அமைந்து சிறப்பான பெறுபேறுகளை வழங்கின. ‘ஹட்டோக முறையில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கை உண்டாகிவிட்டது.’’ என்று அடிகளாரே கூறியுள்ளார். கீழ்த்தேச உடற்பயிற்சி முறைகளில் பொருத்தமானவற்றைத் தெரிந்து நம்நாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் மாணவருக்கு உடற்கல்வி வழங்கப்படவேண்டுமெனக் கருகினார். கலைத்திட்டத்தில் உடற்கல்விக்கு உரிய இடம் வழங்கப்படவேண்டுமென்பது அவரது கருத்தாகும்.

அழகியற்கல்வி:

அழகுக்கலையே கல்வி என்னும் என்னைத்தில் தோய்ந்து ஊறியிருந்தவர்-விபுலாநந்தர் கல்வி த்துறையில் அடிகளார் அழகியற்கல்விக்குச் சிறப்பான இடமளித்திருந்தார். மனிதனிலுள்ள தெய்வீகப்பண்புகளும், படைப்பாற்றலும் வெளிப்படுவதற்கு அழகியற்கல்வி பெரிதும் உதவுமென்பது அன்னாரது கருத்தாகும். கல்வியின் பண்பாட்டு நோக்கம் பற்றி அடிகளாரது கருத்து மிகத்தெளிவாக அமைந்துள்ளது. இசைக்கலையில் அடிகளாருக்கு ஆழந்த புலமையிருந்தது. உள்ளத்திற்கு அசைவூட்டுவது இசை. கண்ணினையும், செவி யினையும் பயிற்றுதற்பொருட்டு மாணவருக்கு ஓவியக்கலையையும் ஒரு சிறிதாவது அறிவுறுத்தல் நலமாகும் என அடிகளார் கூறுகின்றார். (பயனுள்ள கல்வி) நம் நாட்டிலே உள்ள கல்விச்சாலைகளில் கவிநய ஆராய்ச்சி தலையான கலைத்துறையாக விளங்க வேண்டுமென்பதற்கு ஐயப்பாடில்லை என்பது அவர் கருத்து (அழகேசரி ஆண்டு மலர் 1939).

விஞ்ஞானக்கல்வி:

நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் மக்களின் உயர்ச்சிக்கும் விஞ்ஞானக்கல்வி மிகமிக அவசியம். மேல்நாட்டு விஞ்ஞான நூல்களை தமிழ்மொழியில் மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும். ‘‘விஞ்ஞானதிபம்’’, ‘‘மேற்றிசைச்செல்வம்’’ ஆகிய நூல்களை இந்நோக்கம் கருதியே

எழுதத்தொடங்கினார். தமிழ் மொழியில் விஞ்ஞான நூல்கள் இல்லாதகுறை நீக்கப்படல் வேண்டுமென வலியுறுத்தினார். பொருள்மாறுபாடு அடையாத வகையில் தகுந்த தமிழ்ச் சொற்களை விஞ்ஞானச் சொற்களாக உபயோகிக்க வேண்டுமென்பது அவரது கருத்து. 1939ல் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் கலைச்சொல்லாக்க மகாநாட்டிற்கு தலைமை வகித்தோடு நின்றுவிடாது தாழும் அப்பணியில் ஈடுபட்டார். தமிழ் மக்களது விஞ்ஞானக் கல்வி வளர்ச்சியுடன் நின்றுவிடாது அடிகளார் தேசிய முன்னேற்றத்திற்கு விஞ்ஞானக் கல்வி பயன்படவேண்டுமென்பது அவரது கருத்தாகும். கிராம மக்களின் நல்வாழ்விற் குதவ வேளாண்மை பற்றிய அறிவு பயன்பட வேண்டுமென்பதும் பொது மக்களின் அறிவை தொழில்சார்ந்த துறைகளில் நவீன விஞ்ஞானத்தின் துணையோடு தூண்ட வேண்டுமெனக் கூறியுள்ளார்.

அடிகளார் தாம் ஆரம்பித்து நடாத்திய மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயம், திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரி ஆகியவற்றில் விஞ்ஞான போதனைக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் வழங்கியிருந்தார்.

தொழிற்கல்வி:

விஞ்ஞானக்கல்வி மூலம் தொழிற்கல்வி வளம்பெறவேண்டுமென விரும்பியவர் விடுலாநந்தர். தொழிற்கல்வியும் தாய்மொழிமூலம் வழங்கப்படவேண்டுமென விரும்பி னார். காந்தியடிகளின் ஆதாரக்கல்வி முறையில் அதிகநாட்டம் கொண்டிருந்தார். தொழிற்கல்விமூலம் மாணவரிடத்தில் தன்னம்பிக்கையும், மனவுறுதியும் எழுச்சியும் ஏற்பட வேண்டும் என விரும்பினார். தொழிலின் மகத்துவம் அடிகளாரால் பேணப்பட்டது.

பெண்கல்வி:

பெண்களுக்கு கல்வி அறிவு மிக அவசியம் என்பதும் முறையான கல்வி பயிற்றப் படும் பொழுது மாணவ, மாணவிகள் நாட்டுக்குச் சேவை செய்யத் தகுந்த நிலையை அடைகிறார்கள் என்பதும் அவரது கருத்தாகும்.

போதனாமொழி - தாய்மொழிக்கல்வி:

தாய்மொழி மூலமே கல்வியூட்டப்பட வேண்டும் என்பது அடிகளாரது ஆணித் தரமான கருத்தாகும். உயர்கல்வி அறிவும் தாய்மொழியிலேயே ஊட்டப்படவேண்டுமென்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையென அடிகளார் கூறியுள்ளார். தாய்மொழிமூலமான கல்வியே மாணவருக்கு மனவுக்கத்தினை அளிக்கும் என்பதும், மாணவருக்கு அக்காட்சி பெற உதவும் என்பதும் அவரது கருத்து. இதற்கு ஆதாரமாக இந்திய மக்கள் தத்தம் தாய்மொழி மூலம் கல்வி பெறுவதைக் காட்டியுள்ளார். ஆயினும் பிற்காலத்தில் கல்வியின் இருமொழிக் கொள்கையை அடிகளார் வற்புறுத்தியிருந்தார். “இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் உயர்ந்த விஞ்ஞானக் கலை ஆராச்சிக்குப் பொது மொழியாகிய ஆங்கில மொழி அமைதலும் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஏழைமக்கள் தாழும் எளிதிற் பயின்றுகொள்ள வேண்டிய கலைத்துறைகள் அனைத்தும் நாட்டு மொழிகளில் அமைந்து நிற்பதும் பொருத்தமாகும்” எனக் கூறியுள்ளார். (கலைச்சொல்லாக்கம், இலக்கியக்கட்டுரைகள்-கல்வி வெளியீட்டுத்தினைக்களம் - 1975) அதுமட்டுமல்லாது தாய்மொழிக் கல்வியிற்காக இலங்கையில் மாணவர்களிடையே சமூக ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கு தமிழ்மாணவருக்குச் சிங்களமும், சிங்கள மாணவருக்குத்தமிழும் கற்பிப்பது நல்லது என்ற கருத்துடையவராக இருந்தார்.

பல்கலைக்கழகங்கள் கல்வி:

பல்கலைக்கழகங்கள் அறிவையும், கலாச்சாரத்தையும், தேசிய உணர்வுடன் சமூக நலனுக்காக வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டனவாக அமையவேண்டுமென்பது அடிகளார் கருத்து. (விபுலாநந்த வெள்ளம்) “மாணவர் அறிவினைப் பரந்த அளவில் நோக்கி கிழக்கு மேற்குக் கலைச்சோற்களில் சிறப்பானவற்றையும் பெற்று வருங்கால உலகினை நன்முறையில் நடத்தக்கூடிய நற்பிரசைகளாக வளர்ப் பல்கலைக்கழகங்கள் உதவுவேண்டும்” (பிரபுத்த பாரதம் 1941) என்று பல்கலைக்கழகக் கல்வி பற்றிக்கூறுவின்றார்.

அடிகளார் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கீழத்தேசுக் கல்விப் பிடாதிரதி யாகவும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் விளங்கியதோடு அமையாது, யாழ்ப்பாணம், அண்ணாமலை போன்ற இடங்களில் பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கான கோரிக்கைகளை ஆதாரபூர்வமாகவும் நியாய பூர்வமாகவும் சமர்ப்பித்தவர். பல்கலைக்கழகக் கல்வி பற்றிய அவரது கருத்துக்கள் சிந்தனைத் தெளிவுடனும், ஆணித்தரமானவையாகவும் விளங்குகின்றன. பல்கலைக்கழகங்கள் அறிவினையும் கலாச்சாரத்தையும் தேசியவணர்வுடன் சமூக நலனுக்காக வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டவனாக அமையவேண்டும் என்பதும்; மாணவர் அறிவினைப் பரந்த அளவில் நோக்கி கிழக்கு, மேற்குக் கல்விச் செல்வங்களில் சிறந்தன வற்றைப்பெற்று வருங்கால உலகினை நன்முறையில் நடத்தக்கூடிய நற்பிரசைகளாக வளர்ப் பல்கலைக்கழகங்கள் உதவுவேண்டும் என்பதும் அடிகளாரது கருத்தாகும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியானது கிழக்கையும், மேற்கையும் இணைத்து ஆண்மீக, பொருளாதார தேசிய விடுதலை காணக்கூடிய கல்வியாக அமையவேண்டுமென விரும்பினார். பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்று அப்போதே குரல் எழுப்பியுள்ளார். பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டு அவை பல்கலைக்கழகக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கவேண்டுமென்றும், இக்கல்லூரி அதிபர்கள் பல்கலைக்கழகக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க வேண்டுமென்றும், இக்கல்லூரி அதிபர்கள் பல்கலைக்கழகச் சபையில் அங்கத்துவம் பெறவேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளார்.

குருகுலக்கல்வி:

குருகுலக்கல்வி முறைக்கு அடிகளாரது கல்விச் சிந்தனைகளில் முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. குருகுலக்கல்வி நிலையங்களிலேயே அக்காலத்து பாரதத்தின் சிறப்புத் தங்கியிருந்தது என்று கூறும் அடிகளார், ஆங்கு அத்தகைய நிலையங்கள் பலவற்றைக் கண்டவர். இதே அடிப்படையில் சிவாநந்த வித்தியாலயத்தில் மாணவர் இல்லத்தினை அமைத்து நடாத்தி, அதில் வெற்றியும் கண்டவர். குருகுலக்கல்வி முறையினால் வேலையில்லாப் பிரச்சினைக்கும் அதனுடன் தொடர்புடைய இளைஞர்களின் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வகாணமுடியும் எனக் கூறியுள்ளார். ஒழுக்கமும், இறைபக்தியுணர்வும் எவர்களாக மாணவர்கள் வளர்தற்கேற்ற குழநிலையை குருகுலக்கல்வி முறை ஏற்படுத்துகின்றது. அத்துடன் “இது அறிவுக்குப் பொருத்தமான தொழிலுக்கு ஏற்ற பயிற்சியும், அனுபவமும் ஏற்பட வழியமைப்பதுடன், பொருளாதாரப் பற்றாக்குறையினால் உண்டாகும் வீண் சாதி சமய சண்டைகளும் ஏற்படாது சரந்தியும், சமாதானமும் ஏற்பட வழிவகுக்கும்” என்றும் கூறுகின்றார். (இந்து சாதனம் - 1939) கல்விக்கு மாத்திரமின்றி மாணவனின் குணவிருத்திக்கும் உடல் ஆரோக்கிய விருத்திக்கும் இம்முறையில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது.

அடிகளார் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் அவ்வப்போது எழுந்த சமகாலக்கல்விப் பிரச்சனைகள் பற்றி மிகத் தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் கருத்துக்களை வெளியிடத்தவறவில்லை. 1938ல் புதிய கல்வித்திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டபோது அதில் தெரிவிக்கப்பட்ட மாற்றங்களை ஆதரித்துத் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டார். (சமீக்ஷை - 30.10.1938). “அரசினர் வித்தியாசாலைகளை அமைத்து நேரே அவர்களைப் பராமரிப்பது பிழையாகாது; இலங்கை வாசிகள் ஒவ்வொருவரும் இச்சட்டத்தை மன முவந்து வரவேற்கவேண்டும். நோக்கங்களிலும், நியாயங்களிலும் இச்சட்டம் இலங்கை முழுவதற்கும் ஒரு தேசிய முறையிலான கல்வியை ஏற்படுத்தி வளர்த்து வருவதற்கு ஒர் ஒற்றுமையான கொள்கையையும் ஸ்திரப்படுத்துகிறது. ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக மிசன்றியார் நமக்களித்த கல்வியின் பயனாக நாம் நமது சொந்த நாட்டிலேயே வேற்று நாட்டார் போல வாழக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இப்புதிய சட்டம் ஒரு தேசியக் கல்வி முறையை எடுத்தானுவதால் நாம் எல்லாம் அதை மனமகிழ்ந்து வரவேற்க வேண்டும்.” கல்வியானது தேசியத்தை வளர்ப்பதாகவும் உயர்த்துவதாகவும் இருப்பது மட்டுமன்றி உலகளாவிய சர்வதேச ரீதியாலான ஒருமைப்பாட்டை உண்டாக்குவதாகவும் அமையவேண்டுமென்பது அவரது கருத்தாகும்.

விபுலாநந்தர் ஆசிரியர்களைப்பற்றி மிகத்தொளிவான கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளார். ஆசிரியரின் தரத்திலேயே கல்வி முறையும் அதன் அபிவிருத்தியும் தங்கியுள்ளதென்பதும், கல்வி சம்பந்தமான திட்டமிடலில் ஆசிரியர் தொழிலுக்கேற்ற இயல்புவர்யந்தவர்களை நியமனம் செய்வதும், அவர்களுக்குச் சிறந்த பயிற்சி அளிப்பதும், மிக முக்கியமானவை என்றும் கூறியுள்ளார். ஆசிரியரின் பொறுப்புணர்ச்சி மிகமிகப் பெரிதாகும். ஆசிரியர் தொழிலுக்கு பன்னாற்பயிற்சி இன்றியமையாத சாதனம். உள்நூற்பயிற்சியும், உள்வியல் பற்றிய அறிவும் ஆசிரியர்களுக்கு அவசியமாகும். கற்பித்தலில் ஆசிரியர் மாணவர் தெர்டர்பு மிக இறுக்கமானதாகவும், இன்க்கமானதர்கவும் அமைந்திருக்கவேண்டும். மாணவரின் உள்ளார்ந்த பூரணத்துவத்தை வெளிக்கொண்டும் வகையிலான கற்பித்தல் முறையே அடிகளாரால் பெரிதும் வேண்டப்பட்டது. இவ்விடயத்தில் சுவாமி விவேகாநந்தர் கல்விக் கொள்கைகளினால் அடிகள் பெரிதும் கவரப்பட்டிருந்தார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. இலக்கியம், விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்கள் எவ்வாறு போதிக்கப்படல் வேண்டும் என்றும் அவர் கூறியுள்ளார். இலக்கியம் கற்றலுக்கும், கற்பித்தலுக்கும் கற்பணாசக்தி முக்கியமானது என்பது அவரது கருத்தாகும். “சுவையோடுகூடிய மெப்பாடு வாசிப் போரது உடலத்தில் சிறிது தோற்றுதல் வேண்டும் - உயர் குணங்களையும் செயற்கூருஞ் செயல்களையும் நோக்கி உள்ளமானது உருகுதல் வேண்டும்.” (இலக்கியச்சவை கட்டுரை) செய்யுளைப் பயிற்றும்போது மாணவர் அதனை நெட்டுருப்பண்ண வற்புறுத்தக்கூடாது. என்றும் கூறியுள்ளார். விஞ்ஞானக் கல்விப் போதனை வேதாந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் மேற்கொள்ளுதல் மேலானது என்றும் புலக்காட்சி முறையிலான பரிசோதனை முறையே தேவையென்றும் கருதினார். விஞ்ஞானத்தைப் போதிக்கும் முறையானது கூர்ந்த அவதானிப்பினதும், சோதனையினதும் அனுபவரீதியாகப்பெறும் முறை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். (பிரபுத்த பாரத) வரலாறு கற்பித்தல் பற்றிக் கூறும்போது முதலில் நம் நாட்டின் வரலாற்றிற்கும் அடுத்து அண்டைநாடுகளின் வரலாற்றிற்கும் முக்கியத் துவம் அளிக்கப்படல் வேண்டுமென்றும், அதன் பின்னரே ஏனைய நாடுகளின் வரலாறு கற்பிக்கப்படல் வேண்டும் என்றும் அடிகளார் கூறியுள்ளார்.

கல்வித்துறையில் அடிகளாரது சிறப்பு அவர் சிந்தனையாளராக விளங்கியபோது மாத்திரம் அமையவில்லை. கல்வித் துறையில் இளமைமுதற்கொண்டே அவர் ஆற்றிய பணிகளும், தொண்டுகளும் அடிகளாருக்கு ஒரு தனிச்சிறப்பினைப் பெற்றுக்கொடுத் துள்ளன. இளம் பராயம் தொடக்கம் இறைவனடி சேரும் வரை அடிகளார் தமிழைக் கல்வித்துறையுடன் ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டதோடு, மஸ்வேறு நிலைகளிலும் பதவி களிலும் கடமையாற்றித் தனித்துவமான பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார். ஆசிரியராக, ஆரம்பித்த அவரது கல்விப்பணி அதிபராக இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கீழ் சிவாந்த வித்தியாலயம் போன்ற பல பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தும், பொறுப்பேற்றும் நடாத்திய பாடசாலை முகாமையாளராக, ‘பிரபுத்த பாரத’ - ‘இராமகிருஷ்ண விஜயம்’ - ‘வேதாந்த கேசரி’ ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராக, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக, நூல் ஆய்வாளராக, நூல் ஆசிரியராக வளர்ச்சிபெற்றுப் பரினமித்தது. அண்ணாரது கல்விப் பணியினை ஒரு பிரதேசத்திற்குள்ளோ, ஒரு துறையினுள்ளோ அடக்கிவிட முடியாது. மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு ஆகிய மாவட்டங்களில் எல்லாம் அடிகளாரது கல்விப் பணிகள் நடைபெற்றுள்ளன. தமிழ் நாட்டில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும், அதற்கு வடக்கே திருவேங்கடப் பகுதியிலும் அடிகளாரது கல்விப் பணிகள் தொடர்ந்தன. 1920 வரை அவர்களின் தொண்டு ஆசிரியர் தொழிலுடன் தொடர்புடையதாக விரிவுறாத ஆரம்பநிலையில் இருந்தது. 1922ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே அண்ணாருக்கு மேலும் விரிவான முறையில் கல்விப் பணியாற்றுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையும் சந்தர்ப்பங்களும் கிடைத்தன. இராமகிருஷ்ண சங்கத்தில் சேர்ந்து துறவியானதன் பின்னர் அண்ணாரது வாழ்க்கையாக சமூகசேவையும், கல்விப் பணியுமே அமைந்ததென்று கூறலாம்.

அடிகளாரது கல்வித் தொண்டுகளில் அவரது பெருவிருப்பிற்குரியதாய் அமைந்தது மாணவரில்லத்தினை ஆரம்பித்தேயாகும். இன்று இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கீழ் எல்லோரது பாராட்டுக்கும் உரியதாக விளங்குபவை இராமகிருஷ்ண புரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள அணாதை மாணவ, மாணவிகளுக்கான இரண்டு இல்லங்களும், காரைதீவில் இயங்கும் பெண்களுக்கான மாணவ இல்லமுமாகும். இவற்றிற்கு வித்திட்டவர் அடிகளாராகும். 1926ல் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையில் அடிகளாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாணவர் இல்லம் அதே ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் கல்லடி உப்போடைக்கு அடிகளாரால் மாற்றப்பட்டது. மிகச் சிறப்பான முறையில் அதை இங்கு அமைத்து நடாத்திய பெருமை அடிகளாருடையது. இந்த மாணவரில்லத்தில் திக்கற்ற சிறுவர்கள் பலருக்குப் புகவிடம் கொடுக்கப்பட்டது. உண்டியும், உடையும், உறைவிட வசதிகளும், கல்வி கற்பதற்கான வசதிகளும் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. அடிகளாரது மனதில் உயர்ந்து நின்ற குருகுலமுறையில் ஆன்மீகம் கமமும் குழலில் அவருடைய நேரடியான அன்பான மேற்பார்வையில் இந்த மாணவர் இல்லம் வளர்ச்சியடைந்தது. அடிகளாரால் தாபிக்கப்பட்ட இம்மாணவர் இல்லத்தினைத் தமது சொந்த இல்லமாகக் கொண்டு அன்புத்துறவிகளின் ஆசிரியர்களின் அரவணைப்பிலும் வழிகாட்டவிலும் சிறந்த கல்வியினையும், ஆன்மீகப்பயிற்சியினையும் பெற்றுப் பெரியோராக வெளியேறிய மாணவர்கள் எண்ணிலடங்கார். நர்ம முன்பு கூறிய அடிகளாரது கல்வி நோக்குகள், கோட்பாடுகள் பலவற்றை நடைமுறையில் செயல்படுத்தியகளமாக இம்மாணவர் இல்லத்தினை அமைத்து நடாத்தி வெற்றி கண்டார்.

அன்றைய நிலைபில் ஆங்கிலக் கல்விக்காக மதம் மாறவேண்டிய சூழ்நிலையில் தம் தனித்துவமான கலாச்சாரப், பாரம்பரியத்திற்குப் பாரிய பாதிப்பினை உருவாக்கக் கூடிய தூர்ப்பாக்கிய சூழ்நிலையில் அவதியுற்று இந்துக்களுக்கென ஆங்கிலக் கல்லூரியின் அவசியத்தை உணர்ந்தவர் அடிகளார். உயர்கல்வி வசதியும், ஆங்கிலக் கல்வி வசதியும் ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். பிறசமயத்திற்கு மாறாமலும், தமது சொந்தப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை மீறாமலும் ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெறக் கூடியதான் பள்ளிக்கூடங்களாகச் சிவானந்த வித்தியாலயம் மட்டக்களப்பிலும், இந்துக் கல்லூரி திருக்கோணமலையிலும் நிறுவப்படுவதில் அடிகளார் கூடிய கவனம் காட்டினார். தனியே இந்து-தமிழ் மக்களுக்காக இவ்வித்தியாலயங்களை அமைக்கவில்லை. இல்லாமிய மாணவர்களும் இப்பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பதற்கான வசதிகள் அனைத்தையும் அடிகளார் இக்கல்வி நிலையங்களில் ஏற்படுத்தியிருந்தார், இனவொற்றுமையில் அடிகளார் அசையாத நாட்டம் கொண்டிருந்தார். இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் குறிப்பாகக் கிழக்கிலங்கையின் வரலாற்றில் அடிகளார் சிறப்பான முக்கியமான இடத்தினை வகிக்கிறார். கிழக்கிலங்கைப் பகுதியின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணகர்த்தாவாகவும்; ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளித்த கல்விப் பணியாளராகவும் அடிகளார் விளங்கினார். கல்வித்துறையில் அடிகளார் வகித்த பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிகள்பல. ஆயினும் இப்பதவிகளை அடிகள் தாமாகவே நாடிச்சென்றது கிடையாது. அவை தாமாகவே அவரைத்தேடி வந்தவை. அவரின் சுடர்விடும் அறிவும், ஆற்றலும் மற்றோரைவிட அவரை இயல்பாகவே துல்லியமாக எடுத்துக்காட்டின. அதிபர் பதவிகளோ அல்லது பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பதவிகளோ அவர் கேட்டுப்பெற்றவை அல்ல. அடிகளாரால் இப்பதவிகள் சிறப்புப் பெற்றனவென்றே கூறவேண்டும்.

“... பலவேறுவகைத் தொடர்பு பெற்றானொருவனுக்கு ஒவ்வொரு தொடர்புடையார் மாட்டும் அவன் இன்னவாறு ஒழுகுதல் வேண்டுமென்று கற்பிக்கும் நூலே, யாவற்றிலும் மேம்பட்ட நூலாகும். அதுவே உயிர்களை உய்விக்கும் பான்மையுடையது. ஆயின் அப்பெற்றித் தாகிய நூல்தான் யாதெனின் அதுவே தெய்வத் திருவள்ளுவர் அருளிய ஒப்புயர்வற்ற மாணிக்கத் திருக்குறளாம். என்னையோவெனின் கருவி நூல்களும், கலை ஞானங்களும் மனிதவாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத் துணையாமாயினும் அவை அனைத்தும் தராசின் ஒரு தட்டிலிட்டால் திருக்குறள் தட்டு பெருஞ்சிறப்பினால் தாழ்ந்து நிற்குமெனில் மிகையாகாது.”

தென்றலின் மறுபிறவி

இராகம்: பாகேஸ்வரி

கவிஞர்: அகளங்கண்.

(பஸ்லவி)

பாடு கிண்றோம் இன்று புதுப் பாட்டு - தமிழ்ப்
பா வலன் விபுலா நந்தனின் புகழ்கேட்டு

(அனுபஸ்லவி)

நாடு புகழ் அறிஞன் நந்தமிழ் வித்தகனைக்
கூடும் அன் பினில் புகழ்ந்து
கூடியே சேர்ந்து நின்று

(சரணம்)

மீனிசை பாடும்மட்டு நகரினிலே பிறந்த
தேனிசைத் தமிழ்த் துறவி தென்றலின் மறுபிறவி
நாமிசை பாடுதற்கு நல்லதோர் பொருள் எனவே
பூமிசை வந்துதித்த புலவனைப் போற்றி நன்றாய் (பாடுகின்...)

உள்ளக் கமலம் ஒன்றே உத்தமனார்க் கேற்றதென்று
வள்ளல் அடியினைக்கு வாய்த்த மலர்தெரிந்து
தெள்ளு தமிழ் இசையில் தீந்தமிழ்ப் பாடல் நெஞ்சை
அள்ளும் படிதந்த அறிஞன் புகழ் வியந்து (பாடுகின்...)

யாழ்நூ லொடுமதங்க சூளாமணி என்னும்
ஏழ்இசை நாடகநூல் இயற்றி எமக்களித்து
சூழ்கலி நீங்கி மாந்தர் சுகம்பெறத் தத்துவமாம்
ஆழ்கடல் முத்தெடுத்து அளித்தவன் செயல் நினைந்து (பாடுகின்...)

ஒப்பியல் இலக்கியமும் உயர்சைவ இலக்கியமும்
இப்புவி எங்குமுள்ள எழில்மிகு இலக்கியமும்
எப்பொழு துமினிக்கும் எம்தமிழ் மொழியில் தந்த
விற்பனன் பிறந்த நாறாம் ஆண்டு விழாவினிலே. (பாடுகின்...)

கவிதையில் நான் கண்ட விபுலாநந்தர்

தமிழ்மணி - பாலேஸ்வரி நல்லரெட்னுசிங்கம்.

விபுலாநந்தர் பற்றிப் பல ஆய்வுகளும் கட்டுரைகளும் பரவலாக எங்கும் வெளிக் கொணரப்பட்டு வரும் இவ்வேளையில் விபுலாநந்தர் பற்றிப் புதிதாக எதையாவது எழுத நினைப்பது கொஞ்சம் சிரமந்தான். இருந்தும் அந்தப் பேரறிஞரும் வித்தகரு மானவர்பற்றி ஏதாவது எழுதவேண்டும் என்ற பேரவாவினால் இதை எழுத முன் வந்தேன்.

‘ஆசைபற்றி அறையலுற்றேன் மற்றிக்
காசில் கொற்றத் திராமன் கதையரோ’

என்று இராமாயணத்தை எழுதப் புகுந்த கம்பரே கூறிவைத்துள்ளார். இவ் விடத்தே அறிவில் மிகவும் சிறியவளாகிய நான் முத்தமிழ் வித்தகர் பற்றி ஏதோ சிறிது எழுத முன்வந்துள்ளேன். பிழையிருந்தால் பொறுத்தருள்க!

சமூத்திரு நாட்டில் காலத்துக்குக் காலம் அறிஞர் பலர் தோன்றித் தம் பங்களிப் பைத் தாராளமாக நாட்டுக்கீந்து மறைந்துள்ளனர். இந்த வகையில் சமயத்துக்கும் இலக்கியத்துக்கும் தமது சேவையை அர்ப்பணித்தவர்களில் ஆறுமுகநாவலரும் சுவாமி விபுலாநந்தரும் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள்.

சமூத்தின் வடக்கே நாவலரும் கிழக்கே விபுலாநந்தரும் தோன்றி இந்து மதத் துக்கும் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் அளப்பரிய சேவை செய்து அவை மறையக்கூடிய அபாயம் ஏற்பட்ட வேளைகளில் அவற்றுக்குப் புத்துமிர் அளித்து அவற்றை வளப் படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல் தமது பெயர்களைபும் உலகுள்ளாவும் அழியாப் புகழுடன் பொறித்து விட்டுச் சென்று விட்டனர்.

‘கடமையைச் செய் புலனை எதிர்பார்க்காதே’ என்ற முதுமொழிக்கிணங்க இவர்கள் தம் வாழ்வை துறவு வாழ்க்கையாக மேற்கொண்டு தூய்மையான வாழ்க்கை வாழ்ந்து தமிழ் அன்னையை அழகு படுத்த அளப்பரிய ஆபரண மணிகளைச் சூட்டியுள்ளார்.

வித்தகர் விபுலாநந்தர் 27-03-1892ல் மட்டக்களப்புக் காரைதீவில் சாமித்தம்பி கண்ணம்மை தம்புதியருக்கு மகனாக அவதரித்து மயில்வாகனன் என்ற இயற்பெயர் சூட்டப்பட்டு, 1924ல் சுவாமி சிவானந்தா அவர்களால் ஞான உபதேசம் செய்யப் பட்டு விபுலாநந்தர் என்ற பெயரைப் பெற்றார்.

அடிகளார் துறவியாகத் தம்மை ஆயத்தம் செய்த காலையிற்றான் அவரால் அதிகமான நூல்களைக் கற்க முடிந்தது. விவேகாநந்த ஞானதீபம், கர்மதோகம், ஞானயோகம், நம்மவர் நாட்டு ஞானவாழ்க்கை, விவேகாநந்த சம்பாஷணகள் என்னும் நூல்களை அடிகளார் மொழிபெயர்க்கவும் செய்தார்.

இவ்வேளையில் ஆங்கிலப் பெரும் புலவரான ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் அடி களாரைக் கவர்ந்ததால் அவற்றைப் பலமுறை விரும்பிப் படித்தார் - அத்தகையவற்றை தம் தாய்மொழியாம் தமிழிலும் ஆக்க ஆர்வங் கொண்டார். 1924ம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ் சங்கத்தின் ஆண்டு நிறைவு விழாவிற் கலந்து கொள்ளவும் நாடகத் தமிழ் என்னும் பொருள் பற்றி உரையாற்றவும் அடிகளாருக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

மதுரைத் தமிழ் சங்கத்தின் செயலாளராக அவ்வேளையில் இருந்த திரு. டி. சி. சீனிவாச ஐயங்கார் அடிகளாரின் விரிவுரையை ஒரு நூலாக்கித் தரும்படி கேட்டதற் கிணங்க அடிகளார் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களையும் தனஞ்சயரின் தசரூபத்தையும் மூலக் கருவாகக் கொண்டு சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள நாடகநூல் முடிவுகளை ஒரளவு விளக்கிக் காட்டுவதற்கு ஏற்றதாக மதங்க சூளாமணி என்னும் நூலினை எழுதினார், மதுரைத் தமிழ் சங்கச் செயலாளர் இதைச் செந்தமிழ் என்னும் இதழில் தொடராக வெளியிட்டுப் பின்னர் நூலாக வெளியிட்டார்.

அடிகளாரின் கவிதைகளில் முத்திரை பதிக்கத்தக்கது ஈசன் உவக்கும் மலர் என்ற கவிதை என்பது எனது கருத்து.

வெள்ள நிற மல்லிகையோ
வேறெந்த மாமலரோ
வள்ள ஸடியினைக்கு
வாய்த்த மலரெதுவோ
வெள்ள நிறப் பூவுமல்ல
வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி
உத்தமனார் வேண்டுவது,

இப்பாடலிற் காணப்படும் சொல்நயம் பொருள்நயம் எதுகை மோனை கருத்தாழம் உணர்ச்சியைத் தூண்டும் கவிநயம் ஆதியன இந்தப் பாடலைப் படிக்கும் தொறும் உள்ளத்தில் இன்ப ஊற்றுப் பெருக்கெடுக்கவைக்கிறது.

கங்கையில் விடுத்த ஒலை என்ற இவரது இன்னுமொரு பாடலை எடுத்துக் கொண்டால், நண்பன் இறந்த வேதனை அடிகளாரின் உள்ளத்தை எவ்வளவு தூரம் புண்படுத்தியுள்ளது என்பதை,

கந்தசாமிப் பெயரோன் வேட்களத்திலென்னைக்
கண்ட நாளன்பெனும் கயிறு கொண்டு பிணைந்தான்
அந்த நாள் முதலாக நட்புரிமை பூண்டோம்
அண்மையில் நான் வடநாடு நண்ணியதை அறிந்தே

என்று நண்பனின் நாமத்தை சுவாரஸ்யமாகக் கூறித் தொடர்ந்து நன்பனின் குணநலன்களைக் கூறும் வகை அவருக்கே சொந்தமான கவிதை நடை எனலாம்.

நம்மடிக் ஞறைகின்ற தவப்பள்ளி யாது
நற்றவத்தோர் முகவரியா தெனவினவத் தெரிந்து
செம்மையுறுஞ் செய்திபொதி யோலையொன்று விடுக்கச்
சிந்தவைத்தா எனவெனக்கோ ரண்பனறி வித்தான்.
ஒரிருநாள் கழியு முன்னர் மார்படைப்பு நோயால்
ஊனுடலம் பாரில்விழ வானுலகு புகுந்தான்
ஆருயிர்நேர் நண்பனெனு மவலவுரை செவியில்
அனற் பிழம்பாய்ப் புகுந்தளத்தை யுருக்கியதைப் பொழுதில்.

என்று தொடர்ந்துவரும் பாடல்கள் அத்தனையும் படிக்கப் படிக்கச் சுவை குன்றாமல் அடிகளாரின் துண்பத்தில் எம்மையும் பங்குகொள்ள வைக்கின்றது என்று துணிந்து கூறலாம்.

என்... ஷேக்ஸ்பியரின் ஆங்கிலக் கவிதையின் மொழிபெயர்ப்பைச் சற்றுப் படித்துப் பார்த்தால்,

பேரிரவில் நடந்தவெலாம் பீழையினை விளைக்கப்
பேதலிக்கு முளச்சிறியேன் பேசுகின்ற மொழிகள்
ஆருயிர்க்குத் தலைவனின் அருட் செவியில் வீழ்க
அகத்திடையின் றிருக்க அவைடுகுத் லொழிக.

என மனைவி கல்பூர்ணியா கூறியதைக் கேட்ட யூலியஸ்சீர்,

அஞ்சினர்க்கு சதமரணமஞ்சாத நெஞ்சத்
தாடவனுக் கொருமரண மவனிமிசைப் பிறந்தோர்
துஞ்சவரென் றறிந்திருந்தும் சாதலுக்கு நடுங்கும்
துன்மதிழு டரைக்கண்டாற் புன்னகை செய்பவன்யான்.

என்ற தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு நிச்சயமாக மொழிபெயர்ப்பாகவே தெரியவில்லை. அது அடிகளாரின் சொந்த ஆக்கம் என்று கூறலாம். சுருங்கக் கூறினால் ஷேக்ஸ்பியரை விட அடிகளாரின் தமிழ்ப்பாடல் ஒருபடி உயர்ந்தே காணப்படுகிறது. இது ஷேக்ஸ்பியரின் ஆங்கிலக் கவியைப் படித்தவர்களுக்குப் புரியும் என நினைக்கின்றேன்.

அடிகளாரின் இன்னொரு பாடலான நீரரமகளிரை எடுத்துக் கொள்வோம்.

அஞ்சிறைய புள்ளொலியு மான்கன்றின் கழுத்தில்
அணிமணியி னின்னொலியு மடங்கியபின் நகரார்
பஞ்சியைந்த வண்ணசேரு மிடையாமற் பொழிதிற்
பாண்னொடுந் தேரணிமிசைப் படர்ந்தனனோர் புலவன்

தேனிலவு மலர்பொழிலிற் சிறைவண்டு துயிலச்
செழுந்தரங்கத் தீம்புனலுள் நந்தினங்கள் துயில
மீனலவன் செலவின்றி வெண்ணிலவிற்றுயில
விளங்குமட்டு நீர்நிலையு னெழுந்த தொரு நாதம்

எப்படி வாவியில் கீதம் இசைக்கப்படுகிறது என்பதை ஒரு புலவன் வாயினால் கூறவைப்பதோடு அந்த கீதத்தையும்,

நீநி	— சாச	— ரீ	நீலவானிலே
நிசரி	— காக	— மா	நிலவு வீசவே
மாம	— பாப	— தா	மாலை வேளை யே
மபத	— நீநி	— சா	மலைவு திரு வோம்
சாச	— ரீரி	— கா	சால நாடி யே
சரிக	— மாம	— பா	சலதி நீரு ளே
பாப	— தாத	— நீ	பாலை பாடி யே
பதநி	— சாச	— ரீ	பலரோ டாடுவோம் என்று

இப்படி அழகரக் இசைத்துள்ளார். அடிகளாரின் இசைவன்மையை யாழ் நூல், நீரரமகளிர் போன்ற கவிதைகள் மூலம் உணரக் கூடியதாய் உள்ளது.

ஆறுமுகநாவலர் பற்றி அடிகளார் கவிதை வாயிலாகக் கூறுவதையும் பார்க்கலாம்.

தம்மையீன் ரெடுத்த வரசியல் நாட்டிற்

சைவமாஞ் சமயமும் புலவர்

செம்மைசே ருளத்திற் பொலிந்தமுத் தமிழும்

சீருறப் பணிபல புரிதல்

இம்மையிப் பிறவிக் கியைந்தமா தவமென்

றெண்ணியே விடைபெற்று மீண்டார்

எம்மையும் பயந்த வீழ்மா நாட்டி

னினையிலாப் பெருநிதி யணையார்.

என நாவலரின் புகழ்பாடுகிறார்.

அடுத்து மதங்க சூளாமணியெனும் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதையின் முதலாவது பாடலைப் பார்ப்போம்.

அங்கனுவ களைத்தினையு மாடரங்க

மெனலாகு மவனி வாழும்

மங்கையரை யாடவரை நடம்புரியு

மக்களென மதித்தல் வேண்டும்

இங்கிவர்தாம் பல கோல மெய்தினின்ற

நாடகத்தினியல்பு கூறிற்

பொங்குமங்க மேழாகிப் போக்கு வர

விருக்கையொடு பொருந்து மன்றே.

உலகம் ஒரு நாடகமேடை அதில் வசிப்பவர்கள் அனைவரும் நடிகர்கள் என்பதைத் தெளிவாக எளிமையான சொற்களில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இப்படியாக அடிகளார் இயற்றிய கவிதைகள் எண்ணில் அடங்கா.

அவற்றில் ஒருசிலவற்றை மட்டும் இங்கே குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

1. ஈசன் உவக்கும் மலர்	14. நாச்சியார் நான்மனி மாலை
2. தேவபாணி	15. விவேகானந்த பஞ்சகம்
3. தேவி வணக்கம்	16. குருசரணதோத்திரம்
4. பராசக்தி	17. அங்பு
5. மலர் மாலை	18. நீரமகளிர்
6. பெருந்தேவபாணி	19. ஆறுமுகநாவலர்
7. கோயில்	20. உற்பத்தி முதல்வன்
8. யாழ்தூல் இறைவணக்கம்	21. இமயமலைச் சாரலில்
9. மகாலெட்சுமி தோத்திரம்	22. கங்கையில் விடுத்த ஒலை
10. குருவணக்கம்	23. குருதேவர் வாக்கியம்
11. வாழ்த்து	24. பூஞ்சோலைக் காவலன்
12. மதங்க சூளாமணி	25. ஆங்கிலவாணி
13. திருவமர் மார்பன் திருக்கோயிற்காட்சி	

எல்லாக்கவிதைகள் பற்றிய விளக்கங்களையும் எடுத்துக்கூற முடியாத நிலையில் அவரது கவிதைகளில் என் உள்ளத்தைத் தொட்டவற்றில் சிலவற்றை மட்டும் இங்கே சுருக்கமாக விளக்கியுள்ளேன்.

குரு வணக்கம் என்ற கவிதையிலே அடிகளார் தனக்கறிலூட்டிய குஞ்சித்தம்பி ஆசிரியருக்குக் குருவணக்கம் தெரிவிப்பதை இங்கே குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும்.

அம்புவியிற் செந்தமிழு மாங்கிலமும்
எனக்குணர்த்தி யறிவு தீட்டி
வம்பு செறி வெண்சலச் வல்லியருள்
கூட்டி வைத்த வள்ளல் குஞ்சித்
தம்பி யெனும் பெயருடையோன் தண்டமிழின்
கரைகண்ட தகைமை யோன்றன்
செம்பதும் மலர்ப்பதத்தைச் சிரத்திருத்தி
எஞ்ஞர்ன்றும் சிந்திப்பேனே.

இப்பாடவின் கடைசி இரண்டடிகளான “செம்பதும் மலர்ப்பதத்தைச் சிரத்திருத்தி எஞ்ஞான்றும் சிந்திப்பேனே” என்பவை நிச்சயம் அடிகளாருக்குக் குஞ்சித்தம்பி ஆசிரியரின் ஆசீர்வாதம் இருந்திருக்கு மென்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

அடிகளார் இயற்கை எழிலை எவ்வளவு சுவாரஸ்யமாக ரஹித்துள்ளார் என்பதற்கு அவர் இமயமலைச்சாரலில் இருந்த வேளை காலை மாலைக் காட்சிகளை வர்ணிப்பதைச் சுற்று உற்று நோக்குவோம்.

நீலநிற விசம்பளவு நெடுங்குடுமி மலைத்தொடர்கள்
மேல் விழுந்த விளமழையால் வெள்ளியெனத் திகழ்வனவாம்
காலையினு மாலையினுங் கதிரவனார் வேதிக்க
மாலவணா ராடையென வயங்குவுபொன் னிறம்படர்ந்தே.

இங்கே முகில்கள் மலைமீது படிந்து பனிக்கட்டியாக உறைந்திருக்க கதிவரன் கதிர்கள்பட்டு நீலநிறமாக நீர் வடிவதை மிகவும் கவைப்படக் கூறியுள்ளார்.

இயற்கையை ரசிக்கும் அடிகளார் மாயையின் இயல்பு பற்றி என்ன கூறுகிறார் என்பதையும் பார்க்கலாம்

மைந்த மாயையின் றன்மையை யுனர்தியோ
மன்னுநீர்க் குளத்தின்மேல்
வந்த பாகியை யகற்றினா லகண்றிடும்
மறுகணத் தொன்றாகும்
இந்த நீர்மையே சாதுசங் கத்தினால்
இயன்றநல் விசாராத்தார்
சிந்தை தூய்மையாங் கணத்தினி லவாவிருட்
திரைமறைத் திடுமன்றே.

மாயை எப்படியானது என்பதற்கு நீரினுள் பாசியை உதாரணம் காட்டி மனம் எவ்வளவு தூரம் சலனம் அடையக் கூடியது என்பதை அழகாகக் காட்டியுள்ளார்.

அடிகளாரின் சிறந்த நூலாகிய யால்நூலில் அவர் எழுதிய இறை வணக்கத்தில் ஒரு பாடல்

உழையிசை யிபமென வருபு கொள் பரனை
உமைதிரு வளநிறை யமிழ் துகு மழலை
மொழியிர குழவியை யழகறி யிளமை
முழுதியல் வரதனை முறை முறைபணிவாம்
புழை செறி கழைகுழ விசைபொழி பொதியம்
புகழுற வளருற புலமகள் பனுவல்
இழையணி தமிழ்மக ஸௌதுள முறையும்
இறை மக விசையியல் வளமுறுகெனவே.

மூத்த பிள்ளையாரை யாழிலையியல் வளம் பெற வேண்டும் என இறைஞ்சுகிறார்

இப்படியாக அடிகளாரின் கவிதைகள் அனைத்துமே தேங்சொட்டும் சவைநிறைந் தலை இவற்றைப் படிக்கவேண்டியது எமது கடமை. அத்தோடு இவற்றை மற்றவர்களும் படித்துச் சவைக்க உதவுவோமாக.

“... அதிகார வேட்கையுடையார் பொதுமக்களுடைய பிரார்த்தனைகளை ஒருபொழுதுங் கருதுவதில்லை. சாதி சமய வேறுபாட்டினை மிகுதியும் எடுத்துப் பேசித் தம்முடைய சொந்த நலத்தைப் பார்த்துக் கொள்வர். ஆயினும் தேசபக் தர்கள் போல் நடிப்பர். ஒத்துழைப்புக்குத் தடையாக நிற்பார்கள். மேற்கே எகிப்து நாடு தொடங்கி கிழக்கே பிலிப்பைன்ஸ்தீவு ஈறாகப் பரந்து கிடக்கும் பெருநிலப் பரப்பிலே உள்ள மக்களெல்லாம் சுதந்திர முழக்கம் செய்ய, இத்தீவு மாத்திரம் அடிமைத் தளையை முத்தமிட்டு நிற்றல் தகுதியாகுமோ? உண்ண உணவும் உடுக்கத் துணியுமின்றி ஏழை மக்கள் பரிதவித்து நிற்க, நாம் நூற்றொருவர் அடங்கிய பெருமன்றமும், முப்பதின்பார் அடங்கிய முதியோர் மன்றமும் நமக்குக் கிடைத்து விட்டதென்று, பெருமை பாராட்டுதல் முறையாகுமா? படைக்கல உரிமையும், வர்த்தக உரிமையும் நாட்டிற்குச் சீவ நாடிகள் போன்றன. இவற்றைப் பறிகொடுத்த சுதந்திர மன்றங்களினாலே ஆவது என்ன? சுதந்திரம் பெறுதற்கு நாம் முயல வேண்டும். ஒன்றுகூடி நின்றாற்றான் நம் முயற்சி கைகூடும். ஆதலின் இலங்கைத்தீவிலே வாழுவோராகிய நாமெல்லாம் ஒன்றுபட்டு நின்ற ஏழைகளுடைய வறுமையை நீக்குவதற்கு வழிகண்டு சுதந்திர வாழ்வு வாழ்வதற்கு முற்படுவோமாக.

சுவாமி விபூலாநந்தரின் தொல்லியல் ஆய்வுகள் தரும் உண்மைகள்

க. தங்கேஸ்வரி B. A. (Hons) arch.

கலாச்சார உத்தியோகத்தர், மட்டக்களப்பு.

திராவிடர் நாகரிகம் என ஆய்வாளர்களால் நிறுவப்பட்ட சிந்துவெளி நாகரிகம் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு முன் அடிகளார் சங்க காலத்தின் முச் சங்கங்களையும் பற்றி விவாக ஆராய்ந்துள்ளார். அவர் தமது ஆய்வில்,

முதற்சங்கம் கி. மு. 4440 எனவும்

இடைச்சங்கம் கி. மு. 3700 எனவும்

கடைச்சங்கம் கி. மு. 1850 எனவும் கூறுகிறார் அதன் விபரம் பின்வருமாறு.

தலைச்சங்கம், காஞ்சின வழுதி முதல் கடுங்கோன் வரை 89 பாண்டியமன்றர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலம். இடைச்சங்கம், வெண்டேர்ச் செழியன் முதல் முடத்திருமாறன் வரை 59 மன்னர் ஆட்சி புரிந்த காலம். கடல் கோளின் பின் முடத்திருமாறன் கடைச் சங்கத்தை நிறுவினார். இக்கடைச்சங்கம் உக்கிரப் பெருவழுதி காலத்தில் மறைந்தது. இது கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்குச் சமமான காலம். இறுதிக் கடற்கோன் கி. மு. 7000 ஆண்டில் ஏற்பட்டது. 1

சிந்துவெளி நாகரிகம் பற்றிய ஆய்வில் அடிகளார் தமது கருத்துக்களை விடப் பிரபல ஆய்வாளராக முடிவுகளைபே முன் வைக்கிறார். 2 அவை வருமாறு:-

மொகஞ்சதாரோவானது மீனாடு, பறவை நாடு, மரங்கொத்திழநாடு, ஏழ்பனை நாடு என்னும் நான்கு பிரிவுடையதாக இருந்தது. சிவலிங்கம், மூவிலை வேல், வேளின் யாழ் போன்றவை மொகஞ்சதாரோவில் வழங்கின. பிற்கால ஆராய்ச்சிகள் மூலம் சிவவழிபாடு, தீரிகுல வழிபாடு, பெண்தெய்வ வழிபாடு போன்றவை நிறுபிக்கப்பட்டுள்ளன. 3 குரிய வணக்கமும் இன்றைய ஆய்வாளர் மூலம் நிறுபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய வழிபாடுகளான நதிவணக்கம், பலியிடுதல் முதலியன பிற்கால ஆய்வுகள் மூலம் மேலும் வலியுறுத்தப் படுகின்றது. இவை இன்றைய இந்துக்களின் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையன. அத்துடன் இவை பண்டைய சுமேரிய நாகரிகத்திலும் காணப்பட்டன. எனவே இடம் பெயர்ந்து சென்ற சுமேரிய மக்கள் அங்கும் தமது முதாதைகளின் வணக்க முறைகளையே கைக் கொண்டுள்ளனர் என்பது தெளிவு.

சுமேரியாவுடன் பண்டையத் தமிழர் கொண்டிருந்த தொடர்பினைக் காட்ட அடிகளார் காட்டும் ஆதாரங்களை இங்கு தனித்தனியே தொல்லியல் அடிப்படையில் ஆராய்தல் தகும்.

(1) பண்டையத் தமிழர் நாகரிகத்திற்கும் சுமேரிய நாகரிகத்திற்கும் இடையே காணப்பட்ட ஒற்றுமைகள்.

(அ) கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம் ஆகியவற்றில் காணப்பட்ட ஒற்றுமைகள் சிந்துவெளி நதிக் கரையிலே செங்கல்லாலே வீடுகள் கட்டி, வீதிகள் அமைத்து சிறப்புடன் வாழ்ந்த திராவிட மக்கள் தாம் இடம் பெயர்ந்த போது (இடம் பெயர்ந்த

தற்கான காரணம் பின்னே ஆராயப்படும்) தாம் குடியோறிய சுமேரியாவிலும் செங்கல் கட்டிடங்களையே அமைத்தனர். இது ஆதியாகமத்திற் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது என ஹோரஸ் சுவாமிகள் குறிப்பிடுவதாக அடிகளார் ஆதாரம் காட்டுகின்றார். 4

- (ஆ) சுமேரியரது உருவச் சாயல் அவர்களது ஒவியங்களிலே புலனாகிறது. R.H. Hall என்பவர் கூறுவதாவது, “இக்காலத்து இந்தியரின் உருவச் சாயல். பல்லாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் வாழ்ந்த சுமேரியனின் முகச் சாயலை ஒத்தது.” 5
- (இ) அக்கேதிய நாட்டிலே தெல்லோ நகரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தலைப்பாகை அணிந்த திராவிடனது சிலை, அங்கு திராவிட நாகரிகம் பரவியிருந்தது என் பதற்குச் சான்றாகின்றது.
- (ஈ) ஊர் என்னுமிடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தேக்கு மரத்துண்டு, இது கி. மு. 5000 ஆண்டுள்ளில் இருந்த வணிகத் தொடர்பைக் காட்டுகிறது.
- (உ) எழுத்து வடிவ ஒற்றுமை சுமேரியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆப்பெழுத்து (Cuneiform) 6 இவை சிந்து வெளியிலே காணப்பட்ட சித்திர எழுத்துக்களை ஒத்தவை. பூர்வ எகிப்தியர் கூட சித்திர எழுத்துக்களையே பாவித்தனர். இக்களிமன் தகடுகள் எகிப்தியரின் கல்லறைகளில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. 7
- (ஊ) சோதி வட்டம் என்னும் காலக் கணிப்பீட்டு முறை, பாபிலோனியத்தில் உள்ள சாலதேயம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த மக்கள் சோழநாட்டவர் என் பதைக் காட்டுகிறது. இவர்கள் கையாண்ட சோதி வட்டம் என்னும் காலக் கணிப்பு முறை இவர்களுக்கு முன்பே தலைச்சங்க காலத்தில் குறிப்பிடப்படுவதனால் இது பண்டையத் தமிழ் நாட்டிலிருந்தே அங்கு சென்றிருக்க வேண்டும்.

இவ்விதம் பல்வேறு ஆதாரங்களைக் காட்டித் தமிழரது நாகரிகத்தின் தொன்மையை நிறுவ முயன்றுள்ளார் அடிகளார்.

(2) பழந்தமிழ் நாகரிகத்தின் தொன்மையைக் காட்டும் பிற ஆதாரங்கள்

(அ) யாழ் வரலாறு

இசை வரலாற்றுக்கு முன்னோடியான யாழ் வரலாற்றினை சுமேரிய காலத்துடன் தொடர்புடூத்தி ஆராய்ந்துள்ள அடிகளார் பண்டைய இசை நூல் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டதும் யாழ்நூலை ஆக்கியதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மொகஞ்சதாரோவில் வாழ்ந்த மக்கள் மிதுனராசியினை ‘யாழ்’ என்னும் பழந்தமிழ்ப் பெயரினாலே ‘வழங்கினார்கள் எனவும், யாழ் உருவத்திலே குறிப்பிட்டார்கள் என்றும் அவர் விளக்கியுள்ளார். யாழ் வரலாறு காலத்தால் முற்பட்டது. அது திராவிடற்குரியது.

(ஆ) சோதி வட்ட முறை:

காலத்தோடு தொடர்பான சோதிவட்டம் என்னும் முறையைப் பண்டைத் தமிழர் பாவித்துக் கர்லக்கணிப்புச் செய்துள்ளனர். இதனைச் சுவாமி ஆதாரங்களுடன் விளக்கியுள்ளார். இம்முறை, தமிழர் வேறு நாட்டிற் குடிபெயரு முன்பே தமிழ் நர்ட்டில் வழங்கப்பட்ட ஒரு முறையாகும். தலைச்சங்க காலம் மூன்று சோதி வட்டம் எனவும், இடைச்சங்க காலம் இரண்டரைச் சோதி வட்டம் எனவும், கடைச்சங்க காலம் ஒன்றே கால சோதி வட்டம் எனவும் சுவாமி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சாலதேயம் என்பது பாபிலோனியாவில் உள்ள ஓர் இடமாகும். இதன் தலை நகரம் “ஹர்” என்பதாகும். இங்கு குடியேறியவர் சோழ நாட்டவர் என்பது ஆய் வாளர்களது முடிபு. இவர்கள் கி. மு. 1400 ஆண்டளவில் குடியேறி இருக்க வேண்டும் என்பர். இங்கு வான நூல் வல்லோர் பலர் இருந்தனர். சிரியஸ் (Sirius) விண்மீன் சூரியனோடு சேர்ந்து உதிப்பது 1480 வருடங்கட்டு ஒரு முறையாகும். இதுவே ஒரு சோதி வட்டம் ஆகும். இவ்விதம் கணக்கிடும் போது,

தலைச்சங்க காலம்	3 சோதிவட்டம் என்பது (3×1480)
	4440 வருடங்களாகும்.
இடைச்சங்க காலம்	$2\frac{1}{2}$ சோதி வட்டம் ($2\frac{1}{2} \times 1480$)
	3700 வருடங்கள் எனலாம்.
கடைச்சங்க காலம்	$1\frac{1}{4}$ சோதி வட்டம் ($1\frac{1}{4} \times 1480$)
	1850 ஆண்டுகள் ஆகும்.

(இ) கடல்கோள்

இதனை அடிகளார் மேலும் ஆராயுமிடத்து சீரியஸ் நட்சத்திரம் உதித்த நாளிலே கடற்கோளினாலே தலைச்சங்கம் அழிந்தது எனக் கொள்ளின், அதேத் தீரியஸ் உதயத்தின் போது கபாடபுரத்துப் பாண்டிய மன்னன் இடைச்சங்கத்தைத் தொடக்கினான் என்பது பொருத்தமுடைத்து. அவ்வாறு கொள்ளின் கருங்கோணுக்கும் வெண்டேர்ச் செழியனுக்கும் இடைப்பட்ட காலம் 1480 வருடங்கள் ஆதல் வேண்டும். இதனுடன் 5550ஜக் கட்ட 7030 வருடங்கள் ஆகிறது. இவ்வாண்டளவில்தான் தலைச்சங்கத்தின் இறுதியிலே கடற்கோள் ஏற்பட்டது. இது கி. மு. 7000 ஆண்டு வரையிலே ஆதும் என்று தெளிவுற விளக்கியுள்ளார் அடிகளார்.

சதபதப் பிராம்மணத்திலே குறிப்பிட்டுள்ள மனுவந்தரச் சலப்பிரளவுமும் இதுவே என்கிறார். இப் பிரளயத்தினை கி. மு. 7500க்கு பிந்தியது என்றே அவிநாஸ் சந்திரதாஸ் தனது “இருக்கு வேத இந்தியா” எனும் நூலிலே கூறியுள்ளார். 8 எனவே சதபதப் பிராம்மணத்திலே குறிப்பிட்டுள்ள மனுவந்தரச் சலப்பிரளவுமும் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள கி. மு. 7000 ஆண்டில் ஏற்பட்ட கடற்கோணும் ஒன்றே என அடிகளார் தெளிவாக விளக்கம் அளிக்கிறார். இக் காலப் பகுதியில் தான் தெற்கே நிலம் கடவில் அமிழ்ந்தது. விந்தியத்திற்கு வடக்கே இருந்த இராஜைத்தானக் கடல் வற்றியது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எனவே இங்கு மேலே விளக்கப்பட்டுள்ள சோதிவட்ட முறையானது பரத கண்டத் திலிருந்து இடம் பெயர்ந்த பண்டையத் தமிழர் மூலம் சாலதேயத்தில் இடம் பிடித்திருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவுற விளங்குகிறது.

இந்தச் சோதிவட்ட முறைக்கு ஒப்பானதே தற்போதைய தொல்லியல் கல்வியில் இடம் பெறும் காலக்கணிப்பு முறையான ஆண்டு வட்டம் என்பது. அதாவது சூரியப்புள்ளி 9 (Sunspot) என்பது 11 வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை ஏற்படுவது அப்பொழுது காலநிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்படும். சென்ஸரீ 10 (Sensitive) எனப்படும் ஒருவகை மரங்கட்டு ஆண்டு வட்டம் உண்டு. ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் குறிப்பிட்ட ஒரு வட்டத் தினை இம் மரங்களிலே காணலாம். சூரியப்புள்ளி ஏற்படும் போது உண்டாகும் காலநிலை மாற்றங்கள் இவ்வட்டங்களிலே பிரதிபலிக்கும். இத்தகைய ஆய்வு, ஆண்டு வட்டக் காலக்கணிப்பு (Tree Ring Date) எனப்படும். 11

(3) புராணக் கதைகள் கூறும் உண்மைகள்

சலப் பிரளையம் சம்பந்தமாக மேற்க்கூட்டைய இலக்கியங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள கதை யும் தமிழ் நாட்டிலிருந்தே சென்றிருக்க வேண்டுமென்பதே அடிகளாரது கருத்தாகும். இக்கதைகள் தென்நாட்டிலிருந்து வட நாட்டிற்குச் சென்றன, பின்பு யூப்பிரட்டைஸ் தைக்கிரிஸ் நதிக்கரைப் பகுதிக்குச் சென்றன, என்பதனைப் பின்வருமாறு அடிகளார் விளக்கியுள்ளார். 12

சத்திய விரதன் என்னும் திராவிட மன்னன் மலையகத்தில் (மலையாளத்தில்) ஒடுகின்ற ‘கிருதமாலா’ என்னும் நதிக்கரையிலே முன்னோர்க்கு நீர்க் கடன் செய்யும் போது மாயோன் சிறு மீனாக வந்து, அவன் கையில் சேர்ந்து, சத்திய விரதனால் வளர்க்கப் பட்டுப் பின்பு கடலைச் சென்றடைகிறான். பிரளை காலம் ஏற்பட்ட போது நாவாய் ஒன்று செய்து சத்தியவிரதன் அதிலிருக்க இம்மீன் இழுத்துக் கொண்டு செல்ல இமய மலையில் நெள பந்தனம் என்னும் சிகரத்தையடைகிறான். இவனே மறுபிறப்பிலே மனுவானான் என்பதை H.R.Hall குறிப்பிடுகின்றார். 13

இம் மனு சோழகுலத்து மன்னன், சத்தியம் தவறா தவன். மனுநீதி கண்ட சோழன் என வரலாற்றால் அறியப்படுவன். இக் குலத்து மன்னன் மனு என்னும் இயற்பெயரையும், சத்திய விரதன் என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் உடையோனாய் இருக்கலாம். இவன் கடுங்கோன் என்னும் பண்டைய மன்னன் காலத்துவனாக இருக்க வேண்டும். இக் கதையே பின்பு சுமேரியா சென்றது எனக் குறிப்பிடுகிறார் அடிகளார்.

ஆதாம் ஏவாள் சம்பந்தமான கதையும்' இதன் அடிப்படையிலேதான் தோன் ரியது எனக் கூறியுள்ளார். ஆதித் தந்தையாகிய ஆதாம் - ஏவாள் படைத்த வரலாறும், பின்பு இவரது சந்ததியினர் வரலாறும் அவர்களிலே நீதி மானாக விளங்கிய நோவா (noah) வின் வரலாறும், அவன் குடும்பத்தினர் சலப்பிரளையத்திலே காக்கப்பட்ட வரலாறும் கிறிஸ்தவ வேதத்திற் கூறப்படுவன். இதிலே கூறப்படும் 'நோவா' என்பதன் 'நோ' என்னும் பொருளாகிய மனோ என்னும் பெயர் மனு என்பதை ஒத்திருக்கிறது. எனவே சலப்பிரளைக் கதையை எபிரேயர் பாபிலோனியரிடம் பெற்றனர் என்பது அடிகளாரது வாதம். பாபிலோனியர் அதனைத் தமது தாய் நாடான இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு சென்றனர் என நாம் கருதலாம். 14

பாபிலோனியத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் இன்னோர் பழம் வரலாற்று மன்னர் பரம் பரை ஒன்று மிக நீண்ட காலம் அரசோச்சினர் எனக்குறிப்பிடும் புராணக் கதை. 15 இதே வரலாறு எகிப்து நாட்டிலும் உண்டு. இங்கு இவர்களது பெயர் பெராசஸ் (Berassos) என்பதாகும். அலோரஸ் (Aloros) என்னும் மன்னன் 36.000 ஆண்டுகள் அரசு புரிந்தான். இவனது வம்சத்தவனாக கிசத்திரோஸ் (Xisuthros) காலத்தில் சலப்பிரளையம் நிகழ்ந்தது. அப்பேற்று பாரசீகக் கடலில் இருந்துபாதி மீனாகவும் பாதி மனிதனாகவும் உள்ள உலண்ணஸ் தோன்றி மனிதனுக்கு எழுத்து முறையையும், நாகரி கத்தையும் கற்பித்தார். இவர்கள் இசத்திரோஸ் சசிச்திரேன் ஆக இருக்கலாம் என்கிறார். சித்தநவில்ஸ்தீன் என்பான் பேழையினுள் புகுந்து சலப்பிரளையத்தில் காக்கப்பட்டான். எனப்படுகிறது. இக் கதையானது எபிரேயர் வழிவந்த கதையல்ல. இது தமிழ்நாட்டின் முன்னோர் வழிவந்த பரம்பரைக் கதையே எனகிறார் அடிகளார், அத்தோடு சிகத்தி ரோஸ் சசித்திரேன் என்னும் பெயர்களுக்கும் சத்தியவிரதன் என்னும் பெயருக்குமுள்ள ஒற்றுமையையும் அவர் காட்டியுள்ளார்.

அலோநஸ் மன்னன் 36000 வருடம் ஆட்சி புரிந்தான் என்பது தொல்காப்பிய வுரையிலே ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கூறிய குறிப்பு ஒன்றினை நினைவுட்டுகிறது. ¹⁶ ‘நிலத்திரவின் நெடியோனாகிய பாண்டியன் மாகீர்த்தி இருபத்து நாலாயிரம் ஆண்டு வீற்றிருந்தானாதவின் அவனும் அவன் அவையிலுள்ளோரும் அறிவுமிக்கிருத்தவின் அவர்கள் கேட்டிருப்ப’ என்றவின் தமிழ் மன்னரது அவைக்களந்தாரின் அறிவு பிரிது தெளிவாகிறது.

கடற்கோருக்கு முன்பிருந்த இம்மன்னன் 24000 ஆண்டு வீற்றிருந்தான் என்பது வியப்பைத் தருகிறது. இதே செய்தியே மேலே கூறப்படுவதற்கு ஆதாரமாக அமைத்தது போலும். மேலும் சுமேரிய மன்னர் எண்மருள் ஓவ்வொருவரும் 18,600 முதல் 43.200 வரையுள்ள ஆண்டுகள் வீற்றிருந்தார்கள் என்னும் செய்தியும் ஈண்டு நோக்கற் பாலது. இதனாலே பண்டு தமிழ் நாட்டில் கூறப்பட்ட அதே வரலாறு தாம் சென்று குடியேறிய இடங்களிலும் உருவாகியுள்ளது என்ற உண்மை புலனாகிறது.

இங்கு கூறப்படும் வரலாறு ஒன்றிலே உவணினன் (Ovannes) என்பவன் கடவில் இருந்து புறப்பட்டு எழுத்து முறையையும் நாகரிகத்தையும் கற்பித்தாகச் கூறப்படுகிறது. இத் தொடர்பில் ஹிரோஸ் அவர்கள் ஸ்பெயின், இந்தியாவில் செய்த ஆராய்ச்சி மூலம் தரும் உண்மைகள் கவனிக்கத் தக்கவை. இது (News Review 1941ல்) வெளிவந்தது. ‘கேள்வு’ (Ganves) என்னும் யெயருடைய ‘உவனா’ (Uvanna) என அவர்குறிப்பிடுகிறார். ¹⁷ இது காவற் கடவுளின் பெயராகிய ‘உவன்னு’ ஆக இருக்கலாம். மற்றொரு தலைவன் பெயர் ‘ஓடகன்’ (Odakan) இது தமிழ் ஒதக்கோன் என்பதில் ஐயமில்லை. என்கிறார். எனவே பழையதிராவிட மக்கள் இந்தியாவினின்றும் புலம் பெயர்ந்த போது இவ்விரு வரும் தலைவர்களாக இம் மக்களை அழைத்துச் சென்றனர் என்னாம்.

4) தமிழ் நாட்டவர் இப் பெயர்வு

புராதன குமரிக் கண்டம் கடற்கோளினால் தாக்கப்பட்ட பொழுது (அதாவது சுமார் 6000 ஆண்டுக்கு முன்பு) இடையிடையே ஏற்பட்ட கடற்கோளினால் குமரிக் கண்டத்தின் பரந்த நிலப்பரப்பு தாக்குண்டு சின்னாப்பின்னப்பட்ட போது அங்கிருந்த மக்கள் இடம் பெயர்ந்திருக்க வேண்டும். மர்ன்டோர் போக எஞ்சியோர் வடக்கே சென்று குடியேறினர். நதிக்கரை ஓரங்களிலே வாழ்ந்து பழக்கப்பட்ட காரணத்தினால் இடம் பெயர்ந்து சென்ற இடமெல்லாம், ஆற்றோரமாகவே அவர்கள் குடியேறியுள்ளனர். வடக்கே சிந்து நதிக் கரையிலே அவர்கள் நிலைபெற்று சிந்துவெளி நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்தனர். சிலர் அங்கிருந்தபடியே மேலும் வடக்கே சென்று யூப்பிரட்டிஸ்-தைக்கிரில் நதிக்கரையிலே நிலைபெற்று நாகரிகம் வளர்த்தனர். இதனையே சிலப்பதி காரம் கூறுவதாக அடிகளார் குறிப்பிட்டுள்ளார். ¹⁸

‘பல்லுவியாற்றுடன் பன்மலையெடுக் கத்துக் குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள வடதிசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு தென்றிசையாண்ட தென்னவன் வாழி’ என்பது சிலப்பதி காரப் பாடல்.

இதிலிருந்து ஒரு பகுதியினர் வடதிசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு சிந்து நதிக் கரையிலே தாம் குடியேறிய நாட்டுக்கு மீனாடு எனப் பெயரிட்டு வாழ்ந்தனர், எனவும் பின்பு கரை வழியாகவும் சுமேரியர் சென்றனர் எனவும் அறிய முடிகிறது.

இவ்வாறு இடம் பெயர்ந்த மக்களே சுமேரியாவில் குடியேறினர் என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் பிற்காலத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அண்மையில் சுமேரியாவில் (இன்றைய ஈராக்) 5000 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த கலைப் பொருட்களும், மட்பாண்டங்களும், எலும்புக் கூடுகளும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பிரிட்டிஷ் புதைபொருள் ஆய்வுக் குழுவொன்று நினைவே என்னுமிடத்தில் கண்டு பிடித்த பாத்திரம் அழகானதும், பளபளப்பானதும் மேசையில் வைக்கக் கூடியதுமான ஒன்று. இது 5000 ஆண்டு பழமை வாய்ந்தது எனப்படுகிறது. இதனைச் செய்தவர், வெளிநாட்டவராய் இருக்க வேண்டுமென்கிலர் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். ஆனால் வார்கோ பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் டாக்டர் பயோடியர் பியலியன்சி, பிரிட்டிஷ் பேராசிரியர் மக்ஸ் மெலேர்வன் போன்னோ இவ்வகையில் செய்துள்ள ஆய்வுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. 19

அடிகளார் குறிப்பிடுவது போல தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்ற குழுவினராலே பாபிலோனியா ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்பதே பெரும்பாலோனோர் கருத்தாகும்.

பழந்தமிழரின் குடியேற்றம் சுமேரியாவில் மட்டும் நடைபெறவில்லை. ஆரியகுலத் தவராகிய யவனர் கிரேக்க நாட்டைக்கைப்பற்று முன் அங்கு வாழ்ந்த திராவிட குல மீனவர் (Minoans) கிரேதத் (Greet) தீவிலே குடியேறி உள்ளனர். திராவிட குலத்தின் மற்றொரு பகுதியினர் அரபு நாட்டின் தென்திசையாகிய யேமன் (Yemen) நாட்டிலே குடியேறி அந் நாட்டுக்கு “பண்டு” எனப் பெயரிட்டு வாழ்ந்து நீல நதிக் கரையிலுள்ள எகிப்திலே சிறந்த நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளார்கள். (கடற்காளின் போது அரேபியரும் இடம் பெயர்ந்ததாக அறிய முடிகிறது)

பின்பு ஆபிரிக்காவின் வடபாகத்திலே நுமித்தியர் (Numidos) பேர்பெரியர் (Bereberians) என்னும் பெயரோடு வாழ்ந்து பின்னர் ஸ்பெயின் தேச ஐபிரியக் குடா நாட்டை அடைந்து வாழ்ந்தனர். பின்பு பிரித்தானிய தீவுகளை அடைந்து துருயிதர் (Druuids) என்னும் பெயருடன் வாழ்கின்றனர். இவற்றை எல்லாம் ஹேரோஸ் சுவாமிகள் வலியுறுத்துவதாக அடிகளார் விளக்கியுள்ளார். 20

இற்றைக்கு ஐந்து சோதி வட்டத்திற்கு முன்னே (கி.மு 9400 ஆண்டு) உலகம் இருந்த நிலைமை பற்றி அடிகளார் கூறுவது: பாரசீகத்தின் தென்பாகம், மொசப்பத் தேமியா, அரேபியா, சீரியா, எகிப்து ஆபிரிக்காவின் வடபாகம், கிரேததீவு, கிரேக்க நாடு, (யவனபுரம்) இத்தாலிய நாடு (ரோமாபுரம்) ஸ்பெயின் நாடு, ஆசிய இடங்களில் தமிழ் குடியேற்றங்கள் இருந்தன. சினத்திலே மஞ்சள் நிற மங்கோவிபர் வாழ்ந்தனர். ஆபிரிக்காவின் நடுப்பாகத்திலும், தென்பாகத்திலும், இந்தியாவிற் சில இடங்களிலும், கிழக்கிந்தியக் கீவுகளிலும், மெழுரியாவிலிருந்து பெயர்ந்த கருமை நிற நீக்ரோவர்கானப்பட்டனர். பலஸ்தீனத்திலும், அயல் நடுகளிலும் செமித்திய குல மக்கள் வாழ்ந்தனர். பாரசீகத்திலும் மத்திய ஆசியாவிலும் மத்திய ஜோப்பாவிலும் வட துருவ நாடுகளிலும் வெள்ளை நிறமும், நீலக் கண்ணும் செம்பட்டை மயிருமுடைய ஆரிய மக்கள் வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு கி.மு. 9400 ஆண்டுகளுக்கு முன் உலகம் இருந்த நிலை பற்றி அடிகளார் ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன் கூறியுள்ளார். 5 சோதிவட்டம் என்பது $5 \times 1480 = 9400$ ஆண்டுகளாகும். இற்றைக்கு 9400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உலக நிலை பற்றிய அடிகளாரின் இக்கூற்று மேலும் ஆராயப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

வரலாற்றுக் கால ஆய்வு:

அடிகளார் வரலாற்றுக் காலத்து மேற்கத்தைய நாகரிகங்களை ஆராய்ந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும் பிரித்தானியா, உவெல்ஸ், ஸ்கோட்லாந்து, ஐஸ்லாந்து முதலிய நாடுகளைப் பற்றியும் இங்கிலாந்தின் பண்டைய பெயர் வரலாறு பற்றியும் அவர் விளக்கியுள்ளார். இத்தாலி நாட்டினது பண்டைய புகழ்பெற்ற மன்னர்களது வரலாறு முதலிய வெற்றைக் குறிப்பிடுவதோடு, ரோமன் வரலாற்றிலே முக்கிய இடம் வகிக்கும் யூபியஸ் சீசரின் வரலாறு பற்றியும் அக்காலத்திலே இயற்றப்பட்ட சிறப்பான இலக்கியங்கள் பற்றியும் விளக்கி அக்கால வரலாற்றினை அறியச் செய்திருக்கிறார் அடிகளார். எலிசபெத் அரசியரின் தந்தையாகிய 8ம் ஹென்றி மன்னன் காலத்திலே ஆங்கில நாட்டு மதக் கொள்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றம், அம் மன்னன் 6 மனைவியரை மணந்தமை கத்தோலிக்க திருச்சபை இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாத படியினால் அவன் ஆங்கில திருச்சபையை ஏற்படுத்தியமை போன்ற வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவங்களை இவர் ஆய்வுரையில் காண்கின்றோம்.

கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ், அமெரிக்காவைக்கண்டு பிடித்தமை போன்ற வர்த்தகம் சம்பந்தமான விடயங்களும் இதில் அடங்கியுள்ளன. 1492ல் கொலம்பஸ் இந்தியாவைக்கண்டு பிடிப்பதாகக் கூறி அமெரிக்காவை அடைந்த செய்தி நாம் அறிந்ததே, பண்டைக் காலத்திலே அமெரிக்காவிலுள்ள மீரு, மெக்கிக்கோ என்னும் நாடுகளிலே சிறப்பான நாகரிகம் காணப்பட்டது எனவும் இவை மிகப் பழைய காலத்திலே கிழக்கு நோக்கிப் பயணம் செய்த தமிழ் வணிகராலே ஏற்பட்டது எனவும் நிறுவ முயன்ற அடிகளார் இதற்கு சாமான்லால் எழுதிய “இந்து அமெரிக்கா” என்னும் நாலிலிருந்து ஆதாரம் காட்டி விளக்கியுள்ளார்.

சமயகுரவருள் ஒருவரான திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் எமது நாட்டிலே அவதரித்த காலத்திலே மக்கமா நகரிலே முகமது நபிகள் அவதரித்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். அத்தோடு வரலாற்றுக் காலம் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சியிலே ஆங்கில நாட்டின் பல இராச்சியங்களிலும் எழுந்த சிறப்பான இலக்கியங்கள் பற்றிய வரலாற்றைக் குறிப்பிட்டு விளக்கியுள்ளார். செக்கிற்பியர் என்னும் ஆங்கிலக் கவியும் அவரது நாடகங்களும் அடிகளாரை மிகவும் ஈர்ந்துள்ளன. செக்கிற்பியர் எழுதிய யூபியசீர் என்னும் நாடகத்தின் சில பகுதிகளின் மொழிபெயர்ப்பை அவர் ஒரு கட்டுரையில் தந்துள்ளார்.

பண்மொழிப் புலமை வாய்ந்த அடிகளார் மேற்கத்திய இலக்கியங்களை தமிழ் மக்களும் படித்து இன்புற வேண்டும் என விரும்பினார். அதனால் தான் அவர் “மதங்க குளாமணி” என்னும் நாலில் ஷேக்ஸ்பிரியரின் நாடகங்களின் மெழிபெயர்ப்பைச் சேர்த்துள்ளார். அத்துடன் செக்கிற்பியர், மில்தனார், றைடன் முதலிய ஆங்கிலக் கவிகளின் காலம் பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதிலிருந்து அரசியல் வரலாற்றைவிட இலக்கிய, கலை வரலாற்றிலே அவர் ஆர்வம் காட்டுவதைக் காணமுடிகிறது. அவைகளிலே காணப்படும் பண்புகளைப் பழந்தமிழ் நாட்டின் பண்புகளுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆங்கிலக் கவிகளான ஷெல்லி, உவாஸ்டர் ஸ்கோட், உவேட்சவேத், பைரன், கீத்சு, தெனிசன், ரொபர்ட் பிரெனனிங் முதலிய பல கவிஞர்களின் கவிதைகளைப் போற்றிய துடன் தகுந்த விமர்சனமும் செய்துள்ளார். இதனால் அக்காலத்துக் கவி வளம் பற்றியும் பொருளாதார வளம் பற்றியும் நன்கு அறிய முடிகிறது. இலக்கிய வரலாறு மட்டுமல்லாது பிரான்சுப்புரட்சி பற்றியும், அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதேபோன்று பிற்காலத்து எழுந்த இலக்கியங்கள் பற்றியும் பெர்னாட்ஷோ போன்றோர் பற்றியும் கூறியுள்ளார். இவர் எழுதியுள்ள திறிஸ்துவக்குப் பிற்பட்ட கால வரலாறுகள் பெரும்பாலும் இலக்கிய சம்பந்தமுடையனவாகவே காணப்படுகின்றன.

இவ்வாரறு அடிகளார் திறிஸ்துவக்கு முற்பட்ட - திறிஸ்துவக்குப் பிற்பட்ட மேற்கத்திய - கீழைத்தேய நாகரிக வரலாற்றினை ஆராய்ந்துள்ள முறையில் நாம் மேல்நாட்டு நாகரிகங்கள் பற்றி அறிவதோடு அவை எல்லாவற்றிற்கும் முன்னோடியாகத் தமிழ் நாகரிகம் இருந்தது என்பதையும் ஆதாரங்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

தொகுப்புரை.

அடிகளாரது தொல்லியல் வரலாற்று ஆய்வின் பெறுபேறுகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

- (1) தொன்மை மிக்க நாகரிகங்கள் பலவற்று ஸ் திராவிடர் (தமிழர்) நாகரிகம் முதலிடம் வகிக்கிறது.
- (2) பல மேற்கத்திய நாகரிகங்களின் மூலவேர்கள் தமிழர் நாகரிகத்தில் உள்ளன. அதனால் தமிழர் நாகரிகமே இவற்றுக்கு முன்னோடி ஆகிறது.
- (3) தமிழ் நாகரிகத்தின் தொடர்பு அல்லது செல்வாக்கு மேற்கத்திய நாகரிகங்களில் படிந்துள்ளன.
- (4) இவரது வரலாற்று ஆய்வில் மேற்கத்திய இலக்கியங்களின் ஆய்வும் இடம் பெறுகிறது. இம் மேற்றிசைச் செல்வங்களைக் கீழ்த்திசை மக்களும் அறிய வேண்டும். என்பது அவர் விருப்பமாகும்.
- (5) பண்டைய நாகரிக மேம்பாட்டுக்கு அவ்வக் காலத்து இலக்கியங்களும் சான்றுகளாகும்,

ஆதார விளக்கம்

1. செந்தமிழ் - தொகுதி - புரட்டாதி 1923, பக. 80
2. Indian Culture (1937) By Rev. Fr. H. Heros.
3. Survey Reports By Sri John Marshall
4. செந்தமிழ் - தொகுதி 1941, 1942, - பக. 193 - 200
5. Ancient History of the Near East - By Hr. Hall
6. செந்தமிழ் - தொகுதி 39 - 1941, 1942 - பக. 193-200
7. விஞ்ஞானமும் நாகரிகமும் டாக்டர் ஜோசப் ரீட் ஹம்

8. செந்தமிழ் - தெர்குதி 39, 1941, 1942	பக். 193 - 200
9. Rig Vedic India By Abinash Chandras	
10. செந்தமிழ் - தொகுதி 39, 1941, 1942	மார்கழி
11. Archeology by Sankalya	
12. செந்தமிழ் - தொகுதி 39 (1941-42)	பக். 19—31
13. செந்தமிழ் - தொகுதி ,,	பக். —
14. செந்தமிழ் - தொகுதி ,,	பக். —
15. செந்தமிழ் - தொகுதி ,,	பக். —
16. தொல்காப்பியம் நக்கினார்க்கினியனார் உரை	பக். —
17. செந்தமிழ் - தொகுதி 39 (1941-42)	பக். —
18. சிலப்பதிகாரம்	பக். —
19. நமது நாடு பொ. சங்குப்பிள்ளை	பக். —
20. News Review 1941	பக். —

“... பழைய ஓவியங்களை ஆராய்ந்து இன்னும் அநேக உண்மை களைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். நம்முடைய ஆலயங்கள் சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இசைக்கலை என்னும் அழகுக்கலைகள் பலவற்றை எமக்கு எளிதாக உணர்த்துந் தன்மையவாதவின், அவையே நமது நாகரிகத்தைக் காட்டும் உண்மையான செழுங்கலை நியமங்கள். செழுங்கலை நியமம் சிந்தாதேவியாகிய கல்வித்தெய்வத்தின் ஆலயமாகக் கூறப்பட்டது. ஆதவின் பழைய செழுங்கலை நியமங்கள் கூறும் உண்மைகள் ஆராய்ந்தறியும் கடப்பாடுடையன. மதுரை, சிதம்பரம், தஞ்சை, பேரூர் இவை யுணர்த்தும் கலைகள் பழந்தமிழரது நாகரிகத்தின் ஒப்புயர்வற்ற சிறப்பினைக் காட்டுகின்றன. ‘பழைய பாடிச் செழுமை தேடு’ என்றபடி தமிழ்க்குலத்தார் தமது பழையை ஆராய்ந்து அறிந்து எதிர்காலத்தில் செழுமையுறுவாராக.”

குயில்கள் கூவும்

கவிஞர். எஸ். முத்துமீரான்

ஞாலத்தில் சாதிமதம் அன்பேயென்று
நயமோடு எடுத்துரைத்து வாழ்ந்துகாட்டி,
மோனத்தில் ஆண்டவனின் அடிமையாகி
மோகத்தை வென்றுலகில் முனிவனாகி,
வானத்தை முட்டிநிற்கும் புகழேணியில்
வாழுமெங்கள் விபுலாநந்தன், பெயரைக்கேட்டு,
முந்திரிகைச் சோலையிடைத் தென்றல்காற்று
முகிழ்விட்டு ஆடிவரக், குயில்கள்கூவும்.

மீன்பாடும் தேன்நாட்டின் மகிமைகூறி
மேலான யாழ்நூலை ஆக்கித்தந்து,
ஏழூகள், அனாதைகள் எல்லோருக்கும்
எழிலான ஆச்சிரமம், கல்விக்கூடம்
நிலையாக நிறுவிமக்கள் மனங்களிலே
நிற்கின்ற விபுலாநந்தன் பெயரைக்கேட்டு,
முந்திரிகைச் சோலையிடைத் தென்றல்காற்று
முகிழ்விட்டு ஆடிவரக், குயில்கள் கூவும்.

கல்வடியின் மனற்பரப்பில் முறுவலிக்கும்
கல்விக்கோர் ஓளியான சிவானந்தாவும்,
காற்சலங்கை யாழோடு கயல்கள்பேசும்
கலையூட்டும் இசைநடனக் கல்லூரியும்,
நிலையான சின்னங்கள் அழியாதென்றும்
நிமிர்ந்தவைகள் விபுலாநந்தன் பெயரைக்கூற,
முந்திரிகைச் சோலையிடைத் தென்றல்காற்று
முகிழ்விட்டு ஆடிவரக், குயில்கள்கூவும்.

கள்ளமில்லா மக்களுக்கு காதலோதி
கருணையுடன் அவர்களோடு இணைந்து வாழ்ந்து,
உள்ளத்துத் தாமரையை உயர்வாய்ச்சொல்லி
உய்யவழி உலகிற்கு எடுத்துக்கூறி,
ஏழூகளின் உள்ளத்தில் என்றும்வாழும்
ஏகனைங்கள் விபுலாநந்தன் பெயரைக்கேட்டு,
முந்திரிகைச் சோலையிடைத் தென்றல்காற்று
முகிழ்விட்டு ஆடிவரக் குயில்கள் கூவும்.

விபுலாநந்தரின் தமிழ்

(அன்புமணி)

(1) முன்னுரை

துறவிகள் எனப்படுவோர் முற்றும் துறந்தவர்கள் என்பது பொதுவான கருத்து. ஆனால் வரலாற்று ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்க்கும் போது, தமிழைத் துறக்க முடியாத பல துறவிகளைப் பார்க்கிறோம். சிலப்பதிகாரம் தந்த இளங்கோவடிகள், திருக்குறளைத் தந்த திருவள்ளுவர், தேம்பாவனி தந்த வீரமாழுவிவர், தமிழ்மாணவன் என்று தன்னை அழைத்துக் கொண்ட போப் ஜயர், தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரப்பும் வகை செய்த தனிநாயக அடிகள், வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் எனப்பட்ட ஆறுமுகநாவலர், முத்தமிழ் வித்தகர் எனப் புகழ்பெற்ற விபுலாநந்த அடிகள் இவ்வாறு பட்டியல் நீண்கிறது.

சுவாமி விபுலாநந்தரின் தமிழ் பற்றி விரிவான ஆய்வு செய்தல், தமிழ் மொழியின் புதிய பரிமாணங்களைத் தரிசிப்பதற்கு வழி வகுக்கும். அதற்கு முன்னொடியான சில கருத்துக்களை முன் வைப்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

முத்தமிழ் வித்தகர் என்பதால், இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்ற மூவகைத் தமிழிலும் அவருக்குள்ள ஆற்றலை அறிவுதுடன், இந்த ஒவ்வொரு வகைத் தமிழிலும் எத்தனை எத்தனை வண்ணங்களை அவர் கையாண்டார் என அறிவுதும் பயனுள்ள அனுபவமாகும். இயற்றமிழ் ஒன்றில் மட்டுமே பல்வேறு பொருள்களில் அவரது மொழித்திறன் வெளிப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். பன்மொழி அறிவும், மேற்றிசைச் செல்வங்களில் ஈடுபாடும், விஞ்ஞானம், பொதிகம், வேதாந்தம் முதலிய பல்வேறு துறைகளில் ஆழ்ந்த புலமையும் அவருக்கு இருந்த காரணத்தால், இத்தகைய மொழி ஆற்றல் அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதனால் எத்தகைய கருத்தையும் தமிழில் சிறப்பாகச் சொல்ல முடியும் என நிருபிப்பதும் அவர் நோக்கமாக இருந்திருக்கலாம்.

(2) கட்டுரை விபரங்கள்

சுவாமி விபுலாநந்தர் எழுதிய கட்டுரைகளின் விபரங்களைப் பின்வரும் நூல்களிலும், சஞ்சிகைகளிலும் பார்க்க முடிகிறது.

- (1) சழுமணி (சஞ்சிகை) - தை - மாசி 1948 (பக். 91 - 92)
(தொகுத்தவர் - மயிலைசீனி வேங்கடசாமி)
- (2) அடிகளார் படிவமலர் (1969) (பக். 90 - 93)
(தொகுத்தவர் - ம. சந்திரன் - மட்டக்களப்பு)
- (3) விபுலாநந்தம் (1976) - இறுநால்)
(தொகுத்தவர் - திரு. ந. நடராசா) மட்டக்களப்பு

இக்கட்டுரைகளில் பல அருள். செல்வநாயகம் அவர்கள் தொகுத்துள்ள 9 நூல்களில் காணப்படுகின்றன. தெரிவு செய்யப்பட்ட 12 கட்டுரைகள் இலக்கியக் கட்டுரைகள் என்ற தலைப்பில் க. பொ. த. உயர்தர வகுப்புக்கான பாடநூல்களாக 1973ல் வெளிவந்துள்ளன.

இக்கட்டுரைகள் யாவும் 1922 - 1942 காலப்பகுதியில் தமிழக இலக்கிய ஏடுகளான “செந்தமிழ்” “தமிழ்ப் பொழில்”, “கலைமகள்” முதலியவற்றில் வெளிவந்தன. இக்கட்டுரைகளைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

(1)	எழுத்தியல்	(11)	இசை ஆராய்ச்சி
(2)	மொழியியல்	(12)	நாடக ஆராய்ச்சி
(3)	உலக வரலாறு	(13)	ஓப்பாய்வு
(4)	மாணிடவியல்	(14)	மொழிபெயர்ப்பு
(5)	தத்துவம்	(15)	புனிதியல்
(6)	விஞ்ஞானம்	(16)	இலக்கிய விமர்சனம்
(7)	வேதாந்தம்	(17)	கல்விச் சிந்தனைகள்
(8)	ஆங்கில இலக்கியம்	(18)	இந்துநாகரிகம்
(9)	தமிழ் இலக்கியம்	(19)	சமூகவியல்
(10)	பிற மொழி இலக்கியம்	(20)	ஆத்மீகம்

இவைதவிர விவேகாநந்த ஞானதீபம், விவேகாநந்தர் சம்பாஷணை கரும்போகம் ஞானயோகம், மொழிபெயர்ப்பு நூல்களிலும் மதங்க சூராமணி, நடராஜவடிவம் ஆகிய நூல்களிலும் சுவாமி விபுலாநந்தரின் மொழிச்சிறப்பை நாம் தரிசிக்கலாம்.

(3) விபுலாநந்தர் தமிழின் சிறப்பம்சங்கள்

சுவாமி விபுலாநந்தரின் கட்டுரைகளை வாசித்த பின் அவருடைய தமிழின் சிறப்பையிட்டு பிரமிப்பூட்டும் சிந்தனைகள் எழுவது இயல்லே. அவை வருமாறு

- (அ) பொருளுக்கேற்ற மொழிநடை.
- (ஆ) கருத்துக்களை மயக்கமின்றி வெளிப்படுத்தும் தெளிவு.
- (இ) தேவையானவிடத்து புதிய சொல்லாக்கம்.
- (ஈ) மொழிபெயர்ப்பில் மூலத்தை நிகர்த்த தமிழ்நடை.
- (ஊ) செய்யுள்களின் சிறந்த வெளிப்பாடு.
- (ஒ) கலைச் சொல்லாக்கம்
- (ஓ) கட்டுரைப் பொருளில் தேர்ந்த புலமை
- (ஏ) கீழைத்தேயப் பண்பாட்டை மேன்மைப்படுத்தும் முனைப்பு
- (ஐ) ஆய்வுநோக்கு/ஓப்பாய்வு
- (ஓ) விமர்சனக் கண்ணேரட்டம்

இவ்விடத்தில் ஒரு முக்கியமான விடயத்தை நினைவில் கொள்ளுதல் அவசியம் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஒரு மேஜை Genius அவருடைய கட்டுரைகள். வெளிவந்த காலத்தில், அவற்றின் சிறப்பு உணரப்படவில்லை. அவற்றின் சிறப்பைத் தமிழ் உலகம் உணரத் தலைப்பட்ட போது கட்டுரைகள் கிடைக்கவில்லை. எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளில் கிடைத் தனை மட்டுமே தொகுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு தேடிக் கிடைத்த கட்டுரைத் தலைப்புக்கள் சுமார் 300 வரை உள்ளன. அவற்றுள் நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டவை சுமார் 100 ஆகலாம். இவற்றைப் படிக்கும் போதே ஒரு தனிமனிதன் எவ்வாறு இத்தனை விடயங்களில் ஞானமும், தெளிவும் பெற்றிருந்தார் என்ற வியப்பும்; ஒரு தலை சிறந்த

ஆய்வாளனைப் போல் அவ்விடயங்களை எவ்வளவு நேர்த்தியாகச் சொல்லியிருக்கிறார் என்ற மனைப்பும் ஏற்படுகின்றன. எட்டு மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்ற பின்பும் தமிழ் மொழியின் செழுமையை, வளத்தை, வனப்பை அவர் ஆத்மார்த்தமாக நேசித்தார். என்பதும் இங்கு மனங்கொள்ள தத்தக்கது.

(4) விமர்சகர்களின் விதந்துறை

மேற்குறித்த சிறப்பம்சங்களை ஆரர்யப்புகுமுன், அவற்றையிட்டுத் தற்கால விமர்சகர்கள் தெரிவித்துள்ள சில கருத்துக்களையும் அறிந்து கொள்ளுதல் தகும்.

‘ஆங்கில இலக்கியத்தை மட்டும் கற்பதோடு அமைந்தவர் அல்லர் அடிகள். உலகவரலாறு, மாணிடவியல், தத்துவம், விஞ்ஞானம், புராதன மொழிகள் முதலிய வற்றையும் இடைவிடாது அவர் படித்து வந்திருக்கிறார். இவற்றின் விளைவாகவே பரந்த உளப்பாங்கு அவரிடத்தே வளர்வதாயிற்று. தமிழ்க்காதல் அடிகளாரை ஆட்கொண்டிருந்த போதும், அது அளவாகவே இருந்தது. காதல் வெறியாக மாறவில்லை’ (அடிகளார் படிவமலர் - பக. 78)

இப்படிக் கூறியவர் தற்கால விமர்சன உலகில் நேர்மையானவராகக் கருதப்படும் அமரர். கலாநிதி க. கைலாசபதி. அவர் மேலும் கூறுகிறார்;

‘பழமையையும் புதுமையையும், மேற்றிசைச் செல்வத்தையும் கீழைத்தேச நாகரிகத்தையும் ஆழ நோக்கி அவை யாவற்றிலும் உயிர்த்துடிப்புடன் உள்ளவற்றை எடுத்துக் காட்டியவர் அடிகள். முத்தமிழ் முனிவர் முக்காலத்தையும் மனங்கொண்டிருந்தார், என்பதை நாம் மனங்கொள்ளுதல் விரும்பத்தக்கதாகும்.

(அடிகளார் படிவமலர் - பக். 79)

மேற்படி கைலாசபதி அவர்களின் கூற்று நம்மை மற்றெர்ரு கருத்துக்கு இட்டுச் செல்கிறது. அடிகளார் மேற்றிசைச் செல்வத்தின் சிறப்புக்களை உணர்ந்தார். அவற்றைக் கீழ்த்திசை மக்கள் உணரும்படி செய்தார். அதேபோல் கீழ்த்திசைச் செல்வங்களின் சிறப்புக்களை உணர்ந்தார். அவற்றை மேற்றிசை மக்கள் உணரும்படி செய்தார். இவ்வகையில் அவர் மேற்றிசைக்கும் கீழ்த்திசைக்கும் ஒரு பாலமாக விளங்கினார். இதற்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது, அவருடைய பன்மொழி அறிவும், அதற்கு மேலாக அவரது தமிழ் மொழி ஆற்றலும் எனத் துணிந்து கூறலாம். இனி அவரது தமிழின் சிறப்பம்சங்களைப் பார்ப்போம்.

(5) பொருளுக்கேற்ற மொழிநடை

கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம், வேதாந்தம், புவியியல், பொருளாதாரவரலாறு, அரசியல் முதலிய இன்னோரன்ன பொருள்கள் பற்றி எழுதும் போது அவ்வப் பொருளுக்குரிய மொழிநடை முக்கியம். (Style) சொல்லடைவு, சொல்லடக்கம், சொற்பிரயோகம் பற்றிய அறிவும் ஆற்றலும் அவசியம். (உதாரசாயன சாத்திரத்தில் - ஒக்லிஜின் உயிர்வாடு, உயிர்கொடுக்கும் உத்தம வாழ்வளிக்கும் வள்ளல்; என்று எழுதுவது பொருத்தமல்ல. அதுபோலவே இலக்கியத்தில் 20அடி உயரமான ஆலமரத்தின் கீழ் 3அடி உயரமான கருங்கல் மேடையில் அவன் அமர்ந்தான் என எழுதுவதும் பெருத்தமில்லை.)

கவாபி விபுலாநந்தருடைய சில மொழி நடைகளைப் பார்ப்போம். மின்சாரம் பற்றிய அவரது கட்டுரை ஒன்றில் இவ்வாறு கூறுகிறார் அடிகளார்:

“... மேற்கூறிப் கவரும் சக்தி உலோகப் பொருள்களாலை தந்திகள் வழியாக எனிலிற் பாயுமென்றும், பட்டுத்துணி முதலியவற்றினாலே தடைபடுமென்றும் கண்டனர். ஆங்கது பற்றி, இவர் பொருள்களை உகைவன், (Conductors) தகைவன் (Non Conductors) என இருதிறப்படுத்திக் கூறினார். ஊர்தல், உய்தல், ஓட்டல், நடத்தல், செலுத்தல் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்....”

(“மின்சார சாத்திர வரலாறு” என்னும் கட்டுரையில்.)

இங்கு ஆங்கிலத்தில் உள்ளது போன்றே தமிழிலும் தொனிக்கும் வண்ணம் ‘உகைதல்’, ‘தகைதல்’ என்னும் சொற்களை விபுலாநந்த அடிகள் கையாண்டுள்ளார். உகைதல் என்னும் சொல் சாமானியருக்கு விளங்காமற் போகலாம் என்பதால் அதன் கருத்தை விளக்கும் சொற்களையும் அவர் கொடுத்துள்ளார். இன்னொரு உதாரணத் தையும் பார்க்கலாம். சமய சம்பந்தமான ஒரு கட்டுரையில் பின்வருமாறு அவர் எழுதிச் செல்கிறார்.

“.....வேத இருடிகள் அறிவு நெறி நின்று, மேலான உண்மைப் பொருளைக் காண முயன்றார்கள். உபதிடத்காலத்து அறிஞரும் வரதராயணப் பெரியாரும் போற்றி வளர்த்த வைதிக ஞான நெறியானது, சங்கராது அத்வைத ஞானமாக நிறைவு பெற்றது. ஆதலினாலே, சங்கரர் பழைய இந்தியாவில் வைத்தொன்னெறி நிறுவிய பெரியார் வரி சையிலே இறுதியில் நிற்றந்துரியவர்... ..” (தென்னாட்டில் ஊற்றெடுத்த அங்குப்பெருக்கு வடநாட்டிற் பரவிய வரன் முறை)

சுவாமி விபுலாநந்தர் இவ்வாறு எழுதிய காலம் (1943) பண்டிதத் தமிழ் முனைப் பாக நின்ற காலம், மேற்றிசைச் செல்வங்களைக் கீழ்த்திசை மக்கள் மூலம் அறிவுதற்கு வாய்ப்புக்கள் இல்லாமல் இருந்த காலம். கலை இலக்கிய சமய சம்பந்தமான விடயங்களை எழுதுவோரும், அவற்றை சாமானியர்கள் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவாறு சமஸ்கிருதச் சொற்களைப் பெய்தும், தத்துவக்கருத்துப் புகுத்தியும் எழுதினார். தாம் எழுதுவதை மற்றையோர் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைவிடத் தம்முடைய பாண்டித்தியத்தை ஏனையோர் மேச்ச வேண்டும் என்றமுணைப்பே அத்தகைய எழுத்துக் களில் தொக்கிறின்றது.

இவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையில் சுவாமி விபுலாநந்தருடைய கட்டுரைகள், தமிழை எளிதாக்க வேண்டும், தமிழ்நடையை இலத்பட்டுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணக்கருத்தமாவதற்குக் கால் கோளாக அமைந்தன என்றும் கூறலாம். பின்னால் கல்கி, டி. கே. டி, ராஜாஜி போன்றோர் தமிழை, தமிழ் நடையை இன்னும் எளிதாக்கினார். பல்லுடைக்கும் தமிழில் எழுதுவோரைக் கண்டிக்கும் மனோபாவழும் உருவானது. கல்கி போன்றோர் எழுதிய கட்டுரைகளில் இத்தகைய ஒரு போக்குத் தொண்பிப்பதை நாம் காணமுடிகிறது.

(6) புதிய சொல்லாக்கம்

மேற்றிசைச் செல்வங்களைத் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதில் ஒரு பெரும் தடைக்கல்லாக இருந்தது, அந்நால்களின் கருத்துக்களைத் தக்கமுறையில் வெளிப்படுத்துவதற்குப் போதிய தமிழ்ச் சொற்கள் இல்லாமை. இதைச் சுவர்பி விபுலாநந்தர் நன்குணர்ந்திருந்தார். “கலைச் சொல்லாக்கம்” என்ற அவரது கட்டுரையில் அவரது ஆதங்கத்தை நாம் காணகிறோம்.

கலைச் சொல்லாக்கம் தொடர்பான மாநாடு ஒன்று சென்னை, பச்சையப் கல்லூரி மண்டபத்திலே நடைபெற்ற போது (1936) அம்மகாநாட்டில் அவர் ஆற்றிய தலைமை யுரையே ‘கலைச் சொல்லாக்கம்’ என்னும் கட்டுரை. அதில் சொல்லாக்கம் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பது தொடர்பாக அவர் பின்வரும் கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார்.

“தமிழ்மொழியில் ஆட்சியிலிருக்கும் சொற்களை ஆராய்ந்து கண்டறிதல் நாம் செய்தற்குரிய முதற்பணியாகும் .. .”

“வடமொழியிலிருந் தெடுத்துத் தமிழான்றோராலே தமிழ்நூலாக்கி வழங்கப்பட்ட சொற்களைப் பறிமொழிச் சொற்களைக் கடிந்தெர்துக்குதல் மேற்கொள்ளது அவை தம்மை ஆக்கத் தமிழ் மொழியாகத் தழுவிக் கொள்வதே முறையாகும் .. .”

“ஓடோவிடத்து ஆட்சிப்பட்ட வடமொழிப் பதங்களைத் தமிழில் வழங்குதல் குற்றமாகாது. பிங்கலந்தெ, திவாகரம், சூடாமணி நிகண்டு என்னும் நிகண்டுகளிலே வந்த பதங்களை யெடுத்தாள்வது எவ்வாற்றாலும் பொருத்தமுடையதாகும் .. .”

“இவ்வொரு மொழிக்கும் சில சிறப்பியல்புகள் உள். அவை தம்மை மாறுபடாது பாதுகாத்தல் ஆன்றோர்க்கியல்டு .. .”

இக் கூற்றுக்கள், மறைமலை அடிகள், மற்றும் பரிதிமாற் கலைஞர் எனத் தமது சொந்தப் பெயரையே தமிழில் மாற்றும் அவை தீவிரம் கொண்ட தமிழ்நினர் மத்தியில், சவாமிகளின் மிதவாதப் போக்கையும், யதார்த்த நோக்கையும் எடுத்துக் காட்டு வனவாகும். சென்னையில் நடந்த மேற்படி கலைச் சொல்லாக்க மாநாட்டின் பெறுபேறாக, சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்ட “கலைச் சொற்கள் அகராதி” வெளிவந்தது. இவ்வகராதிச் சொற்களே தற்போது தமிழ்நாட்டில் விஞ்ஞானம், வேதநூல், கணிதம் முதலியவற்றுக்குப் பயன்படுகின்றன. பன்னோயிரம் கலைச் சொற்கள் அகராதி இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடிகளார் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் ஆங்கிலத்தில் விஞ்ஞானம், கணிதம், முதலிய பாடங்களைப் படித்துத் தேர்ச்சிபெற்ற ஆசிரியர்களை நோக்கித் தாம் கற்றவற்றைத் தமிழ்ப்படுத்தி வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்வார். தமிழ் மாணவர்கள் மேற்படி பாடங்களைக் கற்க வேண்டுமென்பதில் மிகத் தீவிரமாக இருந்தவர் சவாமிகள். அத்தீவிரம் எத்தகையது என்பதை பின்வரும் கூற்றிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

“...அறிவுநூற் கலைகளை ஆராய்வோடு கற்றற்கு மொழிவளம் நிரம்பியிருக்க வேண்டுமாதலின், தாய் மொழியிலுள்ள இலக்கண இலக்கியங்களை ஜயந்திரிபற ஆராய்ந்து, சிந்தனைத் தெளிவும், வாக்குத் தெளிவுமுடையோராதல் வித்தியார்த்திகளது முதல் நோக்கமாக இருந்தல் வேண்டும்...”

இவ்வாறு அறிவியல், கலைகள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரவ வேண்டுமென்ற அவரது எண்ணம், பின்னால். அவர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் முதலியவற்றில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக இருந்த காலத்தில் ஓரளவு நிறைவேறியது எனலாம். இப்பல்கலைக் கழகங்களில்

அவர் ஊன்றிய தமிழ்வித்து இன்று வாழையைத் வாழையாகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்களை உருவாக்கி வருவதுடன், தமிழ் மூலம் விஞ்ஞானம் முதலிய அறிவியல் கலைகளைக் கற்பதற்கான வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்தியிருப்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். பேராசிரியர். க. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர். வி. செல்வதாயகம், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் போன்றோர் அடிகளாரின் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள். இவர்கள் உருவாக்கிய சில பேராசிரியர்கள் இன்று நமது பல்கலைக் கழகங்களின் புதிய பேராசிரியர்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

(7) மொழி பெயர்ப்பில் மூலத்தை நிகர்த்த தமிழ் நடை

ஆங்கில இலக்கியத்தில் முக்குளித்த சவாமிகள், அவற்றைத் தமிழ் மக்களும் அறிஞர்களும் அறியவேண்டும் என அவாவினார். ‘‘யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வைய கம்’’ என்ற உந்துதல் அது. ஷேக்ஸ்பியர், மில்டன், கீட்ஸ், ஷெல்லி, வோட்ஸ்வேர்த், சேர்வால்டர், ஸ்கொட், லொர்ட் பைறன், அல்பிரட் டெனிஸ், ரொபர்ட் பிறவுனிங் முதலிய ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் கவிதாசாகரத்தில் முழ்கித் திணைத்த சவாமிகள் அதனால் ஏற்பட்ட மனக்கிளர்ச்சியை எவ்வாறாயினும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் எனத் துடித்தார். அதனால் அவரது உள்ளத்திலிருந்து பீறிட்டெடுந்த தமிழ்க் கவிதைகள் மூலத்தையும் விஞ்சும் அவை செழுமை பெற்றிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

மேற்படி ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் சிலவற்றை 1952ம் ஆண்டில் எஸ். எஸ், சி. வகுப்புக்கு ஆங்கில இலக்கியப் பாட நூல்களாகவிருந்த “Treasury of English Verse” - “The Poet’s Way” ஆகிய நூல்களில் படித்தின்பூறலாம். அவ்வாண்டில் ஷேக்ஸ்பியரின் கவிதை நாடகங்களிலொன்றான “Julius Caesar” என்பதும் ஒரு பாட.நூல்-ஷேக்ஸ்பியர் விபுலாநந்தரை மிகவும் கவர்ந்துள்ளார் என்பதை, அவரது “மதங்களுளாமணி” நிருபிக்கிறது. ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களில் பன்னிரண்டு நாடகங்களின் சுருக்கம் இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

அடிகளார் எழுதிய “ஆங்கிலவாணி” எனும் கட்டுரையில், ஆங்கில இலக்கியத்தின் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தையே தந்துவிட்டார் சவாமிகள்-முக்கியமாக ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் காலம், அவர்களது கவிதைகள் சிலவற்றின் மொழிபெயர்ப்பு, அக்கவிதை பற்றிய விமர்சனம் முதலியன் இக்கட்டுரையில் அடங்கியுள்ளன.

அடிகளாரது மொழிபெயர்ப்பில் இன்னொரு சிறப்பு. பாத்திரங்களின் பெயர்களைக் கூடப் பொருத்தமாகத் தமிழ்ப்படுத்தியதுதான். ஷேக்ஸ்பியரை செகப்பிரியர் என்றும், மாக்பெத்தை மகபதி என்றும், அக்கிலசை அகிலேசன் என்றும் யுவிசஸ் என்பதை உலீசன் என்றும் ஹெலினாவை எலேனா என்றும், இவ்வாறே அநேக ஆங்கில, கிரேக்கப் பாத்தி ரங்களை அவர் அழகு தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார்.

அவர் தமிழாக்கம் செய்துள்ள சில கவிதை வரிகளைப் பார்ப்போம்.

- (1) ஜூலியஸ்சௌ நாடகத்தில் அவரது மனைவி கல்பூர்ணியா தான் கண்ட கெட்ட கணவைக் கணவரிடம் கூறுகிறார்.

“பேரிரவில் நடந்தவேலாம் பீழையினை விளைக்கப்
பேதவிக்கும் உளச்சிறியேன் பேசுகின்ற மொழிகள்
ஆருயிர்க்குத் தலைவ! நினதருட் செவியில் வீழ்க
அகத்திடையின் றிருந்திடுக; அவை புகுத லொழிக!

இன்னொரு கட்டத்தில் மெட்டலஸ் சிம்பர் என்பவன் சீசர் முன் தாழ்ந்து
பணிந்து விண்ணப்பிக்க, அவனைக் கடிந்து கொள்ளும் சீசரின் ஆணவம் நிரம்பிய பதில்-
தாழ்ந்து மென்மொழி யுரைத்திடேல், தரணியிற் பணிந்து
வீழ்ந்து நெபவர் பொய்யரைக்கிரங்கிய வீணார்
குழ்ந்து செய்தன துடைத்துப்பின் சோர்வினையடைவார்
ஆழ்ந்து செய்வன செய்யும் யான் அவர்நேறி அணையேன்.

(2) மில்டனின் “சுவர்க்க நீக்கம்” (Paradise Lost) என்னும் நீண்ட கவிதை
மொழிபெயர்ப்பில் சில வரிகள்-

“நித்திலத்தை வாரி நிலத்தில் உசுத்ததுபோல்
காலைப் பரிதி கதிர் காலும் வேளையிலே
உள்ளக் கவலையின்றி உணவுடலிற் சேர்தலினால்
நன்கு துயின்றெழுந்த நல்லோர் புகழ் அத்தன்
இளங்காற்றிடையொலியும், இன்ப இலையொலியும்
வளஞ்சான்ற நீரருவி வாய் நின்றெழு மொலியும்
பள்ளியெழுச்சிப்பண் பாடுகின்ற புள்ளொலியும்...

எனத் தொடர்கிறது இக்கவிதை.

இவற்றை மொழிபெயர்ப்பு என்றே கூற முடியாது. ஆங்கிலப் புலமையும், கவிதார
சனையும் உள்ள ஒருவர் ஆங்கில மூலத்தைப் படித்தபின் மேற்படி தமிழாக்கத்தைப்
படிப்பதால் பெறும் இலக்கிய இன்பம் ஈடுணையற்றது.

(8) கட்டுரைப் பொருளில் தேர்ந்த புலமை.

அறிவியல் தொடர்பான அநேக துறைகளில் விபுலாநந்த அடிகள் கட்டுரைகளை
எழுதியுள்ளார். பெரும்பாலானவை மிகவும் நீண்ட கட்டுரைகள். ஆனால் எந்தக் கட்டு
ரையை எடுத்துக் கொண்டாலும், கட்டுரைப் பொருளியில் அவருக்குள் ஆழ்ந்த
புலமை நமக்கு வியப்பை ஏற்படுத்துகிறது. சில கட்டுரைகள் மிகவும் நுட்பமானவை,
இருப்பினும் அவற்றில் அடிகள் விவரிக்கும் நுணுக்கங்கள் நம்மால் எண்ணிப் பார்க்கவும்
முடியாதவை.

சில கட்டுரைத் தலைப்புக்களைப் பார்க்கலாம்

- (அ) பொருளூற் சிறப்பு (1922)
- (ஆ) யவனபுரத்துக் கலைச் செல்வம் (1923)
- (இ) சூரிய சந்திரோற்பத்தி (1923)
- (ஈ) எண்ணலளவை (1924)
- (உ) சங்கீத மகரந்தம் (1942)

- (ஊ) இசைக்கிரமம் (1941-42)
- (எ) உலக புராணம் (1941)
- (ஏ) வங்கியம் (1942)
- (ஐ) நட்பாடைப் பண்ணின் எட்டுக் கட்டளைகள் (1943)
- (ஓ) லகரவெழுத்து
- (ஔ) உணவு
- (ஓன) பாலைத் திரிபு
- (க) தமிழில் எழுத்துக் குறை
- (கா) மானசவாவி
- (கி) எண்ணும் இசையும்

மேற்படி 'தலைப்புகள் பல்வேறு அறிவியல்துறை சார்ந்தவை. ஒரு தனிமனிதன் இத்தனை துறைகளிலும் தேர்ந்த அறிவு பெற்றிருப்பது. எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? Genius என்று அழைக்கப்படுவர்கள் கூட ஓரிரு துறைகளில் மட்டுமே நிபுணத்துவம் பெற்றவராயிருப்பார்கள். எனவே, இது மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதொரு ஆற்றல் எனச் சிலர் கூறுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதே. இவ்வாறான கூற்றுக்களை வெறுமனே Hero Worship என்று ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முடியாதபடி கட்டுரைப்பொருளை, லாகவமான தர்க்கரீதியான நடையில் நகர்த்திச் செல்கிறார் விபுலாநந்தர். இப்பொருள் பற்றித் தமக்குள் புலமையை வெளிப்படுத்துவதைவிட வாசகர்கள் அவற்றை நன்கு விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முனைப்பிலேயே இக்கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன இத்திறமை பற்றிப் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“..... அடிகளார் சங்கரூல்களைக் கற்றுத் தெரிந்த பேரறிஞர் தமிழிலக்கணங்களை ஆராய்ந்தறிந்த பேரறிஞர். உரைநடை எழுதுவதில் ஒப்பாகும் மிக்காரும் இல்லாதவர். சிறந்த கவி புனையும் பேராற்றல் மிக்கவர். அன்றியும் தாம் ஆங்கில மொழி மூலம் கற்றறிந்த பூதநால், வேதிநால் முதலியவற்றின் நுண்பொருள்களைக் கற்றோரும் மற்றோரும் எளிதில் அறியக் கூடிய வண்ணம் தூய தமிழில் எடுத்து விளக்குவதில் வல்லுநர்.....” (படிவமலர் பக். 47)

தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய அடிகளாரின் கட்டுரை இவ்வாறு ஆரம்பமாகின்றது.

“பரந்துபட்ட தமிழ் இலக்கியம் என்னும் பரவையினுள்ளே சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்த நல்லியற் புலவர் வகுத்தமைத்த பத்துப்பாட்டும் எட்டுத் தொகையும் பதினெண் கீழ்க் கணக்கு என்பனவும், பின்னரேமுந்த சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சூளாமணி, நீலகேசி என்பனவும்; கொங்குவேண் மாக்கதையும், மூவர் தமிழும், திருவாசகமும், திருக்கோவையாரும், நலாயிரத்தில்லியப் பிரபந்தமும்; பெரியபுராணம், இராமாயணம், கந்தபுராணம், வில்லிபாரதம் என்பனவும்; திருவிளையாடற்புராணமிரண்டும், ஆரியப்புலவர் பாகவதமும், காசிகாண்டமும், நைடதமும், இரகுவமசமும், தேம்பாவணியும், சீறாப்புராணமும், இரட்சணிய யாத்திரிகமும், சிறுபிரபந்தங்களென நின்றவற்றுள்ளே குமரகுருபராரும், சிவப்பிரகாசரும், மீனாட்சி சுந்தரரும், சுப்பிரமணியபாரதியர்கும் வகுத்தமைத்தனவும் தமிழ் மாணவராலே பயிலப்பட்டு வருகின்றன. இவையாவும் செய்யுள் நடை இலக்கியங்கள், உரைநடை இலக்கியங்கள் தமிழில் அருகிநடப்பன.....” (இலக்கியச்சுவை 1939)

இவ்வாறு இக்கட்டுரையின் இந்த முதற்பந்தியே முன்னுரையாகத், தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய சுருக்கத்தைத் தருகிறது. பின்னர்—

“இலக்கியம் இவை எனக் கண்டோம். இனி இலக்கியச் சுவை யாது? அச்சுவையிலேபுவதற்கு வேண்டிய மனப்பழக்கம் யாது? இலக்கியம் கற்றற்கு இயைந்த சுருவிள்கள் யாவை என்றினோரான்ன வினாக்களுக்கெல்லாம் விடையிருத்தல் வேண்டும்... .” என்று கட்டுரை தொடர்கிறது.

இவ்வாறே அவர் எழுதிய ஒவ்வொரு கட்டுரையும், இதற்கு மேல் சொல்வதற்கு எதுவுமில்லை என்னும் அளவுக்கு ஆழமாக, அதே சமயம் மிக இறுக்கமாக அமைந்திருப்பது கண்காடு.

(9) கீழூத்தேயப் பண்பாட்டை மேன்மைப்படுத்தும் முனைப்பு

தமிழ்றிஞர்கள் பலர் தமிழபிமானம் காரணமாகத் தமிழையும், தமிழ்க் கலை களையும், தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் மிகவும் ஏற்றிப்போற்றி எழுதுகின்றனர். பல சந்தர்ப்பங்களில் மிகையர்கவும், ஒருதலைப்பட்சமாகவும், பிறமொழி இலக்கியங்களுக்கு உரிய இடம் ஒதுக்காமலும், அவர்கள் கருத்துக்கள் அமைந்து விடுகின்றன. பிறமொழி இலக்கியங்களைப் பற்றிப் பூரணமாக அறிய இயலாதபடி இத்தகைய தவறுகள் இடம் பெற்றிருக்கலாம்.

ஆனால் சுவா:வி விபுலாநந்தர் அவர்கள் பண்மொழிப் புலவர். தமிழ்மொழி அறிந்தவர். பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களை நன்காறிந்து அவற்றைப் பாரபட்ச மின்றி எடைபேர்ட்டு அந்தப் பின்னணியில் தமிழ்மொழி இலக்கியத்தின் இடம் எது என்பதை நிறுவியவர். உலக நாடுகளின் வரலாறுகளை அறிந்து அதன் பின்னணியில் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் இடம் எது என்பதைக் கண்டவர்.

அவ்வாறு நடுநிலையில் நின்று எழுதும்போது, கீழூத்தேயப் பாரம்பரியம், இலக்கியம் என்பன, எத்தகைய சிறப்புப் பெற்றவை என்பதைத் தர்க்க ரீதியாக, ஆதாரபூர்வமாக, ஒப்பியல் ரீதியில் தருகிறார்.

இந்து நாகரிகம், புராண இதிகாசங்கள், சங்க இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் முதலிய வற்றைப் பிறநாட்டவர்க்கு அறிமுகப்படுத்தும் பாங்கில் அவர் எழுதிய பல ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் அவர் ஆசிரியராக இருந்த “பிரபுத்த பாரத”, “வேதாந்த கேசரி” முதலிய சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. அதுபோலவே, செந்தமிழ், தமிழ்ப் பொழில் முதலிய வற்றில் எழுதிய தமிழ்க் கட்டுரைகளில் எமது பண்பாட்டு விழுமியங்களின் மகத்துவம் பேசப்படுகிறது. பின்வரும் கட்டுரைகளை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

(அ) இலக்கியச்சுவை

(ஆ) கவியும், சால்பும்

(இ) இயலிசை, நாடகம்

(ஈ) தென்னாட்டில் ஊற்றெடுத்த வரன்முறை

(உ) நீரரமகளிர் இன்னிசைப்பாடல்

(ஊ) கண்ணியார் வழக்குரை

(எ) பாலைத்திரிபு

இவற்றைப் படிப்பவர்கள், அடிகளார் எழுதிய “மேற்றிசைச் செல்வம்,” “நாகரிக வரலாறு,” “எகிப்திய நாகரிகம்,” “யவனபுரத்துக் கலையியல்” முதலிய கட்டுரை களையும் படித்தால்தான் அடிகளின் ஒப்பாய்வுத் திறனையும், நடுநிலையையும், அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு நிறுவப்படும் இனத்தின் மேன்மையையும் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

இதுபற்றி அடிகளார் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி அவர்களுக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில், “இப்போது தமிழ் நிதியத்தை வெளிநாட்டவருக்கு ஆங்கில மொழி மூலமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் மேற்கொண்டு நாலாயிரத்தில்லையும் பிரபந்தத் திலிருந்து சிலமொழி பெயர்ப்புகள் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்....”என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

இதன் விளைவே பிரபுத்தபாரதத்தில் அவர் எழுதிய கட்டுரைகள். சுமார் 1½ வருடாலம் (1940-41) அவர் இமயமலைச்சாரலில் ரிஷிகேச ஆச்சிரமத்தில் வாழ்ந்த போது, இப்பணியை மேற்கொண்டிருந்தார்.

இடையில் ஒரு சிறிய தகவல்-

சுவாமி விவேகாநந்தரின் ஆதர்ச் புருஷராக விளங்கியவர் சுவாமி விபுலாநந்தர். அவரின் அடிச்சவட்டைப் பின்பற்றியே சுவாமி விபுலாநந்தர் தனது சமய, சமூக இலக்கியப் பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். சுவாமி விவேகாநந்தர் மேற்கு நாடுகளில், கீழூத்தேயப் பண்பாட்டையும், இந்து நாகரிகத்தின் மேன்மைகளையும் நிலை நிறுத்தினார். அவர்வழி நின்றே நமது சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களும் அப்பணியைத் தன் பாணியில் முறையான ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் மூலம் செய்தார். விவேகாநந்தர் ஆசிரியராக இருந்து நடாத்திய ‘பிரபுத்த பாரத’, ‘வேதாந்த கேசரி’ ஆசிய இரு சஞ்சிகைகளுக்கும், அவருக்குப்பின் சுவாமி விபுலாநந்தரும் ஆசிரியராக விளங்கியமை குறிப்பிடத் தக்கது.

(10) செய்யுள் நடை

சுவாமிகளின் தமிழ் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது அவரது செய்யுள்கள் பற்றி அதிகம் கவனம் செலுத்துவதுதில்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம், செய்யுள் வடிவில் அவர் இயற்றியவை குறைவு என்பது மட்டுமல்ல, அவற்றின் சிறப்பை மறைத்துவிடும் அளவு அவரது வசனநடை, கட்டுரைகள் உயர்ந்து நிற்பதும் தான்.

சுவாமிகள் தனது இளமைக் காலத்தில், அதாவது அவர் சாதாரண மயில்வாக னனாக இருந்த போது சில செய்யுள் நூல்களை யாத்துள்ளார். அவை அக்காலச் செய்யுள் நடையில் கடவுள் மேல் பாடப்பட்டவையாக அமைந்துள்ளன. அவை வருமாறு:

- (1) கணேச தோத்திரப் பஞ்சகம், கதிரையம்பதி மாணிக்கப்பிள்ளையார் இரட்டை மணிமாலை, கதிரையம்பதி சுப்பிரமணியசுவாமி இரட்டை மணிமாலை.
- (2) குமர வேணவ மணிமாலை
(குமரவேள் + நவமணிமாலை)

இவற்றுள் குமரவேணவமணிமாலை, திருக்கோணமலையில் கோயில் கொண்ட குமர வேணப் பாடியது. இதில் வெண்செந்துறை, நிலமணிடில் ஆசிரியப்பா, நேரிசையாசிரியப்பா, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியத்தாழிசை, நேரிசை வெண்பா, வஞ்சிவிருத்தம், ஆசிரியப்பா கட்டளைக்கலித்துறை, வெண்துறை, குறளடி வஞ்சிப்பா, கைக்கிளை மருட்பா, ஆசிரிய விருத்தம், தரவு கொச்சகந்கலிப்பா முதலிய பாவடிவங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவற்றைப் பார்க்கும் போது மயில்வாகனனார் வெவ்வேறு வகைப் பிரபந்தங்களில் தனது யாப்புத்திறமையைப் பரீட்சிப்பதற்காக இவ்வாறு எழுதினாரோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இச் செய்யுள்களிலும் கூட அடிகளின் கவிதாநயம் வெளிப்படத் தவறவில்லை உதாரணத்துக்கு ஒரு பாடல் மட்டும்.

‘நாடுவது நின்பாத நற்றிழப்பா மாலையினைச்
குடுவது நின்பாதந் தொல்லுலகிற் - தேடத்
தகுவது நின்பாதந் தாவில் வனங்கண்
மிகு கதிரை மாணிக்கமே
(கதிரையம்பதி மாணிக்கம்பிள்ளையார் இரட்டைமணிமாலை.)

பிற்காலத்தில் விபுலாநந்த அடிகள் வியத்தகு கவியழகு சொட்டும் செய்யுள்களை புனைந்துள்ளார். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

1. நீரரமகளிர் இன்னிசைப் பாடல்.
2. ஆங்கிலக் கவிதைகளின் மொழி பெயர்ப்புப் பாடல்கள்.
3. தனிப்பாடல்கள்.

பல கவிதைகள் அருள். செல்வநாயகம் தொகுத்து வெளிவந்த ‘‘விபுலாநந்தத் தேன்’’ என்னும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆங்கில இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்கள் சில ‘‘ஆங்கிலவாணி’’ கட்டுரையிலும் இடம் பெறுகின்றன. சிவதொண்டன். ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம் முதலிய சஞ்சிகைகளில் அடிகளார் அவ்வப்போதில் எழுதிய சில பாடல்கள், தத்துவப்பாடல்களாகவும் ஆத்மீகப் பாடல்களாகவும் அமைந்துள்ளன.

இவற்றைப் படிப்பவர்கள் மனதில் சட்டெனப் பதியும் என்னம் இதுதான். சவாமிகளின் சுயமான பாடல்களை விட அவரது மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்கள் கவிதைச் செழுமையிலும், கலைநயத்திலும் மேலோங்கி நிற்கின்றன. மாதிரிக்குச் சில-

‘வளர்வான் மதியி னொளிக்கிரணம்
வயங்கி மெல்லென்றியங்கியபின்
குளிர்வான் மீனின் கதிர்படிந்த
கொள்கையென்னக் கூறுவமோ?

தெளியா மழலை அணங்கே நின்
தேனார் கிளவி இசையமிழ்தம்
அளிநேர் விரல்சேர் யாழ் நரம்பிற்கு)
ஆவியாகும் மாண்பினையே.

(ஷெல்லி இயற்றிய ஒரு ஆங்கிலக் கவிதையின் தமிழாக்கம்)

ஆங்கிலத்தில் Blank Verse எனப்படும் வடிவத்திலேயே ஆதிக்கிரேக்க நாடகங்கள், ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் முதலியன எழுதப்பட்டுள்ளன. அதேவடிவில் அதே சவையுடன் சவாமிகளின் தமிழாக்கம் அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது.

(11) ஆய்வு நோக்கு / ஒப்பாய்வு

பழந்தமிழ் ஏடுகளை ஆராய்ந்து அவற்றை நூலுருவில் அச்சிட்டு வழங்கியவர்களில் டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். உ. வே. சாமிநாதையர் சிலப்பதிகாரத்தை நூலாக வெளியிட்ட 1892ல் சவாமி விபுலாநந்தர் பிறந்தார். பல தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் பாட-

பேதங்கள் உண்டு. பல நூல்களுக்கு வெவ்வேறு உரையாசிரியர்கள் உரை எழுதி உள்ளனர். உரையாசிரியர்கள் பலர், தமது கருத்துக்களையும் இந்த உரைகளில் ஏற்றி எழுதியுள்ளனர். இதற்கான பல உதாரணங்களை மகாவித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்கள் எழுதிய “இலக்கிய விமர்சனம், பாடம், பாடபேதம்” என்ற சில நூலில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

சுவாமி விடுலாநந்தர் அவர்கள், இவ்வாறான உரைகளைத் துறவி ஆராய்ந்து மூலநூலின் ஆசிரியரது கருத்துக்களைக் கண்டறிந்து கொள்வதில் ஆர்வமுடையவராக இருந்தார். இவ்வார்வம் காரணமாகவே, சிலப்பதிகாரத்தில் யாழாசிரியன் அமைதி கூறும் பாடல் வரிகளுக்கு உரை எழுத ஆரம்பிக்க, அது “யாழ்நூலில்” ஆராய்ச்சியாகப் பரிணமித்தது.

அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் அனைத்திலும் அவரது ஆய்வு நோக்கு, தூக்கலாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ‘பிரபுத்த பாரத’ (ஆங்கிலம்) (1940-1941) “வேதாந்த கேசரி” (ஆங்கிலம்) ஆகிய இரு சஞ்சிகைகளுக்கு இவர் ஆசிரியராக இருந்த போது அவற்றில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகள், ஆங்கிலத்திலே எழுதப்பட்ட சிறந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளாக அமைந்துள்ளன. சுவாமிகள் எழுதிய தமிழ் கட்டுரைகளிலிருந்து சில பகுதிகள் வருமாறு;

“..இஸ்லாமிய சமயகுரவராகிய முகம்மதுநபி அராபி நாட்டிலே தோன்றிய காலத்திலே, தமிழ் நாட்டிலே வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசர், (கி. பி. 574-655) சீர்காழிப் பகுதியிலே தோன்றிய இளைஞராகிய திருஞானசம்பந்தர், (கி. பி. 630-655) கொல்லம் ஆண்டினைத் தொடங்கிய கேரளமன்னராகிய சேரமான் பெருமாளுக்கு ஆசிரியரும் நண்பருமாகிய சுந்தரமூர்த்திகள், (கி. பி. 807-825) மந்திரத் தொழிலை நீத்துத் துறவு பூண்ட மாணிக்கவாசகர் (இவர் காலம் 10ம் நாற்றாண்டாயிருக்கலாம்) என்னும் நால் வரும் அண்பு கலந்த ஞானப் பாடல்களை உலகத்திற்கு நல்கினார்கள்...” (தென்னாட்டில் ஊற்றெடுத்த அன்புப்பெருக்கு வடநாட்டிற் பரவிய வரன்முறை)

இக்கட்டுரை முழுவதிலும் தமிழ்நாட்டு மன்னர் பரம்பரையினரின் ஆட்சிக்காலம், அவர்களது சாதனைகள் முதலியன இடம்பெறுகின்றன. குறிப்பாகப் பல்லவர் ஆட்சிக்காலம், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், வளர்த்த நன்னெறி முதலியன வரலாற்று ஆதாரங்களோடு காட்டப்படுகின்றன.

ஸ்ரீராமானுஜர், அவருக்குப் பின் வந்த மத்துவாச்சாரியார், வல்லபாசாரியார், ஸ்ரீசௌதன்யர், ராமானந்தர், கபீர்தாஸ், குருநானக் போன்றவர்களைப் பற்றிய செய்தி கள் ஆண்டு விபரங்களுடன் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இவ்வாறான வரலாற்றுத்தகவல்கள், ஏனையோர் எழுதிய சமயக் கட்டுரைகளில் இல்லை என்பதும், இத்தகவல்களையெல்லாம் ஒரு ஆய்வாளரின் நடுநிலையுடன் சமர்ப்பிப்பதைத்தவிர, அதில் தனது அபிப்பிராயங்கள், யூக்கர்கள், சுற்பணக்களை அவர் புகுத்தவில்லை என்பதும் ஈண்டு உய்த்துணரத்தக்கது.

(12) விமர்சனக் கண்ணோட்டம்

கல்வி வெளியிட்டுத் தினைக்களாம் வெளியிட்டுள்ள “இலக்கியக் கட்டுரைகள்” (1973) என்னும் நாலில் சுவாமி விபுலாநந்தரின் 12 கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கட்டுரைகளில் சுவாமிகளின் விமர்சனக் கண்ணோட்டம் நன்கு வெளியாகிறது. இவ்கியங்கள் மட்டுமல்லாது, வரலாறு, பற்றிய கட்டுரைகளிலும் அவரது விமர்சன நோக்குத் தவிர்க்கமுடியாதபடி இடம் பெறுகிறது.

இவ்விடத்தில் அடிகளாரது விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தின் நடுநிலை பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். இதுபற்றிய பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களின் கூற்று ஒன்று கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

“...வளர்ந்து வரும் தமிழியல் ஆராய்வுகளில் ஒப்பியற் கல்விக்கு முக்கிய இடமுண்டு. அடிகளார் இத்துறை முன்னோடிகளில் ஒருவர் என்னாம். அடிகளார் காலத்துத் தமிழ் அறிஞரிற் பெரும்பாலானோர், ஆங்கில இலக்கியம், வரலாறு என்பனவற்றை வெவ்வேறு அளவில் அறிந்திருந்தனரெனினும் அவற்றைத் தமது இலக்கிய நோக்குடன் இணைத்துக் கொண்டனர் என்பதற்கில்லை” (அடிகளார் படிவமலர். பக். 77)

அடிகளாரின் விமர்சன நோக்குச் சில வேளைகளில் ஆண்டாண்டு காலமாக நம் மத்தியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களை மீண்பாரிசீலனை செய்யும்வகையில் அமைந்து விடுவதும் உண்டு. ஒரு உதாரணம்-

“பாரதத்திற்குக் காப்பியத்தலைவன் யாவன? கண்ணபிரான் என்பாரும், அருச்சனன் என்பாரும், உதிட்டிரன் என்பாரும், சுயோதனன் என்பாரும் தம்முள் முரணி நிற்க எண்டுக் குறிப்பிட்ட அனைவரையும் தனது அன்பினாற் பினித்த அங்கர் கோனாகிய கண்ணன் காப்பியத் தலைவனாவானென்பாரது கூற்று வலிமையற்று நிற்கின்றது...” என்கிறார் அடிகளார் (இலக்கியச்சுவை)

ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் போது இது எவ்வளவு அற்புதமான உண்மை என்பது நமது நெஞ்சில் உறைக்கிறது. உண்மையில் கர்ணனைப் போன்ற ஒரு குணச்சித்ர பாத்திரம் நமது தமிழ் இலக்கியம் எதிலும் இல்லை. பிறமொழி இலக்கியங்களில் உண்டோ என்பதும் சந்தேகந்தான்.

“இயலிசைநாடகம்” என்னும் கட்டுரையில் அடிகளார் பின்வருமாறு கூறுகிறார். இயலிசை நாடக முப்பாற் பொருளை, ஆராய்தல் கருதி இப்பேரவையில் வந்திருக்கும் நாமெல்லாம், காய்தல், உவத்தல் அகற்றி நுண்மா னுழைபுலமுடைநம் முன்னோரைப் போல் நடுவுநிலை நெடுநகர் வைதி உண்மைவழிச் செல்லும் உறுதிப்பாடுடையோமாகுக. போல்

இக்கட்டுரையில், அடிகளார் தமிழக வரலாற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு கூறி, அழிந்து போன தமிழ் இலக்கிய நால்கள் பற்றிக் கூறி, ‘பரதம்’ என்ற பதத்திற்கான விளக்கம் கூறி அதன்பின் இயல் இசை நாடகத் தொடர் நிலைச் செய்யளான சிலப்பதிகாரம் பற்றிக் கூறுகிறார். தொடர்ந்து நம் முன்னோரின் கலைத்துறைகள் பற்றிக் கூறுகிறார். போவியாக ஆரவாரிப்போர்களைக் கண்டிக்கிறார்.

இவ்வாறே ‘ஆங்கிலவாணி’ ‘மேற்றிசைச்செல்வம்’ ‘நாகரிகவரலாறு’ ‘யவனபுரச் செல்வம்’ முதலிய கட்டுரைகளில் தனது நடுநிலை பிறழாத விமர்சன நோக்கை வெளிப் படுத்துகிறார். விமர்சனக் கட்டுரை என்று தனியாகச் சொல்லாமலே விமர்சனக் கண் ணோட்டத்தில் கட்டுரைகளை எழுதுவது அடிகளாரது இபல்பு.

தற்கால விமர்சகர்களுள் ஒருவரான கே. எஸ். சிவகுமாரனும் விபுலாநந்தரை விமர்சனத்துறையின் முன்னோடி என்று குறிப்பிட்டிருப்பது கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது. தற்கால விமர்சகர்கள் விபுலாநந்தரின் கட்டுரைகளிலிருந்து நடுநிலை விமர்சனம் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

“‘குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொள்ள்’ என்பது குறள்.

“தமிழ் மொழியை மரபு தவறாது ஆராய்ந்து கற்றோரும், அவ்வாறு கற்றுத் தேறியவரை வழிபடுவோருமாகிய இரு சாராருமே உண்மைத் தமிழ்த் தொண்டிற்கு உரியோராவர்” என அடிகளர் கூறுவது. (இயலிசைநாடகம்) இன்றைய தலைமுறையினருக்கு உகந்த ஒரு போதனையாகும்.

(13) ஆய்வுக் களம்

தமிழ் வளர்த்த பெரியார்கள் என்னும் போது டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர் சி. வை தாமோதரம்பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர், மறைமலை அடிகள் முதலியோரது பெயர்கள் முன்னிற்கின்றன. பழந்தமிழ் இலக்கிய ஏடுகளை நூலாக அச்சிட்ட வகையிலும், புதுநூல்களை ஆக்கிய வகையிலும் இவர்கள் முக்கியமானவர்கள். அதுபோலவே பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையும் நாடகநாலை இபற்றிய வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறார்.

ஆனால் சவாமி விபுலாநந்தரோ வேறு ஒரு கோணத்தில் தமிழ் வளர்த்த பெரியார்கள் வரிசையில் முதலிடம் பெறுகிறார். அதற்குக் காரணம் அவர் எழுதிய கட்டுரைகளே. கட்டுரை இலக்கியத்தில் அவர் ஒரு புதிய பரிமாணத்தைத் தோற்றுவித்தார். அவரைப்போல தமிழில் வேறு யாரும் கட்டுரை வடிவமைக்கவில்லை என்று துணிந்து கூறலாம்.

சவாமி விபுலாநந்தர் “யாழ்நூல்” “மதங்களுள்ளமணி” என்னும் இருபெரும் ஆராய்ச்சி நூல்களை ஆக்கியவர். ஆனால் இந்த நூல்களைவிட அவருடைய கட்டுரைகளிலேயே அவரது உண்மையான இலக்கிய ஆளுமையையும் ஆற்றலையும் நாம் தரிக்க முடிகிறது.

இக்கட்டுரையில் 10 தலைப்பின் கீழ் அவர் கட்டுரைகளின் சிறப்பியல்புகளைத் தொகுத்துக் கூற முயன்றுள்ளேன். ஆனால் இது ஒரு முழுமையான தொகுப்பு அல்ல. இந்த ஒவ்வொரு தலைப்புமே தனித்தனியாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியவை. அது மட்டுமல்ல, அவர் எழுதிய ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் ஒரு தனிப் பொருள்பற்றி முழுமையாக எழுதப்பட்டிருப்பதால் இவை ஒவ்வொன்றுமே தனித்தனியாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியவை. கட்டுரை ஆரம்பத்தில் 20 தலைப்புகளில் அடிகளாரின் கட்டுரைகளை வகைப்படுத்தியுள்ளேன். இந்த ஒவ்வொரு வகையுமே தனித்தனி ஆய்வுக்குரியன. குறைந்த பட்சம் இப்பகுப்பின் கீழாவது தனித்தனி ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

(14) துறவிகளின் தமிழ்

இக்கட்டுரையின் முன்னுரையில் தமிழ் வளர்த்த சில துறவிகளின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மகா வித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர் மேலும் பல தமிழ் வளர்த்த துறவிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்தியர், தொல்காப்பியர், சிந்தா மணி பாடிய திருத்தக்கதேவர் அவர்களுட் சிலர். துறவிகள் தமிழ்த் தொண்டு புரிவதற்குக் காரணமாக இருந்தது அவர்களின் துறவுத்தன்மையே என்பது அவரது கூற்று. இதில் நிறைய உண்மை உண்டு.

இக்காலத்தில், பெளத்த பிக்குமார்கள், கிறீஸ்தவப் பாதிரிமார்கள், மூரோம் கிருஷ்ண மடத்துறவிகள், ஏராளமான இலக்கிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள், பெளத்த பிக்குகள் தவிர்ந்த ஏண்யோர் எழுதிய தமிழ் நூல்கள் கணக்கற்றவை. துறவு வாழ்க்கையில் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தவும், ஆறு அமர சிந்திக்கவும் வாய்ப்புக் காரணமாக இருப்பதால், தமிழ் இலக்கியக் கடவில் முத்துக்குளிக்க அவர்களால் முடிகிறது.

அவ்வகையில் விபுலாநந்தரின் துறவும், துறவில் விளைந்த அவரது தமிழ்த் தொண்டும் தனியிடம் வகிக்கின்றன.

பொதுவாகவே இலக்கியவாதிகள் அனைவரும் உலோகாயத வாழ்வில் ஈடுபாடு. இன்றி மனோமயமான வாழ்வில் ஸயித்திருப்பதால் அவர்கள் துறவு வாழ்வுக்கு அருகில் வந்துவிடுகின்றனர். ஆன்மிக வாழ்வை அண்மித்து விடுகின்றனர்.

துறவிகளுக்கு அகவயமான சிந்தனைகளும், ஆத்மீக நாட்டமும் இருப்பதால் அவர்களின் எண்ணங்கள் வலிமை பெற்றிருக்கின்றன. சிந்தயில் புதிய எண்ணங்கள் தோன்றுகின்றன. புதிய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் இதுவே விதி என்பதை விஞ்ஞானிகளே ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

F. X. C. ஐயா பேசுவதைக் கேட்போம். “துறவிகள் தமிழ்த் தொண்டு புரியக் காரணமாக இருந்தது அவர்களின் துறவுத் தன்மையே என்பதை இதுவரை கூறியவற்றான் ஒரு வகையில் நாம் அறியலுற்றாம். ஆகவே தான் சுவாமி விபுலாநந்தரும் தாம் பூண்ட துறவு காரணமாகப் பெருநூல்கள் நமக்கு வழங்கிப் போந்தார். (அடிகளார் படிவமலர் - பக். 75)

(15) சுவாமி விபுலாநந்தரின் தமிழ்

அடிகளாரின் தமிழ் பற்றி அறிஞர் பெருமக்கள் சிலரது குறிப்புகளைப் பார்ப்போம்.

கலாநிதி. க. கைலாசபுதி அவர்கள் கூற்று வருமாறு,

“முத்தமிழ் முனிவர் விபுலாநந்த அடிகள் பலதுறைகளிலே உழைத்துத் தமிழுக்கு உரமூட்டியவர். அறிவிலக்கியமும் ஆற்றவிலக்கியமும் அவரிடத்தே ஒரு சேர நலம் பெற்றன”

(அடிகளார் படிவமலர் - பக். 77)

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை கூறுவது:-

“அடிகளார் சங்கரால்களைக் கற்றுத் தெளிந்த பேரறிஞர், தமிழிலக்கணங்களை ஆராய்ந்தறிந்த பேரறிஞர். உரைநடை எழுதுவதில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லர்தவர். சிறந்த கவிபுனையும் பேராற்றல் மிக்கவர். அன்றியும் தூம் ஆங்கில மொழி மூலம் கற்றறிந்த பூதநால், வேதிநால் முதலியவற்றின் நூண்பெர்ருளைக் கற்றேர்கும், மற்றோரும் எளிதில் அறியக்கூடிய வண்ணம் தூய தமிழில் எடுத்து வழங்குவதில் வல்லவர். பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களையே தமிழ் மொழியில் பெயர்த்து தமிழுக்கு ஆக்கம் தேடித் தந்த பெரும் பேரறிஞர்.

எமது இக்கட்டுரையில், சுவாமி விபுலாநந்தர் எழுதிய கட்டுரைகளை மட்டும் கருத்தில் கொண்டே அவரது தமிழ் வீச்சை ஆராய்ந்தோம். கட்டுரை வடிவில் வெளிவராத அவரது சொற்பொழிவுகள், பல்கலைக்கழகங்களின் பேச்சுக்கள், பாடசாலைகளில் கற்பித்த போது வெளிப்படுத்திய பேச்சுக்கள் பற்றியும் அவற்றினாலே வெளிப்பட்ட தமிழ்ப் புலமை பற்றியும் அவருடன் கற்பித்த ஆசிரியர்களும், உடன்பயின்ற மாணவர்களும் கூறியுள்ளனர்.

அடிகளார், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் மூலம் ஆற்றிய தமிழ்ப்பணி பற்றிய விபரங்களைப் பெறுவது சிரமம். ஆனால் அவர் உருவாக்கிய மாணவர்களான, அ. மு. பரமசிவானந்தம். (அண்ணாமலை) பேராசிரியர் க கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர். வி. செல்வநாயகம், பேராசிரியர். ச. வித்தியானந்தன் (இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்) முதலியோர் அவர் அடிச்சவடில் நின்று சிறப்பான தமிழ்ப்பணி புரிந்தனர்.

இவ்வாறே சுவாமிகள் உருவாக்கிய ஆரிய, திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்க மூலமும் அடிகளாரின் தமிழ்ப்பணி வளர்ந்துள்ளது.

(16) தொகுப்பு

சுவாமி விபுலாநந்தரின் தமிழ்ப்பணியைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

- (1) எட்டு மொழிகற்றுப் பன்மொழி அறிவு பெற்ற காரணத்தால் பல மொழி இலக்கியங்களையும் கற்கும் வாய்ப்பு அவருக்கிருந்தது எனவே, அவர் கருத்துக்கள் ஆதாரபூர்வமாயமைகின்றன.
- (2) ஆங்கில இலக்கிய ஈடுபாடும், அறிவும், ஆற்றலும், உலக இலக்கியப் பரப்பில் தமிழ் இலக்கியத்தின் இடத்தை நிர்ணயிக்க உதவின.
- (3) மேற்றிசை இலக்கியச் செல்வங்களைக் கீழ்த்திசை மக்களுக்கும், கீழ்த்திசை இலக்கியச் செல்வங்களை மேற்றிசை மக்களுக்கும் வழங்குவதில் அவர் ஒரு இலக்கியப் பாலமாக அமைகிறார்.
- (4) கட்டுரைகளை ஆதாரபூர்வமாக வரலாற்றுத் தகவல்களுடன் சமர்ப்பித்தார். தனது அபிப்பிராயங்களையும், ஊகங்களையும் அதில் ஏற்றவில்லை. உணர்ச்சிவசப்பட்டு மிகையாகவோ பக்கச் சார்பாகவோ கருத்துக்களை வெளியிடவில்லை.

- (5) அறிவியல் சார்ந்த அநேக துறைகளில் அறிவும் புலமையும் பெற்று வியப் புக்குரிய தனிமனித ஆற்றிலை வெளிப்படுத்தினார். பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாயமைந்தார்.
- (6) பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களைத் தமிழ் மொழியில் வழங்கினார். ஆங்கில இலக்கியங்களைத் தமிழில் அற்புதமாக மொழி பெயர்த்துத் தந்தார்.
- (7) கட்டுரைகளை ஆய்வு நோக்குதனும், ஒப்பாய்வுதனும், விமர்சனக் கண் ணோட்டத்திலும் சமர்ப்பித்தார்.
- (8) புதிய சொல்லாக்கம் செய்து தமிழுக்குப் புதிய வளம் சேர்த்தார்.
- (9) அடிகளார் இயற்றிய நூல்களைவிட, அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் அவருடைய இலக்கிய ஆளுமையைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றன.
- (10) அடிகளாரின் கட்டுரைகளை விரிவான ஆய்வு செய்வதன் மூலம் அவருடைய இலக்கிய ஆளுமையை இன்னும் தெளிவாக்கலாம்.
- (11) அடிகளாருடைய ஆக்கங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பதன் மூலம் உலக இலக்கியப் பரப்பில் அவருக்கு உரிய இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்கலாம்.
- (12) பல்கலைக் கழகங்கள் இப்பணிகளில் ஈடுபடவேண்டும். பல்கலைக் கழகங்களில்தான் விபுலாநந்தரின் தமிழ்ப்பணி பொலிவுற்றது.

“இசையின்பத்தை அள்ளித் தருவதும் மனதினைக் கவர்ந்து செவிக்கின்பம் பயப்பதுமாகிய யாழின் இசை செவியினைப் பயிற்றுவதற்கு நல்லது. இசையை அனுபவிக்கும் உள்ளம் நெகிழ்ந்துருகும் தன்மையடைகிறது. கல்லெணவுள்ள நெஞ்சமும் கரைகிறது. யாழானது ஆளுடையின்களையாரது காலத்திலே தெய்வமீந்த பொற்பலகைமீதேறி அன்பருள்ளத்தை உருக்கிய அருட்கவியாயிற்று. கொங்கு வேளிரும் திருத்தக்க தேவரும் நூலெழுதிய காலத்திலே அரசிளங்குமரிகளின் கையிலேறி, அவர்மனம் விரும்பிய காதலரை அவருக்கு அளிக்கும் அருங்கவியாயிற்று. இத்தகைய யாழிசை மாணவருள்ளத்தைப் பண்படவைக்கும் தன்மையது.”

தீரமா முனிவர்

தாபி - சுப்பிரமணியம்

மட்டு நகர்க் காரை யூரில் முகிழ்த் தின்று
எட்டுத் திசையிலும் தயிழின் புகழேற்றிய
காவியங்கள் போற்று மெங்கள் பெருங்குருவை
அறிந்தோரு மறியா ரவர்தம் மறிவெல்லை

இன்னைசை யாழ்தனை நூலாக்கி யிசையிட்டு
இன்பத்தை மாந்திடத் தேனாக்கித் தந்து
மின்னுமா தங்ககு ஓாமனி நாடகவியலை
மேன்மை விளங்கிடப் படைத்திட்ட பெருஞானி

பாவளம் நாநலம் விஞ்ஞான முயர்கல்வி
பன்றிதம் பட்டம் பதவிகள் தேடியவேளை
மாதுறவு வேண்டாது மண்பொன்னைத் தீண்டாது
மாதுறவு ழுண்ட மனிதப் பெருமாழுனி

நற்றமி மூன்னும் நல்லதோரு தானில்
சிற்றுளி வேலை செய்திட்ட சிற்பியவர்
பாரினில் பயிலும் பன்மொழியு மாராய்ந்து
வேரை யகழ்ந்து விதைகண்ட விஞ்ஞானி

ஆனந்த மூலகி வளவற்ற தென்றெங்கோ
அலைந் திடுமிக் காலகட்டத்தில் விபுல்
ஆனந்த ருலகிற்கு தந்திட்ட செல்வத்தை
ஆனந்த மாய்நாம றிந்திடல வசியமன்றோ.

புரட்சித்துறவி

எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம், பி. ஏ. ஆர்னாஸ்

உதவிப்பணிப்பாளர்,

கலாசார அலுவல்கள்.

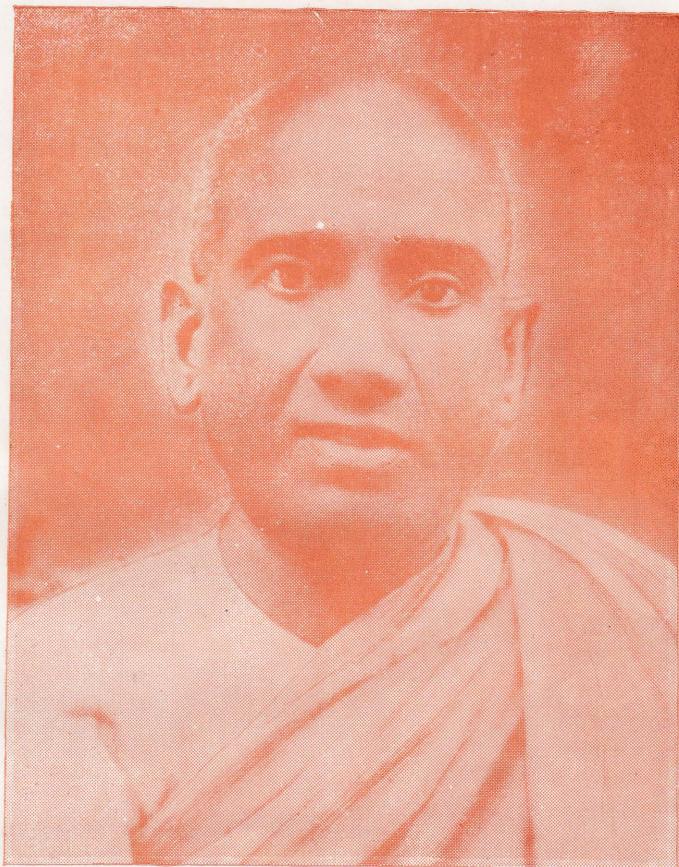
சமூகப்புரட்சி, சமயப்புரட்சி, என்பன எல்லோராலும் செய்துவிட முடியாத வொன்றாகும். இப்புரட்சிகளை உண்டுபண்ணியதன் மூலம் இன்று உலகிலே பெரியோர் வரிசையில் விபுலாநந்த அடிகளார் மதிக்கப்படுகின்றார். இன்று நாட்டின் பல பாகங்களிலும் சுவாமிகளுடைய நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாட்டங்கள் நடைபெற்றுவரும் இக்கால கட்டத்தில் அடிகளாரரைப்பற்றிப் பலரும் பலவாறு சிந்திக்கின்றார்கள். நாம் இங்கு அடிகளார் எந்தெந்தத் துறைகளில் புதுமையினையும், புரட்சியினையும் ஏற்படுத்தினார் என்பதனைச் சற்றுச் சுருக்கமாய்ப் பார்க்கலாம்.

மகாகவி பாரதியின் புரட்சிப்பாடல்களால் மிகவும் கவரப்பட்டவராக அடிகளார் காணப்பட்டார். அவர் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த கால கட்டங்களில் மாணவரிடையே பாரதி கவிதைகளைப் புகட்டி வீறு கொண்டவொரு சமூதாயத்தினைக் காணவிழைந்த தன்மையினை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. பின்சு உள்ளங்களில் பாரதி கவிதைகளை விடைத்தார். முதலாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு, “செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே இன்பத்தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” என்ற கவிதையைச் சொல்லிக் கொடுத்தார். அதே போன்று இரண்டாம், மூன்றாம், நாலாம் வகுப்புச் சிறார்களுக்கு, “காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா” என்னும் பாடலையும், ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ‘பகைவருக் கருள்வாய் நன் நெஞ்சே’ என்பதையும், ஆறாம் வகுப்பினருக்கு ‘வீரசுதந்திரம் வேண்டி நின்றார்’ என்னும் கவிதையையும், ஏழாம் வகுப்புப் பிர்ஸைகளுக்கு, ‘சொந்த நாட்டில் பரர்க்கடிமைசெய்து’ என்னும் கவிதையினையும், எட்டாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ‘வாழ்க நிரந்தரம், வாழ்க தமிழ்மொழி’ என்பதையும் புகட்டுவதற்கான முயற்சி எடுத்தார். இச் செயல் அடிகளாரின் சமூதாய மறுமலர்ச்சியினைக் காண விழைந்த உள்ளக்கிடக்கையினைக் காட்டுகின்றது.

சமூதாயத்திலே மக்கள் நல்ல சுதேகிகளாகவும், கல்வி அறிவுள்ளவர்களாகவும் விளங்கவேண்டுமென்பதே அடிகளாரின் அபிலாசையாக இருந்தது. இதனால் சமூதாயப் புரட்சியினை உண்டுபண்ணக்கூடிய தேசியக் கல்வி முறையினைப் புகுத்தினார். பல மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்த அடிகளார் மாணவர்களிடையே மும்மொழிப் பயிற்சியினையுண்டு பண்ணினார். சுகல மாணவர்களும், தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மூன்று மொழிகளையும் கற்கவேண்டுமென வலியுறுத்தி அதனை மட்டக்களப்புக்கல்லடி உப்போடைச் சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் நடைமுறைப்படுத்தியும் காட்டினார். சமூக சமயப்புரட்சிகளை உண்டுபண்ணுவதன் மூலம் வீறுகொண்டவொரு சமூதாயத்தினை உருவாக்க முடியும் என்பதையைக் கண்டு கொண்ட அடிகளார், அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். இல்வாழ்க்கையினைத் துறந்து துறவு வாழ்க்கை மேற்கொள்வதன் மூலமே கூடிய நேரத்தினைச் செலவிட முடியும் என்பதையைக் கண்டுகொண்ட அடிகளார் அதனைச் செய்வதற்கும் தயங்கவில்லை. ஏழை பணக்காரன் என்ற பேதமில்லாமல் சுகல குழந்

ஸ்ரீ மத் சுவாமி விபுலாநந்தர்

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସନ୍ଧାନ୍ମି ମିଶର ଶ୍ଵାରୁ

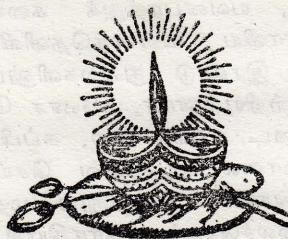
தைகளும் சம கல்வி அறிவினைப் பெற வேண்டுமென விஷைந்தார். இவ்வாறானவொரு சமுதாயப் புரட்சியே அடிகளாக ஏனைய துறைகளில் ஆக்கபூர்வமான பணிகளைச் செய்வதற்கும் தூண்டியது. மொழி, இலக்கியம், சமயம் ஆகிய மூன்று துறைகளும் விபுலாநந்த அடிகளார் வாழ்ந்த குறுகிய காலப்பகுதியில் பெரியளவிலான மறுமலர்ச்சியினைக் கண்டன. உலகிலேயே முதற்றமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கிய அடிகளார் உயர்மட்டத்திலும், அடிமட்டத்திலும் மாற்றங்களைச் செய்தார். இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கீழ் இயங்கிய பாடசாலைகளைப் பராமரிக்கும் முகாமையாளராக அடிகளார் இருந்தமையும் இவ்வாறான செயற்றிட்டங்களை மேற்கொள்ள உதவியாக இருந்தது. பத்திராதிபராக அடிகளார் இருந்தகாலை மொழி வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றினார். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதினார். ‘வேதாந்த கேசரி,’ ‘பிரபுத்த பாரத’ ஆகிய ஆங்கிலச்சஞ்சிகைகளினதும், ‘இராமகிருஷ்ண விஜயம்’ என்னும் தமிழ்ச்சஞ்சிகையினதும், ஆசிரியராக அடிகளார் இருந்த போது சிறந்த பணியாற்ற முடிந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலே ஆரிய திராவிட பாஷா நிறுவனத்தை நிறுவி பிரவேச பண்டிதர், பாலபண்டிதர், பண்டிதர் ஆகிய பரீட்சைகளுக்கு மாணவர்களை ஊக்குவித்தார். நவீனாகத்தியர் எனக்குறிப்பிடப்படும் அடிகளார், அகத்தியர், தொல்காப்பியர், இளங்கோவடிகள், வீரமா முனிவர் போன்று தமிழ் இலக்கியப்பணி புரிந்த பெரியாராகும்.

விபுலாநந்த அடிகள் எழுதிய கட்டுரைகளுள், மேற்றிசைச் செல்வம், நாகரிக வரலாறு, எகிப்திய நாகரிகம், யவனபுரத்துக் கலைச்செல்வம் முதலிய கட்டுரைகள் பரந்த நோக்கோடு உலகமளாவிய உள்ளத்தெளிவினைக் காட்டுகின்றன. செய்யுள் இலக்கியம், வசன இலக்கியம் இரண்டு துறைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு நல்ல பல நூல்களை அடிகளார் இயற்றியுள்ளார். கணேச தோத்திர பஞ்சகம், கதிரையம்பது மாஸிக்கப்பிள்ளையார் இரட்டை மணிமாலை, சுப்பிரமணிய சுவாமி இரட்டை மணி மாலை, குமரவேணவ மணிமாலை ஆகியவை செய்யுள் இலக்கிய வரிசையில் இடம் பெறுகின்றன. வசன இலக்கியங்களாக, யாழ்நூல், மதங்களாமணி, நடராசர் வடிவம், உமாமகேசரம் என்பனவும், கலைச்சொல் அகராதியில் ஒரு பகுதியும் குறிப்பிடத்தக்கன. சமுதாயப்புரட்சி ஒன்றின் மூலம் புதிய உலகினைக் காண விஷைந்த அடிகளார் அதற்கேற்ப மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளில் எழுதினார். இவற்றுள் இலக்கிய ஆய்வு சம்பந்தமானவை, கல்விக் கருத்துக்கள் பற்றியவை, சமய சம்பந்தமானவை, அறிவியல் சம்பந்தமானவை, வரலாறு பற்றியவை குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவையாகும். நல்ல கட்டுரையாளராகவிருந்ததோடு மாத்திரமல்லாமல், சிறந்தவொரு கவிஞராகவும் அடிகளார் விளங்கினார் என்பதற்கு அவரது கவிதைகள் சான்று பகரின்றன. தாம் பிறந்த மண்ணாகிய மட்டக்களப்பு மாநிலத்தில் எவ்வளவு பற்று வைத்திருந்தார் என்பதனை யாழ் நூலின் தோற்றுவாயாக அமைந்த பாடல்கள் பலவற்றுள் ஒன்றன் மூலம் கண்டு தெளியலாம்.

‘‘தேனிலவு மலர்ப் பொழுவிற் சிறைவண்டு துயில
செழுந்தரங்கத் தீம்புனலுள் நந்தினங்கள் துயில
மீன் அலவன் செலவின்றி வெண்ணிலவிற் துயில
விளங்கு மட்டு நீர் நிலையுள் எழுந்ததொரு நாதும்’’

இதே போன்ற கற்பனை வளத்தினை அடிகளாரின் ஏனையு கவிதைகளிலும் காணலாம்.

சகல துறைகளிலும் தம் வாழ்நாளைச் செலவிட்டு புரட்சிகரமான மாற்றங்களை அவ்வத்துறைகளில் உண்டுபண்ணியுள்ளார். மாணவனாக, ஆசிரியராக, அதிபராக, பேராசிரியராக, பத்திராதிபராக, பரீட்சகராக, எழுத்தாளராக, கவிஞராக, நாடக ஆசிரியராக, ஆய்வாளனாகவெல்லாம் ஒரு துறவி செயற்பட்டாரென்றால் அவரது ஆசிரியராக, ஆய்வாளனாகவெல்லாம் ஒரு துறவி செயற்பட்டாரென்றால் அவரது மகிமையும், ஆற்றலும் அளவிடற்கரியது அன்றோ? புரட்சித்துறவியான அடிகளாருக்குப் பிறந்த மன்னிலே எழுப்பப்படுகின்ற நினைவாலயம் காலங்கடந்த வொன்றாக விருந்தாலும் அதனை முன்னெடுத்துச் செல்கின்ற நற்பணியில் தற்போது ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் தாலும் அதனை முன்னெடுத்துச் செல்கின்ற நற்பணியில் தற்போது ஈடுபட்டுள்ளவர்களே. அடிகளாரது நினைவு நூற்றாண்டிலே மிகவும் பாராட்டப்படவேண்டியவர்களே. அடிகளாரது நினைவு நூற்றாண்டிலே இப்பணி பூர்த்தி பெறுவது தமிழ் நெஞ்சங்கள் எல்லாருக்கும் மிக்க நிறைவிற்கனத் தரும் நிகழ்ச்சியாகும். அடிகளார் மதுரை இயற்றமிழ் நாட்டுத் தலைமைப்பேருரையில் கூறிய “நம் தமிழ்க்குலத்தார் அனைவரும் பசியும், பிணியும், பகையும் நீங்கிப் பொருட் செல்வமும், செவிச்செல்வமும், அருட்செல்வமும் எய்தப்பெற்று மன்னகமாந்தருக்கு அனியெனச் சிறந்து வாழ்வோமாக,” என்பதனை மனங்கொள்வோமாக.

“காதலையும் வீரத்தையும் கொடைத்திறத்தையும் அருட்டிறத்தையும் முந்நாளில் இசைத்த யாழ்க்கருவியானது இப்போது தமிழ் நாட்டில் வழக்கற்று மறைந்திருக்கிறது. அது மீட்டும் தோற்றுதல் வேண்டும். அதன் இனிய நரம்பிலிருந்து எழும் இசையானது தமிழனது செவிவழிச் சென்று முந்நாளிற்போலவே இந்நாளிலும் காதலையும் வீரத்தையும், கொடைத்திறத்தையும், அருட்டிறத்தையும் மனதிலுதிக்கச் செய்யவேண்டும். அதனால் நாடு நலமடையும்.”

—விபுலாநந்த அடிகள்—

யாழ் நால் பிறந்த கதை

‘தமிழ்மனி’

ஆதியில் மனித சமுதாயம் மத்தியாசியாவிலிருந்தே, பிரிந்து கூட்டங் கூட்டமாக உலகின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று குடியேறியது.. என்றும் அவர்கள் ஒன்றாக வசித்த போது பேசிய பாஸை தமிழை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும் ஆய்வாளர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். மத்தியாசியாவிலிருந்து இந்து கங்கைச் சமவெளியில் வந்து குடியேறிய மக்கள் ‘‘திராவிடர்’’ என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களது நாகரிகம் வளர்ந்த இடங்கள் ‘‘மொகெஞ்சோதோரா ‘‘ஹாப்ரா’’ என்னு விடங்களில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவின் வடபகுதியில் ஆரியர் குடியேறியதால் திராவிடர் தெற்கு நோக்கி வந்தனர். திராவிடர் பேசிய மொழியே தமிழ். அதனால் தமிழரென அழைக்கப்பட்டனர்.

பண்டைக் காலத் தமிழர் தமிழ் மொழியை இயல், இசை, நாடகம் என முத் தமிழாக வகுத்தனர். இலக்கண் வழங்கின்றி நாம் பேசும் தமிழும் செய்யுள் இலக்கியங்களும் இயற்றமிழ் எனப்படும். ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்னும் சுரங்களின் ஒலியிசைக்கேற்ப, தாளம், லயம், இராகம் என்பன பொருந்த இசைக்கப்படும். பாடல்கள் இசைத்தமிழெனப்படும். இயற்றமிழும், இசைத்தமிழும், இணைந்து அதற்கேற்ற உடலசைவும் அபிநயங்களும் சேர்த்து நிகழ்த்தப்படுவது நாடகத் தமிழாகும். இந்த அமைப்பு முறை உலகில் வேறேந்த மொழிக்குமில்லை. அதனாலேயே நம் பாரதியாரும்,

‘‘நாமற்றத மொழி களிலே தமிழ் மொழிபோல
இனிதாவ தெங்குங் காணோம்’’ என்று கூறினார்.

பண்டைக் காலத் தமிழ் மக்களால் இயற்றப்பட்ட இசை, நாடக நால்களான பெருநாரை, பெருங்குருகு, இசைநுணுக்கம், பஞ்சபாரதீயம், முறுவல், சுயந்தம், சூணநால், செவிற்றியம் போன்ற இன்னும் பல நால்களும்;

நரம்புக் கருவியான மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டுயாழ், முளையாழ், பாரிசாதவீணை, ஆயிரம் நரம்புயாழ் முதலான பல இசைக்கரு விகங்கும், தொளைக்கருவி களான புல்லாங்குழல், நாகசரம், வங்கியம், சங்கு, கொம்பு ஆசிபனவும், தோற்கருவி களான மேளம், தவில், மத்தளம், தபேலா போன்றனவும்.. கஞ்சக்கருவிகளான தாளம், சல்லவி, கோலாட்டத்தடி போன்றனவும் ஆகிய இசைக் கருவிகளும் லெழுரியாக் கண்டம் இருந்த காலத்தில் கபாட புரத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கின. ஜலப் பிரளயம் ஏற்பட்டு லெழுரியாக்கண்டம் அழிந்த காலத்தில் பெருவாரியான நால்களும் இசைக் கருவிகளும் மறைந்தோழிந்தன.

மேலே கூறிய விடயங்களை உள்ளடக்கி தமிழரின் கலை, கலாசாரம், நாகரிகம் முதலியவற்றையெல்லாம் பற்றி, சேரமன்னன் செங்குட்டுவனின் தம்பியான இளங்கோவடிகளினால் இயற்றப்பட்ட, ‘‘சிலப்பதிகாரம்’’ என்னும் நாலில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவியின் நடன அரங்கேற்று காதையில் அதற்கு உரையெழுதி அடியார்க்கு நல்லாரும், சிலப்பதிகார ஏடுகளைத் தேடியெடுத்து மிகுந்த கஷ்டத் தின் மத்தியில் அச்சேற்றிய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஜியரும் உரைகாண முயன்றதே யாழ்நூல் பிறந்த கதையாகும்.

யாழ் நூலாசிரியரின் ஆராய்ச்சி மோகம்

மீன்பாடும் தேன் நாடாம் மட்டக்களப்பிற்குத் தெற்கே செந்துவிழும் சிவமணமும் காரையம்பதியில், கடல் சூலிலங்கைக் கஜபாகு மன்னனால் இலங்கைக்கு கொண்டு வரப்பட்ட கண்ணகி வழிபாட்டு அம்மன் கோயிலிருந்து அவ்லூர் மக்கள் பக்தியும் விசுவாசமும் கொண்டு வணங்கி, அருள் பெற்று வாழ்ந்தனர். அவர்களில் விதானையார் சாமித்தம்பியும் மனைவி கண்ணமையும் அம்மன் மேல் வைத்த அன்புப் பக்தியின் பயனாக 1892ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 27ம் நாள் ஞாயிறு உதயத்தில் ஓர் உத்தம புத்திரன் அவதாரஞ் செய்தரன். இவ்வாண்டிலேயே டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் சிலப்பதிகாரம் என்னும் நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டாரென்பது கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. பெற்றோர் குழந்தைக்கு “மயில்வாகனம்” எனப் பெயரிட்டனர்.

மயில்வாகனன் மேல் தாய் மிகுந்த பாசமும் அன்பும் கொண்டு மிகக் கண்ணுங்கருத்துமாக வளர்த்தார். தனயனும் தாயின் மேல் பிரிக்க முடியாத வாஞ்சை கொண்டு வாழ்ந்தார்.

மயில்வாகனன் காரையம்பதியில் தன் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றபின் கல்முனை வெஸ்லிக் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்றார். தன் தாயுடன் அடிக்கடி கண்ணகியம்மன் கோயிலுக்குச் சென்று வணங்கி வருவார். அதனால் தன் தாய் கண்ணமை மேல் கொண்ட அன்பு போல் அம்மனிலும் பக்தி கொண்டார். விழாக் காலங்களில் அவ்வாலயத்தில் படிக்கப்படும் கண்ணயிம்மனின் சரித்திரத்தைக் கேட்டு அதன் பயனாகச் சிலப்பதிகாரத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினார். வைத்திலிங்க தேசிகர் முதலியோரிடம் பாடங்கேட்டு அறிந்தார்.

கல்முனை வெஸ்லியிலிருந்து, மட்டுநகர் அரச் மைக்கேல் கல்லூரியில் சேர்ந்து வேண்டும் சுவாமியிடம் கணிதம் கற்று 1908ம் ஆண்டு ‘‘கேம்பிரின்ஜ் சீனியர்’’ என்னும் பாரிட்சையிற் சித்தியடைந்த மயில்வாகனன், அக் கல்லூரியிலேயே ஆசிரியராகவும் பணியாற்றும் வாய்ப்பினையும் பெற்றார். அக்காலத்தில் இது ஓர் அரிய சாதனையாதலால் பெற்றோர் பெரு மகிழ்வடைந்தனர்.

“ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோனெனக் கேட்ட தாய்”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கு இலக்கான தாய், மகனின் பிற்காலப் பெரும்புகழைக் கண்டு கேட்டு மகிழ்வடையைக் கொடுத்து வைக்காமல் மகனின் பதினாறாம் வயதில் பரம பதமடைந்தார். தாயின் தளர்வாற்றவும் தந்தைக்கு ஆறுதல் கூறவும் மைக்கேல் கல்லூரியை விட்டுக் கல்முனை குத்தோலிக்க பாடசாலையில் ஆசிரியரானார். இதனால் தினமும் வீட்டுக்கு வரவும் கண்ணகியம்மனை வணக்கவும் வசதியேற்பட்டது.

இக்காலத்தில் கொழும்பு சென்று ஆங்கில ஆசிரிய பயிற்சியிற் சித்தியடைந்ததோடு இந்தியாவில் நடத்தப்பட்ட மதுரைத் தமிழ் சங்கப் பண்டித பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்தார். இப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்த முதல் இலங்கையரும் இவரேயாவர்.

தன் தாய்க்குப் பதிலாகக் கண்ணகியம்மனையே தாயாகப் பாவித்து வணங்கி வந்த பண்டித மயில்வாகனனார், சிலப்பதிகாரத்தில் உரைகாண முடியாத பகுதிக்கு உரை காணச் சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டதுமன்றிச் சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றிய இளங்கோவடிகளைப் போலத் தானும் துறவு பூண்டாற்றான் தன்னோக்கம் நிறைவேற வாய்ப்பு ஏற்படும் எனவும் எண்ணினார். இந்த வித்தே பிற்காலத்தில் பெரு மரமாகிச் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆவதற்கு உந்து சக்தியானது என்பது யிகையாகாது.

பண்டித மயில்வாகனனாரின் துறவு

1920 ஆண்டில் சம்பத்தாசிரியார் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவிருந்த பண்டித மயில்வாகனனார் வண்டன் “பி. எஸ். சி. பரீட்சையில் தேர்ச்சியடைந்தார். அதையடுத்து மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபரானார். தமிழும், ஆங்கிலமும், வடமொழியும், சிங்களமும், கணிதமும், விஞ்ஞானமும், இலக்கிய நூலறிவும் பெற்ற பண்டிதருக்கு யாழ் நூலாராய்ச்சி செய்யப் போதிய அறிவும், ஆற்றலும் கிடைத்தது பெரும் பேறாகும்.

இவ்வாறிருக்கையில் சுவாமி விவேகானந்தரைப் பற்றியும், தாழ்ந்து கிடந்த இந்துக்களை வீறு கொள்ளச் செய்யும் வகையில் அவர் சிக்காக்கோ நகரில் ஆற்றிய பிரசரங்கள் பற்றியும் பண்டிதரவர்கள் அறிந்திருந்தார். அன்றியும் சுவாமி விவேகாநந்தர் ஸ்தாபித்த இராமகிருஷ்ணசங்கமும், அச்சங்கத் துறவிகள் ஆற்றி வந்த மகத்தான பணிகளும் அவரை மிகவும் கவர்ந்தன.

சுவாமி விவேகாநந்தர், பண்டிதரவர்களின் ஆதர்ச புரஷரானார். துறவு பூணுவ தால் மிக்க மகத்தான காரியங்களைச் சாதிக்க முடியும் என்ற எண்ணம் அவரிடம் வலுப்பெற்றது. அதற்கானவொரு சந்தர்ப்பமும் அவருக்குக் கிடைத்தது.

1922ம் ஆண்டு யாழ் நகருக்கு வருகை தந்த மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்துச் சுவாமியார் சர்வாநந்தரைப் பண்டிதரவர்கள் சந்தித்தார். தமது உள்ளக்கிடக் கையை அவரிடம் கூறினார். அவரும் பண்டித மயில்வாகனனாரை அழைத்துச் சென்று மயிலாப்பூர் மடத்துத் தலைவர் சுவாமி சிவாநந்தரிடம் ஒப்புவித்தார். அவரும் பண்டித மயில்வாகனனாருக்குப் பிரமச்சாரிய தீட்சை கொடுத்துப் ‘பிரபோதசைதன்யர்’ என்று தீட்சா நாமமுழிட்டார். இவர் மயிலாப்பூர் மடத்திலிருந்து “இராமகிருஷ்ண விஜயம்” என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கும், ‘வேதாந்த கேசரி’ என்னும் ஆங்கில சஞ்சி கைக்கும் ஆசிரியராகவிருந்து மெயசம்பந்தமாகவும், இலக்கியசம்பந்தமாகவும் அநேக கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். ‘செந்தமிழ்’ என்னும் பத்திரிகையும் இவரின் அநேகம் கட்டுரைகளை வெளியிட்டது. 1924ம் ஆண்டு ‘பிரபோதசைதன்யர்’ துறவியாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டுச் சுவாமி விபுலாநந்தர் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

இராமகிருஷ்ணபுரமகம்சரின் நேர் சீடர்களில் ஒருவரான சுவாமி சிவாநந்தரே தனக்கு நூனகுருவாக அமைந்ததால் அந்தக் குருபக்தியைப் போற்றும் வண்ணம் 1922ல் மட்டக்களப்பு கல்லடியுப்போடையில் தாம் அமைத்த ஆங்கிலப் பாடசாலைக்குச் ‘சிவாநந்த வித்தியாலயம்’ எனப்பெயரிட்டது குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

யாழ் நூலாராய்ச்சியும் சுவாமி விபுலாநந்தரும்

இந்தியாவிலுள்ள திருவண்ணாமலையில் அமைக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகத்திற்கு முதற்றமிழ்ப் பேராசிரியராகச் சுவாமிவிபுலாநந்தரவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். அக்காலத் தில் பல்கலைக்கழக நூலகம் சுவாமியவர்களின் யாழ் நூலாராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் பயன் பட்டது. இந்திலையில் இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளைப் பராமரிக்கும் முகாமையாளராகவும், சிவானந்த வித்தியாலய அதிபராகவும் பதவியை ஏற்கும் படி இராம கிருஷ்ண சங்கம் கேட்டுக் கொண்டதால் சுவாமியவர்கள் 1933ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பிற்கு வந்து பணியாற்றினார். இக்காலப் பகுதி யாழ் நூலாராய்ச்சிக்கு மிகவும் பயன்பட்டதெனலாம். சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் ஆசிரியரும் இருந்தார். இவர் சுவாமியவர்களின் நெருங்கிய இனத்தவர். இவர் மிகவும் சாதுவாக - எல்லாருடனும் அன்பாக தம்மை ஒரு துறவியாகவே எண்ணி நடப்பவர். இவரை யாவரும் ‘‘சீனி மாஸ்ரர்’’ என அழைப்பார். சுவாமியவர்கள் ‘‘சீனு’’ என அழைப்பார். இவரே பிற்காலத்தில் சுவாமி நடராஜாநந்தர் என்னும் பெயரோடு விளங்கியவர். இவரிடம் பாடசாலைகளின் முகாமைக்குரிய பணிகளைச் சுவாமியவர்கள் ஒப்படைத்தார்.

விடுதி மாணவர்களாகிய எங்களதும், ஆசிரியர்களதும் உணவு விநியோகங்களைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு கயிலாயபிள்ளையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவரே பிற்காலத்தில் சுவாமி சர்வாதீதாநந்தா என்னும் நாமத்துடன் கதிர்காம மடத்தில் இருந்து சேவை செய்தவர் என்பது நினைவு கூர வேண்டியதாகும்.

சுவாமியவர்கள் தமது முகாமைவேலை, அதிபர்பணி, ஆங்காங்கு சென்று சொற் பொழிவுகளாற்றுதல் போன்ற காரியங்களுடன், தனது யாழ் நூலாராய்ச்சியையும் நிகழ்த்தி வந்தார். சிவபுரியென்னும் ஆச்சிரமத்தையமைத்து, அங்கு ஒரு வீணையை வாங்கி வைத்து, இசையாரர்ய்ச்சியை நிகழ்த்தி வந்தார். அங்கு விடுதியில் வசித்த மாணவர்களாகிய நாங்கள், சுவாமியவர்கள் வீணை வாசிக்கப் பழகுகிறார் என எண்ணினோம். ஆராய்ச்சி பண்ணுகிறார் என்பது எங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? இரவு பகல் பாராமல் தன் ஆராய்ச்சியில் சுவாமியவர்கள் தீவிரமாக விருந்தார். இதனால் அவரின் உடல் நிலை தளாச்சியடைந்தது. அதனால் அவரின் உணவு, குறிப்பு, நித்திரை ஆகியவற்றை உடனுக்குடன் கவனித்து வர, சிரேஷ்ட மாணவராகிய செல்வன் குப்புசாமி (சதாசிவம்) என்பவர் நியமிக்கப்பட்டார். அதன் பின் சுவாமியவர்களின் உடல் நிலை தேறி வந்தது.

தனது யாழ் நூலாராய்ச்சிக்கு உதவியாகத் தேவார, திருவாசகப் பண்களையும், உதயணன் கதை, சீவகசிந்தாமணி, இராமாயணம், பாரதம் முதலான இலக்கியங்களையும்; ஆங்கிலம், சிங்களம், சமஸ்கிருதம் முதலிய பாண்டிகளிலுள்ள நாடகங்களையும் ஆராய்ந்து இசைக்குரிய கருவிகளையும் கண்டறிந்தார். இதன் பயனாகத் தேவாரத் திருமுறைக்குப் பானர் மீட்டியாழும், உதயணன் மீட்டிய யானும், இராவணன் மீட்டிய சாமாவேதம் பாடிய யாழும் கோவலனும் மாதவியும் கானஸ் வரி வாசித்த யாழும் வெவ்வேறு வகையானவையென்பதைக் கண்டறிந்தார். சிரேஷ்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு உதயணன் கதையை வாசித்துக் காட்டுவார்.

மட்டக்களப்பு வாவியும் நீரர மகளிரும்.

“ஏராலியன்ற செந்நெல் இன்க வைத்தீங் கண்ணலோடு
தெங்கினிளநீரும் தீம்பலவினுள்ளமிர்தும் →
எங்குங் குறையா இயலுடைய நன்னாடு
மட்டக்களப்பென்னும் மாநாடந் நாட்டினிடைப்
பட்டினப் பாங்கர்”

கச்சேரிக்கும் கல்லடிப் பாவத்திற்கும் இடையில் வாவியினுள் சிறியதும் பெரியது மான யானை போன்ற கற்கள் காணப்படுகின்றன. இக்காரணத்தினாலே அதனையடுத் துள்ள ஊர் கல்லடியென அழைக்கப்படுகின்றது என்பது கவனத்திற் கொள்ளத் தக்கது.

இவ்வாவியில் கோடை காலமான வைகாசி, ஆனி, ஆடி மாதங்களில், பூரணை நிலாக் காலத்தில் ஒரு வித இசைச்சுர ஓசைகள் கேட்கின்றன. இதை மேனாட்டவர் கஞம் கேட்டு ஆராய்ச்சிகளும் செய்தனர். பாடுவது மீனா, ஊரியா, மணலா என்பது நிச்சயமாகவில்லை.

சுவாமி விபுலாநந்தரவர்கள் சிவபுரியில் வாழ்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து ஒரு சுவாமி வந்து தங்கியிருந்தார். அவர் மீன்பாடுவதைக் கேட்க விரும்பினார். சுவாமியவர்கள் முன்பு பல தரம் பாடுவதைக் கேட்டிருந்தாலும், மற்றச் சுவாமியுடன் தோணியிற் சென்று மீன்பாடும் இசையைக் கேட்டனர்.

“நிசரி கர்கமா — மபத நீநிசா
சரிக மாமபா — பதநி சாசாரீ
நிகம் பாபதா — தநிச ரீரிகா
கமப தாதநீ — நிசரி காகமா”,

என்று நீரினுள்ளிலிருந்து ஓலியெழுந்தது. இதை நீரமகளிர் பாடுவதாகச் சுவாமியவர்கள் உருவகம் செய்தார். முன்பு கடல் கோளினாலழிந்துபோன கபாட புரத்திலிருந்து அவர்கள் வந்ததாகவும், அரச மகளிர் கூறியதோடு சுவாமி விபுலாநந்தருக்கு ஐந்தாம் நரம்பின் அமைதிமுறையைக் கூறியதாகவும் அவர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

காந்தாரம் (தாரம்) இதற்கு ஐந்தாய் நிஷாதம் (உழை)
நிஷாதம் (உழை) இதற்கு ஐந்தாய் மத்திமம் (குரல்)
மத்திமம் (குரல்) இதற்கு ஐந்தாய் சட்ஜம் (இளி)
சட்ஜம் (இளி) இதற்கு ஐந்தாய் பஞ்சமம் (துத்தம்)
பஞ்சமம் (துத்தம்) இதற்கு ஐந்தாய் ரிஷபம் (உழை)
ரிஷபம் (உழை) இதற்கு ஐந்தாய் தைவதம் (கைக்கிளை)
என்னும் ஒழுங்கின் படி அமையும் என்பதை உணர்த்துகிறார்.

சுவாமியவர்கள் மீன்பாடுவதைக் கேட்கச் சென்றது விடுதியிலிருந்த சிறிய மாணவர்களாகிய எங்களுக்குத் தெரியாது. சிரேஷ்ட மாணவர்கள், தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டபின்பே நாங்களறிந்தோம். இதைச் சுவாமியவர்களே தமது யாழ்நாற் பாயிரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பாணனொடுந் தோணிமிசைப்
படர்ந்தனன் ஓர் புலவன்” என்று தம்மையும் மற்றுச் சுவாமியையும் விபுலாந்தர் குறிப்பிடுவது கவனத்திற் கொள்ளப்படுகிறது.

இதன் பின் சில வாரங்கள் கழிந்தன. ஒரு நாள் சுவாமியவர்கள் இராச்சாப் பாட்டுக்குப் பின் சிறிய மாணவர்களாகிய எங்களை அழைத்துக் கொண்டு பாடசாலைக் குக் கிழக்குப் புறமாக உள்ள வெளியான இடத்திற்குச் சென்றார். பூரண நிலா பகல் போல் ஒளி தந்தது. வானம் நீல நிறமாகக் களங்களின்றிக் காட்சியளித்தது எங்களை இருக்கச் சொல்லித் தானுமமர்ந்தார். அழகிய நிலாவையும் நீல வானத்தையும் எங்களுக்குக் காட்டித் திடீரென்று பாடத்தொடங்கினார்.

‘‘நீலவானிலே நிலவு வீசவே
மாலை வேளையே மலைவு தீருவோம்!
சால நாடியே சலதி நீருளே
பாலை பாடியே பலரோ டாடுவோம்
நீலவு வீசவே மலைவு தீருவோம்
சலதி நீருளே பலரோ டாடுவோம்’’

என்று பாடினார். பின் அவர் சொல்லித்தர நாங்கள் பாடினோம். அப்போது எங்களுக்குத் தெரியாது இது யாழ் நூலாராய்ச்சிக்குரிய பாடலென்று. ஏதோ கடலருகில் உள்ள தோணாவில் நீராடுவதையிட்டுச் சுவாமியவர்கள் இயற்றிய பாடலென்றே என்னி னோம். 1947இல் யாழ்நூலில் கண்டபோது தர்ண உண்மை தெரிந்தது, நீரரக்களிர் மட்டக்களப்பு வாவியில் பாடிய இசைச் சுரங்களுக்கு இசைவாகச் சுவாமியவர்கள் இயற்றிய பாடலென்று. இதனால் மட்டக்களப்பும், மீன்பாடும் வர்வியும் சிறப்படை கின்றது என்பது வெளிடைமலை.

சுவாமி விபுலாந்தர் அவர்கள் 1937ம் ஆண்டில் திருக்கயிலாய யாத்திரையை மேற்கொண்டார். அதற்குப் பலவருடங்களுக்கு முன்பே “இமயம் சேர்ந்த காக்கை” எனத் தனது கட்டுரையெர்ன்றில் தன்னைக் காக்கையாக உவமித்த சுவாமிகள் உண்மை யாகவே இமயம் சேர்ந்த காக்கையானார். ஆனால் பொன்னிறமடையவில்லைப் புகழ் மணம் பரப்பினார்.

மாயாவதியிலுள்ள இராமகிருஷ்ண சங்க மடத்திலிருந்து “பிரபுத்தபாரதம்” என்னும் பத்திரிகையை நடத்தினார். அதில் தமது யாழ் நூலாராய்ச்சிக்குத் தேடிக் கண்டறிந்த உண்மைகளை விரிவாகக் கூறினார். அதை மேல் நாட்டறிஞர்களும் வாசித் துப் பண்டைத் தமிழரின் கலை, கலாசாரங்களை அறிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

இசைக்கருவிகாரின் வகையும், அவை தோன்றுவதற்கான ஏதுக்களும்

ஆதியில் மனிதன் வேடனாக வாழ்ந்த காலத்தில் அவன் மிருகங்களை வேட்டை யாடுவதற்கு உபயோகித்த வில்லின் நாணினது இழுவிசையைப் பார்ப்பதற்காகத் தன் கை விரலினால் சண்டித் தெறித்தான். அதிலிருந்து ஒலியெழுந்தது. வில் நர்ணின்

நீளத்தினதும், கனத்தினதும் தன்மைக்குத் தகுந்ததாக ஓலி வித்தியாசப்படுவதையும் அறிந்தான். அன்றிலிருந்து வில்லை ஓர் இசைக் கருவியாக உபயோகித்தான் அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வகை யாழ்களை இயற்றினான். இவை நரம்புக்கருவி களாக உபயோகிக்கப்பட்டன.

தான் வேட்டையாடிய மிருகங்களின் தோலை உடையாக உடுத்தான். அதிற்படிந்த புழுதியைப் போக்குவதற்குத் தடியால் அடித்த போது அதில் ஒலியுண்டானதை அடிப்படையாக வைத்துத் தோற்கருவிகளை இயற்றினான்.

வண்டுகளாற்றோளைக்கப்பட்ட மூங்கில்கள் காற்றிலைசையும் போது அதிலிருந்து ஒலியெழுந்ததைக் கண்ட மனிதன், மூங்கில் தடிகளில் குறிக்கப்பட்ட பருமனுக்கும், இடைவெளிகளுக்கும் அமைவாகத் தொளைகளையிட்டுக் குழல் வாத்தியங்களான தொளைக்கருவிகளை அமைத்தான். கருங்காலி, செங்காலி மரங்களினாலும் செய்து உபயோகித்தான்.

மரக்கட்டைகளை - இரும்புத் துண்டுகளை - கற்களை - இருதடிகளை ஒன்றோடொன்று தட்டும் போது ஒலியுண்டாயிற்று. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு கஞ்சக் கருவிகளான தாளம் முதலியவற்றை மனிதன் செய்தான். தனது மகிழ்ச்சியான நேரங்களில் மேலே கூறிய இசைக் கருவிகளை இசைத்துக் கூத்து, நடனம், குழி, கோலாட்டம் முதலான களியாட்டங்களை நிகழ்த்தினான் - பாடல்களையும் இசைத்து மகிழ்ந்தான்.

யாழ் நூலரங்கேற்றம்

1943ல் சுவாமி விபுலாநந்தரவர்கள் இலங்கை வந்தார்கள். மயாவதியில் தன்னறி வைத்துலக்கி - இலங்கைக்குப் பொதுவாகவும், மட்டக்களப்பிற்குச் சிறப்பாகவும் புகழையிட்டித் தந்தவரை-இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியர் பதவி வரவேற்றது. தனது யாழ் நூலாராய்ச்சிக்கு உதவியாகவிருக்குமென என்னிச் சுவாமியவர்கள் அப்பதவியைற்றார்கள்.

இக்காலத்தில் யாழ் நூல் சம்பந்தமாக எழுதவேண்டியவை யாவும் எழுதி முடித்தாலும், ஆயிரம் நரம்பு யாழின் நுட்பம், சரியான விளக்கமின்றியேயிருந்தது. இதுவும், யாழ் நூல் அச்சேறி வெளி வரவேண்டுமென்பதும் சுவாமியவர்களின் மனதில் பெரும் பாரமாக இருந்தன.

பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிய சுவாமியவர்களுக்கு, யாழ் நாலிலிருந்த பற்றுத் தவிர்க்க முடியாத படியினால், அவரின் உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டு - திடீரென வாத சுரங்கண்டதால் - கொழும்புப் பொது வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். சுவாமி நடராஜானந்தா அவருடனிருந்து உதவி செய்தார். யாவருக்கும் கவலை ஏற்பட்டது இத்தருணத்தில்.

உடுக்கையிழந்தவன் கை போலச் சுவாமிகளின் இடுக்கண்களைய வந்தார் அவரது ஆப்த நண்பர் கோனூர் ஜென்தார் நாச்சாந்துப்பட்டி உயர் திரு. ராம், திதம்பரம் செட்டியார். அவர் சுவாமிகளிடம் கேட்டார்: ‘சுவாமிகளே தங்கள் நோய் குணமடைய யான் என்ன செய்யவேண்டும்’என்று. யாழ்நூல் அரங்கேறுவதே என் நோய் குணமடையும்

மருந்து என்று சுவாமியவர்கள் கூறினார். உடனே ஜ மீன்தாரவர்கள், யாழ்நால் அச்சாவதற்குரிய செலவு முழுவதையும் தான் ஏற்றுக்கொள்வதாகவும், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச் செயலாளர் திரு. நி. கந்தசாமியவர்களை மேற்பார்வை செய்ய ஒழுங்கு செய்வதாகவும் கூறினார். உடனே சுவாமியவர்கள் முகம் மலர்ந்து புன்முறவல் பூத்தார். உடலிலும் தென்பு ஏற்பட்டது. சுவாமியவர்கள் தங்கியிருந்து ஆறுதல் பெறவும், யாழ்நால் அச்சாவதற்குரிய பிரதிகளை எழுதவும் வசதியாக ஜ மீன்தாரவர்கள் இலங்கையில் நோசல்லையில் தனக்குச் சொந்தமான ‘ஊட்டெராக்ஸ்’ மாளிகையையும் கொடுத்து உதவினார்.

சுவாமியவர்கள் கொழும்பிலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கு வந்தார். சுவாமி நடராஜா நந்தர் நோசல்லைக்குச் சென்று வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். சுவாமியவர்கள் மட்டக்களப்பிலிருந்து நோசல்லைக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் யாழ்நால் அச்சாவதற்குரிய காரியங்கள் தொடங்கப்பட்டன. ஒரு குறிக்கப்பட்ட நேரசூசியின் படி வேலை தொடங்கியது. பிரதிகளை அச்சுக்கு அனுப்புவதும் அச்சடித்து வந்தவற்றைச் சரிப்பிடை பார்ப்பதுவுமாக நடைபெற்றது. ஆயினும் ஆயிரம் நரம்பு யாழின் சில நுட்பங்கள் விளங்காமலிருந்தன.

சுவாமிகளிருவரும் வழக்கம் போல் காலையில் உலாவச் சென்றனர். ஆயிரம் நரம்பு யாழிப்பற்றிய கவலை விபுலாநந்தரை வாட்டியது. கண்ணகி அம்மனையும், தன் தாயையும் பிரார்த்தனை செய்தார். திடீரென அதன் நுட்பம் விளங்கியது. மறந்து போகுமுன் இருவரும் மாளிகைக்கு வந்து எழுதி முடித்தனர். சுவாமிகளின் மனம் பூரண திருப்தி யடைந்தது. சுவாமியவர்களின் விருப்பத்திற்கிணைந்து கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கச் செயலாளர் திரு. ந. கந்தசுவாமியவர்கள் யாழ்நாலுக்கு ஒரு முகவரை கொடுத்தார் அது வருமாறு:-

‘இன்னிசே சேர்யாழ்நா விசைபரப்பினான் புலமை
மன்னுவிபு லாநந்த மாழுனிவன் - தொன்மை
தமிழ்ப்புலமை மல்க தமிழ் வளர்த்து வாழ்க
இமிழ்க் கடல்குழ் ஞாலத் தினிது.’

இது போல் சுவாமியவர்களின் மாணாக்கனும் பன்னிரு திருமுறை வரலாற்றுமுதிச் சுவாமியவர்களுடனிருந்து யாழ் நூலாராய்ச்சிக்குப் பேருதவி புரிந்தவருமான திரு. க. வெள்ளைவாரணர் அவர்கள் கொடுத்த சிறப்புப்பாயிரம்:-

‘வாழியவே தமிழர் வளர் புகழால் ஞாலமெலாம்
ஏழிசே தேர் யாழ் நூலிசே பரப்பி - வாழியரோ
வித்தகனாரெங்கள் விபுலாநந்தப் பெயர் கொள்
அத்தனார் தாளௌம் அரண்.’

இவற்றைத் தாங்கிய யாழ்நால் வெளி வந்தது. சுவாமியவர்கள் பூரண திருப்புத்தூரில் அழகிய நாச்சியார் ஆலய முன்றவில் பண்டைக்கால முறைப்படி நாலரங்கேற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். சென்னைக் கல்வி மந்திரி திரு. ச. அவினாசிவிங்கம் செட்டியார் தலைமையில் ஆளுநடைப் பிள்ளையார் முன்னிலையில் 1947ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 19ம் 20ம் திகதிகளில் விழா நடந்தது.

முதல் நாள், கல்வி மந்திரி, தமிழ்நினர்கள், சங்கீதவித்துவான்கள், இசூவரணர்கள் படைகுழச் சுவாமியவர்களின் கணித ஆராய்ச்சி முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட முரளியாழ், பாரிஜாதவீணை, சுருதிவீணை, சதுர்த்தண்டிவீணை ஆகியவற்றைத் தொண்டர்கள் ஏந்தி வரச் சுவாமியவர்களை யானை மீதேற்றி ஊர்வலமாக மேளம், நாதஸ்வரம் மற்றும் வாத்தியங்கள் முறங்க ஆலய முன்றிலை அடைந்தனர். கோயிலில் பூசை முடித்துப் பிரசாத சாமான்கள் முடிந்த பின் சுவாமியவர்களின் ஆராய்ச்சிப் பேருரை தொடங்கியது.

‘தன்னையே செங்கோலாய் தனியறமே சக்கரமாய்
மண்முழுது மாண்டபுகழ் வாமன் அடியினையே
என்றும் அழியா திலங்குங் சமனோளியும்
கன்று குளிலாக கனியுதிர்த்த மாயவர்க்கு
மூவடி மண்ணீந்தளித்து மூவாப்புகழ் படைத்த
மாவளியின் பெயரால் வயங்கு மணி நதியும்.’

என்று யாழ்நூல் பாயிரத்தைத்தைத் தொடங்கி இலங்கையின் புகழைக் காட்டும் சிவனொளிபாத மலையையும் மகாவலி கங்கையையும் விளக்கித் தன்னுரையை ஆரம்பித்தார். சுவாமியவர்கள் அறிஞர்களின் பாமாலைகளையும், பூமாலைகளையும் பெற்றார். பண்டைக் காலத்தில் பாவிக்கப்பட்ட பல்வகை யாழ்களையும், அவற்றின் அமைப்பு முறைகளையும் தூலியமாக எடுத்து விளக்கினார். பழைய படியும் அந்த யாழ்களை நாம் இயற்றக்கூடிய நுட்பங்களைத் தெளிப்படுத்தி நம்முன்னோர் தேடிவைத்த அரும்பெருஞ் செல்வங்களைத் திரும்பவும் பெற வழி வகுத்தவர் சுவாமியவர்களேன்பது மிகையல்ல.

இவ்வாறு இறைவனிடம் உயிர்ப்பிச்சை வாங்கி யாழ்நூலை ஆக்கித் தந்த சுவாமியவர்கள் யாவரும் எங்கிக் கலங்க 1947ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 19ந் திகதி இரவு சிவபதமடைந்தார். கீழக்கிணொளி அணைந்தது. அன்னாரின் பூதவுடலைக் கொழும்பு வைத்தியசாலையிலிருந்து சுவாமி நடராஜானந்தரும், பாராஞ்மன்றப் பிரதிநிதி திரு.வ. நல்லையா அவர்களும் மட்டக்களப்பிற்குக் கொண்டு வந்தனர். பொது மக்களின் பிரலாப அஞ்சலிக்குப் பின் சிவானந்த வித்தியாலத்திற்குத் தென் புறவளவில் சமாதி வைக்கப்பட்டது.

சுவாமியவர்களின் ஆன்மாவும் சாந்தியடைந்தது.
ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி!

தமிழ்மணி. சிவ விவேகானந்த முதலியார்,
ஓய்வு பெற்ற அதிபர்,
ஆரையம்பதி 2.

முழுக்கடனும் தீர்ப்போம் _____ ஆலையுரன்

கேள்டியோய்! இவர் கீர்த்தியுரைக்கலாமோ?

கேண்மையிலை சொல்லுதற்குந் தகுதியுண்டோ?
பாழ்டைந்த பைந்தமிழின் பான்மைதேர்ந்து
பக்குவமாய் அவையாய்ந்து பாசம் கொண்டு
வேளையது தான் தேர்ந்து பாலையூட்டும்
வாஞ்சைமிகு தாயவளைப் போல அன்பால்
பீழையெல்லாம் துடைத்தெறிந்து பெரிதாயன்று
பைந்தமிழைக் காத்தளித்தாரெங்கள் நந்தன்!

ஸழத்துக் கீழ்க்கரைநல் காரைதீவ
எமக்களித்த இனியமகன் அறிவின் சோதி!

நாளைப் பொன்னாகத்தான் மதித்துக் கொண்டு

நவையறுநல் சுவைமிகுந்த கல்விநாடி
வேளைக்குள் ‘அறிஞன்’ எனப்புகழும் பெற்று
வெல்லுதற்கு அரியமிகு விருதும் பெற்றார்
நாளைக்கும் இவர் புகழ் நம் மண்ணில் பூக்கும்!
நற்பணிகள் இவர் பேரில் நாடிச் செய்வோம்!

ஆசிரியர் பணிதேர்ந்து அறிவை ஈந்தார்
அறநெறிதோய் கட்டுரைகள், கவிதை, நன்கு
பேசுதற்குப் பெரிய பல ஆய்வு நூல்கள்
பெரும் பேறாய் எமக்களித்துப் பெருமைதந்தார்!
சசனவன் உவக்கின்ற மலர்கள் காட்டி,
இல்லறத்தை நாடாது இமயம் சேர்ந்து
தேசன், எனத்துறவறத்தில் தோய்ந்து, அன்புத்
தெளிவுடனே தமிழுக்காய்த் தன்னை ஈந்தார்!

ஏழ்கடலை மிஞ்சிவிடும், இமயம் கொள்ளா(து)

இனிய இசை ஆய்வுதனை ஈயுமந்த
யாழ் நாலுக் கொப்புவை யுண்டோ, இன்று
உலகமெலாம் இதன் புகழே பேச்சு, மிக்க
நீள்கடலுக் கப்பாலு மெங்கள் அண்ணல்
நந்தரவர் புகழாரம், இதனைக் கேட்டு
ஸழமணிச் சுடர் நாடும் இதயம் பூத்து
இவர் பணியால் தலைநிமிர்ந்து கொண்டதின்று!

இத்தனை நாள் மறந்தோமே இவர்தம் பணிகள்!
 ஒருநூறு வருடங்கள் கடந்து போச்சே!
 செத்தவுடல் போலிங்கு கிடந்தோம், மன்னில்
 சிறு நினைவும் இல்லாது வாழ்ந்து கொண்டோம்
 உத்தமனார் நன்றிபல மறந்தோ, மின்கு
 உணர்வின்றிப் பொழுதுபல கழித்துக் கொண்டோம்!
 முத்தமிழின் வித்தகராம் “விபுலாநந்தன்”
 முழுக்கடனும் தீர்ப்போமில் வேளை வாரீர்!

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கம்,
 வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயம்,
 யாழ்ப்பாணம்,
 19. 04. 1926.

விவேகாநந்த வித்தியா தருமநிதி

திருவருளை முன்னிட்டு யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு மாணவரில்லம் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும். இவ்வில்லத்திலே கல்விப் பிரியமும், புத்திக் கூர்மையும் எழை மாணவர்களையும், அநாதைப் பிள்ளைகளையும் ஆதரித்து அன்ன வஸ்திரம் முதலியவற்றைக் கொடுத்துக் கல்வி வளர்ச் சிக்காக வேண்டிய சௌகரியங்களை யெல்லாம் செய்து வைத்தல் வேண்டும். மாணவரில்லத்தின் சார்பாக தமிழ் சமஸ்கிருத பீடமொன்றும், ஆராய்ச்சிப் புத்தகசாலை யொன்றும் ஏற்படுத்தி இவற்றின் மூலமாகச் சமய அறிவையும், உலகியல் அறிவையும் விருத்திசெய்தல் வேண்டும்.

இத்தகைய மாணவரில்லங்கள் பல பாகங்களிலும் ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண சங்கத்தாரால் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. நமது இலங்கைத் தீவிலே அன்பர்களுடைய உதவியினாலும், அரசினர் அளிக் கின்ற நன்கொடைப் பணத்தைக் கொண்டும், ஏழு தமிழ்ப்பாடசாலைகளும் இரண்டு ஆங்கிலப் பாடசாலைகளும் ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண சங்கத்தாரால்நடத்தப்பட்டு வருகின்றனவாயினும், உண்மைக் கல்வியைத் தருவதற்குரிய சிறந்த வாயிவாக மாணவரில்லமொன்று இன்னும் தாபிக்கப்பட வில்லை. இக்குறையை விரைவில் நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ரூபாய் பதினாயிரம் உளதாயின் பத்துப் பிள்ளைகளை ஆதரிப்பதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்யலாம் பல துளி பெருவெள்ளாம் என்றபடி செய்வார்களாயின் இந்நன் முயற்சி நிறைவேறும். கருணைக்கடவுளாகிய இறைவனுடைய பூரணாநுக்கிரகம் எம்மனைவருக்கும் என்றும் உரித்தாகுக.

சமுதாயத்தில் மனித மேம்பாடுகளைக் காணத்துடித்த சவாமி விபுலாநந்தர்

நா. புவனேந்திரன்

மேலதிக அரசாங்க அதிபர்,
திருக்கோணமலை.

சவாமி விபுலாநந்தர் தான் வாழ்ந்த காலத்தில் தன் சமுதாயத்து மக்கள் துன்பமும், துயரமும், அறியாமையும், வறுமையும், நிம்மதியற்ற வாழ்வும் கொண்டு அல்லப்படும் அவலநிலையை நிதர்சனமாகக் கண்டார். இத்தகைய நிலையில் சமுதாயம் படும் வேதனையை அக் காலத்துப் பல அறிஞர்களும், பெரியார்களும் பார்த்துக் கொண்டு தான் இருந்தார்கள். ஆனால் சவாமி விபுலாநந்தரால் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா இருக்க முடியவில்லை. சமுதாயத்தின் துன்பங்களையும், துயரங்களையும் அடியோடு களைந்து எற்றந்து விட வேண்டும் என்று அயராது கனவு கண்டார். தான் எதிர்பார்க்கும் தார்மீக அற வாழ்க்கை நிறைந்த சமுதாயத்தையும் நிஜ வாழ்க்கையில் தான் கண்ட துன்பமும், துயரமும் கொடுமையான சமுதாயத்தையும் ஓப்பிட்டுப் பார்த்து அதற்கான காரணத்தை அறிய அடிகளார் அயராது பாடுபட்டார். சமுக நிலைகளை நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்தார்.

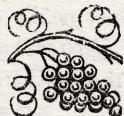
அடிகளார் இத்தகைய ஆராய்ச்சியின் எல்லையில் கண்ட முடிவு என்னவெனில், மனிதன் தன் புறக் கல்வி - கேள்விகளிலும், தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தியிலும் கண்ட வளர்ச்சியைத் தன் அக வளர்ச்சியில் எட்டவில்லை என்பதே. அதாவது மனிதன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள வசதிகளையும், வாழ்க்கையையும், எவ்வாறு இன்பமாக வாழலாம் என்பதிலும், அவ் வசதிகளை எவ்வாறு பெருக்கிக் கொள்ளலாம்? என்பது ஆவதும், அக்கறையும் உடையவனாக இருந்தானேயன்றி; தன் உள்ளத்து அக வளர்ச்சியை, மனிதப் பண்புகளை, மனித மேம்பாடுகளை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவில்லை. அதுமட்டுமன்றி அக்காலத்தில் இருந்த குழ்நிலை அவனுக்கு அணுவன வும் இதற்கு உதவி செய்யவில்லை என்பதைக் துலாம்பரமாகக் கண்டார். எனவே மனிதனின் புற வளர்ச்சியைவிட அக வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டுமென அடிகளார் அங்கலாய்த்து நின்றார். அவரைச் சுற்றி யிருந்த அக்காலச் சமுதாயம் போட்டியும், பொறாமையும், வஞ்சகமும், குரோதமும், கொடுமைகளும், அடிமைப் படுத்தும் அலங்கோலத்தன்மைகளும் கொண்ட - நீதியற்ற - மாசுபட்ட - தர்மம் குலைந்த சமுதாயமாகச் சின்னா பின்னப்பட்டுச் சீரழிந்து கிடந்தது.

அன்றைய சமுதாயத்தில் சத்தியத்தை மதிப்பார் இல்லை. தர்மத்தை நினைப்பார் இல்லை அன்பை அணுகுவார் இல்லை. அஹிம்சையைப் போற்றுவார் இல்லை. எனவே அவர்கள் உள்ளத்தில் சாந்தியும் நிலை கொள்ளவில்லை. என்ன செய்வதென்று அறியாது நடுக்காட்டில் விடப்பட்ட அநாதைகள் போல் திக்கற்று - போக வழி தெரியாது - திகைத்து நின்ற சமுதாயத்திற்கு விடி வெள்ளி போல - கலங்கரை விளக்கம் போல அக்காலத்தில் சவாமி விபுலாநந்தர் தோன்றினார். அல்லல் படும் சமுதாயத்தைக் கண்ட

விபுலாநந்தர் மீண்டும் இந்த உலகத்தில் சுத்தியத்தை நிலை நாட்ட - தர்மத்தை வெளிக்கொணர - தன் வாழ்க்கையையே துறந்தார். குடும்ப வாழ்க்கையை மறந்து சமுதாயத்துக்கு விழிப்பூட்டி வழி நடத்தத் தன் சுகதுக்கங்கள் - செல்வங்கள் எல்லா வற்றையும் அர்ப்பணித்து உயிர்த்துடிப்புள்ள வீரத் தூறவிபாக மாறினார். சுவாமி விவேகானந்தரின் அடிச் சுவட்டில் வேதாந்த ஞானக் களஞ்சியத்தின் துணைபோடு மீண்டும் சமுதாயத்தில் தர்மம் நிலைபெற ஆண்டவனை வேண்டினார்.

இலங்கையில் மட்டுமன்றி, கதிர்காமம் முதல் காசி வரை யாத்திரை செய்து, மக்களை நல்வழிப்படுத்த முயன்றார். மனிதனின் உள்ளத்தே உறங்கிக் கிடந்த நல்ல பண்புகளைத் தட்டி எழுப்பி, படிப்படியாக வெளிக் கொண்டந்தர். மனித மேம் பாட்டுக் குணங்களைச் சமுதாயம் எவ்வாறு பாதுகாக்க வேண்டுமென விளக்கம் கொடுத்தார். அதற்கு உதாரணமாக வாழ்ந்தும் காட்டினார். எத்தனையோ கல்விக் கூடங்களை உருவாக்கி மனிதனின் அகக் கண்களையும், புறக் கண்களையும் திறக்க வைத்தார். மேல் நாட்டு ஆட்சிக்கு உட்பட்டு - அடிமைப்பட்டு - எமது கலை, கலாச் சார்த்தையும் மறந்து - எமக்கே உரிய பண்பாடுகளையும் இந்து - பேசும் மிருகங்களாக வாழ்ந்த மனிதக் கூட்டங்களைப் பார்த்து நெஞ்சுசுருகி வேதனைப் பட்ட அடிகளார், “நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே இந்த நிலை கெட்ட மனிதரை நினைத்து விட்டால்” என்று வேதனையுடன் பாடி, “பேய் அரசு செய்தால் பினம் தின் னு ம் சாத்திரங்கள்” என்ற மகாகவி பாரதியின் பாவினால் சமாதானமும் சொல்லிக் கொண்டு அச் சமுதாயத்தை மீண்டும் புனரமைக்க வீறுகொண்டு புறப்பட்டார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உலகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த காலத்தில் மாலை நேரங்களில் சேரிகளுக்குச் சென்று படித்தறிபா ஏழைமக்க ஞாக்குக் கல்வி ஒளியுட்டி - சுவாமி விவேகாநந்தரின் வேதஞ்சான ஓளி மூலமும், மகாகவி பாரதியாரின் உயிர்த்துடிப்புள்ள கவிகள் மூலமும் மனித மேம்பாடுகளைச் சேரிகளில் வளர்த்தெடுத்தார். அவர்களிடம் மறைந்து கிடந்த தெய்வீக குணங்களைப் படிப்படியாக வளர்த் தெடுத்துச் சமுதாயத்தில் மேம்பாடுடைய மனிதர்களாக மாற்ற அடிக்கல் நாட்டினார். இத்தகைய அவரது அரும்பெரும் சேவையே பிற்கால அறிஞர்கள் வளர்த் தெடுத்துச் சமத்துவம் உள்ள - உயிர்த் - துடிப்புள்ள எழுச்சி மிகு சமுதாயமாக மாற்ற உதவியாக இருந்தது. ஆனால் சுவாமி விபுலாநந்தர் அங்காலத்தில் சேரிகளுக்குச் சென்று சேவையாற்றிய போது யாரும் மதித்ததும் இல்லை - போற்றியதும் இல்லை - மாறாக எதிர்த்தார்கள். குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கூட அடிகளாருக்குக் கொடுக்க மறுத் தார்கள். தொடர்ந்து சிதம்பரத்தில் அடிகளார் தங்குவதே பிரச்சனைக்குரியதாகி விட்டது. ஆனால் அடிகளாரோ மனித மேம்பாட்டுக் குணங்களைத் தான் போகும் இடமெல்லாம்விதைத்துச் செல்லத் தவறவில்லை - தன்சீரித்திருத்தப் பயணத்தில் சிறிதளவும் தளரவு மில்லை. அடிகளாரின் இத்தகைய செயற்கரிய பணியே ஓரளவாவது எமது சமுதாயத்தில் இன்று மனிதப் பண்புகளை நிலைக்கச் செய்திருந்தது என்றால் அது மிகையாகாது.

விபுலாநந்த அடிகளாரின் ஆன்மீகப்பணி.

திருமதி. அ. சுப்பிரமணியம்.

“கடவுள் என்முன்தோன்றினால் எனக்கு முத்தி தரும்படி கேட்க மாட்டேன். முத்தி என்னளில் நின்று விடும், அதிலும்பார்க்க எல்லாரும் இன்புறும்படி சேவைசெய்வதனால் அதிலுள்ள இன்பமோ ஒப்பற்றது, ஆனபடியால் சேவைசெய்ய வரம்தா, என்றிப்படியாகக் கேட்பேன்” என்ற விபுலாநந்த அடிகளாரின் கூற்று ஒன்றே அவரின்தன்னலமற்ற ஆன்மீகப் பணியை எடுத்துக் காட்டப் போதுமானது,

கிழக்கிலங்கையின் ஞான ஒனியாய்த் தோன்றிய சுவாமி விபுலாநந்தர், அறிவாற்ற லும், சிந்தனைத்தெளிவும், இசைஞானமும், ஆர்ய்ச்சி வன்மையும் அமையப்பெற்றவராவர். இளமையிலேயே வாழ்வின் அடிநாதமாக விளங்குவது ஆன்மீகம் தான் என்பதை நன்கு தெளிந்தவர் அடிகளார். தனிமனிதனின் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு மட்டும்மல்லாமல், சமூகத்தின் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபடவேன்டும் என்ற கொள்கையில் சுவாமி விவேகானந்தரால் கட்டி எழுப்பப்பட்ட இரர்ம கிருஷ்ணமிசன், அடிகளாருக்கு ஆன்மீகப்பாதையில் செல்லவழிகாட்டியாக அமைந்தது.

தென்இந்தியர்வில் சுவர்மி சர்வானந்தர் இரர்ம கிருஷ்ண மிசனின் தலைவராகப் பணியாற்றியகாலத்தில், சமயபிரசாரங்களைச் செய்வதற்காக இலங்கைக்கும் விஜயம் செய்தர். இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியில் விஞ்ஞரன் ஆசிரியராகப்பணியாற்றி வந்த விபுலாநந்தருக்கும், சுவாமி சர்வானந்தருக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. இத்தொடர்பு அடிகளாரிடம் இயல்பாகக் குடிகொண்டிருந்த துறவு நெறியை ஒளி வீசச் செய்தது. 1922ல் சென்னை இராம கிருஷ்ண மடத்தில் சேர்ந்த அடிகளார், சுவர்மி சர்வானந்தர் ஆதரவுடன் 1923 ல் சுவாமி பிரம்மானந்த மகராஜீடம் முறையாக பிரம்ம சரியதீட்சையைப் பெற்று ‘பிரபோதசைதன்யர்’ என்னும் பிரம்மச்சரிய திருநாமத்தைப்பூண்டு பின்பு சன்னியாசதீட்சை பெற்று சுவாமி விபுலாநந்தர் என்னும் நாமத்துடன் முழுத்துறவியானார்.

‘என்கடன் பணி செய்துகிடப்பதே’ என்னும் பொன்வாக்கிற்கிணங்கத்தமிழ்ப்பணி, கல்விப்பணி, சமூகப்பணி ஆதியாம் பணிகளை ஆன்மீகப்பணியாக நினைந்து செய்தவர் சுவாமி விபுலாநந்தர். ஞானக்குழந்தையான சம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற தலமாகிய திருக் கோணேஸ்வரத்தால் சிறப்புப் பெற்ற திருக்கோணமலையிலேயே இவரது ஆன்மீகப்பணி ஆரம்பமாயிற்று. 1924 ல் சுவாமி சர்வானந்தாவுடன் திருக்கோணமலைக்கு வந்து பல சமயச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றினார். திருமலையில் இராமகிருஷ்ணமிசனை அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டமிடப்பட்டு அப்பொறுப்பு விபுலாநந்தரிடம் விடப்பட்டபோது அப்பணியினைச் சிறப்பாகச் செய்து 1925 ல் இராமகிருஷ்ண மிசனை அமைத்தார். இலங்கையில் அமைந்த முதல் இராமகிருஷ்ண மிசனும் இதுவே. இராமகிருஷ்ண இயக்கப்பணியைத் தமது உயிரினும் மேலாகக் கொண்டு ஒழுகியவர் அடிகள்.

சென்னை இராமகிருஷ்ண மடத்தின் சார்பில் ஆங்கிலத்தில் வேதாந்த கேசரியும் தமிழில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயமும் என இருமாதப் பத்திரிகைகள் வெளிவரத்தொடங்கிய போது அவற்றின் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த அடிகளார் பிரபோதசைத் ஸ்பர் என்னும் பிரம்மச்சரியப் பெயரில் கட்டுரைகளும் எழுதி வந்தார். சென்னை மடாலய வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் கொழும்பு விவேகானந்த சபையினரால் வெளியிடப் பட்டுவந்த விவேகானந்தன் பத்திரிகைக்கும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அப்பத்திரி கையின் கடைசிப் பக்கத்தில் சைவசமயிகளுக்கு ஒர் விண்ணப்பம் என்னும் தலைப்பில் வந்த பகுதி அடிகளாரின் ஆன்மீகப்பணியின் சிறப்பை எடுத்து இயம்புகின்றது. அப்பகுதியாவது,

“கொழும்பு விவேகானந்த சபையார் இவ்விதமான சஞ்சிகை ஒன்றை வெளிப் படுத்தும் நோக்க முடியவராயிருந்தும் தகுந்த ஒர் பத்திரிகாசிரியர் கிடைக்காமையால் இம்முயற்சியை இதுவரையும் செய்யாமல் விட நேரிட்டது. இப்போது ஸ்ரீமத்விபுலாநந்த சுவாமிகள் திருக்கோணமலையைத் தமது இருப்பிடமாகக் கொண்டு இவ்விலங்காதுவீபத் திலுள்ள சைவசமயிகளுடைய சமய ஞானம், கல்வி ஞானம் முதலில்பற்ற வளர்க்கவும் இம்முயற்சிக்குத் துணையாய் வித்தியாசாலைகளை இயன்றவரையில் ஏற்படுத்தவும் சித்தமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களின் உதவிபைக் கொண்டு சுயநலம் பொருண்யம் கருதாது குறைந்த சந்தாவுடன் இச்சஞ்சிகை வெளிப்படுதலாயிற்று”

சுவாமி விவேகானந்தரின் அருள்கைகளைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் வாயிலாக விளக்குவதற்கு விவேகானந்தன் இதழைப் பயன்படுத்தினார் சுவாமி விபுலாநந்தர். என்னும் இவ் இதழின் ஆசிரியர் பொறுப்பை இரண்டு ஆண்டுகள் மட்டுமே அவரால் வகிக்க முடிந்தது. பிறபணிகள் அவரை எதிர் கொண்டன. பாரதத்தில் இருந்து இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் தலைமையகத்தினால் பிரபுத்தபாரத என்னும் ஆங்கில மாத இதழின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்ற அழைக்கப்பட்டு 1940 முதல் பிரபுத்தபாரதவின் ஆசிரியப் பணியை ஆற்றத் தொடங்கினார். எத்தனையோ துறவிகளையும், கல்விமான்களையும் கண்ட பாரதம் உயரியசமயப் பத்திரிகை ஒன்றின் ஆசிரியராக ஈழநாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவரை அழைப்பதென்றால் அடிகளாரின் ஆன்மீகப் பணியின் மகிழம் தான் என்னே! அப்பத்திரிகையில் இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தொடர்பான செய்திகள், கட்டுரைகள் முதலான வற்றுடன் பழந்தமிழ் இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், பற்றிய மொழிபெயர்ப்புக்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதித்தமிழ் அறியாதவர் அறிந்து பயன்பெற வெளியிட்டு வந்தார் சுவாமி விபுலாநந்தர். எப்பணியையும் ஆன்மீகப் பணிபாகக் கொண்டொழுதை அடிகளார் தமது தாய்த்திரு நாடாம் இலங்கையில் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிவதற்காக இரண்டாண்டுகளின் பின் இலங்கை திரும் இனார்.

இலங்கையில் சைவ சமய உணர்வுடன் சர்வமத சமரச உணர்வும், விஞ்ஞான உணர்வும், ஆங்கில மொழியறிவும் மேவிட. நவீன கல்வி இபக்கத்தை நடத்தியவர் சுவாமி விபுலாநந்தர். கிழக்கு இலங்கையில் இராம கிருஷ்ண மிசனால் நடாத்தப்பட்டு வந்த பாடசாலைகளையெல்லாம் சுவாமிகளே பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்தார். “சைவசமயத்தை வளமாகக் காட்ட எங்கெங்கு கோயில்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் இராம கிருஷ்ணமிசன் பாடசாலைகளை நிறுவ முயற்சிகள் எடுத்தார்கள்” என அடிகளார் பாராட்டப்பட்டுள்ளார். தூய அன்னை சாரதாதேவியின் நினைவாகக் காரைதீவில் சாரதாவித்தியாலயத்தையும், கல்லடி உப்போடையில் தமது குருநாதர் சுவாமி

சிவாநந்தர் நினைவாக சிவானந்தர் வித்தியாலயத்தையும், கொழும்'இல் சுவாமி விவேகா நந்தர் நினைவாக விவேகாநந்தர் வித்தியரலயத்தையும் இராமகிருஷ்ண மிசன் சார்பாக அமைத்தார். தமது குருநாதர் பெயரில் அமைந்த சிவானந்த வித்தியாலய வளர்ச்சிக் காகத் தாம் பெறும் ஊதியம் அனைத்தையும் செலவிட்டார். திருகோணமலையில் இந்துக் கல்லூரியை நிறுவித் தாமே அதிபராகக் கடமையாற்றிக் கல்வியையும், சமயத் தையும் வளர்க்க அயராது பாடுபட்டார். சமயப்பற்று, மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று மூன்றையும் மாணவர்களிடையே வளர்த்திட உதவும் பாடத்திட்டங்களை வசூத்தார். செவமும், தமிழும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்தவை, பிரிக்கமுடியாதவை என்ற நோக்கிலேயே அடிகளார் செயற்பட்டார். சமயக்கல்விக்கு வாய்ப்பளித்து தேர்வுநூக்கு சமயத்தை ஒரு பாடமாக்கி அதற்குரிய பாடத்திட்டங்களையும் உருவாக்கிக் கொடுத்தார்,

சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆன்மீகத்தை வளர்க்கப் பல செய்யுள் நூல்களையும், உரை நடை நூல்களையும், மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். சுவாமி களால் எழுதப்பட்ட உரைநூல்களுள் ஒப்பற்றதும், காலத்தால் அறிவாதத்தும் அவர் செய்த யாழ்நூலாகும். இசைக்கலையின் மகத்துவத்தையும், அதன் நுட்பங்களையும் பற்றி அரிய ஆராய்ச்சி செய்து இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளார். அதனைவிட மதங்க சூளாமணி, நடராசவடிவம், தில்லைத் திருநடனம், உமாமகேஸ்வரம் முதலியவற்றையும் எழுதியுள்ளார். கணேசதோத்திர பஞ்சகம், கதிரையம்பதி மாணிக்கப்பிள்ளையார் இரட்டை மனிமாலை, சுப்பிரமணியகவாமிகள் இரட்டைமனிமாலை, குமாரவேணவமணி மாலை, போன்றன செய்யுள் நூல்களாகும். “இராம கிருஷ்ண இயக்கத் தொடர்பான அவருடைய நூல்கள் அனைத்தும் மொழி பெயர்ப்புக்களாகும். அவையாவன சுவாமி விவேகாநந்தர் சம்பாஷணைகள், விவேகாநந்த ஞானசீபம், கரும்போகம், ஞானபோகம், நம்மவர் நாட்டு ஞானவாழ்க்கை போன்றனவாகும்.

இனம் வயதிலேயே இராமகிருஷ்ணமிசனில் சேர்ந்து துறவு டீண்டு பாரதத்திலும் ஈழத்திலும் ஒப்பற்ற ஆன்மீகவாதியாக, தமிழ்ப்பேரறிஞராக, ஆராய்ச்சியாளராக, பத்திரிகை ஆசிரியராக, கவிஞராக, மொழிப்பெயர்ப்பாளராக என்னற்ற சேவைகளைப் புரிந்து இறைபதம் அடைந்த விபுலாநந்த அடிகளாரை இந்நூற்றாண்டு விழாவில் மட்டு மல்ல என்றென்றும் நினைவு கூறுவோமாக.

‘‘சொல்லுதல் வல்லான் சோர்வில் னஞ்சான்
துணிவுகொள் சிந்தையா னவனை .
வெல்லுதல் யார்க்கு மரிதென வுரைத்த
மெய்ம்மறைப் பொருட் கிலக்காகி
நல்லையி லுதித்த நாவலர் பெருமான்’’

பற்றாத் துறவி-விபுலாநந்த அடிகள்.

வி. தி. அ. தில்லைநாதர்.

இது பிறப்பிற் சுற்ற கல்வி ஏழு பிறப்புக்களுக்குத் தொடருமென அறிஞர்களாற் கருதப் படுகிறது. பின்னாளில் விபுலாநந்த அடிகளாரான மயில்வாகனனாரைப் பொறுத் தவரை இது முற்றிலும் உண்மை. செழிப்பு மிக்கதாயினும் வசதிகள் குறைந்த கிராமப் புறத்திற் பிறந்த மயில்வாகனன் பள்ளிக்கல்வியோடு இதிகாசம், சங்க இலக்கியங்கள், இலக்கணம், வடமொழி, ஆங்கிலம் என்பவற்றோடு செய்யுள் இலக்கணத்தையும் கிறிய வயதிற் கற்றுத்தேர்ச்சி பெற்றதற்கு அவர் முற்பிறப்பிற் கற்ற கல்விதான் கருவாகஇருக்க வேண்டும். கேம்பிறிட்டு அறிவியற் தேர்வில் முதல் மாணவனாகத் தேறிய அச்சிறியவய திலேயே ஆசிரியராகுந் தகுதியையும் பெற்றமைக்கு வேறு ஆதாரம் இருக்க முடியாது.

பின்னாளிற் துறவியாராகப் போகவிருந்த மயில்வாகனன் தெரிந்தோ தெரியாமலோ கல்விச் செல்வஞ் சேகரிப்பதிற் பெரியபேராசைக்காரராக இருந்துள்ளார். நல்லோருக்குக் கிடைப்பன வெல்லாம் நல்லனவாகவே அமைதல் நியதி என்பதை நிருபிப்பதுபோல அவர் கண்டோரெல்லாஞ் சான்றோர்களாகவும், அவர்களிடஞ் சேர்த்ததெல்லாம் நற் கல்வியாக வும் அமைந்தன. கல்வியை இவ்விதமாகத் தேடித்தேடி விருத்திசெய்து கொண்டிருந்த சமயத்திற் சிலப்பதிகாரத்தையும் பேரறிஞர் ஒருவறிடங் கற்றுஅதிற் காணப்பட்ட இசை, நாடகம் இரண்டையும் தாமே துருவி ஆராய்ந்தார். கல்லாதன இல்லை என்னுமாறு கற்று அவற்றிலெல்லாம் முதன்மை பெற்றதோடு, அவர் பொறுப்பேற்ற ஆசிரியப் பணியிலும், பொதுப்பணியிலும் வியக்கத்தக்கவாறு முதன்மை பெற்றார்.

ஆனால் இங்கூடுத்துக் கொண்ட பொருள் இதுவல்ல. இலக்கியம், யாப்பு உட்பட இலக்கணம், அறிவியல், பொறியியல், வேற்றுமொழிகள், இசை முதலான கலைகள் என்பவற்றைக் கற்றபின் இரண்டாண்டுகள் துறவறவழி நிற்று முப்பத்திரண்டாம் அகவையில் நிறைவு பெற்ற துறவியாகிய விபுலாநந்த அடிகளார் கைக்கொண்ட தறவறமே இங்கு எடுத்து நோக்கப்படவல்லது.

இலங்கைத் தமிழர்கள் கல்வியில் மேம்பட வேண்டுமென்னும் பேராசை கொண்ட இத்துறவி, ஓய்வு - ஒழிவின்றிக் கல்விக் கழகங்களைத் தமிழர் வாழிடம் எங்கனும் நிறுவினார். மட்டக்களப்பிற் சிவானந்தா, திருக்கோணமலையிற் கோணே ஸ்வரா, யாழ்ப் பாணத்தில் வைத்திஸ்வரா என்பன அவர் நிறுவிய பதினாறு பாடசாலைகளிற் தலை சிறந்தன. ஒரு பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் மட்டுஞ் சிறந்த கல்விகற்பதானால் அந்த இனம் மேன்மை அடைந்துவிட மாட்டாது. அவ்வின மக்கள் எங்கெங்கு பரந்து வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்களுஞ் சிறந்த கல்வியறிவைப் பெறவேண்டுமென்ற பரந்த நோக்கினாலும், பின்வருவனவற்றை முன்னுணருங் கூந்த மதியினாலும் தமிழ் மக்கள் வாழிடமெங்கனுங் கல்லூரிகளை அமைத்தார்.

இலங்கையில் இருந்து வேறு பலரும் இராமக்கிருஷ்ண சங்கத்திற் சேர்ந்து தறவிகளாகியுள்ளனர். அவர்கள் சமயத்தாற் சைவம் 'மட்டும் நின்று நிலவும் இலங்கையராயினும் வேட்டுவன் எடுத்தமென்புமுப் போற் தாம் சார்ந்த சங்கத்தின் வேதாந்தக் கொள்கைகளுக்குள் ஆழந்து விட்டனர். எமது துறவியார் உலகப்பற்றைத் துறந்தாலும் சைவப்பற்றைத் துறக்காதிருந்தார். ஆதலாலேதான் இன்று முன்னணியிற் திகழுந் தமது கல்வி நிறுவனங்களுக்குச் சிவப்பெயர் சூட்டினார்.

ஆங்கிலத்தில் அறிவியற் கல்வி மிகுத்திருந்ததை உணர்ந்த அவர், தமதினத் தவர்களும் அதனைப் பெறவேண்டும் என்னும் இனப்பற்று மிகுந்ததனால் அவைகள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டுமென வியுறுத்தினார். காவிய நயத்தோடு பல ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு சிலப்பதிகாரத்தை ஒப்பு நோக்கி, மதங்க சூளாமணியை யாத்துத் தமிழிற்குப் பெருமை சேர்த்துத் தமது பேராசையைக் காட்டினார்.

இன்று பல அரசியற் கட்சிகள் இலங்கையில் இருக்கின்றனவாயினும் இலங்கையில் அரசியற் கட்சிகளே இல்லாத காலத்தில், அரசியற் கட்சிக்கு முன்னோடியாக விளங்கிய இளைஞர் காங்கிரஸின் முதன் மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த போது எங்கள் அடிகளார் தலைமைதாங்கினார். இது, அரசியல் என்பது மக்களது மேன்மைக்கு வழி காட்டுஞ் சிந்தனையே ஒழிய முரண்பாடுகளை வளர்ப்பதற்குரியதல்ல என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

அரசியல் ஆர்வம் அவசியம் என்ற அரசியற் பற்றையும் வெளிக்காட்டினார். எல்லாத் துறைகளிலும் முதன்மை மிக்கவராகத் திகழ்ந்த அடிகளார், இனம் இனத்தை நாடும் என்றவாறு தவத்திரு ஆறுமுக நாவலரின் தமிழ், சைவத் தொண்டுகளைப் பாராட்டி அவற்றை நிலை நிறுத்த வேண்டும் என்ற அவாவினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அதனை வலியுறுத்திவந்தார்.

திண்டாடுதார் என்றொரு பகுதியினர் இருப்பதை வெறுத்த அடிகளார், அண்ணாமலை நகரில் வாழ்ந்த அத்தகைய மக்களுக்குக் கல்வி கற்பித்துப் பாடப் புத்தகங்களையும் தாமே வாங்கி வழங்கிச் சமத்துவப்பற்றை வெளிக்காட்டினார். 1933ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலை நகரிற் பட்டமளிப்பு வீழா நடைபெற்ற சமயம் அன்றைய ஆளுனர் ஜோர்ஜ் பிரிடெரிக் ஸ்டான்லி வரவிருந்தார். இதனை முன்னிட்டு எல்லாப் பேராசிரியர்கள் வீட்டிலும் ஆங்கிலேயர்கள் கொடி பறந்த சமயம் அடிகளாரின் வீட்டில் இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கொடி பறந்து கொண்டிருந்தது. அதனால் அவர் வீடு சோதனையிடப்பட்டது. அச்சமயத்தில் அவர் தமது சுதந்திரப்பற்றைக் காட்டிய விதம் திருநரவுக்கரசு நாயனாரது ‘‘நாமார்க்குங் குடியல்லோம்’’ என்ற தேவாரத்தையும், அவர் கொள்கையையும் நினவுட்டுகிறது.

எங்கள் அடிகளார் பொருட்பற்று, பதவிப்பற்று, உலகப்பற்று என்பவற்றைத்தான் துறந்தாரேயன்றி மொழிப்பற்று, இனப்பற்று முதலான பொதுப் பற்றுகளைத் துறக்காது நேசித்ததனாற் போலுந் தாம் வகித்த பேராசிரியர் தொழிலைத் துறந்து யாழ்நூல் ஆராய்ச்சியில் முழுநேரத்தையுஞ் செலவிட்டார். அதனாற் காலத்தால் மறைந்து பட்ட யாழும் வெளிவந்தது; மேலான யாழ் நாலும் தமிழுலகுக்குக் கிடைத்தது. தமிழில்

உள்ள கலைச் சொற்கள் வளரும் உலகில் ஈடுகொடுக்கப் போதாதென்ற எண்ணத்திற் கலைச் சொல்லாக்கத் தொடர்பாகப் பெருமுயற்சியெடுத்துத் தமிழ் தரணியிற் தலை நிமிர்ந்து நிற்க உழைத்தார்.

அடிகளார் எங்கு சென்றாலும் முதன் நிலையிலேயே திகழ்ந்தார். இந்நாட்டிலும் இந்தியாவிலும் அவர் இவ்விதம் முன்னணியிற் திகழ்ந்து நின்றது போல எந்த ஓர் அறிஞனும் இந்த நாட்டிலும் அந்த நாட்டிலும் தொன்றவில்லை என்று கூடச் சொல்லலாம். உலகப்பற்றினைத் துறந்த அடிகளார் தமிழுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்திருந்தார். அதற்காக அவரைப் பாராட்டிக் கொழும்பில் எடுக்கப்பட்ட விழாவில், அவரது அனைத்து மேன்மைகள் பற்றித் தமிழினத்தவர்கள் மட்டுமன்றி, இலங்கையில் இலவசக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்தி, அதனால் இலங்கையர் உலகிற் கல்வியிற் சிறந்தவர்களாக விளங்கவும், வறியவர்களுக்குங் கல்வி வாய்ப்புண்டாகவும் வழியமைத்த அக்காலத்துக் கல்வி அமைச் சராகிய மாண்பு மிகு. சி. டபிள்யூ. டயிள்யூ கன்னங்கரா அவர்கள், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தராக இருந்த சேர் ஜவர் ஜென்னிங்ஸ், ஆகிய பெருமக்களும் அவ்விழாவிற் கலந்து கொண்டு அவரைப் பாராட்டினர்.

இலங்கையிலே சமயமும் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படுவதைத் தமிழ் நாட்டார் கண்டு வியந்துள்ளனர். அவ்விதம் தேர்வுகளிற் சமயத்தைக் கற்பிக்கும் ஒரு பாடத் திட்டத்தை எங்கள் அடிகளாரே வகுத்தார்.

இந்த அரும்பெரும் பணியை நிறைவேற்றத்தான் இதுவரை வாழ்ந்திருந்தாரோ என நினைக்குமாறு யாழ் நூல் வெளியிட்ட 44 நாட்களில் இறைவனாடி சேர்ந்தார்.

மாமனிதர்கள் வாழ்ந்து அரிய பணிகளைச் செய்துவிட்டு இயற்கையெய்திவிடுவார்கள். பின்னால் வருபவர்கள் ஓரோர்கால் நினைவு கூருகிறார்கள். அவர்களை எண்ணி விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவைகள் பெரும்பாலும் மக்களுக்கு அப்போதைக்கப்போது ஏற்படுத்தும் பொழுதுபோக்காகவும், தங்கள் நிலையை மற்றையோருக்கு உயர்வாகக் காண்பிக்க வேண்டுமென்னும் அவாவாகவும் மாறிவிடுகின்றன. ஆனால் உண்மையில் நடைபெற வேண்டிய தென்னவெனில் இவர்கள் ஆற்றிய பணிகள் மக்களுக்குத் தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சிகள், கல்விச்சேவைகள், சமூகத் தொண்டுகள், ஏனைய பெரும் பணிகள் அவர்கள் அடியொற்றித் தொடர வேண்டும். அத்தகைய துறைகள் மூலமே இப்பெருமக்கள் நினைவில் நிற்கவேண்டும். அவ்வாறின்றேல் கிலைகளும், விழாக்களும் வெறும் பேச்சுப்போட்டிகளும் கருத்தரங்கு களும் பொருளாற்றுப் போய்விடும்.

முத்தமிழ் வித்தகர்

‘கச்சையூர்த் தவா’

முத்தமிழ் வித்தகர் வந்தனராம்- அவர்

மூன்று தமிழ்ப்பணி தந்தனராம்!

இத்தரை மீதவர் செய்தவைகள்-பல

இன்றும் பயன்தரக் காணுகிறோம்!

(முத்தமிழ்)

பள்ளிகள் பற்பல செய்தவராம்-அங்கு

பாடங்கள் போதித் தளித்தவராம்!

கல்வியில் மேம்படு நற்பணிகள்-தமைக்

கண்டு துணிந்து வளர்த்தவராம்!

கட்டுரை கள்பல தாமளித்தே-பயன்

காணும் விதத்தினில் பேசியவர்

மட்டு நகர்தரு மாமனிதர்-அவர்

மக்கள் பணிக்கென வாழ்முனிவர்!

(முத்தமிழ்)

யாழிலைச் செய்து முடித்தவராம்-அந்த

நூலினை ஆக்கி யளித்தவராம்!

வாழும் வழிசொலு மேடுகளைப்-புது

வண்ணம் பதிக்க உதவியவர்!

எங்கள் சிவனுக் குகந்தமலர்-அது

எம்மனத் தூய்மை யெனப்பகர்ந்தார்!

தங்கத் தமிழினி லேபலநால்-இந்தக்

தாரணிக் கீந்த பெருமகனார்!

(முத்தமிழ்)

ஆங்கிலம் கிருதம் கற்றறிந்தும்-உயர்

அன்னைத் தமிழினை யேவளர்த்தார்!

நாங்கள் அவருக் களிப்பதெலாம்-அந்த

நந்தன் வழிகளைப் பற்றுவதாம்!

எல்லா இனத்தவர் தம்மாலும்-அவர்
ஏத்திப் புகழ்பெறக் காணுகிறோம்!
நல்லவை செய்பவர் யாரெனினும்-இந்த
நானிலம் போற்றுதல் செய்திடுமே!

ஞானம் வளர்த்திட வேபணிகள்-இந்த
ஞாலம் முழுவது மேபுரிவோம்
தானம் நிலைபெற வேண்டுமடா-இதைத்
தந்தநம் நந்தரை வாழ்த்திடுவோம்!

(முத்தமிழ்)

“தலையணை யறைக்கொப் பாகச்
சாற்றலா மனிதன் றன்னை
நிலவிய கருமை செம்மை
நிறத்தின வெனினு முன்னே
இலகுபஞ் சொன்றே அன்பன்
எழிலிலா னழகன் நூர்த்தன்
உலகினிற் பலரென் றாலு
முள்ளுறை தெய்வம் ஒன்றே”

விபுலாநந்தர் விரும்பியவை.

ந. நடராசா, பி. எம்.

‘யாழ்முனி இன்றிருந்தால் - எம்
வாழ்வு மலர்ந்திருக்கும்
ஆள் மொழியாந் தமிழின் - இசை
ஆய்வு நிறைந்திருக்கும்.

சாந்தி நயந்திருக்கும் - தமிழ்ச்
சால்பு வளர்ந்திருக்கும்
தீந்தமிழ் யாழோசைச் - சுவையிற்
தேசம் திளைத்திருக்கும்’

அடிகளார் மறைந்து சில காலத்துக்குப் பின்னர் ஈழத்து அன்பர் ஒருவர் மேற்கண்டவாறு ஆசைப்பட்டார். முத்தமிழுக்கும் தொண்டாற்றி, சமய சமூக சேவை செய்து வாழ்ந்தவர் விபுலாநந்தர். தெய்வ பக்தியும் தூய உள்ளமும் கொண்டு வாழ்ந்த உத்தம சன்மார்க்கவாதி அவர். எல்லாவற்றையும் நடத்தும் சக்தி, அவ்வப்போது என்னென்ன பணிகளைச் செய்யுமாறு பணிக்கின்றானோ அதனைத் தலைக்கொண்டு ஒழுகு வதே தம் கடன் என்றும், அந்த உள்ள உணர்ச்சியோடேயே தாம் கருமம் ஆற்றியதா கவும் 1 நினைத்துத், தொண்டாற்றிய அவரது தூய ‘உள்ளக்கிடக்கைகள்’ பல, அவரது எழுத்தர்க்கங்கள் யாவற்றிலும் பரந்துகிடக்கின்றன: தமிழுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் வேண்டி அயராது உழைத்த அவர் கண்ட கனவுகள், இனிமேலாவது நனவாக வேண்டு மென்னும் பெருவிருப்பத்தினால், அவற்றை ஆராய்ந்து, வகுத்தமைத்து, தமிழினர் பொருட்டுத் தருகின்றோம்.

அடிகளார் விரும்பிய தொண்டுகளை, தமிழ்மொழிக்காற்றும் பணி, புதிய வரலாற்று அரசியல் நூல்களை அமைத்தல், பழமையைப் பேணிக்காத்தல், பழமையிலிருந்து ஆய்வு மேற்கொண்டு புதிது அமைத்தல், புதிய அறிவியல் நூல்கள் படைத்தல், பன்மொழிக்கல்வியைப் பரப்புதல், தேசிய கல்வியை நிலைநிறுத்துதல், மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்களைப் பரப்புதல், சமுகத்தொண்டில் ஈடுபட்டு உழைத்தல் முதலிய தலைப்புக்களில் ஆராயலாம்.

தமிழ் மொழிக்கல்விக்காற்ற வேண்டிய மிக முக்கிய கடமைகள் பல உள்ளன. சங்க காலத்திலிருந்த தமிழ்மக்களின் மனவலியும் உடல்வலியும் இன்று நம்மிடத்துக் குறைவுற்றுக் காணப்படுகின்றனவாயினும் அவரது லலிமைக்காரணமாயிருந்த வாய்மையும் ஈகையும் தமிழ் மக்களிடத்து இன்றும் பொலிவுற்று விளங்குகின்றன. பண்டை நாளில் உலகிற்கு அறிவொளியைத் தந்த நமது நாடு தனது பண்டைச்சிறப்போடு பொலிவுற வேண்டுமென்பது நம்மனைவருக்கும் பொதுவாகிய உள்ளக்கிடக்கை. இதற்கு நாம் எவ்வெவ் வழிகளில் முயலவேண்டுமென்பதைச் சிறிது நேரம் சிந்தனை செய்வோம். 2 நம் முன்னோர் இயல் இசை நாடக முத்தமிழ்த் துறைகளை மாத்திரமல்ல கலைத் துறைகள் வேறு பலவற்றையும் போற்றினார்கள் என்பதைப் பழைய நூல்களால்

அறிகின்றோம். சிறபத்துறையிலும், ஓவிபத்துறையிலும் நம்முனோர் நிரம் இப் புலம் படைத்திருந்தனர் என்பதற்குத் தென்னிந்தியர்விலுள்ள அழகிய நோயில்களே சான்று பகர்கின்றன. மருத்துவ நூலிலே அவர் படைத்துள்ள ஆற்றலினைச் சித்த வைத்திய முறை கண்கூடாகக் காட்டுகின்றது. மரக்கலம் அமைக்கும் நூலும், வர்ன நூலும் பிறவும் முழுவதும் அழிந்து போகவில்லை. ஆதலினர்லே அவைதமை எல்லாம் பண்டைப் பெருநிலைக்குக் கொண்டுவருதல் வேண்டும். 3 தேவர் கோட்டம், மன்னன்கோயில், மக்களில்லம் என்னும் இவைதமை அமைக்கும் முறைகளையும், தெப்பச்சிலையுருவங்களையமைக்கும் கணித நுட்பங்களையும் பண்டைத்தமிழர் நன்கு தெரிந்திருந்தனர் என்பதற்குத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள திருக்கோயில்களே சான்றுபகருகின்றன. அங்ஙனமாயின் இங்கலை நுட்பங்களைன்த்தையும் உணர்த்தும் ஆகம நூல்கள் வடமொழியிலேதான் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவைதமை வழக்கு மொழிகளிலே பெர்த்து எழுதுதல் சாலவும் சிறந்தது. இம்முயற்சியிலே வடமொழியல்ல தமிழரினர் இனிமேல் ஈடுபடுதல் வேண்டும்.⁴

வடமொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படவேண்டிய நூல்கள் மிகப் பல இருக்கின்றன. நியாயம், வைசேஷிகம், சாங்கியம், யோகம், பூர்வமீமாம்சை, உத்தரமீம்சை என்கின்ற நூல்களை மேல்நாட்டு ஆசிரியர்கள் தம்மெர்றியிற் பெயர்த்தெழுதித் தமக்கு உரிமையாக்கிக்கொண்டனர். வேதவேதாந்தங்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பும், உரையும் ஆங்கிலம் முதலிய மேல்நாட்டுமொழிகளில் உண்டு. தமிழிலோவென்றால் சூத்திரங்களுக்கும், பெண்களுக்கும் தகவடையனவைனக் கூறப்பட்ட சில புராணக்கதைகள் மாத்திரமே மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறபம், இரசாயனம், ஆயுள்வேதம், அர்த்தவேதம், தனுர்வேதம், காந்தருவவேதம், கணிதம், தருக்கம் என்றினன் பஸ்வாய துறைகளிலே கடல்போல் விரிந்து கிடக்கின்ற சாத்திரங்களைத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்தெழுதினால் அதனால் விளையக்கூடிய நலத்துக்கு எல்லை கூறமுடியுமா? வட மொழியிலுள்ள நூல்களைத் தமிழில் பெயர்த்தெழுத முபல்வது சிறந்த தமிழ்த்தொண்டாகும். 5 வடமொழிப் பரதமும், சங்கீதரத்னாகரமும் சிறந்த முறையிலே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படுமாயின், அம்மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் தமிழ் இசையின் மறுமலர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவுமென்பது எனது கருத்து. ⁶

சமயக் கல்விக்குத் தமிழ்க்கல்வி இன்றியமையாதது, ஆதலினாலே தமிழை வளர்த்தவர் சைவத்தை வளர்த்தவராவார். இம்முயற்சி ஒருவராலே ஆவதன்று. ஆயினும் ஒவ்வொருவரும் தம்மாலே இயன்றனவு இப்பெருமுபற்சியைச் செய்ய வேண்டும். தமிழ், சமஸ்கிருதம் படிப்போர் உத்தியோக முயற்சிகளுக்கு வேண்டப்படாத வழியிலே உழைப்பவராதவினாலே அவருக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைப் பொதுதன்மை கருதிய பெருமக்களே செய்து வைக்க வேண்டும். ⁷

சமயக்கல்வி பரப்பும் தமிழ் நூல்களையும் நாம் ஆக்கிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். கைவ சித்தாந்தங்கள் எச்சமத்திலும் இல்லாத உண்மைகள் பலவற்றை இயம்புகின்றன. இந்தாலை முறைப்படி ஆராய்ந்து விருத்தி செய்தால் கொண்டியூசியல், புத்தர், ஸதுஷ் டிரர் முதலியோரது நூல்களை ஆராயும் மேலைநாட்டார் மெய்கண்டானை உவப்புடன் ஏற்று, பீடத்திருத்திப் பணிந்து நிற்பர். மெய்கண்டான் பற்றிய ஆராய்ச்சி உலகத்திற் குப் பயன்படுவதாகும் பெளத்த மதம் பரந்திருந்த காலத்தில் இந்தியாவில் பரம்பியிருந்த அளவை நூல் பெளத்தமதத்தோடு அகன்று போகத் தமிழ் நூலாகிய மனிமேகலையில் மாத்திரம் நிலைபெற்றிருக்கின்றது. மனிமேகலைக்கு உரை எழுதிய ஆசிரியர் பிற

மொழி நாலுதவி பெறாமையினால் இப்பாகத்துக்கு உரை எழுதாதோதார் இதனை உலகுக்குப்பயன்படச் செய்வது தமிழ்நாட்டறிஞர் கடன். தமிழில் உள்ள சித்தர் நால், வைத்தியநால் இவற்றின் எல்லையைக் கண்டறிந்தவர் இல்லை. திருக்குறளை, தெல்காட்பிப்பமும் நமது மொழிக்குத்தான் அழகினைத்தந்து நிற்கின்றன. இவற்றிற் பொதிந்து கிடக்கும் பொருளை விருத்தி பண்ணுவோமாயின் சமூக வாழ்க்கையின் இபல்பினை அறியாமையால் நிலை தழும்பிச் சீரழிக்கின்ற மேனாட்டார் நம்மிடம் வந்து உண்மை அறிவைப் பெற்று உய்வார்கள் என்பதற்கையமில்லை. சாதி, சமயத்தே பாடின்றியும், அரசியற்கட்சிப்பிரிவினையின்றியும் செய்தற்குரிய தொண்டு, தமிழ்த் தொண்டு.

தமிழ்மொழியின் உன்மையான அறிவினை நமது பிற்காலச்சந்ததியினருக்குக் கொடுத்தல் நமது தலையாய கடன். சின்னஞ்சிறு வயதினராகச் சிற்றில் சிதைத்து விளைபாடுக்கொண்டிருக்கின்ற காலத்திலேயே நமது சிறுவர்க்கு நமது முன்னோரின் பெருமையை உணர்த்தி வைக்க வேண்டும். “நான் தமிழன், தெய்வத் தமிழ் நாட்டிற்பிறந்தவன். எனது சாதியாரின் உயர்ச்சிக்காக முயலுவேன். மிகப்பழமையான நாகரிகம் வாய்ந்த எனது சாதி, ஏனைய சாதிகளிலும் பார்க்க உயர்ந்ததேயென்றி ஒருவாற்றாயினும் குறைந்ததல்ல. தெய்வத்தமிழ் நாட்டின் உயர்ச்சிக்காக உழைப்பதற்கே நான் பிறந்திருக்கின்றேன். கம்பனை யொத்த கவிவாணரும், கரிகாற்பெருவளத்தானைப் போன்ற திருவாளரும், வரையாது கொடுக்கும் வள்ளல்களும் தோன்றிய சாதி எனது சாதி அவரது புகழினைப் பெருக்குவேணேயன்றி ஒரு போதும் குறைக்கமாட்டேன் தெய்வத்தமிழ்நாட்டிற்குரிய தெய்வமாகிய முருகன் எனக்கு ஆண்மையையும், கல்வியையும், அறிவினையும் தருவாராக என்று அனுதினமும் துதித்து வரும்படி நமது குழந்தைகளுக்குத் தெரிவித்தல் வேண்டும்.⁹

தற்காலத்தமிழ், நம் தமிழ்மொழிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருவது - பரதியராந்தன் தற்காலத்தமிழ் ஆரம்பமாயிற்று. மேல்நாட்டு நாகரிகங் கலந்த பின் தமிழ் மொழி ஆற்றல்பெற்றது. தற்காலத்தமிழ் இலக்கியம் பலவகையாலும் சக்தி வாய்ந்ததென்றே கூற வேண்டும். இதனை வகுத்துச் செம்பைப்படுத்துதல் நமது கடன். **10** அதே போல வழக்குத் தமிழ்மொழியும் காலத்துக்கு காலம் படம்பிடித்து வைக்கப்படவேண்டியதொன்று. கம்பன் இராமாயணம் அரங்கேற்றிய காலத்திலே எல்லோரும் கம்பராமாயண நடைபாகப் பேசினார்களைக் கொள்ளுவது மயக்கவுணர்வாகும். அக்காலத்து வழக்குத் தமிழ் அக்காலத்தில் ஏற்பட்ட கல்வெட்டுச் சாசனங்களிலே படம்பிடித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. **11** ஆதலால் காலத்துக்குக்காலம், இடத்துக்கிடம் வேறு பட்டு வழங்கும் மொழிவளத்தினை ஆராய்ந்து, நாடகங்கள் மூலம் வெளிகொணர்ந்து உலவவிடுதல் இன்றியமையாததாகும்.

வடமொழிச்சொற்கள் சொன்னுமுடிகுகள், யாப்புநுவங்கள், நூற்கருத்துக்கள், என்றிவையெல்லாம் பெருவரவாகத் தமிழிலே கலந்திருந்தும், ஓவியடிவங்களும் - அவை தம்மைக்குறித்தற்குப் புதிய வரிவடிவங்களும் தமிலே ஏன்வரவில்லை? என, நான் பலகால் நினைத்ததுண்டு. இத்துறையிலே முயன்றவர்களுள் பாரதியார் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரது ஆராய்ச்சி முற்றாக வெனிவைந்திருக்குமாயின் நமது குறை தீர்ந்திருக்கும். ஆகவே தமிழ் அறிஞர் இவ்விடயத்தில் முழு மனதுடன் முயற்சி செய்தல்வளரும் தமிழுக்கு ஆற்றும் பெரும்தொண்டாக அமையும். **12**

தமிழுக்கும், தமிழருக்குமான புதிய வரலாற்று நால்களையும், அரசியல் நால்களையும் இயற்றுதல் நமது தலையாய கடமையாகும். தமிழரது பழைய வரலாற்றினனப்பற்றிய சிற் சில முடிபுகள் தொல்காப்பிய எழுத்தத்திகார நச்சிரக்கிளி பருரை. இறையனார் அகப் பொருள், நக்கீரனார்உரை, சிலப்பதிகாரம், அடியார்க்கு நல்லாருரை என்னும் இவை தம்முள்ளே காணப்படுகின்றன. இம்முடிபுகள். வரலாற்று நாலாசிரியர் ஆராய்ந்து கண்ட சரித்திர முடிவுகளோடு ஒத்திருக்கின்றன. தமிழரது நாகரிகம் மிகப்பழமை வாய்ந்தது. உலக சரித்திரத்திலே தமிழரே முதல்முதல் நாகரிக வாழ்க்கை எய்திய சாதியாரென்பதற்கும், கடல்கடந்து சென்று தமது நாகரிகத்தைப் பலப் பல நாடுகளிலும் பரப்பினார் என்பதற்கும், வணிகத்துறையிலும் கணித நால், வான நால் முதலிய எத்துறை களிலும் வல்லுநராயிருந்தார்களென்பதற்கும் பல சான்றுகள் கிடைத்திருக்கின்றன 13 ஆதலாற் பள்ளியில் பயிலும் தமிழ்ச்சிறார் முதற் பல்கலை கற்றுத் தேறிப் முதுதமிழ்ப் புலவர் ஈராக அனைவரும் தமிழ்க்குவத்தாரின் உண்மை வரலாற்றினை உள்ளக் கொண்டுள்ளர்தற்கு வேண்டிய சிறியவும் பெரியவுமாகிய வரலாற்று நால்கள் பல, தமிழ் மொழியிலே எழுதப்பட வேண்டும். இதுவே நாம் செய்ய வேண்டிய தமிழ்த் தொண்டுகளுள்ளே முதலில் வைத்து எண்ணுதற்குரியதென்பது எனது உள்ளக்கிடக்கை. 14 கடல்கொண்ட அத்திலாந்திக் நிலப்பரப்பு, தெங்குமரமும், யானையுமுடையதாயிருந்ததெனக் கூறப்படுதலின் கடல் கொண்ட குமரிநாட்டின் வரலாறே மத்திய அமெரிக்காவினின்று ஐரோப்பாவினை அடைந்தஞான்று கடல்கொண்ட அத்திலாந்திக் வரலாறாக உருத்திரிந்ததெனக் கொள்வதும் ஏற்றது. இவைபோன்ற முடிபுகளையெல்லாம் வரலாற்று நால்றுறையிலே வல்லுநராயினார் காய்தல், உவத்தல் அகற்றி நடுவிலைமையோடு ஆராய்ந்து பொருட்டொடார் நிலையிலமைத்து நால்வடிவாக்கித் தருதல் வேண்டும். 15

பலவகைப்பட்ட கலைத்துறைகளுள்ளே உலக சரித்திரமானது சமூக வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத சாதனமாக உள்ளது. பல தேசத்து வரலாற்று நால்களையும் படிப்பது நமது நாட்டினது முன்னேற்றத்திற்காக உழைப்பதற்கு வழிவகுக்கும். தமிழ்மொழியிலே பல தேச சரித்திரங்களையும் கூறும் நால் இல்லாத குறையை நாம் நிவிர்த்தி செய்தல் வேண்டும். 16

பழமையைப் பேணி அவற்றிலே புதிய ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் நமது தலையாய கடமையாகும். கடல்வாய்ப்பட்டனவும், சாலத்தின் மாறுதலினல் மறைந்து போயினவுமாகிய நால்கள் மிகப்பல. அன்னாற்பெயர்களைக் கூறிப் பழமை பாராட்டுவதோடு அமைந்திருப்போமா? இல்லை. முன்னிருந்த கலைச்செல்வத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கு முயல்வோம். அத்தகையை முயற்சி நமது நாட்டுக்கு ஆக்கமளிக்கும். 17 நாடகம், இசை, சிற்பநூல், சித்திரநூல், விஞ்ஞானநூல், வைத்தியநூல், சோதிடம், கணிதம், உளவுநூல், நாணயநூல், அரசியலநூல், தேசசரித்திரநூல், சட்டநூல் என்னும் இத்துறைகளிலுள்ள பழைய நால்களைப் புதுக்கிப் பதிப்பித்தல், புதுநால்களாக்கித் தருதல் என்பன தமிழர் தம் கடனாகும். அங்கும் செய்வாராயின் தமிழ்க்கல்வி இன்னும் பல துறைகளிற் சென்று விருத்தியடையும். 18 இலக்கணநூல்களைச் செவ்விதிற் பதிப்பிப்பதுடன், அவையொல்வொன்றினுள்ளும் சிறப்பு வகையாகக் கூறப்பட்ட அரிய முடிபுகளை ஒன்று சேர்த்துத் திரட்டி முழு நால்ஆக்குவதும், பிறமொழிகளோடு ஒப்பு நோக்கிய இலக்கண நால்களை யாத்தமைத்தலும் மொழிநாலாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத துணையாவன. பழைய இலக்கியங்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளைப் புதுக்கியும், புத்துரை எழுதியும் இலக்கிய நால்களைத் திகழச்செய்தல் வேண்டும். உடலுக்குறுதியபக்கும் மருத்துவக்

கலை தமிழிலே நிறைந்து கிடக்கின்றது. உடற்கட்டினிப்பு, நோயினிப்பு, நோய்த ணிக்கும் மருந்தினியல்பு, என்றிவற்றைத் தமிழறிஞர் நன்குணர்ந்து நூலியற்றி வைத்தாராதனால், இந்நாளிலும் தமிழ்மொழியாளராகிய சித்தவைத்தியம் வல்லோர் பிற மொழி வைத்தியராலே தீர்த்தற்கிரிய கருச்சுட்டம், வெண்குட்டம், கயரோகம், நீரிழியு என்றின்னவற்றை எளிதிற்குணப்படுத்தி வருகின்றனர். இத்தகைய வைத்திய நூல்களைச் செவ்விதிற் பதிப்பித்து உலகிற்குதவல் அத்துறையில் வல்ல அறிஞர் மேற்பொறுத்த கடனாகும். இனி, நாள் மீன், கோள்மீன் என்றின்னவற்றின்து சஞ்சரிப்பு, குரிய சந்திராரது இயக்கம் என்றிவற்றையெல்லாம் கவனித்தறிந்து நிச்சயித்தற்கிரிய உயர்ந்த கணித நூல்கள் தமிழில் இருக்கின்றனவென்பதற்குப் புறநாளூறு, பரிபாடல், சிலப்பதி காரம், தீந்தாமணி எனும் தமிழ்நூல்களுள்ளே காணப்படும் கணித நூல்முடிபுகள் சான்று பகர்கின்றன. இவற்றை ஆராய்ந்து தொகுதி நூலுருவில் வெளிக்கொண்ரதல் தமிழ்னணக்குச் செய்யும் பெருந்தொண்டாகும்.

விஞ்ஞான நூற்றுறைகளுள்ளே ஆராய்ச்சி செய்து அவற்றினது உண்மைகளை வெளிப்படுத்துவதுடன், தமிழிலே தகுந்த அறிவியற் கலைச்சொற்களை ஆக்கிக்கொள் னவதும் நமது கடமையாகும். தொல்காப்பியம், சிவநூன்போதம் முதலிய சித்தாந்த, சாஸ்திரங்கள், வேதாந்தநூல்கள், சாங்கியம், வைதேஷிட்கம், பதஞ்சவிபோககுத்திரம், தீந்தாமணி, மணிமேகலை, திருவள்ளுவப்பயன், வைத்திய நூல்கள், வடமொழி இரசாயன நூல்கள் முதலியன அறிவியற் கலைச்சொற்களை அமைப்பதற்கு வேண்டிய பதங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. 20 தாவரசாஸ்திரத்துக்கு வேண்டிய சொற்கள் பல பத்துப்பாட்டிலெர்ன்றாகிய குறிஞ்சிப்பாட்டுற் செறிந்து கிடக்கின்றன. இரசாயன மொழிகளும், மூலிகைகளின் பெயரும் வைத்திய நூல்களிற் காணப்படுகின்றன. இரேகா கணிதத்திற்குரிய மொழிகள் பல, நிகண்டின் வடிவுபற்றிய பெயர்த்தொகுதியுட் காணப்படுவன. வடமொழிநூல்களுட் சாங்கியம், வைதேஷிட்கம், நியாயம், யோகம் என்னும் வஸ்து நிச்சய நூல்களுள்ளும், அர்த்தகால்திர நூல்களுள்ளும், வராஹியினிரம் முதலிய வான நூல்களுள்ளும் பல மொழிகள் உள்ளன. ஏற்புடைய தமிழ், வடமொழிச் சொற்கள் இல்லாதவழி யவனபுரமொழி, ரோமபுரமொழி, ஆங்கில மொழிச் சொற்களைத் திசைச் சொற்களாக எடுத்தாள்ளாம். தமிழ்மொழி, வடமொழி, பிறமொழி என்னும் முறையில் சொற்களைத் தேடி ஆராய்ந்து அமைத்துக் கொள்ளுதல் நலமாகும். 21 ஆட். சியும் குணமும் காரணமாகக் கலைச்சொற்கள் நாளாட்சிலே செம்மையுறும் தன்மையன.

சொற்களைப் பொருட் பற்றுக்கோடாக வகைப்படுத்தி வழங்க முபன்ற நிகண்டு நூல்கள் புதுச்சொல்லாக்கத்திற்குப் பேருத்தி புரிவன. ‘டாக்டர் ரேஜிட’ என்பவர் ஆங்கிலமொழியிலியற்றிய ‘தெசாருஸ்’ என்னும் நிகண்டு நூலினை நேர்க்குவாருக்கு இவ்வுண்மை நன்கு புலப்படும். கலைச்சொல்லாக்கத்திற்கென வடமொழி, ஆங்கிலமொழி, தமிழ்மொழியாகிய மும்மொழியிலும் பொருட்பாகுபாடு செய்யும் ஒரு மும்மொழிநிகண்டதனை வகுத்தமைத்தல் பெரும்பயன் தருவதாகும். 22

அறிவியல் நூல்களைத் தமிழிலே ஆக்குதல் நமது கடமைகளுள் ஒன்றாகும். கால நீரோட்டம் விரைந்து ஒடுகிறது. தமிழர் பழங்கதை மட்டும் பேசிக்கொண்டிருப்பார் எனின் நிகழ்காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் முழுவதையும் இழந்த நீர்மைய ராதலும் கூடும். சென்ற நூற்றாண்டிலே மேலைநடாடுகளிலிவிநுத்தி அடைந்து விளங்குகின்ற அறிவு நூற் செல்வதைத் தமிழ்மொழி பெறுவதற்கு ஆவன செய்தல் சிறந்த தமிழ்த்தொண்டாகும். 23

மொழிப்பெயர்ப்பு நால்கள் பலவற்றை ஆக்குவதன்மூலம் தமிழுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுத்தல் தமிழர் கடனாகும். பிறமொழி வல்ல தமிழறிஞர் இப்பணியில் ஈடுபடுதல் வேண்டும். அறநால் பொருணால், பொருள்புரிநால், இன்பநால் என இக்காலத்திலே வழங்கும் நூற்றுறைகளுக்கேற்ப விரிவுணர்வாத்துப் பல மொழிகளிலும் வெளியிடுதல் வேண்டும். வேதாந்தத்தெளிவாம் சைவ சித்தாந்கத்தினை உலகுக் களித்தல் தமிழ் மக்கள் மேற்பொறுத்த கடன் சங்கதூல், சித்தாமணி, இராமாயணம், திருத்தொண்டர் புராணம், முதலியவற்றின் கவியமுதத்தினை உலகுக்களித்தல் வேண்டும். குற்றாலக் குறவஞ்சி, குறத்திப்பாட்டு, பரணி, உலா, கோவை, மடல், கலம்பகம் என்பனவற்றுட் சிறந்த நால்களை மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவ பிறநாட்டவர்க்குப் புதுவிருந்தாகஅமையும். 24

இதே போல ஆங்கில இலக்கியங்களிலுள்ள செல்வங்களைத் தமிழ்மொழிக்கு ஆக்கங்கருதி மொழிபெயர்த்தெழுதல் வேண்டும். மேலை நாடு களின் செல்வத்துக்கும், நாகரிக வளர்ச்சிக்கும் ஆதாரமாய் நின்ற நாடக இலக்கியங்கள் - காவியங்கள் முதலியன வற்றைத் தமிழிற் பெயர்த்தெழுதுதல் நம்மவர்க்கு நன்மையைத் தருவதாகும்.

நாடுகளிடையே தேசிய மனப்பான்மையை வளர்க்கும் பொருட்டுப் பல மொழி களையும் நாம் கற்றுப்பரப்புதல் வேண்டும். பல மொழிக்கல்வி, தேசிய ஒருமைப் பாட்டையும், நாடுகளிடையே ஐக்கியத்தையும் உறுதிப்படுத்துவின்றது. சர்வதேச நல் அல்லவையும் நன்முறையில் விருத்தி செய்வதற்குப் பல மொழிகளை ஆண்களும் பெண்களும் கற்றல் வேண்டும். 25 பலதரப்பட்ட பாண்டிகளைக் கற்பதனால் அறிவு விசாலிக்கும். ஆதவினாலே, தமிழிறதேர்ச்சி எய்திப் மாணவனுக்குப் பிற மொழிகளையும் கற்பித்து வைக்கலாம். மேலும் வைதீக சைவத்திற்குரிய ஆதார நால்களைத்தும் வடமொழியிலிருத்தவினாலே வடமொழிப் பயிற்சி சைவ சமய மாணவருக்கு இன்றியமையாதது. 26 சமஸ்கிருதமும், பாளியும் இந்நாட்டு மக்கள் விரும்பி கற்றற்குரிப்பதற்கூட மொழிகளாம். மேனாட்டு மாணவர் கல்வி நிரம்புதற்கு எவ்வாறு இலத்தீன், கிரேக்கு முதலிய பழைய மொழிகளைப் பயின்று கொள்கிறார்களோ, அவ்வாறே இந்நாட்டு மாணவர்கள் சமஸ்கிருதம், பாளி என்னும் பழைய மொழிகளைப் பயிலுவதற்குரியவர்கள். 27 ஆங்கிலத்தின் மூலமும் வேறு மேற்றிசை மொழிகளின் உதவியாலும், கீழைத்தேச மக்கள் மேனாட்டாரின் மனப்பாங்கினை நன்குணர்ந்து உறவினைப் பலப்படுத்த வாய்ப்பேற்படும்.

மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்களை இலக்கியங்களிலும், தொன்டுகளிலும் வரவேற்றவர்களுள் விபுலாநந்த அடிகளாரும் ஒருவராவார். 28 புதுமையை வேண்டி, புரட்சிக் கருத்துக்களை விதைத்த பாரதியாரைத் தாம் செல்லும் இடமெல்லாம் எடுத்துக் கூறியவர் இவர். ‘பிற நாட்டு நல்லறிஞர் சாஸ்திரங்கள் தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்’ என்று பாரதியாரைப் போல ஆசைப்பட்டவர். பாரதியார் பற்றி இவர் கூறும்போது, ‘‘தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் புத்துயிரையும் புதிய ஆற்றலையும் தந்து உலகத்திலுள்ள ஏனைய மக்கட் தொகுதியினரோடு ஒப்புற விருத்தி, உயர்வினை அளிக்கும் நீர்மயவாகிய சங்கச் செய்யுட்கள் தொன்மையானவையாதவினால், கற்றோர்க்கு அன்றி மற்றோர்க்குப் பயன்படாதனவாயின. சங்கச் செய்யுட்களுள்ளே செறிந்து கிடக்கும் காதல் இன்பத்தையும், வீர மேம்பாட்டையும் யாவரும் எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளற் பொருட்டு, இலகுவான நடையில் அமைத்து இன்னிசைத் தமிழ்ப் பாடல்களாற் சொல்லவல்ல கவிவாணருள் முதல் வைத்து என்னப்படும் தகைமை

சான்றவர் சுப்பிரமணிய பாரதியார். இவரது தொண்டு அளப்பரியது. 29 வள்ளுவனையும், இஸங்கோவையும், கம்பனையும் ஈன்றளித்த எமது அன்னை, இந்நாளிற் பாரதியென்னும் வீரக் கவிஞரை உலகிற்குத் தந்துள்ளாள். இதனால் மூடப் பெளராணிக மனப்பான்மை என்னும் இருள் அகல்கிண்றது. அறிவுக் கதிரோனுடைய இளவெயிலானது நம் உள்ளத் துக்கு உவகையையும், உடலத்துக்குப் புதிய வலிமையையும் தருகின்றது.” 30 எனக் குறிப் பிட்டுள்ளார்.

துறவியாயிருந்த அடிகளார், சமூகத் தொண்டைப் பெரிதும் விரும்பினார். இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பல இடங்களுக்குச் சென்று துண்புறும் மக்களுக்குத் தொண்டுகள் பல புரிந்தார். இவரது சமூக உள்ளாம் பற்றிச் சிறிது பார்ப்போம். உடல் வலிமையும், மனவலிமையும் பெருக்கித் தேச சேவை செய்வது எல்லர்வற்றுள்ளும் சிறந்தது. அதனோடே நமக்குப் பின்வருகின்ற நமது மக்கள் உயர்வடைவதற்கு வேண்டிய சாதனங்களை நாம் சேர்த்து வைத்தல் வேண்டும். பெண்களை இயற்கையிலேயே இழி வுடையவர் எனக் கருதாமல் ஆடவரும், பெண்களும் ஒத்த நிலையினரெனக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துதல் வேண்டும். 31 அனாதைகளின் அழுகை ஒலியும், விதவைகளின் கண்ணீரும் உதவியினை வேண்டி முறையிடுகின்றன. இந்நிலையில் செல்வம் படைத்த தமிழ் மக்கள் உதவிபுரிய முன்வர வேண்டும். 32 வாலிபர் விழிப்போடு நோக்கி, உண்மை வழியில் நின்று, ஒற்றுமை நலத்தைப் பெருக்கி, மக்களிடையே சகோதரத்து வத்தை நிலைபெறச் செய்ய முயல்ல வேண்டும். 33

அடிகளார் நிறைவேற்றக்கருதி முடியாது சென்ற எழுத்தாக்கக்கள் சில உள்ளன. பாரதத்தில் இளமையிலிருந்தே ஈடுபாடுடைய இவர், அந்தாலைப் புதுக்கிப் பதிப்பிக்க நினைத்துப் பல குறிப்புக்கள் எடுத்து வைத்திருந்தமை, ஈழமணி விபுலாநந்த மலரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. 34 இவரது இசையாராய்ச்சியாற் கண்ட இசையிலக்கணம், இசைப்பாட்டிலக்கணம், இசைக்கலைவளர்ச்சி என்னும் நால்கள் வெளிவரவில்லை. 35 சிலப்பதிகாரத்துக்கும், திருக்குறளுக்கும், பகவத்தீதக்கும் சிறந்த உரை எழுதுதல் வேண்டும் என எண்ணியிருந்த இவரது எண்ணமும் கைகூடாமற் போய்விட்டது.

விபுலாநந்தரது உண்மையான உள்ளக்கிடக்கை இவையேன்று, அவரது ஆக்கங்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டுக்கள் தந்து நிறுவினோம். தமிழிலக்கியங்களிலும், தமிழர் வாழ்விலும் மறுமலர்ச்சியை விரும்பியவர் அடிகளார் என்பது, மேற்காட்டிய எடுத்துக் காட்டுக்களால் நன்கு புலனாகின்றது. புதிய தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கு வழி வகுத் தமைத்ததில் அடிகளாருக்கும் பெரும் பங்கு உண்டென்றே நாம் கூறவேண்டும். முத்த மிழிலும் துறைபோகிய விபுலாநந்த அடிகளாரது தூய உள்ளக்கிடக்கைகளாகிய ‘விருப் பங்கள்’ யாவற்றையும் நனவாக்க, அயராது ஆய்வுகள் பலவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று, தமிழ் மொழியின் வளத்தையும், அதன் எதிர்காலச் சிறப்பையும் ஆராய்ந்து வெளியிட்டுத் தமிழ்த்தொண்டு செய்யக் காத்திருக்கும் இப்பெரும் அவையினருக்குப் பணிவாக விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

அடிக்குறிப்புகள்.

1. விபுலாநந்தர் சவாமி ‘பிரியாவிடை’, இந்துசாதனம் (3.9.1939) பக்.4.
2. விபுலாநந்தர் சவாமி ‘கரந்தைத்தமிழ்ச் சங்கத்தின்’ 22 ஆவது ஆண்டு விழாவின் தலைமையைரை, ‘தமிழ்ப்பொழில்’ துணர் 8 பக். 442.

3. விபுலாநந்தர் சவாமி ‘மதுரை இயற்றமிழ் மாநாட்டுத்தலைவர் பேருரை’ செ. த. தொ. 39, பக். 480
4. விபுலாநந்தர் சவாமி ‘தமிழ் கலைச்சொல்லாக்க மாநாட்டுத் தலைமையுரை’ செ. த. செல்வி. 12, பக். 100
5. விபுலாநந்தர் சவாமி ‘தமிழ்த்தொண்டு’ இந்துசாதனம் (24.6.1935) பக். 2
6. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘மதுரை இயற்றமிழ்மாநாட்டு தலைவர் பேருரை எடு. பக். 481.
7. விபுலாநந்தர் சவாமி ‘ஆசிரியர் உள்ளக்கிடக்கை’ விவேகானந்தன் (1926) தொகுதி. 1. பக். 178.
8. விபுலாநந்தர் சவாமி ‘தமிழ்மொழியின் தற்கால நிலையும், தமிழரின் கடமையும். இராமகிருஷ்ணவிஜயம் (1926)
9. விபுலாநந்தர் சவாமி ‘தேசரும், சிறுவரும்’ ஆத்மஜோதி (14.3. 66) பக். 142.
10. விபுலாநந்தர் சவாமி ‘தமிழ்மொழிப் பயிற்சி’ ஈழகேசரி (1.4.45) பக். 1
11. விபுலாநந்தர் சவாமி ‘சோழமண்டலத்தமிழும், ஈழமண்டலத்தமிழும்’ கலைமகள் (1941) பக். 83.
12. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘தமிழில் எழுத்துக்குறை’ கலைமகள் (1941) புரட்டாதி பக். 251.
13. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘உலகப்புராணம்’ செ. த. தொ. 39 பக். 28
14. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘மதுரை இயற்றமிழ் மாநாட்டுத் தலைமை உரை’, எடு. பக். 480.
15. மேற்படி. பக். 481.
16. விபுலாநந்தர் சவாமி, கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்க 22ம் ஆண்டு தலைமையுரை, எடு. பக். 443.
17. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘யாழ்நால் கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு (1947) பக். 26, 27.
18. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘ஆரியதிராவிட பாஷாபிலிருத்திச்சங்கம்’ விவேகானந்தன் (1926) பக். 141.
19. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘புலவர் மாநாட்டுத் தலைவர் பேருரை’ ஈழகேசரி (20. 05. 1934) பக். 4.
20. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘விஞ்ஞானதீபம்’ விபுலாநந்தச் செல்வம் (தொகுப்பு நூல்) பக். 48.
21. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘விஞ்ஞானதீபம் மொழிபெயர்ப்புமுறை’ விபுலாநந்தச் செல்வம் பக். 102.
22. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘தமிழ்கலைச் சொல்லாக்கமாநாட்டுத் தலைமை உரை’, எடு. பக். 99.
23. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘இயற்றமிழ் மாநாட்டு தலைமைப் பேருரை’ எடு. பக். 480.
24. விபுலாநந்தர் சவாமி, ‘புலவர் மாநாட்டு தலைமை உரை’ எடு. பக். 11.
25. Vipulananda Swami, ‘The Gift of Tongues’, - Prabudha Bharata, Golden Jubilee (November 1945.) page 87-90.

26. விபுலாநந்தர் சவாமி, 'ஆசிரியர் உள்ளக்கிடக்கை' விவேகானந்தன் (1926/1927) பக். 76.
27. விபுலாநந்தர் சவாமி 'செழுங்கலை நியமமும் வடமொழிக்கல்வியும்' கலாநிதி (சித்திரை 1948) பக். 51
28. லேகினி 'சவாமி சொன்னார்' ஈழமணிவிபுலாநந்த மலர் பக். 36/37
29. விபுலாநந்தர் சவாமி 'பாரதிபாடல்' (விவேகாநந்தன் (1926/27) பக். 136
30. விபுலாநந்தர் சவாமி 'ம. இ. மர். த. பேருரை) எடு பக். 48
31. விபுலாநந்தர் சவாமி 'பழந்தமிழ் நாடு சமயாயவாழ்க்கை' விபுலாநந்தத் தேன் பக். 107
32. விபுலாநந்தர் சவாமி 'கரந்தைத்தமிழ்ச் சங்க' 22ம் ஆண்டு தலைமை உரை. எடு பக். 344.
33. விபுலாநந்தர் சவாமி திறமை' ஈழகேசரி (28.6.1933) பக். 11
34. ஈழமணி விபுலாநந்த மலர் பக். 82, 83, 84.
35. விபுலாநந்தர் சவாமி, யாழ்நூல் எடு. நூல். பக். 27, 28.

“...சென்னைச் சர்வகலாசாலைக்கு ஜேர்மன், பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, இத்தாலி, தென்னாபிரிக்கா, சீனா, ஐப்பான், அவஸ்திரேலியா முதலிய நாடுகளிலிருந்து மாணவர்கள் கும்பல் கும்பல் களாக வந்து கம்பனுடைய கவித் திறத்தையும், கரிகாலன் போர்த் திறத்தையும் இளங்கோவின் இசை மாண்பையும் களங்கமில்லாவள்ளுவருரைத்த மெய்மொழியையும் பயிலுதல் வேண்டும். மெய்கண்டான் விழுப்பொருளையும் அப்பருரைத்த அங்கு மொழியையும், சௌகாமப் பண்டிதருடமிருந்து பயிலுதல் வேண்டும்.”

கரும்யோகம்

அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகள்.

சிவ தொண்டன்,
1983 ஏப்ரல்,
பங்குனி — சித்திரை.

தத்தம் நிலையில் தாம் பெரியவரே!
 அமராருள் உய்க்கும் அடக்க நிலையும்,
 வினைபுரி இயக்கமும், வினையொழிந் தயர்ந்த
 முடமு மாகிய முத்திற நிலையும்
 யாங்கணு முளவெனுஞ் சாங்கிய நாலே!

நிலைவே ஹாதலி னீஸ்புவியிடையே
 பலவே றாகிய வொழுக்கம் பயிலும்!
 சத்துவ குணஞ்சார் சகிப்புமே லெனினும்
 அத்திற மிலாதார்க் கதுவின் னாதே!

ஆற்றலுடையான் அடங்குத வினிதே;
 சீற்றங் கொண்ட திறனிலா னடக்கம்
 வஞ்சகப் பொய்யென மதித்தன ரூரவோர்.
 துய்ப்பன துய்த்தோன் துறத்த வியல்பே!

ஈங்கிவர்க் கிதுதக வெனவா ராய்ந்தோர்
 ஆங்கவர்க் கதனை யமைப்பது மரபே!
 செங்கோல் செலுத்தலுந் தெருவினிற் குப்பை
 தங்கா தகற்றலுந் தம்முளொப் பனவே!

ஈன்றோர்ப் பேணி, இனியன புரிந்து,
 வான்றோய் கடவுள் மலரடி நினைந்து,
 வாழ்க்கைத் துணைவி மகிழ்ச்சிமீ தூரப்
 போன்போற் புதல்வரைப் போற்றி, அன்பாற்
 சுற்றந் தழீஇ, உற்றநட் பாளர்
 வறியோர்க் குதவி, மாண்பொரு ள்ட்டி,
 ஆதுலர் சாலை யாதிய அறங்கள்

ததில நிறுவிச், செறுநர்த் தடிந்து,
நல்லோர்ப் பரவும் நலத்தினன், அல்லோர்
தம்வயிற் சாரான்; தன்புக முரையான்;
தொல்லியல் வழாஅத் தூயோ எவனே,
இல்வாழ் வானென இசைத்தனர் நூலோர்!
அச்சம், பொச்சாப் பகற்றுதல் கடனே!

ஓடும், பொன்னு மொப்ப நோக்கி,
மாதரைத் தாயென மதிக்குந் துறவும்,
பிறர்க்கிதம் புரியத் தம்முயிர் வழங்கும்
அறத்திற மறிந்தோர் அகத்துறை வாழ்க்கையும்,
தம்மி லோக்குந் தகைமைய வாதவின்
இல்வாழ் வாரிவர் - துறவோ ரிவரென,
ஏற்றத் தாழ்ச்சி யியம்புதல் வேண்டா;
தத்தம் நிலையிற் றாம்பெரி யவரே.

புத்தகசாலையிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்களை வாசித்து
முடித்துங் குங்குமஞ் சுமந்த கழுதைபோல ஒரு பயனும் பெறாது
அலைகிற கற்றறி மூடர் உளர். தமது கைக்குக் கிட்டிய நான்கைந்து
புத்தகங்களை நன்றாகப் படித்து அவற்றின் வழிநின்று இம்மை
மறுமைப் பயனை அடைகின்ற புத்திமான்களுமூர். கற்றுவல்ல
மூடரிலும் கல்லா அறிஞரே சிறந்தவர்.

வள்ளல் திருவளத்தைச் சூழ்தலால் உண்டு சிறப்பு!

மருதூர்க் கொத்தன்.

சோழவந்தான் கந்தசாமி; செந்தமிழில் தோய்ந்தின்ப
ஆழம் உணர்ந்தான்; அரியகுணன்;- காலத்தை
வென்றானாய் ஆக்கி, மடல்கங்கை விட்டமனம்
என்றும் மகிழும் இகம்!

பூரணையில் பால்நிலவு, பெய்யினிய நல்லிரவில்
நிருறையும் மெல்லியர்கள் நல்லிசையில்- ஆராமை
கொண்டு சுவைநுகர்ந்து யாழிசையின் மாண்பங்கு
கண்டு தெளிந்த கவி!

தமிழிசையின் மேன்மை தனையோதும் யாழின்
அமைவுமுறை ஆய்ந்துநால் செய்து- இமயவரை
என்னைமுந்து இசையுலகோர் மெய்மறக்கும்
வண்ணம் புரிந்தானை வழுத்து!

விஞ்ஞானி; செந்தமிழின் மேன்மை நுகர்ந்தமுது
விஞ்சக் கவிபுனைந்த வேந்தன்;- மெய்ஞ்ஞானப்
பாதை தெளிந்து, பரமனுளம் தானறிந்து
போதம் அடைந்தான் புவி!

மேலை இலக்கியத்தினீரீ மேன்மைகண்டு, நன்மதங்க
சூளா மணிசெய்த செம்மல்; எதிர்- காலம்
உணர்ந்துதமிழ் மாணவர்கள் ஏற்றமுறக் கல்விப்
பணிபுரிந் தான்புகழைப் பாடு!

முத்தமிழ் மேதை; விபுலாநந் தத்தேனில்
சித்தம் மகிழாத் தமிழ்வாழ்வு- இத்தரையில்
வாழ்தலோ பேதமை! வள்ளல் திருவளத்தைச்
சூழ்தலால் உண்டு சிறப்பு!

சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபைக்கு உதவிய உப குழுவினர்

திரு. சி. சுகிமார் திரு. சுப்பிரமணியன்
 திரு. மைக்கல் கொவின் திரு. சுப்பிரமணியன்
 செல்வி. ந. செல்வரஜனி திரு. சுப்பிரமணியன்
 „ அ. சியாமளாதேவி திரு. சுப்பிரமணியன்
 „ ந. நவனீதராணி திரு. சுப்பிரமணியன்
 „ பற்றீசியா திரு. சுப்பிரமணியன்

இவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்

திரு. மாவை எஸ். சேனாதிராஜா (பா. உ.)
 திருக்கோணமலை கிழக்கு மனித பொருளாதார நிறுவனத்தினர்
 திருக்கோணமலை பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர்
 கிண்ணியா „ „ „ „
 மூதுார் „ „ „ „
 மக்கள் வங்கி திருக்கோணமலை
 இலங்கை வங்கி „
 கற்றன் தேசிய வங்கி „
 ரோட்டரிக் கழகம் திருமலை
 லயன்ஸ் கழகம் திருமலை
 வைத்திய கலாநிதி கு. ஹேமச்சந்திரா
 திரு. த. சிவரட்னராஜா (பாஸ்கரன்)
 திரு. தா. இரவிச்சந்திரமோகன்
 திரு. ச. சிவராஜா
 ஜனாப். எம். எம். மனாப்
 ஜனாப் ஏ. முஸ்தாபா
 கணேசா அச்சக உரிமையாளர்
 முலை மு. சுந்தரவிங்க தேசிகருக்கும்,
 ஊழியர்களுக்கும்.

